

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌په‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

میژووی ئه‌رده‌لان

مهستووهی کوردستانی

میژووی ئهردهلان

ههژاری موکریانی

له گهڵ سه‌رچاوه گه‌لیکی تر دا
له به‌ریه‌کی گرتوون و کردوونی به‌کوردی

ناوی کتیب: میژووی ئهردهلان
دانانی: مهستووهی کوردستانی
وه‌رگێران و لیکنه‌وه‌ی: هه‌ژاری موکریانی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ١٦٠
ده‌ره‌یتانی هونه‌ری: به‌دران ئهمه‌د حه‌بییب
ده‌ره‌یتانی به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشه‌ندی
نووسینی سه‌ر به‌رگ: محهمه‌د زاده
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیه‌وته‌ر: عه‌زیز عه‌بدو‌لخالق - دلاوه‌ر سادق
سه‌ر به‌رشته‌یی کاری چاپخانه: ئاوێر حه‌مان مه‌حموود
چاپی به‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ٢٠٠٢
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رینه‌رایه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر
ژماره (٤١٤) ی سالی ٢٠٠٢ ی دراوه‌تی

كورە و ميژوو

لاى زانايان، ھەر نەتەو ە و كۆمەلگايەك لە جىھاندا، ەك ئەو دارەن كە جىگەى لە لىرەوارە؛ ھەر دارى پتر ەگدارە، زۆرتەر لە دارى كەم ەگتر خۆى لە ھەمبەر گىژەلۆوكە و ەشەبا و باھۆز و تووشى و بەفر و بۆران و كرپو ە و بى ئاوى و لافاو ەگىرئ؛ تەنانت كە بىشېردى، يەكجارى بىر نايى و لەبن نايە؛ لە ەگ و رېشەى بلاوى ەرزەدارى بەناخى زەمىندا ۆچووى - زوو يا درەنگ- دووبارە ەلەدەداتەو ە و ديسان بەخۆدا دىتەو ە و سەرى بەرز دەكاتەو ە.

ەگى نەتەو ەش ميژوو؛ ئاگادارى لە بەسەرھات و ەربردووى پىشونانى خۆى و خەلەكە. گەلەك ئاگاي لە چىرۆك و سەرىھوردى كەوناراي ەربردى نەبى و ھاي لە زۆرى سەرىگوروشتە و ەوداوى كۆنە باپىر و باب و كالى دوور و لەمىژىنەى بىرئ، ەك دارىكە لە ئاقارى ەقەن و ەژد و كرال و سەخت و قمتاندا ەوابى و ەگى زۆرباش دانەكوتابى؛ ھەرگا ەشەباى دژ ەلەك و لەھى نەبارى بىتە سەر، دەشكى و دەروا و وشك دەبى و دەسووتىنرى و چىشى لەجى نارووتەو ە. بەلئى ميژوو گەنجىنەكە ەلە ئامۆزگارى و ئەزمون. ھەر گەلەك لەو ەتە ھەيە، لە زۆر قوناخى جۆراوجۆر تى ەرىو ە، نەرمان و سەختى ەرىو ە، زۆرى ەوراز و لىژ دىو ە، گەلەك جارەن نەگىسى و سىسى تووش بو ە، ژاكاو ە گەلەى ەرىو ە؛ فرىە جارىش بە سەرىرەزى و شەنگ و تەرزى و شەق و تورتنى و بەنازاوى خۆى ەاناو؛ ەنجارەگىيا و ەنچك و گەون و دەو ەلە ەنايدا ەواو ەو ە؛ زۆر ەبىو ە بى ژىو ەرى سەكەت و شەكەت و ماندوو لەژىر سايدا ەساو ەو ە. ئەگەر ئەو گش بەسەرھات و ەات و نەھاتانەى پىشوو -لاى چىنەكانى دەچن و دىن- لەناو نەچن و بىننەو ە و بىنە تىشوو ەرز و بىرى نەو ە و نەتىژە و نەدەدە و تىرەى تۆرەمەى دواوژ و بىخویننەو ە و ژىرانە لىى بتۆژنەو ە، ئامىانى ژىرەكتىيان و ماك و ەوى سەرىرەزىو ەنىان لىك

دەنەو ە و گەو بەگەوى تىك كەنەو ە، بەھەزاران ەندى ئەو ەندە ەسەند و ئامۆزگارى ەندە ەند و ەرى بايەخىيان دەس ئەكەوى كە ھەر لە نرخانەن نايە. بۆ نمونە با دوور نەرىن؛ لە نەزىك خۆمان بۆرىن؛ گەلى عارەب ەشتەسەد سالان لە ژىر مەغۆل و توركاندا نەقى دەھات؛ يان جوولەكە، دوو ەزار سال بى نىشتەمان و ئاوارە لە جىھاندا سەرىگەردان بوون؛ بەلام چونكە ميژوو كۆنى ەرمەو ەنى گەلەكەيان ەرىزەبوو، لەو سەتان يان ەزاران سال ژىر چەپۆكى و ژىن تالىشەشدا ھەر مانەو ە و نەتوانەو ە. تا توانىيان لە دەرفەتەكا بىنەو ە سەرى شانو ەرى و لە ناو گەلانى جىھاندا شوینەو ەرى خۆ دىارى كەن. بەلام بە ناشكورى نالىم ئىمە، ئىمەى كۆل و چارەش، ئىمەى كوردى بابان و ەرانى سەرىھەش، ئىمەى كوردى كۆس كەوتەى دابەش كراوى لە مافى ەشودان بى بەش؛ لە نىوانى كلاوسوور و كلاو ەش و سەرىپچ ەتا، بە جووت قۆشەى و بى فەرى و بەرىلەى بووینە گاي بەش. كوا ئەرمونى ەربردوومان تا لە باسىيان بەھرە بەرىن؟ كوا ميژوو ەمان، ەتا بەو پىداچوونەو ەى دەرسى عىبەرتىك وەرگىن؟ بەدەم ئىژىن زۆر گەلەكى لەمىژىنەى، لە شەرى ئازاين، دوژمن دەكوژىن، دەكوژىن، لەت لەت دەكەين، كوت كوت دەكرىن، ئىستا لە كوین؟ بەھەر ەو چىنى زەمىندا ۆچوون و ەروا ۆش دەچىن. ۆژ لە ۆژى پتر بە ەلەپە و بەپەلە بەرەو جەھەندەم ەل دەبىن؛ لە بى ەگى نەك دارووكەش، بگرە پشیلە پايزەين؛ نەك بەباى زریان و شەمال، بەفوى منال، بال دەگرەنەو ە و ناھەمىن. وا پتر لە ەزار سالە لە ژىر چۆكى عارەب و تورك و تاجىكاين، جىكە و جووكەشمان لى نايە. ھەر خۆبەخۆ خەرىكى يەكتەر كوشتن و خوینى يەكترى ەشتىن؛ گەرمى سەوداى خۆ بەدوژمن فرۆشتن و دەستى عەزەرت كرۆشتىن. بە فەرموودەى عەونى شاعىر: «ھەر دەرىن و پى ناگەين، ھەر دەلەين و تى ناگەين»، بۆچى؟ چونكە ھەرگىز ئەو مژىمان نەبو ە ميژوو بەسەرھاتەكانمان جار بەدووى جازدا تۆمار كەين و بەدانستە وەخوینىن و پاك و ەووكى لى بژاركەين؛ لە ماىەى فرىوخواردن

و خو به دوژمن سپاردنمان خو بدهینه که نارهوه، له باس و خواسی پیروزی و سه‌رکه‌وتنی گهل و هوژی سه‌رکه‌وتوانی پیتشووی خویمان و هوښ و بیرى ژیری خه‌لکی، که‌لک و به‌هره هه‌لک‌رتین، بو ته‌مپو ده‌کاری بینین. نه‌وا ئیستا له‌به‌ر میژوو له‌بیرکردن و له بی فه‌ره‌نگی گیرکردن، هینده داویلکه ریشه‌شمان پتوه نییه، هیچ نه‌بی بیکه‌ینه شه‌لته و هه‌توان و، بی فه‌ره‌نگی و برینی گیان و به‌ره‌نگی ژیر چه‌پوکی پی دهرمان که‌ین.

خو ته‌گه‌ر جارێک به‌ده‌گمه‌ن، له‌ پوژگارێک ئاوه‌زداریک وه‌ک شه‌ره‌فخانی بدلیسی، تیگه‌ییوه‌ بی میژوو، ناژین و دواى هه‌زار سال ته‌مه‌نی ئیسلامه‌تی، وئ که‌وتوو، که‌ل و قوژبان گه‌راوه، پارچه‌ بزگوری جیماوی نیوه‌ پواوی له‌ناو کتێبه‌ کۆنان و دهم و پلی چیرۆکبێژان دهره‌پناوه و نه‌م له‌ میلیۆن یه‌که‌ی ماوه‌ی وه‌ک دیوجامه‌ بو لیک داوین، که‌وی خه‌به‌ری پی راوکه‌ین و ناته‌واوی پی ته‌واوکه‌ین و به‌ره‌و دوا له‌سه‌ری برۆین و په‌ند له‌ به‌سه‌ره‌ات وه‌رگرین و که‌متر ته‌فه‌ری ده‌هو و درۆی دز و خاپینۆکان بخوین؛ یان له‌ چه‌رخى سی‌زده‌ی کوچی، له‌ مه‌له‌به‌ندی هه‌ره به‌گه‌شه‌ی کوردستان، مه‌لا شه‌ریفیکی قازی، خوسره‌و به‌گیک، سمایلی مه‌لا محه‌مه‌دیک، یان خانگیکی وێژه‌وانی خو‌ی و ده‌ست و قه‌له‌م جوانی وه‌ک مه‌ستووره‌ی کوردستانی، میژووی نه‌رده‌لان دهنوسن، به‌داخه‌وه نه‌ هین شه‌ره‌فخان نه‌ هی وان، هیچ کامیکیان وه‌زوانی نه‌و گه‌له نه‌بووه که میژووکه‌ی بو نووسراوه و داخه له‌سه‌ر دلا‌ن ماوه. ته‌نانه‌ت له‌ چه‌رخى بیستی خاچ په‌رستیش که ده‌گه‌ل چارده‌مین چه‌رخى کوچی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هه‌مبه‌ره. زانای وه‌کو ئایه‌توللا‌ی فره‌زانی کوردزوانی خه‌لکی سنه، میژووی کورد و کوردستانی به‌زمانی خو‌مالی نییه و کوردی خوینی فارسی نه‌زان هه‌ر هیچی لی‌ حال‌ی ناب‌ی.

منی هه‌ژار، به‌ده‌ردی زورپانه‌نه‌که‌ی پاش بلا‌وبوونی گۆه‌ند و له‌ده‌س ده‌رچوونی زه‌ماوه‌ند، تازه‌ فیه‌ی له‌ پیکی زورپاکه‌ی دینا، به‌بیرما هات له‌ پاش سالت‌ی سلا‌مال‌ی، نه‌و تۆزه که‌له‌پووره‌مان که له‌ نه‌مان پارێزراوه با

به‌زمانی بیانی‌ش بی‌ پۆمان ماوه، بخه‌مه سه‌ر باری زاری کورده‌واری و کورد بزانی چۆن باسی خو‌یان کراوه.

سالت‌ی ۱۹۶۹ی خاچ په‌رستی م‌لم نا له شه‌ره‌فنامه و وه‌رم گیترايه سه‌ر کوردی و سالت‌ی ۱۹۷۳ له به‌غدايه له چاپ درا و هیندیش رمی‌تی که‌وته‌سه‌ر که «حزبی به‌عسی سه‌ددامی» په‌گه‌زه‌رستی فاشیستی له‌وه ترساند کوردانی لی‌ تیژتر بکا، فه‌رمانی سووتاندنی دا، به‌لام پاش چی؟ پاش نه‌وه‌ی کورد خویندیان‌وه و شاردیان‌وه و تاکه تاکه‌شی که‌وته ناو لاوه‌کیانه‌وه و له ده‌ستی چه‌ته پارێزرا. له پاش چه‌ند سال، مرخم خو‌ش کرد میژووی به‌ره‌ی نه‌رده‌لانی‌ش بکه‌مه کوردیی خو‌مال‌ی و بو نه‌و کاره‌ش له‌م سه‌رچاوانه‌م هه‌ل‌ینجا:

۱- شه‌ره‌فنامه‌ی میر شه‌ره‌فخانی بدلیسی.

۲- تاریخ اردلان، کاری سمایلی مه‌لا محه‌مه‌د؛ که خو‌م نه‌م دیووه و نازانم که‌ی نووسراوه، ئوستاد جه‌میل پوژبه‌یانی له فارسییه‌وه کردوویه‌تی به عاره‌بی و ده‌سه‌ر باسی نه‌رده‌لانی شه‌ره‌فنامه عاره‌بییه‌که‌ی قه‌له‌می خو‌ی خستوته‌وه و منیش له‌وم وه‌رگیتراوه.

۳- لب التواریخ، هه‌ر نه‌م ناوه به نه‌بجه‌دی ده‌بیته میژووی نووسینی و ده‌کاته ۱۲۴۹ی کوچی- به قه‌له‌می خوسره‌وبه‌گی نه‌رده‌لانی.

۴- په‌راویز و زنجیره نامیلکه‌کانی پوژبه‌یانی.

۵- تاریخ اردلان، کری مه‌ستووره خان‌ی ژنی خوسره‌وخانی ناکام؛ که تا سالت‌ی ۱۲۶۳ی هیناوه و به‌ره‌ی له میژوونامه‌که‌ی قازی شه‌ریف و خوسره‌و به‌گ که هه‌ردووکیان هاوچه‌رخى بوون وه‌رگرتووه. میرزا عه‌ولای مونشی باشی مامی مه‌ستووره‌ش تا سالت‌ی ۱۲۶۷ له دووی داوه. ناسرخانی ئازاد پووریش- که له ۱۹۴۶ی زایینی له چاپی داوه- چه‌ند په‌راویزی به‌نرخى بو نووسیوه.

۶- تاریخ کرد و کردستان، گرده‌وه‌کو‌ی ئایه‌توللا مه‌ردوخ که له سالت‌ی

ئه‌مانهم هه‌موو لیكداده و له‌به‌ر یه‌كترم پاناون و كردومه‌ته دار و په‌ردووی ئهم نووسراوه‌م؛ خه‌ستوخۆل و پوخت و پاراوی گشتیانم خه‌ستوته روو. جا مه‌گین چلۆنكایی بیته، له‌ پێدا هه‌لدانی زبادی قسه‌ی بی سه‌نگی لابه‌لا، خۆم لاداده و جاروباره‌ش خۆم ده‌میكهم تی وهرداوه. وه‌كو خوانیکی په‌نگاوپه‌نگ له‌ به‌رده‌می خۆینه‌رانی كوردی به‌تاسه، بۆ باسی پابووردووانی كه‌ونارای كوردی داده‌نیم؛ با بۆ خۆیان به‌رانبه‌ری و سه‌ركردن و تیک په‌رینی قسه‌ی ئهو میژوونووسانه هه‌لسه‌نگین و بنرخین. جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه شیوێك با، ناوم ده‌نا حه‌وتربنگه، یان چیشته‌ی فیل و فیله‌ته‌ن؛ كه‌ هه‌ژنۆ بابته‌ی جوړجوړ هه‌ر له‌ قه‌یسی و هه‌لووژه و چه‌وه‌نده‌روه ده‌گه‌ل گه‌نم و نیسك و نوک و نخۆشه‌ر و ماشه‌سپی و ترشی سماق لیک ده‌دن و له‌ دیزه‌یتكا ئه‌یه‌ه‌زن. به‌لام ئیستا كه‌ خۆراك نییه و نووسینه، ناوم لی نا: میژووی ئه‌رده‌لان به‌كوردی.

پیاو راست بپوا، نووسراوی ناسك و جوانی ماه شه‌ره‌فی كوردستانی- كه‌ به‌ مه‌ستوره ناوداره- ببیر و هه‌ستی راتله‌كاندم و تاسه و ئاره‌زووی بزواندم كه‌ شان ده‌مه به‌ر ئهو كاره. جا به‌و هۆیه، به‌جیم زانی كه‌ ده‌رباره‌ی ئهو خاغه‌ خاوه‌ن هونه‌ره، به‌تایبه‌تی و باری ژبانی كۆمه‌لگای خۆن (كوردواری) به‌تیکراییی -وه‌ك پێش و تاریك- پێشكیشی خۆینه‌رانی هیژا بكهم.

ژن ژانه یان ژبانه؟

دوكتور جورج حناى لوبنانی كتیبه‌یكى له‌ ژبیر ناوی: «ژن هه‌ر وه‌ك له‌شه گیانیشه»، وه‌زوان عاره‌بی داناوه. زۆر له‌میژه ئهو كتیبه‌م خۆینه‌وته‌وه، زۆربه‌ی زۆری مه‌به‌سته جوړجوړه‌كانی و غالبه‌ی كاكه‌له‌ خۆشه‌كانیم یه‌كجاری له‌بیر چۆته‌وه. به‌لام ئه‌مه‌م له‌بیر ماوه كه‌ له‌ شوێنێكا نووسیویه: «وه‌ك ئه‌یزانین ده‌ستوره‌كانی عاسمانی و یاساكانی كاری كۆمه‌لی

ئینسانی، هیچیان دانیان به‌ مافی ژندا نه‌ناوه كه‌ ده‌گه‌ل پیاو به‌رانبه‌ر و سه‌ره‌سه‌ر بی. له‌ ئاییندا بۆ شایه‌تی، بۆ به‌شه كه‌له‌پوور گرتن، پیاوی به‌ دوو ژن هه‌ساوه، یاخۆ بیژین دوو میو وه‌ك نیرێك دانراوه. ئاین ده‌لی: ژنان هه‌ر بۆ گوێ له‌مستی و به‌رده‌ستی پیاوان رسكاون، هه‌رگیز ناشی له‌ فه‌رمووده‌ی نیره‌زه‌لامی خاوه‌نی لاره‌مل بی و بی پرسى ئهو ده‌سی بۆ هیچ كاریك به‌ری. له‌ ناو هه‌موو ئایینداران ژن ناو نراوه زه‌عیفه، واتا زه‌بوون.

یاساكانی سه‌ر زه‌مینیش له‌م باره‌وه له‌ دینیش به‌ولاوتره‌ر چوون؛ به‌ سه‌ت و یه‌ك به‌لگه‌ی بنشر، پێزیان بۆ ژن دانه‌ناوه و له‌ پێز پیاو هه‌لوژێراوه. نیری به‌ زانا به‌ناوبانگ فه‌رموگیانه: ئه‌وانه‌ی قژیان درێژه ئاوه‌زكوترن. ژن ئه‌بی پرسى پێ بكری و به‌قسه‌ی نه‌كری؛ راز ناشی لای ژن بگوترى، كه‌م ئه‌قله، تیییدا ناوه‌ستى. تا ئیستا ئهم مه‌سه‌لانه به‌سه‌ر ده‌م و زارانه‌وه‌ن.

ئیسه‌ من له‌ خۆینه‌ره‌كان پرسێك ئه‌كه‌م -با جواوه‌كه‌ی لای خۆیان بی- له‌ناو بی عه‌قل و عاقلدا، كام كامی پێ فریو ده‌دری؟ بی گومان هه‌مووتان ئیژن: عاقل و ژبیر فریوده‌ره و بی عه‌قل و گێژ فریوخۆره. سا ده‌شزان هه‌موو كتیبه‌ دینییه‌كان فه‌رموگیانه: داكه‌وا كه‌ له‌ په‌راسووی چه‌پی بابده‌م ساز ببو، ببووه ژنی! به‌و په‌ری سووك و هاسانی توانیی باوه‌ده‌م فریو دا و سیوی به‌هه‌شتی پێ بدزی و له‌سه‌ر دزیه‌كه‌ بیگرن و له‌و حه‌وایه‌وه‌ی هه‌لدێرن و به‌ره‌مه‌ی ئهو سیو دزیه‌ ئهم ژینی سه‌ر زه‌مینیه‌. له‌م چیرۆكه‌ ورد بنه‌وه؛ به‌ئاشكرا پێمان ده‌لی: بابده‌م له‌چاو داكه‌وا زۆر گیلۆكه‌ و به‌سته‌زمان بوو؛ داكه‌وا‌ی زۆر له‌و عاقلتر فریوی دا و تووشی ئهو هه‌له‌ زله‌ی كرد. ده‌ پروان! هه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌لێن ژن گیلتره‌ له‌ پیاگ، هه‌ر ئه‌وانه‌ش پێمان ئیژن: گیل و نه‌زانیی میویه ئاوه‌زداره‌ نیرینه‌كه‌ی باپیرمانی له‌خسته‌ برد. ئیستا خۆتان ئهم دوو بپوا دژ به‌یه‌كه‌ له‌ یه‌ك كه‌سدا لیک ده‌نه‌وه‌!».

دوكتۆر حنا كه‌ ئهم مه‌به‌سته‌ی نووسیویه، رووی بنووسی ده‌ گه‌لانی لبنان

و ده‌وربه‌ری خۆی و که‌شه و مه‌شه فشه‌کانی ئەمریکا و ئەوروپا بووه و سه‌رکۆنه‌ی ئەو گه‌لانه‌یه که له ژیاریدا سه‌رکه‌وتوون و گش له گشتیان خۆتنده‌وارن. ئەم دوکتۆره‌ خاچ په‌رسته‌ لبنا‌نیه، نه‌یزانی‌وه هه‌ر کورد و کوردستان چیه؟ ئەگه‌ر خۆ به‌ستبێشی، بێ گومانم نه‌یزانی‌وه له کوردستان چ پاده‌برێ؟ ژن له کوردستان چۆن ژیاوه و چتۆ ده‌ژی؟ یان ده‌بێ بێژین چۆن نا‌ژی؟ ئێمه‌ی کورد ئەمه‌ ئەزانین؛ سه‌تان ساڵه‌ کوردستان داگیرکراوه؛ هه‌موو ده‌رگای خۆتنده‌واری و گه‌شه‌کردنی ژبای لێ داخراوه. ته‌نیا ئەگه‌ر ده‌ره‌تانی‌ک بۆ خۆتندن و فێربوون بووبێت، مه‌ده‌ره‌سه‌ی مزگه‌وتان بووه. تاکه‌تاکه‌ له چینی هه‌ژار و که‌م ده‌ست، کورپان ناردۆته‌ به‌ر خۆتندن؛ خۆتندنی چی؟ خۆتندن له‌ رووی به‌رنامه‌یه‌ک، به‌ سه‌تان ساڵ ئالوگۆڕێکی نه‌دی‌وه. جزمی عه‌مه‌ به‌ حه‌نجه‌یی و به‌ره‌وانی، سه‌مایل نامه، ناگه‌هان، سه‌نگه‌راش و باغه‌بان و ئەوجار گولستانی سه‌عدی به‌ سایه و په‌سخوێن و دوايه‌ به‌ ماناوه. ئەوه‌ کورپه‌ فێره‌ فارسی بوو. ئەنجا عاره‌بی بخوێنێ و ه‌ای له‌ هه‌ر دوازه‌ عه‌لمان بێ و شاره‌زای مانای قورعان بێ. له‌و رۆژه‌وه‌ که‌ پێ ده‌نێته‌ حوچه‌وه، ئەبێ به‌ گه‌دایی بژی. به‌ سوخته‌یی، هه‌موو سه‌ر له‌ ئیوارانی‌ک له‌ هه‌موو ده‌رگای گوند بدا و بقه‌یڕێنێ: «نانی فه‌قی په‌حه‌مه‌تی خوداتان لێ بێ!» . نان به‌و حاڵه‌ کۆ بێته‌وه‌ ئەویش چ نان؟ زۆر که‌م گه‌نم، زۆربه‌ی جۆ، زۆرجار گالێ تال بۆ حوچه‌ به‌یینه‌وه‌ و ده‌گه‌ل فێرکاری موسته‌عه‌ید پێکه‌وه‌ نۆشی گیانی بکه‌ن. ئەوه‌ بژیوی رۆژانه، بۆ به‌رگ و پێ‌لاو چی ده‌که‌ن؟ کژێ پایزان ساڵه‌وساڵ، چاخ و هه‌ره‌تی سه‌فه‌ره؛ وێل ده‌بن له‌و ده‌شت و ده‌ره‌. ماڵه‌ومالێ کۆچه‌ر و دینشینه‌کان ده‌پشکن؛ پۆن، په‌نیر، شیرێژ و که‌شک، خوری، مه‌ره‌ز، موو، ته‌ماکو، دانه‌وێله‌ ده‌چنه‌وه؛ ئەم پارسه‌کییه‌ پر سووکیه‌شیان ناوناوه (راتوه‌ی فه‌قییان). سه‌رانسه‌ری په‌مه‌زانی‌ش چاویان پرپوه‌ته‌ ده‌ستی هه‌رچی پوول په‌رستی په‌سته. ئەوه‌ خوايه‌ به‌ هه‌زار مینکه‌ و فینگه‌وه، زرینکه‌ له‌ گیرفان بێنێ و چه‌ند قرو‌ش و قوشه‌یه‌کیان بنیته‌ مست! کورپه‌ نامه‌خوا - چاوی

پیس کاری لێ نه‌کا - وریا و ژیره و پله به‌ پله سه‌رکه‌وت؛ له (عه‌واملی جورجانی) و (شه‌رحی ته‌سریفی زنجانی) و (انموزج و صمدیه) و (ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی) را گه‌یشه‌ (اظهار) و (کافیه)، (وضع) و (استعاره) شی خۆتند؛ (جامی) و (سیوطی) شی ره‌وانه، موسته‌عه‌یده، ده‌وری سوخته‌یی به‌سه‌رچوو، له (منطق) و (بیان) و (بدیع) یش ده‌رچوو، (هیئت) و (علمی کلام) و (عقاید) و (رساله‌ی حساب) یش ده‌گه‌ل، برپاوه‌ و ئیجازه‌نامه‌ی وه‌رگرت و له‌ گوندیک یان له‌ مزگه‌وتیکی شارستانا به‌ مه‌لایه‌تی دامه‌زرا، به‌ زه‌کات و سه‌رفته‌ی خه‌لکی ئاوابی، یان خه‌ی‌رکه‌ری گه‌ره‌کی مزگه‌وته‌که‌ی شار، به‌رێ ده‌چی. واتا به‌ سواله‌که‌ری ده‌بێ؛ به‌ ژبانی پارسه‌کی ده‌ژی؛ به‌ نانی گه‌دایی ده‌مری.

جگه‌ له‌ مزگه‌وت و فه‌قیش، تاق و واز له‌ ماڵه‌میران، هه‌ر بۆ فیز و خۆرانیان له‌سه‌ر بۆره‌پیاگ و حیران؛ قوڵه‌ میرزایان راگرتوون؛ ده‌ریان به‌ کورپه‌کانیان گوتوون و فێره‌ سیوات و خۆتندن بوون. هه‌رگیز وا نه‌بووه‌ که‌ بێژین له‌ کۆمه‌لگای کورده‌واری، له‌ ده‌هه‌زاری یه‌کی‌کی خۆتنده‌واری؛ کێش خۆتندویه؟ هه‌ر نێره‌وه‌ز و ئیله‌للا.

له‌ کۆمه‌لگای وا دواکه‌وته، خوانه‌خواسته‌ یه‌کی‌ بێژی: «کچ بخوێنێ» عاسمان کۆله‌که‌ی گه‌ره‌که‌! کێژی کوردی به‌ نیو کورپه‌ش نه‌ژمێراو، هه‌ر هاتۆته‌ ناو دنیاوه، باوک ناوچاوی تیک ناوه؛ دالک رووی لێ وه‌رگێراوه و به‌نیشانه‌ی قه‌ره‌به‌ختی و چاره‌په‌شیی خۆی زانی‌وه. زۆر کێژه‌ کورد ناویان: شوکریه، حه‌مدیه؛ به‌سی و ئامان و ئینتیها و نیه‌ایه‌تن. هه‌ر ئەم ناوانه‌ شایه‌تن، باوک کێژیان ناگه‌ره‌که‌ و پێی ناشکورن. کێژی کورد هه‌ر پێره‌که‌ بوو، ده‌کرێته‌ ئامرازی ناوماڵ؛ گه‌سک ده‌ره، جێ راخه‌ره، چێشت لێ نه‌ره، برای گچکه‌ له‌ کۆل ده‌ره. ئەبێ له‌ ده‌شت کار و به‌رخان بچه‌رێنێ، به‌ده‌میه‌وه‌ پوشکه‌ بۆ ئاوردوو بێنێ؛ ته‌ندوو داخا، ئارد دا‌بێژێ، هه‌ویر شیل بێ، گوته‌ک خه‌دا، به‌ وه‌ردینه‌ له‌سه‌ر په‌نه‌ی پان کاته‌وه، له‌ ده‌وری تیرۆکی پێچێ، به‌سه‌ر په‌فیده‌یدا، پێوه‌ی بدا، نان

بپیژن؛ هۆشی له گولبێن ناخن بێ، گولبێنه که کێپ ناخنا بێ، کۆله و هۆشکی له لای بێ، ژیله مۆی پێ تێک وهریدا و کۆلوی پێ هه لگرتیه وه؛ که په کیش بکاته سهوله بۆ به شداران، له بانه مهر و ههواران، باره بار و ناژۆی باره بار و دهواران؛ چیخ گرتنه وه، سنگ داکوتان، رهشمال هه لدان، کاری ژنه. بیرییه پاتال ده دۆشی، شیر دهکا به لۆر و په نیر، مه نجه له ماست هه وین دهکا. له گه ل کاربوهی به یانا مه شکه ژینه، دۆیه که ی هه ل دینیتیه وه، تیراوی دهکولتینیتیه وه و هه زار دهرد و مه خسه ره ی تر. ژن له مه زرا داسه، پاچه، پیمه ره یه، شه نه ی خویان به بادانه، دره و کاره، گیشه کیشه، گیره ی کلۆش، دهسکه نه ی نیسک و نۆک و ماش، له شیشدان و ته ره ی تووتن، کالای پر به بالای ژنه. زستانی زستان ئاساییش ناسیتیه وه؛ کولکه و کال شی دهکاته وه و به شه ی دهکا، ته شه ی ریسه، ته ونکه ره، کلاو و گۆره ی چنه. هه ر پێش گه یشت، برای مافی ته وه ی هه یه وهک ناژال و ولساتی خۆی لی پروانی؛ ده یبه خشی یان ده یفرۆشی، یان ژن به ژنه ی پێ دهکا، به شه ی خۆیه تی و ره وایه.

هه روا نیوچه رخ له مه وه بر، له کوردستانه که ی خۆمان به کوردیکی ره مه کیمان بگوتبایه: «کیژی کورد له وزهیدا هه یه خوتنده وار بێ و سه ره رای خوتنده واره کهش بتوانی کتیب بنووسی و شیعره ی باش بهۆنیتیه وه»؛ بێ گومانم گالتنه ی به ئاوه زمان دهکرد و سه رتیکیشی بۆ ده له قاند ده یگوت: «ژن و خوتندن؟! ژن و کتیب بنووسینه وه؟! ژن و شیعر هۆنینه وه؟! حه ی حه ی، به خوا باب به باشه؛ ئیت ره هه ئه مه مان که مه، وا دیاره ئاخ ره زمانه! ژن ته گه ر ویستی بنووسی، با به جه وی و جاکچه تاله و ده موکانه وه بنووسی. ژن ته گه ر ده هۆنیتیه وه، وا گوریس و که ژوو هه یه با هه وسار بهۆنیتیه وه».

خوتنه ران خویان به ئاگان که تا ته مرۆش، زۆره ی ئاپۆره ی کوردستان ده رباره ی به ره ی میونه ته مه بیر و پروایانه. ده ی ته گه ر بۆیان باس بکه یین، که سی نیوچه رخ له مه و پێش، کیژیکی و له کوردستان هه لکه وتوه،

بووبته نووسه ریکی به رز و له شیعره ی فارسی و کوردیدا ته وه ند هونه رمه ند بووه که نیره بوژه کاغان ئیره یی به و کیژه به رن؛ ته شی ته مچاره چه بیژن؟ ئیژن: «مه گین موجزاتی خوا روویدا بێ».

به لێ، مه ستوره خانمی کوردستانی ته و کیژه موجزاته بووه. به لگه ی روونیش - جگه له شوینه واره که ی - قه سیده که ی نالی هه یه که فر داو پته مه ستوره و ته و قه سیده زۆر مه شه و ره. نالی نه مر، پیغه مبه ری و یژه ی کوردی، ته گه ر سوور نه یزانیبایه مه ستوره بۆ ته وه ده بی خۆیه ریتیه ریزی نالی، که لله ی له که لله ی نه ده دا. دیاره شیژیکی وهک نالی په لامار ناداته ریتی؛ غه نیمی ته شی پلنگ بێ. پیاو به وردی له و شیعره فر نامه ی نالی ورد بیتیه وه، تی دهکا که له م باره وه چه ندی خۆی ماندوو کردوو؛ ته م هه موو که ره سته جوانه و ته م هه موو وشه ره قانه ی هه ر بۆیه دهکار هیتاوه، که ته و خانمه و یژه وانه ی خۆی له و به که متر نازانی، بترسینی و بیبه زینی و خۆی بنوینی که: «منی خاوه نی دیوان، جوانیکی و و یژه وانه ی ده م پارا ویشم بۆ داوه».

یان مه وه لوی تاوه گۆزی که خودای بیر ناسکه، ته گه ر سوور نه یزانیبایه که مه ستوره له و یژه دا ته وه ند هه رزه بالایه ده شیعره ی چه توونیش دهگات، له په سنیدا نه ی ده فره موو:

خورشیده که ی ناز، ته و جی بوور جی ته ور
سه ر توغرای ده فته ر مه حبوویان جه ده ور
ها له خانه که ی بوور جی شه ره فدا
نوور ته فشا نیشه ن وه هه ر ته ره فدا

مه ستوره خانم کی بوو؟

بۆ ژینامه ی ته م نازداره هه ستیار و میژوونووسه، ناسر نازاد پوور فره موویه و خستوویه ته پێشه کیی کتیه که وه و ئیمه پوخته ی را ده گو یزین: «ناوی ماه شه رف خانم و نازناوی مه ستوره بووه؛ ده ور به ری سالی

١٢٢٠ ک (١٨٠٤ز) له بنه ماله‌ی قادرییه‌کانی سنه‌دا - که ئه‌وسا زۆر لای والیه‌کان به‌قه‌در بوون- له شاری سنه هاته دنیا. ئه‌وله‌سه‌ن به‌گ باوکی ئه‌و کیژه ناوداره له پیاوه‌یه‌سه‌نه‌کانی سنه بووه؛ به‌ ماه شه‌ره‌فی خۆتندووه تا وه‌های پێ گه‌یاندووه که ناو ده‌رکا. له زه‌مانی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لانی وایی سنه که به‌ ناکام ناو براوه، خان و ماله‌ قادرییه‌کان لێک ره‌نجاون و ناشت بوونه‌وه و بوونه خزم. مه‌ستوووه بووێته خیزانی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لانی. خانیش له شێعر دانانا له خانم نزیک بۆته‌وه؛ له دیوانی هه‌ر دووکاندا شێعر به‌یه‌کدا هه‌ڵدانیان زۆر به‌رچاوه.

خی‌وی (حه‌دیقه‌ی ناسری) که پسمامی مه‌ستوووه‌یه، ژماره‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی له قه‌سیده و له غه‌زله و ورده بابته، به‌ نزیکه‌ی بیست هه‌زار به‌یت نووسیووه؛ به‌لام (تحفه‌ی ناسریه) که ئه‌ویش له‌مه‌ر کوردستان تاریخیکه، ده‌هزاری له‌و بیسته که‌م کردۆته‌وه و ده‌لی ده‌هزار به‌یتیکی وه‌هۆندووه.

مه‌ستوووه له شێعر دانان چ به‌ فارسی و چ به‌ کوردی، زۆر خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه؛ به‌داخه‌وه زۆریه‌ی شێعره‌ی له‌ناوچوه‌؛ ته‌نیا دوو هه‌زار به‌یتیکی ماوه‌ته‌وه که له سایه‌ی مه‌عریفه‌تی سه‌رۆکی فه‌ره‌ه‌نگی سنه و می‌رزا ئه‌سه‌دوللا خانی کوردستانی بیست ساڵیک ده‌بی له تاران چاپ کراوه. ئه‌مه جگه له‌و شێعرانه‌ی که له می‌ژوووه فارسییه‌که‌دا نووسراونه‌وه، کوردیه‌کان هه‌ر زۆر که‌م ماون، به‌لام له قه‌سیده‌یه‌که‌دا که به‌م به‌یته ده‌س پێ ده‌کا:

گرفتارم وه‌نازی چاوه‌کانی مه‌ستی فه‌تتانت

بریندارم به‌نیشی سینه دوزی تیری موژگانت

وا دیار ئه‌دا که شێعره کوردیه‌کانیشی زۆر ره‌وان بوون.

مه‌ستوووه و یغمای جندقی فارسی زمان- که هاوچه‌رخه‌ی یه‌کتری بوون -شێعریان بۆ یه‌کدی نووسیووه؛ ده‌گه‌ل زۆر هۆنه‌ری کوردیش شێعر

شێعرینی کردووه. جگه له دیوانی شێعر و تاریخی ئه‌رده‌لانه‌که‌ی، ده‌رباره‌ی پروای ئایینی و ئیسلامه‌تی نامیلکه‌یه‌کی نووسیووه که به‌داخه‌وه نه‌مدیووه.

مه‌ستوووه چل و چوار ساڵی ته‌مه‌ن بووه، واته له ساڵی ١٢٦٤دا له سوله‌یانیه‌ مردووه*. له‌دوای پێشه‌کیی ئازاد پوور، تاریخه‌که‌ی ده‌س پێ ده‌کا؛ مه‌ستوووه خانیش بۆ خۆی پێشه‌کییه‌کی بۆ نووسیووه که خه‌ستایییه‌که‌ی پاده‌نیم. ئه‌ویش هه‌ر وه‌کو شوێن و یاسای نووسه‌رانی ئیسلامیه‌یه؛ به‌ناوی خوا ده‌س پێ ده‌کا و به‌ زمانیکی زۆر ره‌وان و ده‌مپاراوی به‌ گه‌وره‌یی خوا هه‌ڵده‌لی و دروودی زۆر بۆ پێغه‌مبه‌ر به‌ر پێ ده‌کا و دێته سه‌ر باسی ژینی خۆی و هۆی دانانی کتێبه‌که‌ی و ده‌فه‌رمووی:

«منی وا بێ نرخ و هه‌ژار مه‌ستوووه ناو - که کیژی ئه‌وله‌سه‌ن به‌گ و نه‌وه‌ی خوا به‌خشیو حه‌ماغای کوردستانیم- چونکه باوکه‌م زۆر حه‌زی له خۆتندن بووه و منیش کیژی نۆیه‌ری بووم، خۆشی و یستووم و پێی خۆتندوم؛ زۆرم خوو دا‌بووه سه‌ر کتێب، هه‌موو جو‌ره‌ کتێبی که‌م ده‌خۆتندووه، له ناویاندا زۆر له تاریخ خۆشم ده‌هات. تا رۆژێکیان چاوم به‌ نوسراوی که‌وت ده‌رباره‌ی کوردستان ده‌دوا، هه‌رچه‌ند فره‌یشی تیا چووبوو، به‌لام هه‌یشتا که‌م و کوورییه‌کی هه‌ر ما‌بوو. که‌وته سه‌رم منیش گه‌وێک به‌خه‌مه سه‌ر ئه‌و زنجیره‌ی سه‌ره‌بوردی ئه‌رده‌لانی، به‌تایبه‌تی که‌ خۆم ناخۆری ئه‌وانم و شانازی به‌ به‌ختم ده‌که‌م که ئیستا ته‌واو خزمیانم. بۆ ئه‌م کاره‌ش پروانیومه‌ته زۆر کتێبان و پرسپاریشم له پیره‌ پیاوان کردووه و ئه‌م تاریخه‌م لێ سازاوه. تکامه له خۆینه‌ره‌وان به‌ نزا له بیرم نه‌که‌ن». ئیتر دێته سه‌ر باسی ئه‌رده‌لانییه‌کان له می‌ژوودا و ئیتر:

بهنچینه‌ی باب‌ه ئه‌رده‌لان

ناشکرایه باب‌ه ئه‌رده‌لان کورد بووه. با بزاین کورد خۆی له کوێه هاتووه

* ناسر ئازاد پوور- ١٩٤٦.

و ئەم ناوە چۆن پەیدا بوو. مێژوونووسان زۆریان قسە تێک پەریبوو؛ هیندیک ئیژن: زەهاک ناویکی خوانەناس کە پاشا بوو، دوو پلە گۆشت لە بیچمی مار لەسەر شانانیەو دەرجوون، ژانی ئەو دەردە گرانه ژایانی لە زەهاکی ناپاک کردە قوزەلقورت و سندان. شەیتان خۆی کردە پزیشک و پیتی وت: «دەبی گرۆژی مژی دو لاو بەم زامانە تا بمالی تا ئۆقرە بگرێ و ژان ئەکا». بۆ نەگەتی ئەم هەتوانە ژانەکی زۆر دادەمرکاند. هەموو پۆژی دوو زەلامی بێتاوانیان بە چێشتکەری زەهاک دەسپارد، سەریان بپڕی و مێشکەکانیان گەرمای گەرم فریای ماری سەرشانی خا. شپۆکەر پیاوی دڵۆوان و دڵنەرم بوو؛ بەزەیی بەم بێچارانەدا دەهاتەو؛ دیتی زیان لە نیوەش وەگەڕی باش، لە دوانە کە یەکیکیانی پاشقڵ دەدا و مێشکی مەری دەگەڵ مێشکی یەکی لەو دوانە لێک دەدا و بۆشای دەنارد؛ بەم یەکی زیندووشی دەسپارد، هەرچی زوو لەشار پاکا و لەناو چیا خۆی حەشار دات. هەڵاتوو لە دەستی زۆردار لە کەژ و بەندەن و نزار نیشتهجی بوون، یەکیک لەوان ناوی کورد بوو، بەرەیی زۆری لێ کەوتەو و لە ئاکاما چوار تیرەیی زلیان لێ پێک هات بەم ناوانە: ئەردەلان، کە لە چاو کوردەکانی تر ئازا و نەجیم زادەترن. دوو هەمیان لوپ، سێهەم کرمانج کە بابانیشیان پێ ئیژن، چوارەم گۆران کە لە کرمانشانا ئەژین. بەلام زۆری مێژوونووسان لایان وایە ئەردەلانی لە نەتەوێ ئەردەشییری بابەکانن، کە پۆژگاریک پەریبووی ولاتی شام بوون و گیرسانەو؛ ئیمام حەسەن کردوونیە والیی کوردستان. والەوساوە هەتا ئیستا - کە ساڵ هەزار و دووسەت و شپەست و دوو - لەو دمی ئەو ئیمامەو پشتاویشتیان فەرمانیەوای کوردستانن. شایەتی ئەم قسەیی منە ئەنگوستیلیکی یاقیقە بەخەتی کووفی نەخشاو و ئیمام حەسەن بۆ مەتفەرک داوێ بە بابە ئەردەلان، هەتا ئیستاش ئەم هەنگولیسکە هەر ماو و لە بنەمالەیی ئەردەلانی پارێزراو.

بەلام مێژووی ئەردەلانی مەلا حەمەشەریف قازی و خوسرەوبەگی ئەردەلانی نووسیگیانە: لە پیشانا ئەردەلانی لەلای مووسل و دیاربەکر و

ئەم ناوچانە فەرمانیەوایەتیان دەکرد؛ بە هەلکەوت بابە ئەردەلان لە خزمان جیا بۆتەو و رووی کردۆتە شارەزور و کراو بە فەرمانیەوای. ماوێهەکیش هاتۆتە ناوچەیی پالەنگان و گۆرانەکان کردوویانەتە گەورەیی خۆ. لە پیرانەوای پاشایەتی بەرەیی چەنگیز، دیسان توانیی کۆ و حەریر و شارەزور و قەلەمەری بابانەکان زەوت بکا. گەلیک سالان لەزۆریەیی خاکی کوردستان هەر بۆخۆی هەمەکارە بوو، دەلێن چەند جار ئەمیر تەیموور گۆرەکانی حاکمایەتی کوردستانی بۆ ئەو بابە ئەردەلانە مۆر کردوو. بەلام ناچیتە ئەقڵەو ئەمە راست بێ؛ چونکە لە چەنگیزخانەو تا تەیموور مەودا زۆر دوورە؛ خواش ئەیزانی.

هەتا ئێرە مێژووی مەستوورە خانم بوو پامان گۆتێ؛ دەبا بزانی مێژوونووسانی بەر لەویش چیان نووسیو:

میر شەرەفخان لە سالی (۱۰۰۵) دا دەرباری پەگەزی کوردان لەپاش باسی زەهاک و ماری سەرشانی - کە ئەم قسە لە شانامەیی فردەوسیدا باس کراوە - ئەلێ: «کورد لەو هەڵاتوانە پێک هاتوو، وردە وردە زمانیکی سەریەخۆیان داھێناوە کە کوردییە». شەرەفخان دەلێ: «لای زۆر کەس ناوی کورد واتا «ئازا» یە؛ کورد چوار تیرەن: کرمانج، گۆران، کەلھور و لوپ». ئەم باسی زەهاک و ماری لە هەنبانەیی درۆکانی فردەوسی واتا: شانامە، دەرھاتوو؛ نرخی ئەو نەندەشی نییە کە بەرپەرچی بدیتەو؛ بەلام وشەیی کرمانج و لوپ و گۆران و کەلھور، هەلەگرن سەرنج بدەین و بزانی ئەم چوار ناوانە یانی چی؟

هەموو کوردی تورکیە و زۆر کوردی ئازەربایجان و بەشی زۆر لە کوردی عێراق و کوردەکانی شەکی و شیروانی خوراسان و کوردەکانی ئەرمەنستانی روسیا؛ بەخۆ ئیژن: «ئەم کورمانجین». هیندیکیان دەلێن: «کورد ماجین». بە فەرموودەیی شەرەفخان و بە باوەری زۆر لە کەونارا ناسەکان، ئاشۆرییەکان بە ئازایانیان گوتوو: «کورت»؛ ئەم نازناو لە وائەو لە کوردی ئازا نراو. ئەی بەر لەو ناو ئەم چوون؟ پرسیاریکە

سهرنج ږاکتیش.

هەر که سټیک دهر باره ی ژیان و چۆنیه تیی زهردهشت پیغه مبه ر کتیبان بخوینیتته وه تووشی ئەم چەند باسه دهبی:

نوڅه کان و دوعا کانی زهردهشت هه مووی که به (گاسها) ناودیرن، ههر پارانه وه له خوايه که: «ئاھۆره موزدای مه زن! تو ماژه کانی مه زديسنه له نازاری ديوه کانی دهووبه ری دهریاچه ی وان بپاریزه». بئگومان خزمه کانی ئەو به تیره ی ماژ ناوبراون. گاس که به مانای دوعا یه و دوعاش یانی بانگ لئ کردن. ئیستاش له ناو زۆر کورداندا گاس یان گازه. دهلئ: «گاسی فلانی که، گازم کردی گویت لئ نه بوو». له سهره تاي ئیسلا مه وه عه ره ب ږاونه ولاتمان و بوونه ته ئاغا له سه رمان و زمانیان وه به وه که وتووه؛ عه ره ب نازانی (ژئ) بلئ، دهیکاته (زئ) یان دهیگوږپته وه به (جیم). ماژیان لئ کردوین به ماج و ژن و ماژو و ماژهنده ران و ماژیاربان کردۆته زهن و مازووج و مازهنده ران و مازیار؛ ههروه ها چیا ی (ماژئ) ش ههر ماژئ بووه. به پروای مه لا جه میلیش که له م وشه ی بهوردی توژیوه ته وه، کورماج و کورماد ههر یه کن، که ئەم قسه ش به راستی جیی سه رنجدانه. به شایه تیی میژوونووسانی رابردوو، ماد کورد بوون و پاته ختیان هه مه دان بووه؛ ئەمجار کوردماج یا ماژ یا ماد، له مانادا دهبیته ماژه نازاکه. جا ئەگه ر له هیندیک شوینی کوردستانا له جیی کوردماج دهلئین کرمانج و نوونیکی سووک له سه ر زمانان که وتۆته ناو ما و جیمه که، کار هه لئاوه شیته وه. زۆرجار له زۆر هاتوچۆ کردنی وشه به سه ر زمانی گه له وه، که م بوون و زیادبوون رووته دات و هیندیک جار دوو له ته وشه ش پیکه وه ئالوگۆر دهکن. چەند هۆزیک به ناوی مه نگۆر له دهوری چیا ی هه کاری له کوردستانی بهردهستی تورکه کان و له لای پرووگه ی مه لبه ندی شاری مه ابادی کوردستانی سه ر به ئیران ههر ئیستی هه ن که (مانگ کورن). (مانج کور) زوو دهبیته مانگ کور، ههر کورمانجه که ی پیشووه، له ته وشه جیگه گۆرکییان کردووه.

ئەگه ر ئەم بیرو پروایه م لئ وه رگرن ئەبی بیریش له کرمانشان و کرمانیش بکه نه وه، به ئاشکرا (کورماجان) و (کورما = کورمانج) خو ده نوین. خو ئەگه ر کورد؛ کورته که ی ئاشویش نه بی، ده کړئ (کور) بی و دهبیته (کور) ماج) یا (مانج) که (مانج) و (مانج) دهکش (ماژه) و (ماژ) یش قه ویله ی زهردهشته.

با جاری له (ماج) وازیین، بزانی گۆران یانی چی؟

هیندیک له میژوونووسه کان لایان وایه چەند هۆزیک که له پیشوودا به زمانی په هله ویی کۆنیا ن قسه ده کرد، له سۆنگه ی کۆچ و باره وه هاتوونه ته ناو کوردان و کوردی فیریوون و زمانه که ی پیشووی خو یان وه لاناوه و کورده کان به مزگینیه وه گوتوویانه: «ئەوا گۆران» و اتا له سای زمان گۆرانیه وه بوونه ته کورد! دهسته به کیش ئەم پروایه ناسه ملیتن، دهلئین: «کورد له پیشدا هه مووی کۆچهر و ږه وند بووگن و زۆر له شوینیکا به ند نه بوون. هیندیک له وان ئەقلیان بریی، له ژیا نی کۆچه رایه تی دهس هه لگرن و جووت و گا و دئ نشینی به سه ربه رن؛ ئاوا بی و گوندیان ئاوا کرد و له کۆچه ران جیا بوونه وه و کۆچه ره کان گوتیان: (گۆران)؛ و اتا وه کو خو یان نه مان».

ئوستاد جه میل ږۆښه یانی به جوړیکی تر بۆی چووه؛ ئەم فه رمویه: «زۆر وئ دهچی ناوی (گۆران) له وشه ی (گۆر) وه هاتبی که (گۆر) له زمانی کوردیدا، به (که ره کتوی)، به (مهیدان)، به (دهشت)، به (قه ور) ئەوترئ؛ ئەبی ئەم هۆزه کوردانه له ناو دهشتاییدا ژیا بن؛ یان له کاتی مهیدانداری زۆر نازابن؛ یان له راوا زۆریان که ره کتوی دهگرت؛ خاکی کوردستانه که شیان ده کرده گۆری دوژمنان».

به خه یالئ منی هه ژار هیچ یه ک له و چەند بۆ چوونانه نه گه یشتوونه ئامانج و نیشانه یان نه پیکاره. من لام وایه ئەم (گۆران) ش وه کو (کورماژ) سه ره تاي له ئایین بهنده؛ وه ک ده زانی ئیسلا م په پره وانی

زەردەشت بە ئاگرپەرست ناودەبا و لە فارسیشدا (گەبر) ئیژن؛ ھەرودە کوردەکانی خوشمان دەلێن: گاوری. کەوابی (گۆران)، (گاورانە)؛ واتا ئاگر پەرستەکان. ئەوندەشمان لەبیرنەچێ کە گۆران چەندین سەدە مان، ھەتا موسوڵمان کراون. دەگێرنەووە کە مەلایەکی مەردۆخی کە ھەر بە چاویک دیتوویە، چۆتە ناو ھەورامانیان و فێرە ئیسلا مەتیی کردوون و قورعانیکیشی بۆ بردوون کە لە جیاتنی ماریفەتووپیرشالیار، قورئان بخوێنن. رۆژێک لە مزگەوتی دیدا یەکی لە یەکی دەپرسی: «بیسستوو مە قورعان قەدیمە؛ لە ماریفەتووپیرشالیاریش قەدیم ترە؟».

کاوا لە جاویا ئەخەنێ و ئەلێ: «قرون دویکە مە لا پەحیمە کۆرە بۆی ھێناین؛ ماریفەتووپیرشالیاری ھەزار ساڵ زیاترە ھەیە».

(گۆران) بەو کوردانە دەلێن کە لە دەوری کرماشان و سنە و ھەمەدانا ئەژین. ھۆزێک لە مەلەبەندی موکری لە نزیک سەردەشت نیشستەجین، ئەویش (گەورک)یان پێ دەلێن؛ ئاخۆ ئەم دوو ناو خەزن؟ ئەگەر خەزن ئەم ھەموو دەشت و کێوانە بۆچی کەوتۆتە نێوانیان؟ پرسیکە وەرامی دەوێ.

ئەو کەسانە ی زۆر شارەزای میژووی ژبانی زەردەشتن، پێمان دەلێن: زەردەشت لەلای گۆلی ورمی -کە ئەوسا ناوی چیچک بوو- ھاتە دنیا؛ پاشان وتی پێغەمبەرم. ھۆزی ماژ -کە خەمی خۆی بوون- لێی وەکو بوون؛ بوونە ئۆمەت. کوردەکانی دەورووبەری دەریاچە ی وان -کە ئەوسا بە دیو ناودەبران دیئوسنە بەمانا خوداپەرستە- خۆیان لە مەزدیسنیەکان گەلێ بەچاتر دەزانی و بەگژ ماژە زەردەشتیەکاندا دەھاتن؛ جیگەیان بە زەردەشت لەق کرد. ناچار لەبەر دیوان پەوی. دوازدە رۆژان پێگە ی پتووا تاگە یشتە سەر گوێ پرووباری تائیتی کە لە بناری چبای گورگان دەھاتە خوار. سرووش واتا فرشتە ی ولامبەری خوا، داوھزیە لای؛ دروودی خودای پێ گە یاند و پێی راگە یاند ئامادە یی بباتە بارەگای خودا لە عاسمان. بە ناوی چەمی تائیتی دلێ زەردەشتی شتەووە تا گەماری و چلک و چەپەلێ زەمینی تیدا

نەما. ئەوسا بردی بۆلای خودا کە ئەوسا ئاھۆرەموزدا یاخۆ ھورمز ناوی خوا بوو.

زەردەشت گە یشتە بارەگا و چاوەنۆر بوو ئاھۆرەموزدا بانگی کا و بیدویتی. لە ماوہی چاوەنۆریدا فرشتەکان لە چوار لاوہ لە زەردەشت کو بیوونەو، فرشتەش ھەر رۆشناکییە. زەردەشت کاتێ لە سەری خۆی دەروانی، سیبەر نەبوو، پرووناکیی فرشتەکان لە چوار لاوہ سیبەریان لەناو بردبوو. ئاھۆرەموزدا بانگی کرد، زۆری دلخۆشی داہو، فەرمووی ھەرۆو مائە خۆت، من ئەوندەت ھێز دەدەم کە بەسەر دیواندا زال بی. میوان مالوایی کرد و گەراوہ بۆ دەوری چیچک. ئەمیریک بەناوی مەماند باوہری بە زەردەشت ھینا و بوونە خەمیش. زەردەشت ستی -خوشکی خۆی- دا بە مەماند و ھقوٹی (ھەیقی) خوشکی مەمەندی خواست. لەوساوہ زەردەشت نەترسا و توانی دیوہکان راوینی.

بەلام زۆر لەو میژوونووسە بەرێزانە -ئێرانیانە- و بستوویانە زەردەشت بەفارسی حەساوکەن و لە کوردایەتی وەشۆرن؛ فەرموویانە: «تائیتی رەنگە ئەرەس بی کە چەمیکە لەسەر سنووری ئێران و ولاتی پرووس! گورگان کووھیش ھەر کێوہکانی گورگانە. لەو سەفەرەش زەردەشت گە یشتۆتە بەلخ کە لەو پەر ئۆزبەگستانە و سەر بە دەولەتی ئەفغانە و دەگەل مەلەبەندی بوخارا سنووریان لێک دەداتەو». جا با تۆزیک بە وردی لێکی دەینەو: نزیک بە سی ھەزار ساڵ پێش، دنیای وا پەر لێرەواری جوگری دژوار، نە رێگە یەکی خۆشکراو و نە پردیک و پردەبازیک لە پرووباران، نە کیلیک چەقێنرابی لەسەر بواران، دەرویشیکی شپ و شپۆل و بەلەنگاز کە ناوہکی واتا خێوی و شترەزەرد، کالە ی چەرمی خا و ھەلەبەستی، بە پیادە یی یاخۆ بلێن بە سواری لۆکە زەردەکی، لۆژ لۆژ لە دەوری ورمیوہ

* کەسی بە وردی پروانیئە کتیی «جغرافیای غرب ایران» یا «کوههای نا شناخته در اوستا» نووسینی «دۆلشاهی» زۆر لەو شتانە ی بۆ پروون دەبیتەو - ھەژار.

وهړې كهوئ، نهك دوازه رۆژ به دوازه مانگ نه دهگاته سهر ئاراز و نه بهلخيش به پټوقه دهمي پېرۆز دهكات. دوازه قوناغ به حاله حال دهیگه یه نېته لای سهردهشت. ئیستاش ناوی (تیه تی) ههروهك خۆی ماوه كه دهړښته چه می كه لوی؛ كپوهكانی گه وركانی سهرچاوه یه. كه سېكی سهردهشتی دیبیت، زوو دهزانی نه له سهردهشت دروست بووه و نه بنی دهشته؛ ته نیا ناوه كه به ناوی زهردهشته وه ناوړاوه و (زئ) به (سین) زۆرجار گۆراوه؛ وهكو (دهزگیره) و (دهزگیران). ههر له لای سهردهشتیشه وه گوندۆكه کی زۆر خوش هه یه ناوړاوه هورمزای؛ ته واو وهكو (ئه لالا ئابادی) هیندوستان. ههر له سهردهشتیش به ویدیوا چند مه ودايهك له لای چوارتا، گوندیک وه ناو (ههرمن) هه یه كه ئه هریمن له وئ ژباوه. ئیستا ناخۆ زهردهشت له لای سهردهشت بووبی و له سهر په خی رووباری تیه تی ژباي و له ئاوايی هورمزای سابیته وه، ههرمنیشی به رهو گهرمیان وه در نا بی چیی تیا به ؟ ئه وسا مانای گه وركان ئاشكرا ده بی: گه وركان، گوتمان گه ور به په پرهوی زهردهشت ده لئین؛ ئه دی وشه ی (كه لهوړ) چیه ؟

میر شه ره فخان فه رمویه تی: «میژوونوسان ده لئین كه لهوړ نه ته وه ی گۆدهرزی گیون؛ كه گیو زه مانای كه یانی به سهر بابل راده گه یشته. كوری گیو به ناوی په هام، به فه رمانی خونكار به همه نی كه یانی هیرشی برده سهر شام و ئورشليم و میسر و زهوتی كردن. ئه وهنده ی جوو سهر پر بووه كه ئاش به خوتنیان گه راوه. به ختونه سر، نازناوی ئه و ره هامه یه».

باس و خواسی ئه و ره هام و قه تلوعامی جووله كه، له دوو میژووی قه دییه كاندا هاتووه؛ به لام هه ردووك له سهر خونكاره كه ی كه یان پیک نه هاتوون.

ئه حمه د؛ رۆله ی (ابن سنان قه ره مانای ۹۳۹-۱۰۱۹) له میژووی (اخبار الدول) رووپه ری ۳۵۰ ده لی: «ئه و شایه ی په هامی نارد ه سهر جووله كان، ببوراسب یان ببهراسب بوو».

كتیپی (مروج الذهب) كه مه سعودی نووسیویه تی ئیژی: «لوه راسپی نه وه ی كه یقوباد ئه م كوشتاره ی به په هام كرد».

ئوستاد جه میل رۆژبه یانی پروا به م چیرۆكه ناك؛ به هزری ئه و كه لهوړ توخمی كلاهوری پالنه وانن كه شانامه باسی دهكات. فه رمووشیه تی: «من هیچ به دووری نازانم (كه لوه ران) بی، واتا به رانه گه وركه و له دوايی بوویته كه لهوړ». مه لا جه میل ئه م باسانه ی وهك په راویز بۆ شه ره فنا مه نووسیوه؛ له دواي ئه مه به چند سالیك خۆی به رپه رچ ده داته وه و ده رباره ی كه لهوړ ده نووسی: «كه لهوړ واتا كه ل ئاهوړا». بۆ چه سپینی ئه م بیر تازش ئه م چند به لگه ی نیشان داوه و فه رموویه تی: «ئه و گه لانه ی له چیاكانی زاگرو س ده ژیان؛ وهكو گوتی، لولو، كاسی، عیلامی و میتانی، ههر هۆزه ی بتی خۆی هه بووه؛ زۆر جارانیش ده گه ل سوومه ر و ئاكید و بابل و ئاشورییه كاندا ده بووه شه ریان. كئ له شه ردا سهر كه وتبا، بتی هۆزی بن كه وتووی به تالان ده برد و، تیشكاو بی خوا ده مایه وه. جا هیندی له زاگروسییه كان بۆ ئه وه كه خوداكانیان له دهس و بردی دوزمنان پیا ریزین، بر دوویانه سهر دوندی كیوی بیستوون- كه ههر وشه ی بیستوونیش (بیغستانه)، (بیغ) كه ئیستاکی بوویته (به گ) ناوی خوا بووه- یانیها شوینی خودا گه ل؛ له ناو ئه و گه له خوایه شدا دیاره گه و ره و گچكه هه بووه، ههر هۆزه ی به گویره ی توانای. خوی له هه مووان مه زنتر (كه ل ئاهوړا)یه. هۆزی ختوی بتی گه و ره به ناوی كه ل ئاهوړایی ناودیر بووه. هه وا گۆرائییه كیش هه یه زۆر وهك پارانه وه ده چی كه به میش كه لهوړی ده لئین، واتا سترانی خودایی».

لوړ

شه ره فنا مه له (زبدة التواریخ) ده گپړته وه: «له لای مانوود گوندیک هه یه ناوی كورده، ده ربه ندیكی لی نزیكه به ناوی كول؛ له ناو ده ربه ند گوندیک هه یه به ناوی لوړ. ئه و كوردانه ی كه خۆیان به لوړ داده نین، له ههر كوی بن، ههر ناوی تریشیان هه بیت، هه موویان له بنه چه كه دا سهر به و

گوندهن» .

مير شهرفخان له سهري پوښووه و فهرموويه: «جيا له (زیده التواریخ) زور كهسي تربش لهم باره نووسیویانه، به لام پیم بایه خدار نه بوون و وازم له نووسینیان هیئا» .

روژبه یانیش بۆ ئهم ناوه زور گهراوه كه له كوی سهري هه لداوه. ده لئ: «تاریخ گزیده ی کاری (مستوفی قزوینی) و منتخب التواریخی (معین الدین نطنزی) ش لایان وایه ئه و ناوه له گوندی لوړی گه لی كولی لای گوندی كوردی مانرووده» .

به پروای هه ژارانه ی من، پیاو ئه گهر میژووی كه ونارای گه لانی زاگروس وه خوینتی؛ ناوی (لوولوو)، (لوولوووم)، (لوولوومی) زور جار ده بینتی، ئه گهر (لوړ) له و (لوولووه) بۆ سهیر نییه .

هه ژار

بایه نه ده لئ: هه تا بیژنی پیاوی چاك بوو؛ دلی پاك بوو؛ له ئاوی شه و خوی ده پاراست؛ كاری ناره وای نه ده كرد. مسكین هه موو خوشیان ده ویست؛ كهس قسه ی پیسی لی نه بیست. پاش ماوه یهك، مالا وایی له جیهانی بۆ بهین و به قا كرد و مرد.

كلۆن، كور باوه نه ده لئ: جیگه ی باوكی خوی گرتوه؛ گرۆی له چاك ان برده وه؛ ناوی هه ژار له پوژگاریا پوچایه وه و هه موو كهس تیر و دارا بوو. له ده هنده بی و میرخاسی هۆی دایه وه؛ تا له پاشان گویتیه وه بۆ ناو گۆرستان.

خدری كلۆن: خدری پیتۆل، هاته شوینتی بابه كلۆل؛ چۆغه ی بهری زۆرداران ی بۆ گرۆل كرد؛ دنیا ی به نه یاران چۆل كرد؛ مه لاشی زور خوش ده ویست؛ چیان بگوتبا لیتی ده بیست. دنیا له سایه ی سایه وه؛ ئه ویش پوژتیک به یه كجاری له ناو گۆردا هه سایه وه.

ئه لیاس كوری خدر: وهك هه میشه له چیرۆکی كورده واری، خدر و ئه لیاس له دوی یه كن و پیریتن بۆ نزا ئیتن: «خدر ئه لیاس ئاگادارت بن» .

ئه لیاس جیگه ی خدری پر كرده وه و به كرده وه له باپیرانی تی پهراند؛ زور ژیر و زور به ته گبیر بوو؛ هه میشه خودای له بیر بوو، هه تا پیر بوو؛ ئه وسا پیتیردی خواهات و ناردیه به هه شت.

دیسانه وه خدری ئه لیاس: كوری ئه لیاس كه ده بوو به خدری دووه هم هاته پروی كار و، له سه ر گه ل بوو به فهرماندار؛ پیاویکی پیتوقه دم خیر و به ئازایه تی وهك شیر و به گیانی دوژمنان فیتر بوو. توخمی هه ژاری و زۆرداری، به ودمی ئه و له قه لمه پره وی باری كرد و هه ر له پای خوا كاری كرد؛ تا ئه ویش مه رگی گه یشتی و ره وانه ی كرد بۆ به هه شتی.

هه سه ن كوری خدری دووه هم: ئیتن پیاگی زور خاس بووه؛ ورد و ژیر و دورناس بووه؛ زور خوی له گونا ده پاراست و هه ر ره زامه ندی خوی ده خواست. میری هه ر له و ده وه شاوه. هه موو خه لك -به ده و له مه ند و گه داوه-

خۆشيان دەويست؛ كەس قسەى پيسى لى نەبيست. بەخۆشى و سەر بەرزى ژيا و بە هيواى بە هەشتەوه مرد.

بابۆل كورى ھەسەن: دەلەين بابۆل زۆر ئازا بوو؛ زۆرىش دەست و دلواو بوو. ھەرچىيەك لە باپىرانىيەو زىر و گەنجى بۆ جى مابوو، ھەمووى دابوو بە ھەزاران و ژێردەستان. دوژمن گشتى لى ئەترسان، ھەموو زەندەقيان لى چووبوو؛ دەگەل ھەركام پووبەروو بوو، بە يەكجارى لە ناوى برد. زۆر بەسەر بەرزى ژيا و مرد.

مونزىر كورى بابۆل: لە شۆين باوكى بەسەردارى ناودىر كرا؛ لە ھەموولا ديارى و پيشكىشى بۆ برا؛ ھەركەسيش ديارى ھىناو چەند ئەوئەندە خەلات و ديارى پى درا. زۆر پياوئىكى لە سەرخۆ بوو؛ دوژمنى گزى و درۆ بوو. لە چاخى سەرورەى ئەودا، دنيا ھەمووى ھىدى و ھىمن، بى كيشە و مقۆ مقۆ بوو. مونزىر ھەر بەزىندى سەرى، مەئموون بەگى كورى زۆر خۆشەويستى خۆى بە جى نشىنى ديارى كرد و پاش ماوئەيك ئەويش وەك باپىرانى مرد.

ھەر لە بابە ئەرەلانەو تا ئىرە لە مېژووى مەستورە خانم راگوتىزراو، بە قەلەمىكى زۆر پەوان. وەك گەورەترين و ئىزەوان لە ئەدەبىياتى فارسيدا، بە بەژن و بالاي ھەلدان بەبى ئەو بزانى كەى لە دنياوون و كەى لى دەرچوون! ئاخىر كەسيكى نەزانى بابە ئەرەلان زەمانى ئىمام ھەسەن والى بوو و گوستيلەى لى وەرگرتوو، يان چەنگىز و تەيمورى لەنگ ھەرمانيان بۆ مۆركردوو، چوزانى فلان سەخى بوو يان ناننەخۆر؟! فېسار زەبوون و لاواز بوو يان خاوەن زۆر؟ جامەگىن - بە قسەى ئازاد پوور - چونكە بۆخۆى سەر بەو بنەمالە ژياو، ويستويە ھەستى بوئى نیشان بدا و دەرى بېرئ كە پى نەزانراوەكانىشى خۆش دەوى. دەبا بزانين مېژوونووسى تر دەلەين چى؟

مىر شەرەفخان، بەندى يەكەمى كتيبى شەرەفنامەى بۆ باسى

ئەرەلانئىيەكان تەرخان دەكا و ھەرمويەتى: «لەسەر پىرواى مېژوونووسان، ئەرەلانئى بە بنەچەكە لە ھەسەنى مىرەكانى دياربەكرن؛ كە ئەوانيش لە نەتووى ئەحمەدى كورى مەروان. ئەو ئەحمەدەش لە زەمانى خەليفە قادربىلالى عەباسيدا (٩٩١-١٠٣١م) حاكمى مەروانىيەكان بوو. بابە ئەرەلان ماوئەيك لە ناو گۆراناندا ژياو؛ لە بەرەدووى دەسلەتەى بەرەى چەنگىز، توانىويە شارەزور بگرئ. ناوى خۆى ناو: قوبادى كورى ھەيرووى ساسانى».

عەلى عەونى كە شەرەفنامەى لە مىسر لە چاپ داو، دەلەئى: «لە دوو دەسختاندا يەكيان قوباد كورى ھەيرووز، ئەوى تران بابەكى كورى ساسانە».

رۆژبەيانى وا بىر دەبا كە نووسراو كورتى ھىناو، دەلەئى: «رەنگە بابە ئەرەلان گوتبىتى لە ھەسەندا دەچىتەو سەر قوبادى كورى ھەيرووى ساسانى»؛ قوباد باوكى نۆشېروانە.

شەرەفخان دەلەئى: «پاش مەرگى بابە ئەرەلان كۆلۆ ھات؛ لە پاش كۆلۆ، خدر، ئەلياس، خدرى ئەلياس، ھەسەن جى نشىنى خدر، بابۆلى ھەسەن كورى خدر، مونزىرى كورى بابۆلى، بەشۆين يەكترا ھاتگن؛ بەلام چونكە بەسەرھاتى ئەم پياوانەم بۆ دەبناوان نەكراو، چونكە بىرارىشم داو ھەرچى و ھەركەس زۆر بەلامەو ناسياگ و بەلگەدارى پتەو نەبى لە خۆمەو باسى نەكەم، بۆيە ناوەكانم نووسى و لە باسى سەرگوروشتيان چاوم نووقاند».

مەئموون بەگ: مەستورە خانم لەدووى ئەو زۆر بە راستى و مەردايەتى ئەو مەئموون بەگە ھەلدەلەئى، لە دىرتكىدا دەنووسى: «لەپاش ماوئەى سى و دوو سال كە بەوپەرى سەرەخۆبى ھەرمانەوای ولات بوو، بەزىندى سەر، مەلەبەندە قەلەمەوئەكەى لەناو كورەكانى خۆيدا بەش كردوو؛ زەلم، گولەنەبەر، شەميران، ھاوار، دودان و نەوسوودى دا بە بىگەبەگى كورە

گه وره‌ی. نوئ، مهربوان، تهنووره، هه‌ورامان، میهره‌بان، کلو، کلاس یان کلاش و نه‌شکاش - که ئیستا ئه‌و ناوانه نین - کرا به به‌شی سورخاب به‌گ، برای ناوئجی. سروچک و قهره‌داغ و ئالان و شاره‌زووریشی دا به کوری هه‌ره گچکه که ناوی محهمه‌د به‌گ بوو. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌ئموون به‌گ مرد. وا له‌و ساوه ئه‌رده‌لانی هه‌تا ئیستاش به‌خویان ده‌لێن مه‌ئموونی».

بیگه به‌گ: پاش کۆچ کردنی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر کوره له‌سه‌ر ئه‌و به‌شه‌ی بابیان بۆبانی دیاری کرد، دامه‌ززان و کاروباریان به‌رپه‌برد. دوو برا پچووک‌ی بیگه‌به‌گ له‌ ئه‌مه‌گ چاویان نه‌پۆشی و بۆ خزمه‌تی تی ده‌کۆشین؛ ئه‌ویش له‌ هه‌موو کاراندا پرس‌ی به‌ برایی ده‌کرد. چل و دوو سال به‌ فه‌رمانه‌وایی ماوه و بارگه‌ی له‌ دنیا پێچاوه و ته‌کی دا به‌لای خوداوه.

مه‌ئموون به‌گی دووه‌م: مه‌ئموونی کوری بیگه‌به‌گ بوو به‌ جێ نشینی باوکی. چهن‌دی دڵ هه‌زکا لاوچاک بوو؛ ده‌ست و دڵ و ده‌روون پاک بوو؛ له‌پری نه‌دار ده‌هنده‌ بوو؛ له‌راست نه‌یار سه‌هنده‌ بوو؛ بۆ گه‌فتی شیرین و پروی گه‌ش ناوبانگی کرد. به‌لام هه‌ر دوو سالان توانی بێ دڵخورتی و نیگه‌رانی له‌سه‌ر سه‌رینی سه‌روه‌ری پالدا ته‌وه؛ ئیتر تووشی و په‌رێشانایی لی په‌یدا بوون. سوڵتان سه‌لیمی عوسمانی چاوی بریه شاره‌زوور و ویستی به‌زۆر داگیری کات. له‌م باره‌وه میژووی خوسره‌و به‌گ ئه‌نووسیت:

«سوڵتان سه‌لیم، سوڵتان حوسین ناویکی نارد، ئه‌م کاره‌ی بۆ ئه‌نجام بدا. سوڵتان حوسین به‌چه‌کداریکی زۆره‌وه گه‌مارۆی شاره‌زووری دا و گێچه‌لی ده‌ مه‌ئموون هه‌لانده‌. مه‌ئموون به‌گ به‌ له‌شکری خۆی ده‌گژی راچوو، له‌ پاش چهن‌د جه‌نگی گرینگ خۆی له‌ مه‌یداندا نه‌گرت و په‌نای به‌ قه‌لای زه‌لم برد که زۆر سه‌خت و هه‌له‌مووت بوو، دوژمن ئاب‌لووقه‌ی قه‌لای دا و زۆری خستنه‌ ته‌نگانه‌وه؛ دژداره‌کان هه‌تا چه‌ک و جبه‌خانه‌یان نه‌برابوو هه‌ر شه‌ریان کرد؛ وه‌ختی هه‌یچیان له‌ لا نه‌ما و ناچار بوون قه‌لا

چۆل بکه‌ن، مه‌ئموون به‌گ ده‌گه‌ل چهن‌د که‌سیک له‌ هه‌شارگه ده‌رکه‌وتن و خۆیان گه‌یاندنه‌ ئه‌سته‌میۆل که په‌نا به‌سوڵتان به‌رن؛ سوڵتان مه‌ئموون به‌گی گرت و له‌ سووچی زیندانی توند کرد».

مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریف قازی له‌ میژووه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: «سوڵتانی رۆم، سوڵتان عه‌لی به‌گ ناویکی نارد ئه‌و شه‌ره‌ی شاره‌زوور؛ کاتی مه‌ئموون به‌گ پای کرد و په‌نای به‌ سوڵتانی رۆم برد، سوڵتان زۆری لاوانده‌وه به‌لام له‌ جیاتی شاره‌زوور نارویه حیلله که سه‌ر به‌شاری به‌غدایه و هه‌تا مرد هه‌ر له‌ حیلله بوو».

سورخاب به‌گ مامی مه‌ئموون به‌گ: سورخاب به‌گ له‌گه‌ل رۆمیان ببوو به‌ دۆست و ئام پیاڵه. دواي هه‌لاتنی مه‌ئموون به‌گ، قه‌لای زه‌لم و شاره‌زوور و شوپنه‌کانی سه‌ر به‌ وانی خسته سه‌ر قه‌له‌مه‌ری خۆی. دواي ماوه‌یه‌ک له‌ رۆمیان هه‌لگه‌پایه‌وه و جوابی تورکی نه‌داوه. سوڵتان ئه‌وسا شیره‌ شوانه‌ی بۆ مه‌ئموون به‌گ دادایه‌وه و له‌ زیندان نازادی کرد و کردی به‌ حاکمی حیلله و سرۆچکیشی به‌ سمایل به‌گی کوری به‌خشی. ده‌لێن تا سالی هه‌زار و چوار، کور و نه‌وه‌ی مه‌ئموون به‌گ هه‌ر له‌سه‌ر حیلله فه‌رمانه‌وایه‌تیان ده‌کرد؛ خوا ئه‌یزانی.

سورخاب له‌ دواي گرتنی موڵکی مه‌ئموون به‌گ، هین حه‌مه‌د به‌گی براشی به‌ زۆر ئه‌ستانده؛ ئیتر هه‌رچی باب به‌میرات جیی هه‌شتبوو ده‌س ئه‌و که‌وت. له‌ سالی نۆسه‌ت و په‌نجا ئه‌لقاس میرزا که برای شا تۆماسب بوو، له‌ برای زین بوو؛ په‌نای به‌سوڵتانی رۆم برد. سوڵتان دیتی هه‌لی باشی بۆ ره‌خساوه؛ زۆری به‌خیراتن کرد و له‌شکریکی یه‌که‌جار زۆری خسته ته‌ک و به‌ره‌و سنووری ئێران و کوردستانی به‌ری کردن. به‌لام ئه‌و له‌شکره زۆره، زوو له‌ شه‌ر شکستی خوارد و رۆمی بانه‌یان لی کرد و ئه‌لقاس میرزا که به‌ته‌نهایی مایه‌وه په‌نای به‌سورخاب به‌گ هه‌ینا که بۆی له‌به‌ر شا وه‌پاری عافوی بکا. سورخاب به‌گ له‌و تکاکارییه وه‌سه‌رکه‌وت. شا گه‌فتی دا که ئه‌لقاس میرزا ده‌به‌خشی و هه‌ر وه‌ک پێشوو ده‌یکاته‌وه میری

شیروان. فه‌رمانی به‌خه‌لاته‌وه له‌وه باره‌وه بۆ‌برای نارد. ئەلقاس میرزا گه‌یهه شیروان؛ هه‌ر ده‌سه‌جی به‌فه‌رمانی شا تۆماسب، شا نیعمه‌توللا قه‌ستانی میرزای له‌ زنجیر شه‌ته‌ک دا و براهه‌ قه‌لای قه‌قهه و له‌ دوا‌ی سالتیک زبندان کیشان له‌سه‌ر دیواری قه‌لاوه‌ هه‌لیان داشته‌ خوار و کوشتیان. له‌پاش میرزا ده‌داوخستن، شا تۆماسب زۆری ریز له‌ سورخاب به‌گ گرت؛ سالانه‌ هه‌زار تمه‌نی له‌ خه‌زینه‌ی تایبه‌تی خۆی بۆ‌برپه‌وه.

محهم‌د به‌گ که به‌شه‌که‌ی له‌ لایه‌ن سورخاب به‌گه‌وه زه‌وت کرا، خۆی گه‌یانه‌ ئه‌سته‌مبولتی و شکاتی لای سولتان سه‌لیم لی کرد. به‌فه‌رمانی سولتان سه‌لیم رۆسته‌م پاشای زله‌ وه‌زیر و عوسمان پاشای میری میران و چه‌ند پاشایه‌کی تر له‌ تورکان به‌ له‌شکرێکی زۆره‌وه به‌ره‌و شاره‌زوور بزووتن. سورخاب به‌گ دیتی له‌شکرێ دوژمه‌که‌ی به‌کجار زۆره‌ و ئه‌وه‌ هه‌رشه‌ی بۆ‌به‌ربه‌ست نابێ و له‌ ده‌شتیدا ده‌رۆست نایه‌، خۆی گه‌یانه‌ قه‌لای زه‌لم و توندی دابه‌ست. رۆمی ده‌وری قه‌لایان دا؛ شه‌ر دامه‌زرا؛ رۆژیک له‌بانی قه‌لاوه‌ گولله‌یه‌ک حه‌مه‌به‌گی کوشته‌. ماوه‌ی دوو سال قه‌لا له‌ گه‌مارۆدا بوو. رۆمی له‌ تالان و برۆی کورده‌کانی ده‌وری قه‌لا خۆیان مێ کرد. له‌پاش دوو سال ئابلقه‌دانی قه‌لاکه‌، شا تۆماسب وه‌خۆ که‌وته‌؛ له‌شکرێکی زۆر ته‌یاری به‌ سه‌رداری حوسین به‌گ ناو نارد یاری سورخاب به‌گی. بلحه‌ رۆمی هه‌ر که‌ زانیان له‌شکرێ ئیران بۆیان دیت، ده‌ستیان له‌ گه‌مارۆ به‌ردا و دوور که‌وته‌وه‌. عوسمان پاشای میری میران هه‌ر له‌وه‌ شوینه‌دا سه‌که‌ته‌ بوو. دژدارانی ناو قه‌لاکه‌، هه‌ر هه‌ستیان کرد به‌لایان له‌ ده‌وره‌ نه‌مه‌، هاته‌نده‌ر و له‌ده‌شت و ده‌ردا به‌لاو بوون. سه‌رکرده‌یه‌کی عوسمانی -که‌ ناوی محهم‌د به‌گ بوو- هه‌له‌که‌ی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و هه‌لی کوتا سه‌ر دژی زه‌لمی بچ دژدار و هاسان قه‌لای دژواری گرت. ئه‌وه‌ رۆوده‌وه‌ سالی ۹۹۶ بووه‌. ئیتر رۆمی له‌سه‌ردا تی هه‌لچونه‌وه‌؛ شاره‌زوور و ده‌ورو به‌ریان به‌یه‌کجاری داگیرکرد.

سورخاب ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی رۆمی ریک که‌وته‌ و ولاته‌که‌ی تیکه‌ل به‌

عوسمانی کرا. سورخاب یازده‌ کۆری هه‌بوون: حه‌سه‌ن، ئه‌سه‌که‌نده‌ر، سولتان عه‌لی، یاقوب، بارام، زولفه‌قار، ئه‌سه‌لمش، شاسوار، ساروخان، قاسم و بسات، که‌ هه‌ر یه‌که‌ی به‌گیکیشیان به‌ پاشلیه‌وه‌ نووسابوو. ئیتر سولتان به‌گه‌که‌یان پیاگی فره‌ نازا بووگه‌؛ هه‌ر له‌ زه‌مانی باوکیا زه‌لم و ده‌ورو به‌ری زه‌لمی له‌ تورکان ئه‌ستاندۆته‌وه‌ و خسته‌وییه‌سه‌ به‌ر حوکمی خۆی. بارام به‌گیان له‌ سه‌ر نامیدی و روه‌اندز به‌ فه‌رمانه‌روایی ماوه‌ و هه‌تا ئه‌مه‌رۆش -که‌ سال ۱۲۴۲ک. ییه‌- نه‌وه‌ و نه‌تیژه‌ی بارام به‌گ له‌وه‌ ناوه‌ ده‌سته‌لاتدارن.

له‌ کتیبانه‌دا نه‌دیوه‌؛ به‌لام له‌ پیره‌ پیاوانم شه‌فتکه‌ که‌، سورخاب به‌ زبندی سه‌ری ولات سه‌نی له‌ ناو کورانییا به‌ش کردوه‌؛ ئیلاق بۆته‌ پشک و پاری ئه‌سه‌لمش به‌گ؛ گوندی ئه‌سه‌لمش -که‌ ئیستا زۆر ئاوه‌دان و قه‌وگایه‌- ئه‌وه‌ لۆ خۆی بنیاتی نایه‌ و بۆته‌ بنکه‌ی فه‌رمانه‌روایی ئیلاق. به‌ره‌ی ماله‌ سوله‌یمانی -که‌ ئیستا له‌ ئیلاق ده‌ژین- له‌ نه‌ته‌وه‌ی سورخاب به‌گن. ئه‌سه‌که‌نده‌ر به‌گ، مه‌ریوانی دراوه‌تی و تا ئیستاش هه‌ر له‌ مه‌ریوان.

سورخاب به‌گ به‌ قسه‌ی هه‌ندیکیان شایست و هه‌و سال، به‌ گه‌تی هه‌ندیکیان شایست سال له‌ کوردستان و شاره‌زوور سه‌ردار بووه‌ و ئه‌وسا به‌ره‌و به‌هه‌شت چووه‌.

بالتیره‌دا وچان به‌دین به‌ میژووی مه‌ستوره‌ خانم، بزانی میژوونوسی تر چه‌ ئیتر:

میره‌ره‌فخان له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا ده‌لی:

«بیه‌گه‌ به‌گ دوو کۆری هه‌بووه‌ به‌ناوی سمایل و مه‌ئموون؛ مه‌ئموون شۆینی گرتۆته‌وه‌. له‌ پاش سالتیک سولتان سوله‌یمانی عوسمانی فه‌رمانی به‌ سولتان حوسین به‌گی نامیدی دا که‌ ده‌گه‌ل ئاغاواتی کورد بچه‌ سه‌ری و شاره‌زووری لی بستین. مه‌ئموون له‌ قه‌لای زه‌لمدا ماته‌ی هه‌لگرت؛

قه‌لکه زۆر هه‌له‌مووت بوو، نه‌ده‌کرا به‌شه‌ر بگيرئ؛ ويستيان به‌گزی و فزیش بئ، کاری خۆيان نه‌نجام بدهن. سولتان حوسین وه‌لامی بۆ مه‌ئموون به‌گ نارد که: «ناشتی له‌شه‌ر باشتیره و من ده‌مه‌وی له‌گه‌ل ده‌وله‌تا رێکیان خه‌م».

مه‌ئموون به‌گ باش فزیوی خوارد و به‌خۆشی خۆی له‌قه‌لای زه‌لم ده‌رکه‌وت و به‌دلی پر هومیده‌وه‌ خۆی گه‌يانده‌ ئه‌سته‌موول و گورجی گیرا و له‌گۆشه‌ی زیندان توند کرا. ئه‌وسا سورخاب به‌گی مامی هه‌له‌که‌ی به‌ده‌رفه‌ت زانی و هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر به‌شی مه‌ئموون به‌گی -که‌ بریه‌تی له‌: لوی و مشیله و میهران و ته‌نووره و که‌ولۆش و نشکاش بو- ر‌ه‌گه‌ل مو‌لکی خۆی خسته‌وه‌. پاشا ماوه‌یه‌ک سولتان زانی مه‌ئموون بئ تاوان گیراوه، به‌ره‌لدای کرد ناردیه‌ حیلله‌ له‌ نزیک شاری به‌غدايه و ئیستا که‌ می‌ژوو ۱۰۰۵ی کۆچییه، مه‌ئموون به‌گ له‌ حیلله‌ ده‌ژی و بۆ ده‌وله‌ت به‌وی را ده‌گات».

ئه‌مێن زه‌کی به‌گ ده‌نووسی: «مه‌ئموون به‌گ سه‌ر به‌ ئی‌ران و دۆستی ماله‌ سه‌فه‌ویان بوو، ورده‌ ورده‌ ولاتی خۆی پان و پۆتر ده‌کرده‌وه‌. هه‌ورامان و شاره‌زوور و قه‌رده‌اغ و گه‌رمیانی وه‌به‌رخ‌دا، گه‌یشه‌ رۆخی زبی گچکه‌. عوسمانیه‌کان ترسیان ر‌ئ نیشته‌؛ پریاران دا هه‌تا ئه‌و نه‌یخواردوون، بیخۆن. له‌شکرێکیان نارد‌ه‌سه‌ری که‌ زوریه‌ی چه‌کداری کورد بوو. حوسین پاشای ئامیدیشیان -که‌ ئه‌ویش هه‌ر خانه‌ کورد بو- کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ و په‌لاماری شاره‌زوور و مه‌ریوان و سنه‌یان دا. مه‌ئموون تا سه‌ریک شه‌ری کرد؛ ده‌ری نه‌برد. به‌ پاشه‌کشه‌ و قوونه‌شه‌ر خۆی گه‌يانده‌ قه‌لای زه‌لم. دو‌ژمن ئابلقه‌ی قه‌لای دا تا خسته‌یانه‌ ته‌نگانه‌وه‌. مه‌ئموون ناچار هاته‌ده‌ر و خۆی دایه‌ ده‌ست. ئه‌وانیش به‌ده‌ستی به‌ستوو به‌ره‌و ئاستانه‌یان شاند و له‌ویش خرا زیندانه‌وه‌».

شه‌ره‌فخان له‌سه‌ری ده‌روا و نووسیویه‌تی: «سورخاب جگه‌ له‌ به‌شه‌ مو‌لکی برازی، به‌شه‌ مو‌لکی حه‌مه‌د به‌گی برایش ده‌ست به‌سه‌را گرت؛ له‌و

ناوه‌دا هه‌ر بۆخۆی هه‌مه‌کاره‌بوو. سالی ۹۵۶ ئه‌لقاس میرزا برا گچکه‌ی شاتۆماسب، له‌ کاکێ هه‌لگه‌رایه‌وه‌ و په‌نای به‌ سولتان سوله‌یمان برد و له‌ ئاستانه‌ گیرسایه‌وه‌. پاشا ماوه‌یه‌ک سولتانی له‌خۆ در‌دۆنگ کرد. که‌ زانیی خۆینی تال بووه‌ له‌ویش رای کرد؛ په‌نای به‌ سورخاب به‌گی برد و داوای لی کرد تکای بۆ له‌لای شای بکا و لیتی ببوورن. سورخاب به‌گ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ خۆی گه‌يانده‌ شا تۆماسب. شا ئه‌م کاره‌ی زۆر به‌ مایه‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی حساب کرد. شا نعه‌مه‌تو‌للا قریستانی به‌ چه‌ند که‌سه‌که‌وه‌ ر‌ه‌گه‌ل سورخاب به‌گ خسته‌؛ هاتن میرزایان شه‌ته‌ک دا و زنجیر له‌مل بر‌دیانه‌ قه‌لای قه‌قه‌هه‌ و له‌ پاشا سالی‌ک هه‌لیان داشت و فه‌راقی ر‌ه‌شیان لی بری. شا پاداشی ئه‌م میرزا وه‌به‌ر چه‌نگ خسته‌نی له‌ بی‌ر نه‌چوو؛ هه‌ر ساله‌ هه‌زارقه‌نی له‌ کیسی خۆی به‌ شاباش بۆ سورخاب به‌گی ده‌به‌رچاو گرت و ده‌یایه‌».

شیایو باسه، مه‌ستوره‌ خانم له‌باسی محه‌مه‌د به‌گدا هه‌روا به‌سه‌رچلی ر‌ۆیوه‌ و له‌ بن قه‌لای زه‌لمدا به‌ کوشتی دا و برایه‌وه‌.

به‌لام له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا باسیکی بۆ ته‌رخان ده‌کا، نووسیویه‌تی: «مح‌مه‌د به‌گ که‌ مه‌ئموون به‌گ بۆی دانا‌بوو س‌روچک و قه‌رده‌اغ و شاری‌ژیر و ئالان و میهرانی پئ برابوو. ق‌رمی خۆش کرد که‌ قه‌له‌مه‌وی ئه‌رده‌لان -گشت له‌ گشتی- ده‌س خۆی که‌وی. به‌و نیازه‌وه‌ خۆی هاویشه‌ بن دالده‌ی ر‌ۆمه‌وه‌. ر‌ۆسته‌م پاشای گه‌وره‌ وه‌زیر، به‌ فه‌رمانی سولتان سوله‌یمان رای سپارده‌ عوسمان پاشا میری میرانی به‌غدايه که‌ ده‌گه‌ل چه‌ند میره‌ کوردیک له‌شکر به‌رن خاکی ئه‌رده‌لان زه‌وت که‌ن. له‌شکر هات و ئابلقه‌ی قه‌لای زه‌لمی دا و دوو سالان قه‌لا نه‌گیرا. له‌ شه‌ریکدا مح‌مه‌د به‌گ گولله‌یه‌کی به‌ر که‌وت و مرد. دوا‌ی دوو ساله‌، شا تۆماسب له‌شکری نارد بۆ هیمدادی دژشینیان. عوسمان پاشا که‌وته‌ پاشه‌کشه‌کردن، به‌لام مردن ده‌وری لی دا و نه‌یه‌یشت له‌ شاره‌زوور ده‌رچئ. ئیتر وه‌ختی ترس نه‌ما، دژداران له‌ دژ ده‌رکه‌وتن قه‌لا چۆل بوو؛ سالی ۹۶۹ بوو. سه‌رکر‌دیکی عوسمانیه‌کان

به ناوی محهمه د پاشا خوځی هاویشته قهلاکوهه و برستی دوزمنی بری، ورده ورده مابهقی شاره زووری گرت و کردی به مولکی عوسمانی».

نهمین زهکی بهگ دهلی: «له پاشا نهوه سورخاب بهگ بوو به دوستی شا توماسب، سولتانی عوسمانی مهئمون بهگی بهردا و ناردیه حیلله و محهمه بهگیش سهری هه لدا و چهند شوینیکی داگیرکرد و داوای له سولتان کرد که ولاتی ئه رده لانیسی پی ببه خشی و بۆ گرتنی ئهم ولاته یاریده ی بکا؛ بهلام محهمه د بهگ سهره پهق بوو، زۆری گوئی به قسه ی سولتان نه ده دا؛ تا سولتان رقی لپی ههستا و له شکری ناردده سهر».

ئیسماعیل مهلا محهمه د حوسین، خاوهنی تاریخی ئه رده لان دهلی: «سورخاب بهگ بهشی محهمه د بهگی داگیرکرد؛ محهمه د بهگ شکایه تی لای سولتان کرد، رۆسته م پاشا و چهند ئاغاوه تیکی کورد ده هانای هاتن و قه لای زهلمیان گه مارۆ دا و هیچیان بۆ نه کرا. محهمه د بهگ که دهگه ل عوسمانیاندا بوو، له شه ردا کوژرا. له شکری ئییران به سهرکردایه تیی حوسین لالا هاتنه هاواری ده وره دراوان و عوسمانی ترسان و له ده وره ی قه لا کشانه وه. عوسمان پاشا له حیرسی ئهم ژیرکه وتنه وه زگی دا و ئاویتته ی گلی گۆرستانی شاره زوور بوو».

له سهر ئهم مردووی شاره زووره ش قسه ی میژوونوسان تیک په ریوه. نهمین زهکی بهگ دهلی: «ئوه ی که دهستی له ئابلوقه ی قه لا هه لگرت و له حه یف و داخان مرد، رۆسته م پاشا بوو».

تا ئیره باسی بابه ئه رده لان و جی نشینانی ئه ومان تا سورخاب بهگ، له دهم مهستوره خانم گتپه ریوه و بیر و پروای شه ره فحانی بدلیسیشمان لی کرده خوئی چیش و هه رچی شه ره فخان زانیویه و مهستوره خانم به جیی هیشتوه، هیناومانه ته ناوه وه. بۆ ئه وه تاریخه که مان به پیتی توانا ته ووتر و ریکتر بیته بهرچاو، وا باشه که رپویه ته کانی زانای به ناوبانگ و هیژا نایه توللا مه ردۆخیش له و بابه ته وه به کوردی بخه یینه روو؛ چونکه

مامۆستای نهمر به راستی پیاویکی زۆر وربا و دربا و له تاریخ زان بووه و زۆر به پشوسواری و له باری، کهلین و قوژینی کۆنه کتیبانی پشکنیه و هه موو چرچ و لۆچ و ئالۆزاوه کانی به سرنجدانیکی زانایانه دۆزیوه و زۆر شتی راسته قینه ی وای دۆزیوه ته وه که نووسه رانی پینش خوئی بۆی نه چون و زۆر نوکته و نه یینی وای قۆزیوه ته وه که دهستی خه لکی تری پی را نه گه یشتوه. جابا بیرورا و نووسینه میژوویییه کانی نایه توللاش له بابه ئه رده لانوه تا سهر سورخاب بهگ به یین و به هره ی تاریخی لی هه لکرتین. ئه وسا ئه چینه وه سهر باسه کانی مهستوره خانم و دیسانه وه بۆ شایه تیی راست و هه له کان، بیرورای شه ره فخان و نایه توللا ده خه یینه بهر چاو.

نایه توللا مه ردۆخ له پاژی دووه می تاریخی کورد و کوردستانی، له بهندی سیته مهیدا باسی حاکمانی ئه رده لان ئه کا و ئه فهرموئی: «ئه رده لان جه معی ئه رده له؛ کۆمه لیک له فه رمانه وایانی کوردستان به و ناوه ناسراون، چونکه له نه وه و نه تیجه ی قوباد ئه رده ل ناویکن. میژوونوسان ده رباره ی قوباد ئه رده ل قسه یان تیک په ریوه؛ هیندیک ده لین سالی ۳۱ ی کۆچی که شا یه زدگرد له چنگ عاره بان هه لاته وه، له شاری «مروئی» گیرساوه ته وه؛ له گه ل ئاشه وانیکا که ناوی خوسره و بووه، هاتوچۆی یه کترین کردوه. وا روی داوه که خوسره و مرخی له نه غدینه و گه نجینه ی ئه و ناشنایه ی خوئی خۆش کردوه. له هه لیکا کوشتوویه و به و پوول و پاره زۆره بۆته ده وله مه ندیکی خاوه ن زۆر و بارامی کوری کردۆته بازرگان و ده سمایه ی ده بهر دهس ناوه. له پاشا مردنی خه سره و، بارامی کوری له سالی ۶۵ ی کۆچیدا، له شه ریکا که له نیوان مهلب کوری ئه بو سفهری والی خوراسان و ئه زاقیه کانا پروی داوه، کوژراوه. کورپکی له پاشا به جی ماوه که ناوی قوباد بووه. سالی ۸۶ ی کۆچی ئه و قوباده بۆته خزمه تکاری تایبه تی له دیوانی قتیبه ی والی خوراسان. سالی ۱۳۲ ی کۆچی واتا له زهمانی ئه بوولعه باس عه بدوللا عه باسی که به سفاح

(خوتنپتڙ) به ناونانگ بووه و ئەبو موسليمى خوراسانى بۆ ئەم خەليفەيه به گژ ئەمەويەکاندا چووه، قوباد مروى به جى هيشتووه و هاتووه له مووسل خوى گرتۆتهوه. پاش ماوهيهك توانيوه خوى بكاته حاكم به سەر مووسل و دياريه كرهوه؛ تا له دوا رۆژهكاندا نهوه و نهتيجهى ئەو قوباده كه حاكم زاده بوون، دهستيان به سەر مهلبه ندى شارەزوور و شارباژێر و نامپیدا گرتووه. ئەولادى بابە ئەردەلان تا سالى ٥٦٤ى كۆچى له شارەزووردا دهسته لاتدار و سەردار بوون؛ قەلاى زەلميان بنيات ناوه و كردويانه ته حاكم نشين و له دواى ئەوهش كه پالەنگانيان وه گير هيناه، قەلايهكى قايمان لى هەلخستۆتهوه. لنگه دەروازه يهكى بهردين كه تاته بهردىكى زۆر زەبهلاحه، هيشتا له شوينه وارى ئەو قەلايه ماوه. بهرى ئەردەلان ٤٢ سال به سەر پالەنگانيش راگهيشتون. ئاخري ئەو پالەنگان نشينانه، كلۆل بهگ بووه.

هينديكى تر له ميژوونوسان ئەم بيرورايه به راس نازان كه بهرى ئەردەلان ئەچيتهوه سەر بابە ئەردەلان و بۆ پەيدا بوونى ناوى ئەردەلان به باريكى تر دواون و لايان وايه كه شامەنسور ناويك فهرمانرەواى دۆستهكى بووه؛ سالى ٥٩٨ى كۆچى له شەريكا تورکمانان کوشتوويانه، چوار كورپى له پاش به جى ماوه كه كورپه گهوره كهى ناوى فەيرووز بووه. فەيرووز بۆ ئەوه كه نهيناسن و بهر چنگ نهكهوى، خوى ناوناه قوباد ساسان و پەناى به سورخابى كورپى بهدرى حەسنه وهىي بردووه. سورخاب لهو سەردەمه دا شارەزوور و دینه وهى به دهسته وه بووه. له پاش تيكچوونى دهسته لاتى حەسنه وهىييه كان له سالى ٦٣٠ى كۆچيدا و، قوباد له دوروبهري هەله بجه و گولعه نهر، كۆمه لىكى چه كدارى له خوى كۆكردۆتهوه و نيازى وابووه بچيته سەر ئازەربايجان و تۆلهى باوكى خوى بستينيه وه؛ فهرمانرەواى هەولير كه ناوى موزه فەرەدين بووه، پيشى له قوباد گرتووه و له نزىك قەلاى نوى له شكرى قوباد و موزفەر پىك هەلپژاوان و تىك چرژاوان و له ئەنجاما له شكرى هەولير شكاهه. ئيتەر رۆژ بۆته رۆژى قوباد و هەلى كوتاهه ته لای رۆژههلاتى شارەزوور و چەند

قەلايهكى تريشى وه بهرخوى داوه و له شكرىكى زۆر و زەبه ندهى پىك هيناه و بۆته ته نيا كوتخا لهو ناوه دا. سالى ٦٣٦ى كۆچى دواى ئەوه كه له گەل تورکمانه كانى ئازەربايجان ئاشت بۆته وه، له گەل فهرمانرەواى هەوليرى ئەوسا كه ناوى شەرفه دىنى جەلالى بووه، كيشه لى پەيدا بووه و به گژيدا هاتووه و له بهر هەوليرىيان شكاهه؛ ناچار خوى كوتاهه ته ناو عەشيره تى گۆران و ماتهى هەلگرتووه. سالى ٦٥٦ هۆلاكو خان پرووه به غدا دهچوو؛ يه شمووت ميرزاي كورپى هولاكوخانيش له كرماشانه وه پرو به عىراق ئەروپى كه بگاته باوكى. قوباد خوى گەيانده يه شمووت ميرزا و له گەل يا بو به ئاشنا. يه شمووت ميرزا بريارى دا كه قوباد بهردهستى تاييه تى خوى بى و بهردهستى تاييه تيش به زمانى جەغه تايى ئەردەليان پى گوتووه و له مه وه بۆته قوباد ئەردەل. چونكه قوباد له وده مه دا پير و ريش سپيهك بووه، يه شمووت ميرزا به ناوى بابا بانگى كردووه و له مه وه بۆته بابا ئەردەل. هەر ئەو يه شمووت ميرزايه شارەزوورى به بابا ئەردەل سپاردووه كه به سەرى رابگات. بابا ئەردەل و اتا قوباده كهى كۆنه فەيرووزى دۆسته كى، له سالى ٦٧٥ى كۆچيدا له دنيا كۆچى كردووه و كلۆل بهگى كورپى جىگه ي گرتۆته وه».

تايه تولا دواى ئەوه كه ئەفەرمى بابه ئەردەلان سالى ٦٧٥ مردووه و كلۆل جىگه ي گرتۆته وه، كه ديتته سەرباسى كلۆل بهگ ئەل: «سالى ٦٠٦ بو به حاكمى سه قز و سياكىو و گەرووس و ئيسفەند ئابادى - كه ئەوسا عەلى شوكرىان پى ئەگوت - داگير كرد؛ به رهو رۆژههلات تا هەمه دان و له خۆرئاوا تا هەولير و مووسل، به رهو باكوور تا زەنجان و به رهو باشوور تا كرماشان و سونقورى كه وته دهست. شارەكانى كۆيه، عىماديه، حەرير، رهواندز و شارباژێر كه ئيستا سوله يمانى پى دهلپن، هەمويان سەر به حوكمى ئەو كلۆل بهگه بوون. هەر ئەويش له قەلاى زەلمه وه گوتيز تيه وه قەلاى پالەنگان و كرديه بنكه ي فهرمانرەوايى ئەردەلانە كان. ٢٣ سال فهرمانرەوايى كردووه و ئەوسا مردووه. سالى ٦٢٩ خدر بهگى كورپى بۆته

جی نشینی و ئەویش ۳۴ سال بە فرمانڕه‌وایی گوزهراندوویه و له سالی ۶۶۳ی کۆچی عه‌میری خودای کردووه و ئەلیاس به‌گی کورپی جیگه‌ی گرتۆته‌وه؛ ئەویش دوای ۴۷ سال فرمانڕه‌وایی کردن، بارگه و بنه‌ی به‌ره‌و مردن تیک ناوه و له سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بۆ به‌کجاری چاوی لیک ناوه و له گۆرستان دامه‌زراوه.

خوینده‌وارانی به‌پێژ!

ره‌نگه زۆر له ئێوه «تاریخ کرد و کردستان» ی ئایه‌توڵلا مه‌ردۆختان خویندیته‌وه و به‌ تابییه‌تی ئەم باسی حاکمانی ئه‌رده‌لانه‌تان به‌به‌ر چاوتان تیپه‌ر بووبیت. ئایا هیچ وه‌ختیک سه‌رنج‌تان له‌و ساله‌ تاریخانه‌ داوه که مامۆستا ئایه‌توڵلا نووسیویه؟ یان هه‌روا به‌سه‌ریا تێ په‌ریون؟ به‌راستی من زۆرم له‌لا عاجباتییه که چۆن بووه خودی موئه‌للیفی دانا و زانا، چاوی به‌م هه‌له‌ تاشکرایانه نه‌که‌وته‌وه که له‌ چاپی کتێبه‌که‌یا رووی داوه؟! چونکه من له‌ هه‌له‌نامه‌که‌ی دوای کتێبه‌که‌شا بۆی گه‌رام، هیچ ئېشاره‌یه‌کی پێ نه‌کردوون. جا بابزانی ئه‌و هه‌له‌ و په‌له‌ سه‌یرانه له‌ کویتدان و چۆن روویان داوه؟ له‌ رووپه‌ری ۹۰ی جزمی دووه‌می هه‌وله‌ین چاپی کتێبه‌که‌دا ئه‌لێ: «سالی ۶۵۶ که هۆلاکو ده‌چووه سه‌ر به‌غدا، قوباد ده‌گه‌ڵ کوره‌که‌یا بوو به‌ تاشنا». هه‌ر له‌و رووپه‌ریدا ئه‌فه‌رموئ: «قوباد سالی ۶۷۵ وه‌فاتی کرد و کتۆل له‌ جیی دانیشته‌». ئه‌م‌جار له‌ رووپه‌ری ۹۱دا ئه‌لێ: «له‌ تاریخی ۶۰۶ی کۆچیدا، کتۆل به‌گ له‌ جیگه‌ی قوبادی باوکی بوو به‌ فرمانڕه‌وا و ۲۲ سال حاکم بوو؛ دوایی بۆی مرد و سالی ۶۲۹ی کۆچی خدر به‌گی کورپی جیگه‌ی گرتووه و پاش ۳۴ سال حاکمه‌تی کرد. له‌ سالی ۶۶۳ی هيجری، ئەلیاس به‌گی کورپی بووبه جی نشینی و پاش ۴۷ سال مه‌زنایه‌تی کردن، له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا کۆچی دوایی کرد».

شک له‌وه‌دا نییه که هۆلاکو خان سالی ۶۵۶ به‌غدا گرتووه؛ هه‌موو میژوونوسان له‌مه‌دا یه‌کده‌نگن. ته‌نانه‌ت شیخ سه‌عیدیش به‌شيعر وتوویه: «ئه‌و کاته که من دل‌خۆشیم به‌ش بوو میژوو شه‌شسه‌ت و په‌نجا و شه‌ش

بوو»: که ئەحمده‌ کسروی له‌سه‌ر ئەم به‌يته زۆری ته‌وس و توانج ده‌ شیخ سه‌عدی گرتووه و ده‌لێ:

«پروانن ئەم کابرایه چۆن شه‌رمی نه‌کردووه که سالی پێ کوزرانی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌وه‌ختی خۆشی خۆی زانیووه؛ ئەبویه شیخ له‌ جیاتی ئەمه که بلێ وه‌ختم خۆش بوو، بیگوتایه ئه‌و ساله وه‌ختم سندان و قوزه‌لقورت بوو چونکه خه‌لیفه‌ی عه‌باسی له‌ناو براوه». واتا کسروی میژوونوسیش هیچ گومانی له‌وه‌دا نه‌بووه که هۆلاکو سالی ۶۵۶ به‌غدا گرتووه و خه‌لیفه‌ی له‌ ناو بردووه؛ له‌ مه‌دا قسه‌یه‌کمان نییه.

به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌لێ: «سالی ۶۷۵ قوباد مرد و سالی ۶۰۶ کتۆل هاته کار!». یانی شېست و نۆ سال به‌ره‌و پاش گه‌راوته‌وه؛ ئېتر ته‌گه‌ر به‌م پێیه حیسابی بکه‌ین، به‌جاریک رایه‌ل و پۆ تیک ده‌چێ. من لام وایه ده‌بویه بنووسێ: قوباد ئه‌رده‌لان سالی ۶۵۶ یانی هه‌ر ئه‌و ساله که ببووه پیاوی یه‌شمووت، مرد و کتۆل جیگه‌ی گرتووه؛ ئەویش ۱۳ سال حوکمی کرد و سالی ۶۶۹ مرد و خدر هاته جیگه‌ی؛ ئەویش دوای ۱۴ سال مه‌زنایه‌تی، دنیای جی هېشت و سالی ۶۸۳ ئەلیاس هاته شوینی؛ ئەویش ۲۷ سال گه‌وره‌یی کرد و له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا مرد.

تکا له‌ خوینده‌واران ئەکه‌م، ئەم چهند هه‌له‌یه له‌ کتێبه‌که‌ی ئایه‌توڵلادا راست بکه‌نه‌وه تا له‌گه‌ڵ سالی تاریخی جی نشینی ئەلیاس که خدر به‌گی دوهمه‌ و ئایه‌توڵلا سالی ۷۱۰ی بۆ نووسیویه، راست بێته‌وه.

وا دیسان ته‌گه‌رتینه‌وه سه‌ر فه‌رمایشته‌کانی ئایه‌توڵلا که ده‌فه‌رموئ: «خدر به‌گی دووه‌م له‌ سالی ۷۱۰ی کۆچیدا بوو به‌ فرمانڕه‌وا. پیاویکی ساویلکه و سۆفیلکه بوو؛ هه‌ر خه‌ریکی ته‌زییحات و نوێژ و پۆژوان بوو؛ شه‌و و پۆژ ده‌گه‌ڵ مه‌لا و فه‌قێدا رای ده‌بوارد؛ ته‌نانه‌ت مالیات و باجیشی له‌ په‌عیه‌تان نه‌ده‌ستاند. پیاویکی بێ وه‌ی و دووره شه‌ر بوو. ده‌وله‌تی عوسمانی که زانییان چۆن که‌سیکه، به‌ که‌وی کولیبیان زانی و

لهشكریان نارده سهر مهلبه‌نده‌كانی ژێر فه‌رمانی. میر خدرم میر خدر بی، گو‌تی: ئەم شەڕ و شۆڕی پێ ناوی «ناگره سووره له‌خۆم دووره» عوسمانی چیبان ده‌وی با بیبه‌ن و ده‌ستمان لی هه‌لگرن. سووک و هاسان، شارباژێر و هه‌ولێر و کۆیه و هه‌ریر و ئامید و ره‌واندز که‌وته به‌ر چه‌نگی عوسمانییان و میر خدریش پاش ٣٦ ساڵ خۆپیه‌تی که‌وته به‌ر چه‌نگی عی‌زرائیل و ته‌خت له‌ناو گۆردا په‌لی راکیشا.

دوای میر خدر میرحه‌سه‌نی کۆری، ساڵی ٧٤٦ بوو به‌ فه‌رمانه‌وه‌ا. میر حه‌سه‌ن زۆر ئازاو به‌جه‌رگ و کارزان بووه؛ له‌شکرێکی سی هه‌زار که‌سی پێکه‌وه ناوه و مه‌شقی پێ کردوون و له‌ دو سی شه‌رانی‌شدا تورکی عوسمانی شکاندوون. قه‌لای حه‌سه‌ن ئاوا ده‌سکردی ئه‌وه و ئیستاش ناوی گوندی حه‌سه‌ن ئاوايه. دوای ٣٨ ساڵ مه‌زنایه‌تی له‌ مانگی مه‌هلوو‌دی ساڵی ٧٨٤ عه‌مری خودای به‌جێ هێناوه و بابلۆ به‌گی کۆری جێگه‌ی گرتۆته‌وه.

بابلۆ پیاوی‌کی زالم و لاسار و نه‌گبه‌ت بووه و چهند جارێک په‌عه‌بت لێی هه‌لگه‌راونه‌وه. پاش چل و چوار ساڵ به‌دفعه‌ی کردن دنیای به‌جێ هێشتووه.

ساڵی ٨٢٨ موزیر به‌گی کۆری بابلۆ بۆته فه‌رمانه‌وه‌ا؛ هه‌موو خه‌لک و خوا خۆشیان ویستووه. هه‌ر به‌زیندی سهر، مه‌ئموون به‌گی کۆره‌گه‌وره‌ی خۆی به‌جێ نشین ناودار کردووه و له‌ ساڵی ٨٦٢ دا‌مردووه.

مه‌ئموون به‌گ: ئەم ئەمیره تا بلی ژێهاتی و مه‌رد و جوامیر بووه و ولاته‌که‌ی ئاوه‌دان کردۆته‌وه. له‌شکری زۆری له‌ ده‌وری خۆی کۆ کردۆته‌وه و هێرشێ بردۆته سهر عوسمانییان و تۆله‌ی زه‌مانی باپیره به‌سته‌زمانه‌که‌ی ساندۆته‌وه. هه‌ولێر، شارباژێر، کۆیه، هه‌ریر، ئامید و ره‌واندزی به‌زۆر له‌ عوسمانی وهرگرتۆته‌وه. که‌وشه‌نی مو‌لکه‌کانی وها دابه‌ستوووه که‌ ئیتر که‌س زاتی ده‌ست درێژ کردنی نه‌بی. دوای ٣٨ ساڵ فه‌رمانه‌وه‌ایی واتا له‌

ساڵی ٩٠٠ ی کۆچیدا، قه‌له‌مه‌ره‌وه‌که‌ی له‌ناو کۆره‌کانیدا به‌ش کردووه. زه‌لم، گۆل عه‌نبه‌ر، شمیران، هاوار، هه‌ورامان و نه‌وسوود بۆته به‌شی بێگه به‌گ؛ هه‌شلی، مه‌ریوان، ته‌نووهر، نشکاش، پاله‌نگان و که‌لاش (جوانرۆ) دراوه به‌ سورخاب به‌گ؛ سرۆچک، قه‌ره‌داغ، شارباژێر، ئالان، هه‌ولێر، کۆیه، هه‌ریر، ئامید و ره‌واندز به‌ محه‌مه‌د به‌گ که‌ کۆره چکۆله‌ بووه، بپاوه. له‌ ساڵی ٩٠١ دا‌مه‌ئموون وه‌فاتی کردووه.

بێگه‌به‌گ ٤٢ ساڵ فه‌رمانه‌وه‌ایی کردووه و براکانیشی زۆریان قه‌در گرتووه. ساڵی ٩٤٢ بێگه‌به‌گ مردووه و مه‌ئموون به‌گی دووهه‌م که‌ وه‌لیعه‌ه‌د بووه هاتۆته سهر حوکم.

ساڵی ٩٤٤ سو‌لتان سو‌له‌یمان خانی عوسمانی له‌شکرێکی بیست هه‌زار که‌سی به‌ سه‌رکردایه‌تی حوسین پاشای حاکمی ئامید که‌ ئه‌ویش کوردێک بووه، ناردۆته سهر کوردستان که‌ ولاته‌که‌ داگیر بکا و بیدا به‌ تورکی عوسمانی. مه‌ئموون به‌گ به‌چوار هه‌زار سواره‌وه‌ پیشی پێ گرتوون و رۆژی دووشه‌مۆی هه‌شتی مانگی ناوجێژانی ساڵی ٩٤٤ له‌ شاره‌زور ده‌گژیه‌ک راپوون و تا ئیواره و رۆژه‌یه‌ر شه‌ری‌کی زۆر خۆیناوی له‌گه‌ردا بووه و گه‌لێک که‌لاک له‌ مه‌یدانا که‌وتووه. له‌شه‌ودا، مه‌ئموون به‌گ له‌شکه‌ره‌که‌ی دزیوه‌ته‌وه و خۆی گه‌یانندۆته ناو قه‌لای زه‌لم و سه‌نگه‌ریه‌ندی کردووه. دوو نامه‌ی بۆ سورخاب و محه‌مه‌د به‌گی مامی ناردووه که‌ ده‌هانی بێن و له‌ چنگ تورکانی رزگار که‌ن. مانگی‌کی په‌به‌ق چاوه‌نۆری هانای مامان بووه، هه‌یچی لی شین نه‌بووه. هه‌موو رۆژیکیش هه‌ر له‌ بوومه‌لیله‌ی به‌یانوه تا ته‌نگی نوێژی شیوان ئه‌وه شه‌ر و پێکدادان و زرمه و خرمه و قرمه بووه. مه‌ئموون به‌گ که‌ تازووقه و جبه‌خانه‌ی له‌بته هاتوووه و له‌هاتنی مامه‌کانیشی ناھومید بووه، شه‌ویک له‌قه‌لا ده‌رچوووه و خۆی گه‌یانندۆته حوسین پاشای گزیره‌که‌ی عوسمانی و ده‌غاله‌تی پێ کردووه. ئه‌ویش به‌نامه‌یه‌که‌وه ناردوویه‌ته ئه‌سته‌مبول که‌ گوايه عافوی ده‌که‌ن؛ به‌لام هه‌رکه ده‌گاته به‌ره‌وه، گورجی له‌ کۆت و زنجیری شه‌ته‌ک

له بهره‌ی ئه‌و بارام به‌گه‌یه. سورخاب به‌گ سێ سال مه‌زنایه‌تی کێوه‌ و که‌ مردووه‌، سوڵتان عه‌لی به‌گ له‌ جێی دانیشتووه‌؛ ئه‌ویش ته‌واو جێگه‌ی خۆی گهرم دانه‌هێناوه‌، که‌ وازی له‌ دنیا هێناوه‌ و به‌ره‌و مهرگ شوێن بوته‌وه‌؛ دوو کوپری به‌ ناوی ته‌یموورخان و هه‌لۆخان له‌ پاش به‌جێ ماون که‌ له‌و کاته‌دا هه‌ردوووک سه‌روپیتچکه‌ منداڵۆکه‌ بوون.

دوای مردنی سوڵتان عه‌لی له‌ ساڵی ۹۷۵دا، کوپری یازده‌مینێ سوورخاب واته‌ بسات به‌گ فه‌رمانیه‌وایی ئه‌رده‌لانی ده‌ست که‌وتووه‌.

وا هه‌تا ئێره‌ نووسراوه‌که‌ی ئایه‌توڵلا مه‌ردۆخیشمان شان به‌شانی تاریخه‌که‌ی مه‌ستووره‌ خانم هێنا؛ که‌ لێم روونه‌ بێ فایده‌ نه‌بوو. سا با بکه‌پێینه‌وه‌ سه‌ر تاریخه‌که‌ی مه‌ستووره‌ خانم و بزاین ئه‌و ئه‌لێ جی.

مه‌ستووره‌ خانم ده‌لێ: «له‌پاش وه‌فاتی سوورخاب به‌گ، سوڵتان عه‌لی به‌گ بوو به‌ جێنشینی و به‌ سه‌ربه‌خوایی ته‌واو به‌سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان و شاره‌زووردا فه‌رمانیه‌وایی ده‌کرد؛ به‌لام ئه‌م فه‌رمانیه‌وایییه‌ زۆری نه‌خایاند و هه‌ر له‌ تافی جوانیدا مهرگ بالی به‌سه‌ر کیشا و خونه‌ی ژبانی په‌ر په‌ر کرد. دوو کوپری له‌ پاش به‌جێ مان به‌ ناوی ته‌یموورخان و هه‌لۆخان، به‌لام هه‌ردووکیان سه‌روپیتچکه‌ بوون و نه‌ده‌کرا بکێنه‌ فه‌رمانیه‌وا. چاری ناچار بسات به‌گی مامیان که‌ کوپه‌ گچکه‌ی سوورخاب به‌گ بوو، کرایه‌ جێنشین و فه‌رمانیه‌وایییه‌ وڵاته‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت.

بسات به‌گ لاویکی زۆر له‌ به‌رچاو و پیاویکی زۆر که‌له‌ پیاو بوو؛ په‌شپووت خوشیان ده‌ویست و نه‌ویستان لێی ده‌ترسان، زۆر پیاویکی نوێژو رۆژو پاک و له‌ گه‌ل خه‌لک و خوادا هه‌تا بلێی چاک بوو. ماوه‌یه‌کی ته‌واو به‌ بێ ده‌ردی سه‌ر، به‌سه‌ری برد و که‌س گله‌ی لێ نه‌کرد؛ به‌لام کوورد گوته‌نی «به‌رخ هه‌میشه‌ له‌ ژیر سه‌وه‌ نابێ». کوپانی خوا لێ خوشبوو سوڵتان عه‌لی بوونه‌ پیاو و به‌خۆدا هاتن و بای مه‌زنایه‌تییان په‌گوێ که‌وت. له‌ مامیان وه‌خۆکه‌وتن و بۆ ساندنه‌وه‌ی که‌له‌پووری باوکیان روویان

کرده‌ پاته‌خت و دادی خۆیان برده‌ به‌رقایی شا ئیسماعیل سه‌فه‌وی که‌ دادیان بستێتی و له‌ جێی مام برازیان دا به‌ زرێتی. ماوه‌یه‌ک له‌و ناوه‌ مانه‌وه‌، چییان بۆ به‌ هیچ نه‌کرا و له‌و سه‌روبه‌نده‌ش دا شا ئیسماعیل بوو به‌ میوانی گۆرستان. ته‌یموورخان و هه‌لۆخانیش به‌ده‌ستی به‌تال و دلی په‌روه‌ به‌ره‌و مال گه‌رانه‌وه‌ و کاله‌ دراو چییان پێ نه‌بڕا. ته‌یموورخان لێ برا که‌ ئیتر بڕوا بداته‌ سه‌ر ده‌ست و پرمی خۆی و هه‌تا بۆی ده‌لوێ، که‌له‌ له‌ که‌له‌ی مامی بداو تامی ژبانی به‌ده‌م تال بکا؛ زۆری پێ نه‌چوو ده‌ستی کرده‌ چه‌ته‌گه‌ری و تالان و برۆ. شەق و په‌قی خسته‌ ناو په‌عیه‌تانه‌وه‌ و هه‌رچی له‌ ده‌ستی هات ده‌رباره‌ی مامه‌که‌ی کردی؛ به‌لام چونکه‌ خه‌لکی وڵاته‌که‌ زۆر هۆگری بسات به‌گ بوون، که‌سیان ته‌یموورخانیان به‌ هیچ نه‌گرت و سه‌ربزێویه‌که‌ی هیچ به‌هه‌ری بۆ نه‌دا. به‌لام له‌ نه‌کاو عیزارئیل هاته‌ یاریده‌ی ته‌یموورخان و گیانی بسات به‌گی به‌تالان برد و پێگه‌ی بۆ ته‌یموور ته‌خت کرد».

له‌ شه‌ره‌فنامه‌دا ماوه‌ی حوکی سوڵتان عه‌لی به‌گ سێ سال نووسراوه‌، به‌لام ئه‌مین زه‌کی به‌گ لای وایه‌ که‌ هه‌ر ته‌نیا سالتیک فه‌رمانیه‌وایییه‌ کردووه‌ و مردووه‌.

جا لێره‌دا تاریخه‌که‌ی ئایه‌توڵلا زۆر پێک و پێکتر هه‌لخواه‌ته‌وه‌؛ ئه‌و ده‌لێ: «سوڵتان عه‌لی به‌گ زۆر له‌ پاش بابی نه‌ژیاوه‌ و له‌ ساڵی ۹۷۵دا بسات به‌گ جێگه‌ی گرتۆته‌وه‌. بسات به‌گ پیاویکی دانا و زانا و زۆر نان بده‌و به‌خشنده‌ بووه‌. زۆریه‌ی وه‌ختی خۆی ده‌گه‌ل مه‌لا و فه‌قییاندا رابواردووه‌، ماوه‌ی ده‌ سال به‌وپه‌ری چاکی و ده‌ست پاکیه‌وه‌ حاکمه‌تی کردووه‌ و هیچ گیروگرفتی وه‌رپێگه‌ نه‌هاتووه‌. به‌لام له‌ ساڵی نۆسه‌ت و هه‌شتا و پێنجه‌وه‌ ته‌یموورخان و هه‌لۆخان کوپانی سوڵتان عه‌لی به‌گ که‌ له‌ دایکه‌وه‌ نه‌وه‌ی منتشا سوڵتان ئیستاجلو بوون، لێی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و قه‌لای پاله‌نگانیان کرده‌ بنکه‌ی سه‌ربزێویی خۆیان و ئه‌وه‌نده‌ی بۆیان کرا خراپه‌یان کرد. بسات به‌گ له‌ شکرپێکی به‌سه‌رکردایه‌تییه‌ی زۆراب به‌گی ژنبرای خۆی

نارده سەربان کە سەربان پێ بچەمیتێ و ئەو ئاژاوەیە نەمیتێ. تەمبوورخان و هەلۆخان بەر لەو هەلشکری مامیان بگاتێ، قەلایان جێ هێشت و رایان کرد و خۆیان گەیانده دەرباری شا ئیسماعیلی دووهم. شا ئیسماعیل لە ساڵی ٩٨٦دا پشتی لە دنیا کرد و بەرلەو بەدادی ئەوان بگا بۆی مرد. تەمبوورخان و هەلۆخان هاتنەو کوردستان و هیندیک ئاغا و ماغایان لە خۆیان کۆکردەو و دەستیان کرد بە تالان و ئاژاوە نەو و هیندیک لە ولاتی قەلەمەرەوی بسات بەگیان خستە دەست خۆیانەو. هەر لەو سالەشدا (٩٨٦) بسات بەگ عەمری خۆی کرد و تەمبوورخان پێ بەرهەڵست ما.

تەمبوورخان کۆری سولتان عەلی: تەمبوورخان لە ساڵی ٩٨٦ کە لە پووری باوکی خۆی دەست کەوتەو و لەسەر کورسی دەسلەتداری ئەرەلانیان دامەزرا. تەمبوورخان زۆر مەردێکی نەبەرد و زۆر دادپەرور و بە هەموو باراندا خۆداپیدا بوو؛ لەپاش ئەو کە ولاتی ئەرەلانی رێک و پێک کردوو و دلی هەموو خەڵکەکی بەلای خۆیدا هێناو و خۆی لە پەلای هیزوپێزدا دیو، وای بەباش زانیوو کە دەگەڵ سولتانانی رۆمدا رێک بکەوێ و بۆ ئەو مەبەستە دۆستایەتیەکی گەرمی دەگەڵ سولتانان گرتوو. بەگفتی خەڵکی ئەو ناوێ گواپە لەلایەن سولتانەو نازناوی «میری میران» ی پێ دراو و سالانەش سەد هەزار ئاغچە کە باج و خەراجی شارەزور بوو، بۆ ئەو برادەرەو و هەرچی ویستووێ سولتان نە یگوتوو نا. شارەزور و ئەرەلانی دەبەر دەستا بوو و هیچ کەس دەستی وەبەر نەهێناو. بەلام تەمبوورخان لەوانە نەبوو کە تەنیا بەو بەشە کە هەبەتی قنیات بکا؛ لە پەستا دەست درێژی بۆ مەلک و مالی دەرو دراوسی کردوو و کەوشەنی هاوسنوورانی پەراندوو و زبانی پێ گەیانددوون؛ کە ئەمە بۆتە مایە هەلۆشانی دۆستایەتی دەگەڵ سولتان، ئیتر لەو بەولاو لەو ناویدا هەر خۆی بوو و کەسی بەپیاو نەزانیو.

تەمبوورخان چوار کۆری بوو: سولتان عەلی، بداغ بەگ، مراد بەگ، ئەمیر عەلەمەددین. هەر بەزیندی سەری خۆی، مۆلکەکانی بەردەستی

لەناو کۆرندا بەش کرد: سنە، حەسەن ئابات، قەزنجە، زەلم و شارەزوری بەسولتان عەلی کە کۆری گەورە بوو ئەسپارد؛ قەرداغی دا بە بداغ بەگ؛ مراد بەگی نارده سەر مەریوان؛ شارباژێریش کرایە بەشی میر عەلەمەددین کە کۆری چکۆلە بوو.

تەمبوورخان لەو ماوەدا کە لە دۆستایەتی عوسمانی تەکیبۆو و تەکیشی نەدابوو بە پال ئیترانەو و دەیهویست بەزۆری شان و باسکی خۆی قەلەمەرەکی فرەوانتر کاتەو، هێرشیکێ کردە سەر ولاتی کرماشان و زەرپین کەمەر - کە ئیستا پیتی ئەلین گەرووس - هەردووکی گرتن و خستیه ژێر چۆکی خۆبەو.

دوسی جار پەلاماری هۆزی کەلھوری دا و سەرەک هۆزەکی کە ناوی عومەر بەگ بوو تالان کرد. دارا و نەداری کەلھورانی دەخستە سەر ساجی عەلی و بەنانی شەوی ئاتاج دەکردن. عومەر بەگ کە بەجاریک لە دەست تەمبوورخان وەگیان هاتبوو، ناچار خۆی هاویشته بن دالەدی شایێدی خانی لور و دەسته و دامینی بوو کە لەم بەلایە رزگار بکا. شایێدی خان دەهانی هات و لەشکرێکی تەباری لە لورستانیان پێک هێنا و دەگەڵ عومەر بەگدا هات، لە دەربەندیکا کە رێگەکی گەرانەو تەمبوورخان بوو، بۆسەیان نایەو. تەمبوورخان کە لە تالان کردنی کەلھوران دەگەراییو، کەوتە بۆسە لوران و لییان راپەرین. بوو بە کوشت و کوشتار و قەلت و برینیک مەگین خودا بزانی. تەمبوورخان کە زانی دژمن جیگەیان سەخته و بەختی ئەرەلانیان نایێ، خەیاڵی بوو راکا و کەوڵی خۆی دەرباز بکات؛ بەلام شوێنە کە زۆر سەخت و هەلەموت بوو، لە هیچ لایە کەو دەرتانی هەلاتن نەما و چاری ناچار خان و زۆر لە سەرکرەدەکانی خۆیان دا بەدەستەو و لە لایەن لورانەو یەخسیر کران. تالان بە خروپری سیندراپەو و دراپەو بە مال براوان و تالانکراوان؛ کەلوپەلی ئەرەلانیانیش بوو و تالانی لورستانییان. تەمبوورخان و سەرکرەدەکانی ماوێەک بە دیلی راگیران و لە ئاخرا بەرهەلدا کران و هاتنەو ولاتی ئەرەلان. دواي ئەم شەڕ و

شکانه، زهرپین که مەر له لایهن دهوله تهوه ئیداره دهکرا؛ شای ئیران به دهوله تیاری سیامه نسووری - که ئه ویش خانیکی کورد و سه رهکی هۆزی سیامه نسووری بوو - ئه سپاردبوو که بۆ دهولهت به سه ری رابگا.

تهیموورخان ئهم زهرپین که مەر لی بپینهی به لاهه زۆر سووکایه تی بوو؛ پاش ماوه یهک که تۆزیک بووژایه وه و به خۆیدا هات و هیز و پیژی جارانی پهیدا کردهوه، له سالی ۹۹۸دا له نهکاو به لهشکرێکه وه ههلی کوتایه سه زهرپین که مەر. له پاته خته وه فه رمان ده رچوو که لهشکری دهولهت بچن یاریدهی دهولهتیار سوڵتان بدات. دهولهتیار سوڵتان به لهشکری خۆی و دهولهتیه وه هاته پیشت تهیموورخان و ههردوو که لهشکر پیک هه لپه ران و تیک چه ران. تهیموورخان لهو شه ره دا سه رکه وت و لهشکری دهولهت و دهولهتیار شکستیان خوارد و گه لیک له وانه له مهیدانا کوژران و ئهوی له شه ریش خۆی بووارد، رای کرده قه لای زهرپین که مەر و ماته یان هه لگرت و سه نگه ربه ندی خۆیان کرد. تهیموورخان دهوری قه لاکه ی دا. ئابلقه دراون زۆر پارانه وه که دهستیان لی هه لگرت و ئه مانیان بدا، به گوتهیدا نه چوو. ناعیلاج له تاوی گیانی خۆیان دهستیان به شه رکردن کرد. تهقه دامه زرا و قه زرا و قه ده ر گوله یه کی ویل تهیموورخانی پینکا و هه ر له جی ساردی کرده وه. لهشکری ئه رده لان که دیتیان بی سه ر و سه ردار ماون، دهستیان له شه ر سارد بۆ وه و هه ر ئه وه نده یان پی کرا که جهنده کی تهیموورخان هه لگرن و به ره و ئه رده لان بگه رپینه وه. ئه مهش کاری خواجه هه ر ده بوو وایی.

تائییه ئه و باسه بوو که مه ستوره خانم له تاریخه که ی خۆیدا ده رباره ی تهیموورخانی نووسیوه؛ به لام شه ره فخان له شه ره فنا مه دا که باسی دهکا، له زۆر جیگه دا جیاوازی له باسه که دا ههیه. ئه و دهلی: «کاتی سوڵتانی مه رگ، بسات به گی کرده په ندی پساتی، تهیموورخان له جیگه ی ئه و، بوو به فه رمان په وای ئه رده لان. سالی ۹۸۶ په نای برده بهر سوڵتان مرادی عوسمانی و سوڵتان له داها تی زه مینه کانی تایبه تی خۆی له شاره زووردا، سالانه سه د هه زار ئاغچه ی بۆ بپه وه و پله ی «میری میران» ی دایه و

لهقه می پاشای به پاشلی ناوه که یه وه هه لواسی و بوو به تهیموورخان پاشا».

شه ره فخان دوا ی ئه وه که باسی بهش کردنی مو لکه کانی له ناو کوپاندا دهکا، هه ر ئه وه نده ی ده خاته سه ر که دهلی: «دینه وه ریش که سه ر به ئیران بوو، ببوه به شیک له قه له مه روی تهیموورخان».

ئه مجار له سه ری ئه روا و ئهلی: «له سه ره نجامدا به فووتیکردنی شه یتان و دنه دانی له خۆبایی بوون، هه وای مه زنا یه تبی بی گری و گۆلی که وته سه ر؛ جا بۆ ئه و مه به سه ته جاریک ده بووه به چکه پۆمی و به تورکی عوسمانیی دهگوت: برای خۆمی؛ جاریک خۆی ده کرده قه لباش و دهگه ل کاریه ده ستانی ئیراندا ده بوو به ویلداش. هه ر پۆژه له سه ر نیازیک و هه رده مه ده بووه سازیک و به ئاوازیکی جیاواز دنگی ئه دایه وه. له بهر به فیزی و بزۆزی خۆی، له رینگه ده رچوو بوو؛ ده رودراوسی تهیموورخان ده نجانده بوون، کیشه ی پی ده فروشتن و گه ری تی ده هالاندن؛ تالانی ئه وی ده کرد و به ره شه دزی مالی ئه می ئه برد؛ دهستی درێژ ده کرد و پیی راده کیشا، هه تا له ئاخو و ئوخریه کاندایه ده ست و پی به ته له وه بوو. په لاماری کوپی عومه ر به گی که له هوری دا و تالانی کرد؛ شاوێدی مه زنی لوپستان به هانای کوپی عومه ر به گه وه هات و به جووته رینگه یان له تهیموورخان گرت. تهیموورخان له کاتی که تالان و مالی که له هورانی دابوو پیتش خۆی و به خاترجه می به ره و مال ده گه راپه وه، له جیگه یه ک به ناوی خه سر ده بۆسه ی دوژمنانی هه له نگووت، لوپ و که له هور لییان راپه رین و له نه کاو به رده نگاریان بوون. تا تهیموورخان و ئه رده لانی به خۆیان زانی، ئه وان که و لیان برده ده باغ خانه و شه ق و په قیان کردن؛ تهیموور به دیل گیرا و مالی ئه رده لانییان ده گه ل مالی تالانی ده ست لوپ و که له هور که وت. ماوه یه ک تهیمووریان لای خۆیان گل دایه وه و له وه دوا به ره لایان کرد. تهیموورخان له سه ر ئه و په ت په تی نه شه را که پیی کرا، وازی له بزۆزی هه ر نه هینا؛ ئه و جار شالاوی برده سه ر زهرپین که مەر که دهوله تیاری

سیامه نسووری به فه‌رمانی شای ئیران کرابوو به فه‌رمانه‌وای ئەو ناوه. ده‌وله‌تیار به‌ره‌نگاری بۆوه و سه‌رتیک پیکدا هاتن. ته‌میوورخان ته‌وجاریشی به‌لادانه‌هات و له‌شه‌ردا به‌لاداهات و که‌لاکی له‌شه‌رگه‌دا تخیل بوو. کوژرانی ته‌میوورخان له‌سالی ١٩٩٨ دا‌بووه.

مامۆستا رۆژبه‌یانی ده‌لێ: «ئهمین زه‌کی به‌گ لای وابوو که‌ ته‌میوورخان هه‌جمینی له‌ بسات به‌گی مامی هه‌لگرتبوو؛ عوسمانیه‌کانیش یاریده‌ی ته‌میوور خانیان ده‌دا؛ به‌و هۆبه‌وه‌ توانیی مامه‌که‌ی ده‌رکا و بۆ خۆی له‌ جیگه‌ی دانیشی». و اتا به‌ روایه‌تی ئهمین زه‌کی به‌گ، ده‌بی ته‌میوورخان به‌ر له‌ مردنی بسات به‌گ بووبیته‌ فه‌رمانه‌وای ئەرده‌لان.

مامۆستای میژوونووس ئایه‌توللا له‌و باره‌وه‌ هیندیک به‌جیاوازی باسه‌که‌ی هیناوه‌ و ئه‌فه‌رموی: «له‌ پاش مه‌رگی بسات به‌گ ته‌میوورخانی برازای له‌ سالی ١٩٨٦ دا جیگه‌ی باوکی گرتوه‌؛ له‌و ده‌مه‌دا ده‌وله‌تی ئیران لاواز بوو. ته‌میوورخان ده‌گه‌ل سولتان مرادخانی عوسمانیدا خۆی کرده‌ دۆست». ئایه‌توللا به‌شی کوپه‌کانیشی به‌م جوژه‌ باس ده‌کا و ده‌لێ: «شاره‌زوور، قه‌زله‌، زه‌لم، سه‌نه‌ و هه‌سه‌نابات، به‌ر سولتان عه‌لی به‌گ که‌وتوه‌. قه‌ره‌داغ، کۆبه‌ و حه‌ریر، بۆته‌ به‌شی بداغ به‌گ. مه‌ریوان، سه‌قز، سیاکێو، تبه‌له‌کۆ و خوێخوهر، به‌ مراد به‌گ سپێراوه‌. میر عه‌له‌مه‌ددینیش له‌سه‌ر شارباژێر داندراوه‌.

ته‌میوورخان دۆست جار هۆزی که‌له‌هۆری تالان کردوه‌. سالی ٩٩٣ دیسان به‌ هه‌زار سوواره‌ هه‌لی کوتاوه‌ته‌ سه‌ر که‌له‌هۆران. عومه‌ر به‌گی مه‌زنی که‌له‌هۆران ده‌سته‌و دامینی شاویردی خانی لوڤ بووه‌؛ ئه‌ویش ده‌هانای هاتوو و رێگه‌یان له‌ ته‌میوورخان گرتوو و ده‌سته‌ و یه‌خه‌ لێی راپه‌ریون؛ شه‌ر قه‌وماوه‌ و له‌ مه‌یدانی شه‌ر ئه‌سپی ته‌میوورخان گلاوه‌ و به‌دیل گیراوه‌.

له‌ پاش ماوه‌یه‌ک زۆر به‌ قه‌در و عیژه‌ت به‌ره‌لدا کراوه‌ و گه‌راوه‌ته‌وه‌

ولاتی خۆی. دوا‌ی سێ سال دیسان ته‌میوورخان به‌ دوو هه‌زار سوواره‌وه‌ په‌لاماری زه‌رپین که‌مه‌ری داوه‌ که‌ ده‌وله‌تیاری سیامه‌نسووری له‌لایه‌ن شاه‌ به‌سه‌ری راگه‌یشتوو. ده‌وله‌تیار و سێ هه‌زار سواری قه‌زلباش به‌گژیدا هاتوونه‌وه‌. له‌ شه‌ردا له‌به‌ر ته‌میوورخان شکاون و خۆیان کوتاوه‌ته‌ ناو قه‌لای زه‌رپین که‌مه‌ره‌وه‌ و ته‌میوورخان ده‌وری لێ داو. پاش چه‌ند شه‌رتیک قه‌لاکه‌ گیراوه‌ و له‌ وه‌ختی هێرش بردن بۆ ناو قه‌لا، گولله‌یه‌ک ته‌میوورخانی پیکاره‌ و کوژراوه‌. هه‌لۆخانی برای چکۆله‌ی ته‌میوورخان نه‌یه‌یشتوو له‌شکرکه‌ بلاوه‌ بکا و زۆر مه‌ردانه‌ تۆله‌ی برای ساندۆته‌وه‌؛ ده‌وله‌تیار سولتانی به‌دیل گرتوو و کوشتوویه‌ و دووسه‌ که‌سه‌تیک له‌ خه‌لکی زه‌رپین که‌مه‌ریش کوشتوو و ته‌رمی ته‌میوورخان و تالانی زه‌رپین که‌مه‌ریانی ده‌گه‌ل خۆی هیناوه‌ته‌وه‌ بۆ قه‌لای مه‌ریوان.

هه‌لۆخان: له‌ پاش ته‌میوورخان که‌ له‌ سالی ١٩٩٨ کوژرا، هه‌لۆخانی برای کرایه‌ فه‌رمانه‌وای ئەرده‌لان. هه‌لۆخان هه‌زار قات له‌ براکه‌ی پیاوتر و له‌ ئازایه‌تی و ره‌عیه‌ت لاوانده‌وه‌دا له‌ هه‌مووکه‌سی تر به‌رچاوتر بوو. زۆر به‌ زیره‌کی، هه‌م له‌گه‌ل سولتان مراد (سولتانی عوسمانی) دا خۆی کردبووه‌ دۆست و هه‌م ده‌گه‌ل شا عه‌باسیشدا بناغه‌ی ئاشتی و ئاشنایه‌تی دامه‌زراندبوو. زۆر زوو زۆری گه‌نجینه‌ و نه‌غدینه‌ وه‌سه‌ر یه‌ک نا هه‌میشه‌ هه‌ر خه‌ریکی قه‌لا دروست کردن و مزگه‌وت دامه‌زراندن و مه‌دره‌سه‌ ئیجاد کردن بوو. قه‌لای پاله‌نگان که‌ هه‌ر له‌ رۆژی خۆیدا پاته‌ختی گۆرانان بووه‌ و له‌ زه‌مانی ته‌میوورخاندایه‌ر بێو، به‌ فه‌رمانی ئەو دووباره‌ وه‌ک رۆژگاری هه‌وه‌لێ و بگره‌ قایم‌تریش ناوه‌دان کرایه‌وه‌؛ ده‌لێن ئەو قه‌لای پاله‌نگانه‌ زۆر قه‌لایه‌کی قایم و هه‌له‌مووت بووه‌ و له‌ هه‌زار به‌ هه‌زارێکا دروست کراوه‌ که‌ که‌م که‌س بۆی کراوه‌ پیتی هه‌لگه‌رێ و بگاته‌ ئەو قه‌لایه‌. له‌ کاتی شه‌را دوژمن زاتیان نه‌کردوو هێرش به‌ره‌و قه‌لا به‌رن. ئه‌گه‌ر جاریک له‌ جاران سواری سه‌ری خۆیان بوون و به‌لاساری ویستوویانه‌ به‌و چیا سه‌خته‌ هه‌لگه‌رین، زۆر زوو قه‌لاچۆ کران و ئاسه‌وار براو بوون. قه‌لای زه‌لمیشی

ئاوهدان كوردۆتەو؛ قەلایى ھەسەن ئابادىشى دەسكارى كىردووە و لە جاران پتەوترى كىردووە. ئەم قەلایى ھەسەن ئابادە ئەوئەندە بەرزە كە شان لە شانى ھەوران دەسوێ و ئەوئەندەش تەرزە كە ھىچ كەس شتى واى بەخەونىش نەدیووە. باسى ئەم قەلایە، زۆر لە مێژوونووسان لە كىتىبى خۆياندا نووسىويانە.

مەستوورەخانم لێرەدا بڕ بە قەسەكەى دەدا و دەلێ: «من بە چاوى خۆم دىتم كە لە دەورانى ھەرمانى ھەيى ئامانوللاخانى والىدا، سەفیرانى روس و ئىنگىلىس ھەر بۆبە ھاتبوونە كوردستان تا سەبرى ئاسەوارى ئەو قەلایە بكەن. ئەگەرچى ئىستە و پێرانە، بەلام ئەوان زۆربان بەلاوہ عاجباتى بوو. ھەلۆخان قەلا و بازار و گەرماس و چەندىن مەزگەوتى لە مەريوان دروست كىردووە؛ دەلێن ئىستاش شوپەوارى ھىندىكىان ھەرماسە».

ھېز و توانای ھەلۆخان گەيشتە پادەيەك كە دەخۆى پادىت بەسەريەخۆيى بژىت و دەم لەبەر پۆم و ئېران خوار نەكاتەوہ و ماستاو بۆكەس سارد نەكاتەوہ، ئېتر كىلاوى سەريەستى بە لاتىلاكى سەريەوہ دەنا و كەسى لە خۆى بەگەوہتر نەدەزانى. ھەركەسىش بىوتايە پشتى چاوت بڕۆيە، وەھای تەمى دەكرد كە ئېتر ئاخى جارى بى.

لە سالى ١٩٠١ ھىجرىدا حوسىن خانى لور بە لە شكىكەوہ ھىرشى ھىنا و شەڕ لە دەورى قەلایى ھەسەن ئاباد دامەزرا؛ بەلام خانى لور زۆر زوو شكستى خوارد و لۆر لۆر بەسەر شۆرى بەرەو لورستان دای قەلاشت. دەلێن چەند جاران لە شكى شا عەباس بەگژ ھەلۆخاندا چوون و ھەموو جارىك شكاون و پاوراون. سەرنەجام شا عەباس زۆرى رىق ھەستاوہ و ھەر خۆى بە لەشكەرەو ھاتۆتە شەرى ھەلۆخان و لە مەلەبەندى ئەسفەند ئاباد لە گوندى مەيھەم ئۆردووبەزى كىردووە. پۆژىك بۆتماشا كىردنى كىوہكانى كوردستان چۆتە سەر بەرزايىيەك؛ ئالى ئالى زەنگەنە كە كوردىك بووہ و لەبەر دەستى شا عەباسدا خەمەتكار بووہ، بانگ كراوہتە لای شا و شا لىيى پرسىوہ كە: «تۆ زۆر شارەزای شاخ و چىاى كوردستانى

و بە قەلاكانى ئەو ناوہ دەزانى؛ ئىمە چۆن بكەين كە ھەلۆخان لە داو بخەين و مۆلكەكانى لى داگىر بكەين؟» ئالى ئالى عەرزى كىردووە: «من لام وايە بە شەڕ درۆستى ھەلۆخان نايەى و ئەگەر لەبەرى بشكىيى، بە جارى ئابرووت دەچى و لەوانەيە ھەيەتت لەسەر خەلكى تىرش نەمىيى، چاك ھەر ئەوہ بە زمانى لووس فرىوى بەدين و بىكەينە درۆستى خۆمان و شەرى ئەو لە خۆمان دوور خەينەوہ». شا بە ئامۆزگارىيى ئالى ئالى كىرد و دەركى درۆستايەتتى كىردووە؛ ھەلۆخانى لە بارى دوژمنايەتتەيەو خستە سەر بارى ئاشنايەتى و بارگە و بنەى پىچاوە و روو بە پاتەخت گەرايەوہ. ھەلۆخان بۆ دىلپايى شا عەباس، خان ئەحمەد خانى كورپى خۆى بە ديارى و پىشكەشى زۆرەوہ ناردە خەمەت شا عەباس كە بارمەتە بى و لە دەربار مېنىتەوہ. شا عەباس بەو بارمەتەدانە زۆر دلخۆش بوو؛ ئەوئەندەى دەستى حورمەت لە خان ئەحمەدخان نا، كە نەيىتەوہ؛ ھەروا پلە و خەلاتى بۆ زىاد دەكرد و دەيلاواندەوہ، تاواى لى ھات كە خوشكىيى خۆى بە ناوى «زەپىن كىلاو» لى مەرەكرد و كىردىە زاواى خۆى.

لێرەدا مەستوورەخانم بڕ بە مەبەستەكە، دەدا و دەلێ: «ھەرچەند لە تارىخاندا نەنووسراوہ، بەلام من لە كۆنە پىوانم بىستووە كە گوايە زەپىن كىلاو خانم پازى نەبووہ بىدەن بە كوردىك و بۆلە و پرتەى بەسەر برايدا كىردووە. شا دلخۆشى داوہتەوہ و بانگى كىردۆتە سەر شانشىنى كە لە پەنجەرەوہ سەبرى ھەسار بكەن. ئەو دەمەدا راي سپاردووە كە خان ئەحمەد خانى بۆ بانگ كەن. لە كاتىكا كە خان ئەحمەد خان گەيشتۆتە ناو ھەوشە، شىرىكى ھار و شىتيان بەرھەلدا كىردووە و پەلامارى خان ئەحمەد خانى داوہ. خان ئەحمەد خان بەبى ئەوہ بشلەژى و گىرى بىتە ناوچاوان، شىرى ھەلكىشاوہ و بە يەك قەلت شىرى كىردۆتە دوو كەرت و لە مەيدانى تەخىل كىردووە. شا لەو سەرەوہ بانگى كىردووە: تۆ ھەقت چىيە شىرى من دەكوژى؟ خان جوابى داوہتەوہ: قوربان دوو شىرى تۆ پىك ھەلپىراون و يەكسان بەسەر ئەوى ترا زالى بووہ؛ شا ئافەرىيى لى كىردووە و زەپىن

کلاو خانمیش بۆ ئومیرده نازا و یرهشیده لیکاوی لهدهم هاتۆته خوار و زۆر به شانازییهوه پیتی رازی بووه. ئهوسا به دهستووری شاهانه بووکیان دهپال زواو کردووه. له پاش ماوهیهکی زۆر، شا عهباس که دهیزانی تازه خان ئهممه د خان هی خۆبهتی و وهختی ئهوه هاتووه که بیکاته مقاشی دهست و، کوردستان و ههلو خانی پی بگری، رۆژیک بهتهنیا بانگی کرده لای خۆی و نهینیی دلی خۆی بۆ ئاشکرا کرد و تیتی گه یاند که چند ساله قرمی له گرنتی کوردستان و بهردهست کردنی ههلو خان خوش کردووه و بۆی ههله سوپاوه؛ ئیستا ئه و کاره به ئهممه د خان دهکری. تیتی گه یاند که بههر جوریک بیت باوکت بخه بهر چهنگی من و تو خۆت بیه به حاکمی کوردستان. خان ئهممه د خان له بهرامبهر خه زووری به پێدا کرنۆشی کرد و دهسته بهر بوو که ئاواته کانی پیک بهین. دیاری و خهلات و دراوی زۆری دهگه ل خۆی هینا و هاتهوه لای باوکی. ههلو خان که چند ماوه بهک کوری خوشه ویستی خۆی نه دیوو، به دیتنی گه شایه وه و دهتگوت عومری تازهی به سه رگرته وه. خان ئهممه د خان له بنه وه دهستی کرد به دلدا نه وه و له خسته بردنی پیاو ما قوولانی باوکی، به دراو و دیاری چاوی دادروون و قه رار و مه داری خه یانه ت کردنی دهگه ل به ستن. دوا ی ئه وه که ته واو دلنیا بوو ده توانی باوکی به دیل بگری و به دیاری بۆ شای بنیری. رۆژیک له مه جلیسدا خان ئهممه د خان به پیاوکی خۆی گوت: برۆ نوغل و شیرنیاتی ئه سفه هانمان بۆ بینه تاتوژیک دمان شیرین بکه ین. هه لو خان تیگه یشته که ئه م قسانه مانای خراپیان هه یه، روی کرده خان ئهممه د خان و گوتی: کورم، تو به شیرنیاتی فیلاوی، تالاوت به گیانی مندا کردووه. ئیتر بوو به مقومقو له مه جلیسدا و فیله که سه ری نه گرت. خان ئهممه د خان به زیزی ده رکه وته ده ر و سواره ی خۆی دایه شوین خۆی و له دهوری قه لا دامه زرا و لی بره که به شه ر باوکی خۆی به رده ست بکات. خان ئهممه د خان زۆر له دهوری قه لا مایه وه و هیچی بۆ به هیج نه کرا. دایکی وه خو کهوت، پاسه وانه کانی برج و قه لای فریودا و تیتی گه یاندن که یاریده ی کورپه که ی

بکه ن و گو ی به میترده که ی نه دن. بریار درا ده نیوه شه وی کدا ده رگای قه لا بکریته وه و خان ئهممه د خان هیترش بیت و کاره که ته واو کا، خه به ری شه وی ده رگا کرد نه وه یان به هۆی مه لا یاقوبه وه - که ئه بیتنه با پیره گه وره ی جه نابی مه لا عه باسی شیخه لئیسلا می حازری - بۆ خان ئهممه د خان نارد، مه لا یاقوب مزگینیه که ی گه یاند و بۆ مزگینی وه رگرتن گه رایه وه قه لا. هه لو خان به و خه به ره ی زانی و مه لا یاقوبی گرت و خسته ی زبندانه وه و بریاری دا که سبه ی ئه و شه وه په تی بخاته مل و په ت په تینیکی باشی پی بکه ن؛ به لام هه ر ئه و شه وه خان ئهممه د خان به شاره زاییی دایکی هاته نزیک دیواری قه لا و په یژه یان به دیواره وه ناو خۆی گه یانده سه ربان و هاوکارانی خۆی له هه مو لایه ک دامه زراند؛ ئه وسا چوه جه سته ی باوکی و له ناو نوینا گرته ی و ده ست و پای به ست و هه ر ئه و شه وه به دیاری بۆ ده رباری شا عه باسی به ری کرد؛ مه لا یاقوبیشی له به ند رزگار کرد و له تۆله ی ئه و خه یانه ته ی که به باوکی کردبوو، گیرفانی له زیر ناخی».

مه لا حه مه شه ریف له تاریخه که ی خۆیدا ده لئ: «شا عه باس زۆر قه دری هه لو خانی گرت و تا مرد له و په ری ناز و نیعه تدا ژیا و هه ر له ئه سفه هان مردووه».

به لام خوسره و به گی ئه رده لان له کتیه که ی خۆیدا ده لئ: «شا زۆری ریز له هه لو خان ناو خه لاتنی کرد و ناردیه وه جیگه ی خۆی و قه ولی لی ساند که ئیتر مه زنا یه تی نه کاو خو ده کار و باری دنیا داری نه گه به نیت». ئیتر خوا ئه زانی کامیان راستیان وتوه.

تا ئیره تاریخه که ی مه ستوره خانم بوو، با بزانی میثرو نووسانی تر ده لین چی؟

شه ره فخان له شه ره فنا مه دا ده لئ: «له پاش کوژرانی ته میو ورخان هه لو خانی برای بوو به جی نشینی. هه لو خان گو ی به فه رمانی سو لتانی عوسمانیه، دلی قزلباشانیسی له خۆی نه په نجان دووه و خۆی ده گه ل هه موو

لایه کدا گونجاندوه و کاریکی وای کردووه که وهک دهلین: نه شیش بسووتی و نه که باب. ئیتیر له سایه ی ئه و زیره کی و وریاییه وه توانیویه به سه ریبه ستی و بی به ره هلست حوکماتی خوی به ریویه ری. ئیستاکه سالی ۱۰۰۵ ی هیجریه، هه روا به کامه وایی دهژی و به دلنیا یی رای دهویری». ماموستا ئایه توللا مه ردوخ له تاریخه که ی خویدا باسه که به جوړیکی تاییه تی ئه گیتیره وه و ئه لئ: «پاش کوژرانی ته میوورخان، هه لۆخانی براگچکه کی له سالی ۹۹۶ د دهستی به سه ره قه له مپه وی ئه رده لاند ا گرت. دوو سال دهگه ل مرادخانی سیه مه مدا ئاشنایه تیی گهرمی هه بوو، پاشان دهگه ل ئیران خوی کرده دۆست و پاته ختی فه رمانه وایی خوی له قه لای زه لم و قه لای مه ربوانه وه بۆ قه لای پالنه نگان گویتزه وه که ئه و قه لایه ئه و سایه زۆر هه له مووت و قایم بووه و که س تا ئه و ده مه نه یتوانیوه به شه ر بیگری. قه لای پالنه نگان هه ره له میژوه شوینی فه رمانه وایی گۆران و که له وړان بووه و ئیستاش ئاسه وار و شوینه واری ماوه.

هه لۆخان پیاویکی زۆر ئازا و به هیز، زۆر دووره زو لم و پیاو چاک بووه؛ له هه ره کژی سالدا له یه کییک له چوار قه لایانی زه لم و پالنه نگان و حه سه ن ئابات و مه ربواندا به سه ری بر دووه؛ زستان له زه لم، به هار له پالنه نگان، هاوین له حه سه ن ئابات و پایز له مه ربوان ژیاوه. سه ره نجام به پله یه ک گه یشته وه که به سه ریبه خویی ژیاوه و گوئی به فه رمانی رۆم و ئیران نه داوه. شیخ عه بدولعه فاری مه ردوخی له هه ورامانه وه بر دۆته حه سه ن ئاباد که ده رز به فه قی بلیته وه و پیشنویری جومعه و جه ماعت بی. مه لا یاقویی باپییه گه وه ی مه والی سه نه شی کردووه به ماموستای تاییه تیی خان ئه حمه دخانی کوړی. سالی ۱۰۱۹ ی هیجری، له سه ره دنه دانی شا عه باس حوسینخانی حاکمی لوړستان به ده هه زار چه کداره وه هیترشی هیئاوده ته سه ره سه و په لاماری قه لای حه سه ن ئابادی داوه، شه ر له نیوان کوردستانی و لوړستانیاندا قه و ماوه و له چوار جار پییک هه لپه ر ژاندا هه موو جار یک له شکر ی حوسین خان تی شکاوه، ئیتیر بۆ جاری پینجه م هیزی شه ر کردنی

نه ماوه و رای کردووه ئه ما را کردن! له شکر ی هه لۆخان ده م له سه ره پشت که و تۆته سه ربان و وهک هه لۆ راوی چۆله که بکا، تییان شیشاون و پتر له هه زار که سیان له دوژمن به مردوویی گل داوه ته وه. خه به ری ئه م شکانه ده گاته ئه سفه هان و شا عه باس هه ره ناگر ده گری؛ گورجی له شکر یکی زۆر ته یار ده نیترینه سه ره هه لۆخان که تۆله ی لوړه کانی لی بکه نه وه، به لام ئه م له شکره ش به ده ردی له شکر ی حوسین خان ده چی و به سه ری شکاو و پاشلی دپراوه وه ده گه ریته وه. دیسان شا عه باس پتر تووره ده بی و له شکر یکی ته یار تر ده نیری؛ به لام ئه ویش هه ره له هه و له شه ر و پیکدا دانداندا تیک ده چی و به په ریشان و بلاوی به ره و دوا ده گه ریته وه. ئه مجار شا عه باس لی ده بری که هه ره خودی خوی به له شکر ی زۆره وه بچی و هه لۆخان له به ین به ری؛ دیت و ده گاته گوندی مه یه م له مه لبه ندی ئه سفه ند ئاباد که ئه و سا عه لی شوکریان پی گوتوه، ئالی بالی ناویکی کوړدی زه نگه نه که رۆژگار یک جلّه و داری تاییه تی شاه عه باس بووه، له و گونده دیته دیدنه ی شا، به دوور و دریتی باسی قه لا قایه کانی هه لۆخان و له شکر و چه کداری کوردستانی بۆ ده کا و تیی ده گه یه نی که به شه ر ده رۆستی هه لۆخان نایه و چاتر وایه به زمانی خوش له گه لیا بجو لیته وه. شا عه باس راویری مام ئالی بالی په سه ند ئه کا و هه ره خوی ئه کاته ده سه ته به ری ئه و کاره و فه رمان و خه لاتی ته سمیل ده کا و بۆخوی و له شکره که ی به ره و ئه سفه هان ده گه ریته وه. ئالی بالی له قه لای مه ربوان چاوی به هه لۆخان ده که وئ و ده یکاته دۆستی شا عه باس. هه لۆخان بۆ بارمته ی دلنیا یی، خان ئه حمه د خانی کوړی خوی به دیاری و پیشکی شه وه ده نیترینه ئه سفه هان. شا عه باس به مه زۆر که یفی ده بزوی و زۆر ریز له بارمته ده گری و زه رین کلاوی خوشکی خوی لی ماره ده کاو به دام و ده ستووری پادشایان بوی ده گویتزه وه.

پاش ماوه یه ک خان ئه حمه دخان ده نیترینه وه لای باوکی و قه ولی لی ده ستینی که له گه رانه و هدا بۆ ئه سفه هان ئه مجاره باوکیشی له گه ل خویدا

بهیئنی؛ خان ئەحمەدخان کە دیتەو، دڵخۆشی باوکی ئەداتەو کە لە گەلیا بێتە خزمەت شا عەباس؛ هەلۆخان تێ دەگا کە تەلە ی بۆ نراوەتەو، دەیهوئ خان ئەحمەد خان تێ بگا و دەست لەم داوایە هەلبگرئ؛ بەلام خان ئەحمەدخان کە قەولی بە شاداوه نایکرئ پاشگەز بێتەو، گرێ دەدەگرئ کە ئیلا هەر دەبی دەگەلما بیتی؛ مەلا یاقووبی مامۆستایشی دەکاتە یاریدە ی خۆی و بەجووتە دەچنە بن کلێشە ی خانەو کە ئەم سەفەرە بکا. خان ئەم کارە بە خەیاوەت دەزانئ و خان ئەحمەدخان و مەلا یاقووب دەخاتە گرتوو خانە. شێخ عەبدولغەفاری مەردۆخی و چەند پیاوماقوولێکی تر کە دوای سێ پۆژ بەم کارە دەزانن، دەچنە لای هەلۆخان و زۆری سەرکۆنە دەکەن کە چۆن زاوای شای حەسەن کردو؟ تێشی دەگەیهنن کە ئەگەر شا عەباس هێچی خراپی لە دڵدا بوایە، خوشکی خۆی نە ئەدا بە خان ئەحمەد خان و خزمایەتیی دەگەل هەلۆخان نە دەگرت، ئیتر هەلۆخان لە باریکەو دەیهنە باریکی تر و ناچار مەلا یاقووب و ئەحمەدخان لە زیندان دەر دەخا و زۆر دڵخۆشی کۆرە کە ئەداتەو و مژدە ی ئەداتئ کە ئەم ئاواتە ی پێک بهیئنی. دوای چەند پۆژێک هەلۆخان بە دیاری و پێشکەشی زۆرەو دەچیتە مائی شا عەباس؛ شا یە کجار زۆری قەدر دەگرئ و شەش مانگ لە ئەسفەهان خزمەتی دەکری؛ لەو دوا ئیجازە ی پێ ئەدا کە بگەریتەو بۆ کوردستان و هەر لەسەر خواستی خودی هەلۆخان، شا عەباس فەرمانی حوکمرانی کوردستان لە هەمەدانەو تا ئامیدی و کۆبە و حەریر بەناوی ئەحمەد خان دەردەکات.

سالی ١٠٢٣ خەلکی هەورامان لە هەلۆخان هەلەدەگەریتەو. خان ئەحمەدخان بە فەرمانی باوکی دەچئ و ئازاوه لە بەین دەبا و هەژدە پیاوی سەرناسی هەورامی دەکوژئ و دەست بەسەر هەوراماندا دەگرئ. ئیتر تامردنی هەلۆخان کێشە یەکی تر لە ولاتە کەیدا پوی نەداوه.

بەلام مامۆستای میژوونووس ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین، کە ئەویش تاریخی ئەردەلانی نووسیوه، بەجۆریکی تر دەگێریتەو کە لە

تاریخە کە ی مەستوورە خانم زۆر نزیکە. شیاوی باسە تاریخی ئەردەلانی ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین بە فارسییه و حوسین حوزنی موکریانی لە مەجەللی دەنگی گیتی تازەدا بەرەودوا بە کوردی بلای کردۆتەو؛ مامۆستا جەمیل پۆژبە یانی لە کوردییەو کردو بە عەرەبی و لە تەرجه مە عەرەبییه کە ی شەرەفنامە دا گونجاندوویە و منیش کە شەرەفنامە م کردۆتە کوردی، ئەو باس و خواسەم بە کوردی خستۆتە پال شەرەفنامە کە مەو - هەزار. ئیسماعیلی مەلاحەمە حوسین لە تاریخ ئەردەلان دا دەلئ: «هەلۆخان پیاویکی زۆر بەمشوور و کارامە بوو، ولاتی خۆی زۆر ئاوەدان و بە ئیرو کرد؛ جگە لە قەلای زەلم، سێ قەلای دیکەیشی دروست کرد کە ئەوانەش: قەلای حەسەن ئاوا لەسەر تروپکی کەژێکی بەرز، قەلای پلنگان لە ناو جەرگە ی ولاتی گۆراندا و قەلای مەریوان بوون. گەنجینه ی هەمیشە لە زێر و زێو ناخا بوو. گەنج و گەواهیتراتیکی زۆری وەسەرێک نا بوو. زۆریش بەخشنده و خێرەو مەند و دلایا بوو. گەلێک مژگەوت و تەکیە و خانەقا و فێرگە ی ئایینی لە کوردستاندا دروست کرد ئارامی و خوشی و هەرزانی شاباتی بەسەر خاکی قەلەمپەیدا کیشا بوو. ئازا و نەبەردیک بوو، هەرگیز لە خوا نەبی لە کەس نەترسابوو. نە سەری بۆ شای ئێران دەچەماند و نە خۆی دەتورکان دەگەیاندا. دەولەتی تورک و ئێرانیش بەجووتە لێی دەترسان. شا عەباسی سەفەوی بە نیازی داگیرکردنی ولاتە کە ی بە لەشکرێکی یە کجار زۆرەو بۆی هات، لە نزیک هەمەدان لە گوندی مەیهەم لەشکرەزی کرد. عەلی بالی زەنگەنە کوردیکی نزیک بە شا و پراویژکەری بوو، ئامۆژگاریی شای کرد کە ئەگەر بەشەر دەگژ هەلۆخاندا رابجئ لەوانە یە دەروستی نەیه. ئەگەر شا بشکئ، ئابروی شا عەباس و ئێرانیش دەتکئ. وا باشتەر بەگزی و فزی و تەلە کە بیخەینە داوی خۆمانەو. شا عەباس بەگوێی کرد و راست بەرپی خۆیدا گەرایەو و نەبیتر خۆ لە قەرە ی هەلۆخان بدا. ئەمجار لە بنەو دەستی کرد بە پتوبیازی و تەلە کە سازی. تۆری خۆی تەنی و چیشته ی خستەسەر و ویستی دانه خۆری بکا و

دهگهویکی هالقیینی. بناغه‌ی دۆستایه‌تی دهگه‌ل داریژت و سه‌زاره‌کی بوو به دۆستی گیانی به‌گیانی هه‌لۆخان. نامه‌ی بۆ دهنووسی و دیاریی بۆ ده‌نارد. له‌ ئه‌نجامدا وای کرد که هه‌لۆخان سویندی گه‌وره‌ی به‌سه‌ری شا عه‌باس ده‌خوارد. شا عه‌باس له‌ نامه‌یه‌کدا بۆی نووسی: چه‌ند چه‌ز ده‌که‌م خان ئه‌حمه‌دخانی کو‌رت بنێریه‌ لام بۆ ئه‌سفه‌هان و له‌ ده‌رباری خۆم بێنێته‌وه و ئه‌و یادگار به‌نرخه‌ هه‌موو رۆژ دیداری تۆی خۆشه‌ویستم وه‌بیر بێنێته‌وه. خان به‌ ته‌پکه‌وه بوو، خان ئه‌حمه‌د خانی به‌دیاری و پیشکیشی زۆره‌وه بۆ شا عه‌باس نارد و شا عه‌باسیش ئه‌وپه‌ری پێزی لێ ناو برديه‌ سه‌راو په‌رده‌ی پادشایی. کلاوزپێ خاتوونی خوشکی خۆی لێ ماره‌ کرد و کردیشه‌ هه‌مه‌کاره‌ی خۆی. کاری هه‌ره‌ گرینگی به‌ زاوا زی‌پنه‌ی ده‌سپارد و بۆ کاری نه‌هێنی و پازی تاییه‌تی خۆی زیاد له‌ هه‌موو که‌س ئه‌وی ده‌نارد و هه‌رگیز له‌ که‌س و کاری زۆر نزیککی خۆی هه‌لنه‌داوارد. هێنده‌ی به‌ ده‌وره‌دا هات و پشی پشی بۆ کرد و چاکه‌ی ده‌رباره‌ کرد، تا به‌جاریک کردیه‌ چاو به‌ره‌ژیری خۆی و لاره‌ ملی گوێ به‌فه‌رمان. ئه‌وسا به‌وریایی چوو به‌ن کلبیشه‌یه‌وه و راستی کرد که ده‌بی بچێ و له‌شکر به‌ری و باوکی خۆی به‌ دیل بگرێ و بۆ شای بێنی و شوینه‌واری باب و باپیرانی بۆ خۆی بستینێ. له‌سه‌ر ئه‌و نیازه‌ ناوی لێ نا والبی کوردستان و له‌شکری زۆری خسته‌ به‌ر ده‌ستان و ناردیه‌ سه‌ر هه‌لۆخان. هه‌لۆخان له‌و سه‌روه‌بانه‌دا له‌ قه‌لای هه‌سه‌ن ئاوا بوو؛ ئه‌حمه‌د خانی زاوای شا عه‌باس به‌ هه‌ر کوێدا هات داها‌تی لێ بری و قری تێ خست و گه‌یشته‌ هه‌سه‌ن ئاوا و ده‌وری قه‌لای باوی دا؛ به‌لام قه‌لا له‌و به‌لایانه‌ نه‌بوو که به‌که‌س بگیری. ژنی خان که‌ دایکی ئه‌حمه‌دخان بوو ده‌گه‌ل مه‌لا یا‌قووبی هه‌مه‌ده‌می هه‌لۆخاندا خه‌یانه‌تیان به‌مێرد و ئاغا کرد؛ رێک که‌وتن و به‌دزیه‌وه ده‌رگای قه‌لایان بۆ ئه‌حمه‌د خان کرده‌وه و له‌شکری دوزمن رژا قه‌لاوه‌؛ ده‌وری هه‌لۆخانیان دا، گرتیان و بال به‌سته‌ ره‌وانه‌ی ئه‌سفه‌هانیان کرد. شا عه‌باس هه‌لۆخانی به‌دی‌لگیراوی زۆر به‌خیر هێنا، له‌ کو‌شکێکی زۆر خوشدا داینا و بۆی دانا

که‌ نابێ له‌ شاری ئه‌سفه‌هان ده‌رکه‌وێ؛ ئیتر هه‌ر له‌وێ مایه‌وه هه‌تا مرد. ئه‌وسا کو‌می ئه‌رده‌لان و شاره‌زوور که‌وته ده‌ست خان ئه‌حمه‌دخانه‌وه که‌ ئه‌وسا میژوو له‌ ۱۰۲۲ی هه‌جری دابوو». به‌لای ناسرخانی ئازاد په‌وره‌وه سا‌له‌که‌ ۱۰۲۴ بووه.

وا ئی‌مه‌ ره‌وايه‌تی جو‌ربه‌جو‌ری میژوونووسانمان ده‌رباره‌ی هه‌لۆخان گێڕایه‌وه و ناچارین وه‌ک مه‌ستوره‌ خانم بلێین: «خوا ئه‌زانی کامیان راسته‌».

خان ئه‌حمه‌د خان: سالی هه‌زار و بیست و پینچی هه‌جری قه‌مه‌ری، خان ئه‌حمه‌دخان کورسیی فه‌رمانه‌وه‌اییی ئه‌رده‌لانی بۆخۆی گرت‌وه‌؛ ده‌ستی کرد به‌ په‌رده‌دانی له‌شکر و سوپا و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ولاته‌که‌. وه‌ختی که‌ دیتی هینز و پینزێکی زۆری وه‌سه‌ریه‌ک ناوه‌ و له‌ولاشه‌وه له‌ سایه‌ی خزمایه‌تییی شا عه‌باسه‌وه له‌ هه‌موو یارییه‌کی ده‌وله‌تی ئارخه‌یان بوو، ده‌وله‌تیش ئه‌وساکه‌ دوزمنی سه‌رسه‌ختی عوسمانییان بوو؛ هه‌ل بۆخان ره‌خسابوو که‌ په‌ره‌لاوی و گه‌ری خۆی ده‌وله‌تی به‌رده‌ستی ره‌میان هالینێ. له‌سه‌ر ئه‌و نیازه‌ له‌شکرێکی زۆر ته‌یاری پیکه‌وه ناو بێ دهنگ و باس هێرشێ کرده‌ سه‌ر هۆزه‌کانی بلباس (بلباس به‌ عه‌شایرێکی ده‌لێن که‌ له‌ ته‌ترافی پیرانشار - خانێ-ی ئیستا و له‌ ده‌وره‌یه‌ری شارۆکه‌ی رانییه‌ی عێراق ده‌ژین - هه‌ژار)، چونکه‌ بلباس له‌و هۆزه‌ کوردانه‌ بوون که‌ سه‌ر به‌ عوسمانیییه‌کان بوون و ده‌وله‌تی تورکی عوسمانی به‌سه‌ریان راده‌گه‌یشت. بلباسه‌کان که‌ باس و خواسی ئه‌حمه‌دخان و هێرشه‌که‌یان پێ گه‌یشت، ئه‌وانیش به‌خۆدا هاتن و له‌شکرێکیان کو‌کرده‌وه و بۆ به‌ریه‌ره‌کانی هاتنه‌ مه‌یدانه‌وه. شه‌رێکی خۆیناوی له‌ نێواندا رووی دا، سه‌ر ئه‌نجام له‌شکری بلباسان شکا و زۆر له‌ پیاوما‌قوولان و سه‌رکرده‌کانیان کو‌ژران و به‌ دیل گیران. ئه‌وی له‌ کوشتن و گیرانیش رزگاری بوو ناچار به‌ره‌و ولاتی خۆیان قاچان‌دیان و هاواریان برده‌وه بۆ خزمان که‌ هاواری سه‌روماله‌ و له‌ چنگ خان ئه‌حمه‌دخان رزگار‌بوون مه‌حاله‌. عه‌شه‌ره‌تی بلباس دیسانه‌وه خۆیان

کۆکردهوه و له شوێنێکی سهخت و دهربه ندیکی ههسته مدا پێشیان به لهشکری هێرش بهری ئهردهلان گرت و له شهري ئهم جاره دا چهند کهسیکی ئازا و ناو به دهروهوهی ئهردهلانیان کوشت؛ بهلام خان ئهممه دخان دهستی لی ههل نهگرتن و هێرش له دووی هێرش دانیه بهر شیرو تیر. ناچار لهو جیگه قایمهشی ههلکه نندن و دیسان بلباس رایان کرد و ئهردهلانی دهم له سههر پشت کهوتنه سهریان و سهریان دهوانان تا دهجیگه یهکی زۆر قایمتر له هی پیشوبان پهستاوتن. ئهو جیگه یه ی که ئهم جاره بلباسه کان په نایان پێ برد، زۆر ههله مووت و دژواریوو؛ لهوانه نه بوو کهس زات بکا هجوومی بۆ بهری، چونکه ههر له رینگه دهیانقۆزتهوه و دهکوژرا. به فهرمانی خان ئهممه دخان لهشکری ئهردهلان دهستی له هێرش بردن هه لگرت و کهوتنه ئابلۆقه دانی بلباسان. ههر چوار لایان لی گرتن به لکو له برسان و له ترسان ناچارین له چیا داگه پینه خوار و خۆ بدن به دهسته وه. بهلام ئهم دهوهر دانه زۆری خایاند و هیچ به هره ی نه دا؛ بلباس له چیا نه هاتنه خوار و په لاماردانی شیان زۆر خه تهر بوو، تی مابوون که چی بکه ن چاکه ؟ ده گپرنه وه ده لێن: رۆژنیک لهو رۆژانه دا ژنیک تووشی خان ئهممه دخان بووه و لیبی پرسییوه: «خان! ئه وه بۆچی له م دامپنه دا ماون و قه تی س و یستان و ناچن ئه و سه نگه رانه بگرن؟» خان له وه راما گوتویه: «ئاخر جیگه که زۆر هه سته م و قایمه و هیچ رینگه یه کی و ا نییه که لیبیه وه ده رچین و بیانگه ینی». ژنه که پێ که نییوه و گوتویه: «به لێ کاری وه ها پیاوی گه ره که، ده سا به خوا ئیره (ئیشاره تی به ژیر دامپنی خۆی کرده) زۆر له و شوێنه سهخت تر بوو، به کهس نه ده گیرا به لام پیاوی خۆی گه یشتی و رینگه ی کرده وه». قسه ی ئه و ژنه زۆری کار له خان و لهشکریان کرده وه و یه ک جی ده ستیان له گیان شۆردوه وه هێرشیان بردوه و قه لا قایمه که ی بلباسانیان گرتوه.

بلباس به زه لیلی که وتوونه ده ست خان ئهممه دخان و به فهرمانی خان قه لاچۆ کراون و ژن و مندالیشیان کوژراون. لهشکری خان که وتوونه تالان

و برۆ و نانی شهویان بۆ هیچ ئافه ریده یه کی ئه و ناوه نه هیشته وه. له پاش ئه وه که بلباسی قهر کرده وه، به ره و سابلاخ و مه راغه هاتوه؛ حا کمانی سابلاخ و مه راغه نه یانوتیراوه به گژیا بچن و ناچار به دیاری و پێشکهشی زۆروه هاتوونه ته خزمه تی و ده غاله تیان پێ کرده وه. خان ئهممه دخان له دوا ی ئه وه که ئهم ولاتانه ی داگیر کرده وه، له ههر جیگه و مه لبه ندی کا دۆست و نزیکانی خۆی داناوه که به سه ری رابگهن. ئهمجاره لهشکری به ره و کۆیه و هه ریر و ره واندز و ئامپدی ده نگ داوه؛ ئه و ناوه شی له نه یاران پاک کرده وته وه. کوپانی بارام به گی سورخاب به گ که له پێشا باس مان کرد، له و ده مه دا بی مو لک و ما ل و په رتیشان حا ل ببوون و قه در و قیمه تی جارانیان نه ما بوو. خان هه مووی کۆکرده وه و کۆک و پۆشته ی کردنه وه، زۆری لا واندنه وه و هه ر یه که یانی به سه ر مه لبه ندی ک له مه لبه نده کانی تازه داگیر کرا ودا کرده فه رمانه را که به ناوی خان به سه ری رابگهن. قه ره هه سه ن ناویکی که یه کی ک له و کوپانه بوو، به سه ر خو شنا وه تییه وه (خو شنا وه تی ناوچه یه که له نیوان هه ولیر و ره واندز - هه ژار) دانا و پر یاریشی ده رکرد که کاریه ده ستانی تر له و ناوه دا له قسه ی قه ره هه سه ن ده رنه چن، ئیستاش که میژوو له ۱۲۶۲ ی کۆچی دا یه فه رمانه وایانی ره واندز پاشما وه ی ئه و قه ره هه سه نه ن. له م قسه را ده بی تایه فه ی هه مه ره شید به گی وه کیلیش بچنه وه سه ر خالی د به گی می ری خو شنا و. ئهم تایه فه ی وه کیله هیندیکیان له گه ل خان ئهممه دخا نا هاتوونه ته سه نه و له دوا رۆژا پله ی وه کیلیان ده ست که وتوه.

دوا ی ئه وه که خان له گر تنی ولاتی بلباس و ره واندز و ئامپدی بۆته وه و ئارخه یان بووه که ئیتر دنیا به که یفی خۆیه تی، لهشکری کرده ته سه ر هۆزه کانی داسنی و خالی دی (داسنی و خالی دی - خالی تی - له یه زی ده کانن - هه ژار). داسنی و خالی دی خۆیان بۆ به ره ره کانیی خان ئاماده کرد و لهشکر به یه کیان دا دا و دوا ی گه لیک لیکدان و پیکدادان دیسان خانی ئهردهلان سه رکه وت و گه لیک له دوزمنان کوشت و ورده و

یه‌خسیر و تالان و مالی ئەوانیشی هینا. له دواى هه‌لوه‌ژاردنى داسنى و خالیدیان، خان ئەحمەدخان کاربەدەستانی کۆیه و هەریرى ناردەوه سەر جیگه‌ی خۆیان و خۆیشی رووی کردە شارى مووسڵ. خەلکی مووسڵ که زانییان وا خان ئەحمەدخان خەيالى هيرشى له‌سەردايه، تەواو ترسان و زراویان پێ نەما. حاکمی مووسڵ زانیی بەشەر دەرۆستی خان نایه، ناچار و نا عیلاج هیشتا خان شەش فرسەخ له مووسڵ دوور بوو، کەل و پەلی خۆی پێچایه‌وه و پای کرد و تا حەلەب ئاوړی نەدایه‌وه. پیاوماقوولانی شارى مووسڵ دیاری و پیشکێشی زۆر و زۆر بە‌نرخیان هەلگرت و چوون بە‌پیر خانەوه و خان بێ شەر و هەرا شارى مووسڵی وەدەست کەوت.

خان بەر له هەمووشت له مووسڵدا زیارەتى گۆڤى یونس پێغەمبەرى کرد؛ ئەوسا نامەى بۆ هەموولایان نووسی و خەبەرى سەرکەوتنى خۆى تیدا نووساند. یەکیک لهو کارانەى که له مووسڵ کردوویه ئەمه بووه که خەلکی مووسڵی له وێه ناردووه بۆ حەسەن ئاوا تا گەمەکانی گیرە بکەن. له مووسڵه‌وه نامەیه‌کی بۆ شا عەباس نارد و باسی شەرەکانی خۆی و سەرکەوتنەکانی تیدا نووسی. له ئەسفەهانەوه ئافەڕیم و کەمبەره‌ی زێرى جەواهير بەند و خەنجەرى کالان زێر و ئەسپی چاکى به زین و پەختی زێره‌وه بۆ هات و پێشیان سپارد که به‌هەر چۆنیک بێ گەرەکه شارى به‌غداش بگرێ. خان دواى چل رۆژ حەسانه‌وه له مووسڵه‌وه رووی کرده کەرکووک و هۆزەکانی دەوری کەرکووک و قەلای کەرکووکیشی خستە ژێر فەرمانه‌وه؛ ئەوسا بەره‌وه به‌غدا رۆیشت و دەوری شارى به‌غداى دا. خەلکی شارى به‌غدا ماوه‌یه‌ک خۆپارتیزیان کرد و چەند قوونە‌شەرێک رووی دا. بە‌لام ناوی خان هەیه‌تیکى وای خستبووه دلێ هەموو کەسه‌وه که شەریان دەرگەل خان بەشتیکى زۆر بێ هووده دەرانی. له روى ناچاریه‌وه ملیان دا و دەرگای به‌غدايان به‌ روودا کردەوه. کوێخای به‌غدا (کەهیا) دەرگەل کۆمەلێک له پیاوماقوولانی شار به‌ دیاری و پیشکەشی زۆره‌وه بەره‌وپیری خان هاتن و شاریان تەس‌میل کرد. والی به‌غداش له

دواى هیندیک خۆگرتن ناچار بوو که خۆى بدا به‌دەسته‌وه، ئەویش دیاریی زۆرى بۆ خان هینا و دەرگەلێ پێ کرد. وه‌زیری به‌غداش چاوی له والی کرد. ئیتر کەس نەما خانى قبوول نەبێ، ئەوسا خان بە‌بێ هیچ لە‌مپەرێک هاته ناو شاره‌وه و بوو به حاکمی به‌غدايه. خوا لێ خۆشبوو مە‌لا حەمه‌شەریف له تاریخه ئەردەلانە‌که‌ی خۆیا دە‌لێ: «دەرۆش محەمەد به‌گی سوباشی که کاربەدەستیکى گەوره‌ی عوسمانیان له به‌غدا بووه، له بنه‌وه دۆستایه‌تیی دەرگەل خاندا هە‌بووه و ئەمه بۆته هۆ که خان وا به‌ هاسانى به‌غدا بگریت؛ ئەمه‌ش خوا ئە‌یزانی.

میژوو نووسان ماوه‌ی ئەم سە‌فەرەى خان ئەحمەد خانیان حەوت سالت و سێ مانگ نووسیووه که له‌وه‌دوا بە‌ره‌و ولات هاتۆته‌وه و شا عەباس زۆرى شانازی پێوه کردووه و کردوویه‌ته فەرمان‌رە‌واى سە‌ربه‌خۆ له ولاتی ئەردەلاندا. دواى ئەوه به‌ ماوه‌یه‌ک شا عەباس عەمرى خوا ئە‌کا و شا سە‌فى ئە‌بیته پادشای ئێران.

خان ئەحمەدخان له زەرین کلای خوشکی شا عەباس کورپێکی هە‌بوو بە‌ناوی سورخاب به‌گ؛ ئەو سورخاب به‌گه له مالی شادا دەرژیا، دواى شا عەباسیش هەر له مالی خالوانی مابوو. سورخاب به‌گ کورپێکی زۆر جوان چاک و زۆر زیرەک و رێک و پێک بوو؛ شا سە‌فى دەر‌ت‌سا ئەم کورپه‌ رۆژێک له‌ رۆژان دەر‌دی سە‌رییه‌کی بۆ دروست کات. رۆژێک شا وێردی خانى لوړ که دۆژمنایه‌تیی له‌میژینه‌ی دەرگەل ئەردەلانیه‌یان هە‌بوو، باسیشمان کرد که به‌هاوکاریی عومەر به‌گی که‌له‌وې به‌گژ تە‌یموورخانی مامی خان ئەحمەدخاندا چوو‌بوو له‌لای شا سە‌فى دانیش‌ت‌بوو؛ باسی سورخاب به‌گ هاته‌ گۆڤی. شاوێردی به‌ سە‌گیه‌تى رووی کرده شا سە‌فى و گوتی: «سورخاب به‌گ زۆر کورپێکی لی‌هاتووه و زۆر زیرەک و زانایه و باوک و باپیرانی‌شی هە‌میشه‌ خۆیان به‌سەر خە‌لکا فەر‌ز‌کردووه؛ به‌خوا ئە‌گەر ئەم داواى پادشایه‌تى بکا چونکه‌ خوارزای خۆش‌تانه‌ بۆی ئە‌چیته‌ سەر». ئەم شۆ‌فار‌یه‌ زۆرى کار‌کرده سەر شا سە‌فى و فەرمانی دا

ههردووک چاوی سورخاب به گیان هه لکۆلی و دنیای پۆشنیان لێ کرده ئەنگۆست له چاو. ئەو خەبەرە بە خان ئەحمەدخان گەشتەوه، ئیتر هەر به جارێک شیت و ماخولیا بوو. سالتیک هەر نه هاتهوه سه رهخۆ و زۆریان داووده رمان لێ کرد تا هۆشیک هاتهوه بهر. ده لێن له تاو کۆره که ی ودها شیت ببوو که له کۆت و زنجیریان شه تهک دابوو. ده لێن له ماوه ی ئەو ساله دا که خان شیت ببوو سمایل به گی با پیره گه وه ی عینایه توللای به گ که وه زیری خان بوو مو لک و مالتی خانی ئیداره ده کرد و فه رمان په واییه که ی زۆر باش به پتیه ده برد. ساله و دوا که خان له شیت چاک بۆوه، بریاری دا که تۆله ی ئەو کاره ساته له شا سه فی بستی نیتیه وه. له سه ر ئەم بریاره خۆی ده گه ل عوسمانیه کان کرده دۆست و ده ستی کرد به تالان و برۆی ولاتی ئیران. کرماشان، هه مه دان، ورمی، سه قز و گه رۆسی داگیرکرد و خستیه سه ر قه له مپه و ی ولاتی خۆی و له په ستاش ولاته کانی ده وری تالان ده کرد. شا سه فی بۆ ته مێ کردنی خان ئەحمەد خان له شکریکی یه کجار زۆری پیکه وه ناو به سه رکردایه تیی دوو ئەفسه ری قزلباش که ناویان زال خان و سیاوش خان بوو به ره و خانی به رێ کردن. خان خه به ری ئەو ته داره که ی شا سه فی بۆ سولتانی رۆمێ نارد؛ له رۆمیه له شکریک به سه رکردایه تیی مه نووچه رخان ناویک هاته یارمه تیی خان ئەحمەد خان. هه ردوو له شکر له ده وری گۆلی زریبار گه یشتنه یه ک و شه ر قه و ما، له پاش کوشت و کوشتاریکی یه کجار زۆر له شکری قزلباش شکستی خوارد و رینگه ی هه لاتنیان گرت به ر، به لām بۆ کوێ بچن؟ پشتیان له شکری خان و پیتشیان ده شتی مه ربوانه که هیه چیان سه ر ده رنا به ن و بۆ هه ر کوێ بچن ده کوژرێن. زال خان دنه ی له شکره که ی دا که: «مادام هه ر ده بی بمرین با شه ر بکه ین». قزلباش له نا هومییدی زۆره وه ده ستیان بۆ شیر برد و شه ریان هه لگیرسانده وه و زۆر پیاوانه هاتنه ده ست و کارپکیان کرد که ئەمجاره له شکری خان و رۆمیان شکا و به هه زار چه ره سه ره چه ند که سییک خۆی پێ پرگار کرا و رای کرد، ئەو یتر یان کوژران یا به دیل

گیران. له دوا ی ئەم شکانه رۆمیه کان چوونه وه مالتی خۆیان و خانیش به هه ناسه ساردی خۆی گه یانده مووسل و هه ر ئەو ساله له وێ عه مری خوا ی کرد. شاعیریک سالتی شیت بوونی خانی «غلط» داناوه که ده کاته ۱۰۳۹.

گۆیا خان ئەحمەد خان جلکی کوردیی داهیناوه؛ ده لێن رۆژیک کابرایه کی ئەسه هانی هیندیکی پارچه بۆ پادشای سه فه و ی هیناوه پادشاش پارچه که ی کردۆته خه لات ی خان، ئەویش کردوویه ته رانک و چۆغه و ده به ری کردووه و چۆته خزمه ت شا. شا زۆری به لاه و جوان بووه و ئافه رینی لێ کردووه.

تا ئیتره ئەو قسانه مان گێراوه ته وه که مه ستوره خانم له تاربخه که یا نووسیویه؛ مامۆستای به رپز ناسرخانی ئازاد پوو ریه کدوو تیبینی لێ کردۆته په راویز:

۱- ده رباره ی تاریخی شیت بوونه که ی ده لێ: ئەم پارچه یه له چه ند به ییتیک که له په راویزی تاریخه ئه رده لانه که ی قازیدا نووسراوه؛ له و به یتانه دا که چوارن ده لێ: خانی کوردان خان ئەحمەد خان له سالتی «بخت» و اتا ۱۰۰۲ هاتۆته دنیا، سالتی «کج بخت» (۱۰۲۵) بۆته فه رمان په و ا، سالتی «غلط» (۱۰۳۹) شیت بووه، سالتی «غم» (۱۰۴۰) چاک بۆته وه، سالتی «غمها» (۱۰۴۶) له شه ر شکا وه و هه ر له و ساله دا مردووه.

۲- ده لێ: ئەوه راست نییه که خان ئەحمەدخان داهینه ری جلکی کوردی بی؛ به لām رهنکه مه به ستی مه ستوره خانم جوړیکی تاییه تی له جلکی کوردی بی.

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین له تاریخه که ی خۆیدا که مامۆستا رۆژبه یانی هیناویه ته ناو ته رجه مه عه ره بیه که ی شه ره فنا مه وه و هه ژار کردویه ته په راویزی شه ره فنا مه کوردیه که ی خۆی، ده رباره ی خان ئەحمەد

خانه‌وه به‌م جوړه دواوه و ده‌لئ: «خان ئه‌حمده خان سالی ۱۰۲۲ی کۆچی بوته حاکم و سنه‌ی کردۆته پاته‌ختی خۆی». (ره‌نگه‌هه‌زار و بیست و پینجه‌که راست بی چونکه ئه‌و جوړه تاریخانه‌ی که شاعیران به پیتی ئه‌بجه‌دی دایان ناوه زۆر بی خلته ده‌رده‌چن، لام وایه «کج بخت» راسته-هه‌زار). ئه‌و میژوونووسه له‌سه‌ری ئه‌روا و ئه‌لئ: «له‌ دوا‌ی ئه‌وه ته‌واو جیگیر بوو، ده‌ستی کرد به به‌رفره‌وان کردنه‌وی قه‌له‌مه‌روی خۆی. زۆر به دل‌ه‌قی و زۆرداران‌ه هه‌لئ کوتایه سه‌ر هۆزه‌کانی بلباس و دانیش‌توانی موکوریان، کوشتاری بی ژماری لئ کردن و به‌رده‌ستی کردن و پی‌اوی خۆی به‌سه‌روه دانان. دوا‌ی ئه‌وه -به‌ماوه‌یه‌ک- ره‌واندز، سه‌ریر، کۆیه و ئامیدی داگیر کرد و به ده‌ست و پیوه‌ندانی خۆی سپارد؛ کوپانی بارام به‌گی بووژانده‌وه و هه‌ر یه‌که له‌سه‌ر مه‌له‌ب‌ه‌ندیکی دامه‌زاندن که به ناوی خانه‌وه به‌سه‌ری رابگه‌ن. ره‌واندزی دا به قه‌ره سه‌نه؛ خالید به‌گی کرده میری شه‌قلاوه و شه‌نگال و هیندیک له ولاتی ئامیدی به عوسمان به‌گ ئه‌سپارد. ئه‌وسا خان په‌لاماری دوو هۆزی یه‌زیدی به‌ناوی داسنی و خالیدی دا. یه‌زیدییه‌کان زۆر ئازایانه به‌گژیا چونه‌وه و زبانی زۆریان به خان گه‌یاند. عه‌لی به‌گی زه‌لمی که سه‌رکرده‌یه‌کی ناو به‌ده‌ره‌وی ئه‌حمده خان بوو له‌و شه‌رده‌دا کوژرا. به‌لام ئه‌حمده‌خان ده‌ستی لئ هه‌ل نه‌گرتن و سه‌ره‌نجام یه‌زیدییه‌کانی شکاند و تالانی کردن و ولاته‌که‌ی به‌کویت‌خا و گزیره‌کانی خۆی ئه‌سپارد. له‌پاش ئه‌وه که یه‌زیدی به‌رده‌ست کردن، هه‌ر به‌و له‌شکروه به سه‌ره‌رو به‌ره‌و مووسلی ئاژۆت. والییه‌که‌ی تورکان که له مووسل بوو هه‌ر بیستی که خان کپاری گیانیه‌تی، کیتی که‌وته که‌وله‌وه و کوپه‌گوئ بوو؛ فیشقاندی و به‌ره‌و هه‌له‌ب قاچاندی و مووسلی بو خان به‌جی هیش‌ت. خه‌لکی مووسل ناچار و ناعیلاج چه‌ند ریش سپی و که‌یخودایه‌کیان هه‌لبژارد و به‌ره‌وپیری خانیان نارد که به‌خیراتنی بکه‌ن. خان زۆری ریز له‌و میوانانه گرت و سێ رۆژ لای خۆی گلی دانه‌وه، ئه‌وسا له‌گه‌لیان هاته ناو شاری مووسله‌وه و له‌پتوه به‌ر له‌هه‌موو شت چووه

زبانه‌تی گۆری پیرۆزی یونس پیغه‌مبه‌ر. ئه‌وسا بو حه‌سانه‌وه و پشودان پالی لئ دایه‌وه و به‌ری کرده‌وی خۆی هه‌موو ده‌ق‌قه‌ز کرد و بو شا عه‌باسی نارد. شا عه‌باس ولامی بو نارد که هیچ نابی خۆ بگری تا شاری به‌غدام بو ده‌گری. خان له‌سه‌ر فه‌رمانی شا، به‌ره‌و به‌غدا بزووت و به له‌شکروه گه‌بسته به‌ره‌وه و ده‌وری شووره‌ی به‌غدا‌ی ته‌نی. سالی و نیویکی ره‌به‌ق به‌قوونه شه‌ر و شه‌ق و په‌ق رابردو و هیچی ده‌گه‌ل قه‌لای به‌غدا بو نه‌کراو به‌غدا‌ی بو نه‌گیرا. ئه‌مجار چاری له‌مه‌دا دیت که ده‌گه‌ل هیندیک له ده‌سه‌لاتدارانی به‌غدا ریک بکه‌وئ. دار نه‌گه‌ر کرمی له‌ناو خۆیدا بی زوو گه‌نده‌ل ده‌بی. له‌م ته‌قه‌لایه‌ی دوا‌ییدا توانی ده‌گه‌ل به‌کر به‌گ سوباشی که کاربه‌ده‌ستیکی زل بوو ریک بکه‌وئ. له‌سایه‌ی ئه‌و کاکه و براله کردنه‌وه توانی خۆی بگه‌یه‌نسته ئه‌و دیوی قه‌لوه و بلاوه به له‌شکری پارتیزگاری به‌غدا بکات. خان به‌غدا‌ی گرت و ته‌سمیلی پی‌اوه‌کانی شا عه‌باسی کرد. ئه‌وسا به له‌شکروه به‌ره‌و که‌رکوک هات و که‌رکوک و مه‌له‌ب‌ه‌نده‌کانی سه‌ر به که‌رکوکیشی هه‌موو داگیرکرد؛ ئه‌وسا به فه‌خر و شانازییه‌وه گه‌راپه‌وه ناو قه‌لای زه‌لم و پالی لئ دایه‌وه. خان ماوه‌ی حه‌و سالی حاکمی شاره‌زوور و مووسل و که‌رکوک بووه.

له سالی ۱۰۳۹دا له پاش مردنی شا عه‌باس، خوسره‌و پاشا که سه‌رکرده‌یه‌کی عوسمانییان بوو، به له‌شکریکی زۆره‌وه به‌ره‌و به‌غدا هات و گه‌یشته که‌رکوک؛ په‌لی هاویشه‌ ولاتی شاره‌زوور و زۆری زۆر هینا. له‌م مابه‌ینه‌شدا سه‌یدی خان میری ئامیدی و میره‌به‌گی سوژان و گه‌لیک له میر و مه‌زنه کورده‌کانی تر له دۆستایه‌تی ئیران ته‌کینه‌وه و ته‌کیان دایه ته‌ک عوسمانی و هاتنه بن ئالای خوسره‌و پاشاوه. خان ئه‌حمده خان که له‌و ده‌مه‌دا له هه‌مه‌دان بوو، به چل هه‌زار چه‌کداره‌وه هات به‌پیری دوزمنانه‌وه و له نیوه‌ی رپدا به‌ره‌په‌رچی دانه‌وه و به زۆری سه‌ره‌نیزه ولاتی شاره‌زووری له چنگ ده‌ره‌ینانه‌وه. «له‌و شه‌رده‌دا که له شاره‌زوور کرا، مسته‌فا پاشای هه‌ره‌هوت که گزیریکی عوسمانییان بوو، بو‌یان به‌سه‌ر شاره‌زوور

پادهگه‌یشت چهند برینتیکى بهرکه‌وت». میستر لونگریک و ماموستا ئەمین زه‌کی به‌گ هه‌ردووک لایان وایه ئەم رېوایه‌ته‌ راسته‌.

به‌لام خاوه‌نی تاریخی (عوسمانلی تاریخی) ده‌لێ: «وه‌ختێ خوسره‌و پاشا به‌ ده‌سته‌لانه‌وه‌ که‌وته‌ ناو ولاته‌وه‌، زوربه‌ی پیاوماقوولانی کوردستان، وه‌ک ته‌یموورخانی سروچک و برایم خانی حه‌زۆ و محهمه‌د خان و کێ و کێ که‌ یه‌کیک له‌ وانه‌ش هه‌ر خودی خان ئەحمه‌دخانی ئەرده‌لان بوو، ده‌غاله‌تیا به‌ عوسمانی کرد و چوونه‌ به‌ر دالده‌ی خوسره‌و پاشاوه‌. به‌لام له‌ دواییدا که‌ دیتیا به‌ عوسره‌و پاشا له‌ شه‌ری به‌غدا شکا و به‌غدا ی پێ نه‌گیرا و به‌ هه‌ناسه‌ ساردی گه‌پایه‌وه‌، کورده‌کانیشی لێ هه‌لگه‌پایه‌وه‌ و بایان دایه‌وه‌ لای قزلباش و پاشایان دهم له‌ پووش کرد. ئەوسا خان ئەحمه‌دخان به‌ سێ هه‌زار شه‌رکه‌ره‌وه‌ هاته‌وته‌ به‌ره‌وه‌ و شاره‌زووری ساندۆته‌وه‌. دوا به‌دوای ئەم روداوانه‌ به‌ ماوه‌یه‌ک، خان ئەحمه‌دخان و شا سه‌فی نه‌وه‌ی شا عه‌باس نیوانیان تیک چووه‌ و بوونه‌ته‌ دوژمنی یه‌کتر». هۆی ئەم دوژمنایه‌تییه‌ چی بووه‌؟

ئەمین زه‌کی به‌گ له‌ مێژوونووس فون هاپه‌ره‌وه‌ نه‌قله‌که‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ ده‌گه‌ل ناوه‌رۆکی مێژووه‌که‌ی ئیسماعیلی مه‌لا محهمه‌د حوسێندا یه‌کتر ده‌گرنه‌وه‌ که‌ ده‌لێ: «خان له‌ خوشکی شا عه‌باس کورپێکی هه‌بوو به‌ناوی سورخاب که‌ زۆر لاویکی شه‌نک و ته‌رز و له‌باربوو، له‌به‌ر ده‌ستی شا عه‌باس په‌روه‌رده‌ ده‌کرا و هه‌ر له‌ ده‌رباردا ده‌ژیا دوا ی مه‌رگی شا عه‌باسیش کوپ هه‌ر له‌ مائی خالانی بوو. رۆژیک شاییدی والی لورستان که‌ دوژمنی خان ئەحمه‌دخان بوو لای شا سه‌فی رۆنیشتیوو؛ چاوی به‌ سورخاب که‌وت، رووی کرده‌ شا سه‌فی و گوتی: ئەم کوپه‌ به‌وه‌ هه‌موو جوان چاکی و زیره‌کییه‌وه‌ بۆیه‌ ده‌بی له‌ دوا ی تو بکریته‌ جێ نشینت. دووژمانی و شه‌یتانیی شاییدی کاری خۆی کرد؛ شا سه‌فی واقیعی برده‌وه‌ و داچله‌کی و به‌ جارێک دلی له‌ سورخاب کرمی کرد و فه‌رمانی دا هه‌ردووک چاویان هه‌لکۆلی، خان به‌بیستنی ئەم کاره‌ساته‌ جه‌رگه‌په‌ هه‌ر ئاگری تی به‌ربوو؛

وه‌خت بوو هاروشیت پێ و بداته‌ کیوان؛ وه‌ک شیری بریندار و پلنگی زامار که‌وته‌ په‌لاماردانی هه‌رچی سه‌ر به‌ قزلباشه‌ و وه‌ک باشه‌ لوول ده‌بیته‌ چیشکان، ئاوا که‌وته‌ گیانی دوژمنانی. زۆر زوو هه‌مه‌دان، کرماشان، بروجرد، نه‌هاوه‌ند و گه‌رووسی خسته‌ به‌ر چنگی خۆی و پیاوی شا سه‌فی لێ وه‌ده‌رنان و تا توانیی توڵه‌ی خۆی سانده‌وه‌. له‌م لایه‌شه‌وه‌ خۆی کرده‌ دوستی عوسمانییان و جوابی شا سه‌فی نه‌ده‌دایه‌وه‌. له‌شکرێکی شا سه‌فی به‌سه‌رکردایه‌تی زان خان (دیاره‌ زال خان بووه‌ - وه‌رگێڕ) و سیاوش خان هاته‌نه‌ و یزه‌ی خان ئەحمه‌دخان. له‌شکرێکی تورکانیش به‌ سه‌رکردایه‌تی مه‌نجه‌رخان ناویک ده‌هانای خان ئەحمه‌د خان هاتن. هه‌ردووک له‌شکر له‌ ده‌شتی مه‌ریواندا پینکا هاتن و زۆری نه‌خایاند که‌ قزلباش هه‌لان و که‌لاکی زۆریان لێ به‌جێ ما. ئەمجاره‌ شا سه‌فی هه‌رچی له‌ توانایادا بوو درێغیی نه‌کرد و له‌شکرێکی یه‌کجار زۆرتری نارده‌ سه‌رخان. دووباره‌ شه‌ر قه‌ومایه‌وه‌ و له‌ هه‌ردووک لا زبانی زۆر له‌ مال و گیان که‌وت. له‌ نه‌تیجه‌دا خان ئەحمه‌د خان و عوسمانی شکان و خان خۆی گه‌یاند هه‌مووسل.

کوچک ئەحمه‌د پاشا له‌ مووسله‌وه‌ خه‌به‌ری هاتنی خانی بۆ سوڵتانی رۆم نارد. سوڵتان نیشان و خه‌لاتی بۆ خان نارد و به‌ کوچک ئەحمه‌د پاشای سپارد که‌ له‌شکری خۆی په‌گه‌ل خان بخا و بچنه‌وه‌ شه‌ری قزلباشان. خان ئەحمه‌د خان به‌ له‌شکری خۆی و له‌شکری عوسمانییه‌وه‌ که‌ به‌ سه‌رکردایه‌تی ئەحمه‌د پاشا بوو به‌ره‌و خاکی ئەرده‌لان هاته‌نه‌وه‌ و به‌ نیاز بوون قزلباشه‌کان که‌ به‌ سه‌رکردایه‌تی رۆسته‌م خان له‌ خاکی ئەرده‌لان بوون له‌ کوردستان وه‌ده‌ربخه‌ن؛ دووژان له‌شکری ئەحمه‌د خان و ئییران پێک هه‌لپه‌ژان و له‌ ئاکاما ئەحمه‌د پاشاکه‌ی هاوکاری خان ئەحمه‌د خان، بریندار کرا و له‌ خاکی شه‌ره‌زوور مرد. خان ئەحمه‌دخان خۆی له‌به‌ر دوژمن نه‌گرت و بۆ جاری دووه‌م شکاو په‌نای به‌ مووسل برده‌وه‌. زۆری نه‌برد له‌ خه‌م و قه‌ه‌ری خۆی، وه‌زگی دا و له‌ سالێ ۱۰۴۶ ی کۆچی (۱۶۳۶ ی زایینی) به‌خه‌می سورخابی کوپه‌یه‌وه‌ عه‌میری خوا ی کرد و هه‌ر له‌ مووسل مرد؛

جەنازەكەشيان لە گۆرستانی یونس پیغه مبهردا ناشت،

به لّام با بزانی مامۆستا ئایه تۆلّا له و بارهوه چیی فهرمووه؟ له جزمی دووهه می تاریخ (کرد و کردستان) دهکیدا که به فارسییه له ژیر ناوی حکومهتی خان ئهحمدهد خانی ئهردهلاندا دهلی: له پاش مه رگی هه لۆخان خان ئهحمدهد خانی کوری له سالی ۱۰۲۵ی کۆچیدا له سهر فهرمانی شا عهباس کرا به والیی کوردستان و له سهر کورسیی ئه میرایه تی دانیشته. زۆر به هیژ و توانا توانیی ولاته که ی سه روبه ر پێ بدات. به ر له هه موو کاریک له شکرکی له لاوانی کوردستان دامه زران، که بیست هه زار سوار و پیاده بوو. ناوی ئه و له شکره شی نابوو «نیزام ئه رده لّان». به رگ و چهک و سیلاح و ئه سپاباتی ئه و له شکره وهک له شکر دیوه لّه تان بوو؛ مووچه و به راتی به ریک و پێکی ئه دانی. شا عهباس وه لّامی بو نارد که عه شایه ری موکوریان و بلباس له ده ولّه ت یاغی بوون، ئه بێ خان ته مییان بکا. خان به و له شکره تیاره ی خۆیه وه به ره موکریان بزووت. عه شایه ری موکوریان و بلباسه کانیش له شکریان کۆکرده وه و به رایییان له خان گرت و شه ر قهوما. ئه گه رچی له شکر خا ن له شکر موکوریان به ژماره که متر بوو، به لّام چونکه له شکر خا ن مه شق پێکرا و بوون و بو شه ر پاهیندرابوون، توانییان زۆر زو و له شکر موکریان بشکپن و په رژ و بلاوی بکه ن. هه رچی له مردن رزگاری بوو، دایه کتیوان و له شکر ئه رده لّان راوه دووی نان تا ده قه لّای په واندزی په ستاو تن. قه لّاکه زۆر قایم بوو. خان ئابلقه ی قه لّای دا و بو ئازووخه ی له شکره که شی دهستی کرد به تالان کردن و رووتاندنه وه ی خه لکی دیهاتی ده روبه ری په واندز. خه لکی ئه و دیهاتانه کۆچیان کرد و مه ر و مالا تیان هه موو ده ست له شکر خا ن کهوت. به لّام دیسان ئازووخه ی خۆیان و ئه وه ی به تالان ساند بو یان به شی ئه و له شکره ی ده وری قه لّای نه کرد. خان له قایمی قه لّا زۆر ناره حهت بوو؛ رۆژیک له بهر وه رزی ده گه ل چه ند که سیکا چو یونه دم چۆمی زییه؛ به ریکه و ت پیرێژنێکی قسه خۆش تووشیان هات. پیرێژن له خان ئهحمدهد خانی پرسى:

«خان ئه وه چوو ئه و قه لّایهت هه ر بو نه گیرا؟» خان گوتى: «په وری قه لّا که هه موو رێگاکانی گیراوه و زۆر سه خته، نازانم چۆن رێگاکه ی بکه ی نه وه و له وه دا سه رگه ردان ماوم». پیرێژن به پێکه نی نه وه گوتى: «شه و ی بوو کینی منیش رێگا گیرا بوو؛ به لّام چونکه عه ریف مه رد بوو به یهک هه لّمهت رێگای کرده وه و قه لّای گرت و تازه هه رگیز دا ناخریته وه». قسه ی پیرێژن زۆری کار له خا ن کرد؛ هاته وه و نه قلی پیرێژنی بو هه موو له شکره که ی خۆی گیراوه. له شکر تیکرا له و تانه یه داچله کان و که و تنه خو و به بێ خوگرتن به تیکرایی هێرشیان برد و قه لّایان گرت. زۆریان له خه لکی ناو قه لّا کوشت و هیندیکیشیان وه بهر به خشی نی خا ن که و تن؛ په واندزیش که و ته سه ر قه لّامه روی خا ن. کوپانی بارام به گ که ئامۆزای خۆی بوون و ده چوونه وه سه ر سورخاب به گ، ماوه یهک بوو له و ناوه بیکار و هه ژار ده ژیان؛ هینانیه لای خو ی و قه ره حه سه ن به گی کوره گه و ره ی بارام به گی کرده حاکمی په واندز؛ خالید به گی خو شناوی کرده میر به سه ر ولاتی خو شنا و ته ییه وه؛ مه لّبه ندی ئامیدی (عیمادیه) به عوسمان به گی کوری یاقووب به گی کوری بارام به گ ئه سپارد؛ چه ند پیاویکی نزیکى خو شی به سه ر حه ریر و کۆیه وه دانا. تابه فه ی حه مه ره شید به گی وه کیل له بنه چه که ی ئه و خالید به گه ن که میری خو شنا وان بووه. دوا ی ئه وه خا ن رووی کرده مووسل. شه ش فرسه خى ما بوو بگاته مووسل، حاکمی ئه و شه ره به ره و دیاره کر و هه لّهب رای کرد پیا و ما قوولانی شار به دیاری و پێشکی شه وه به ره و پیری ها تن و بر دیانه شار. خان چل رۆژ له مووسل مایه وه و زیاره تی قه بری یونس پیغه مبه ریشی کرد. گا و بیکاری مووسلیانی ناره حه سه ن ئاباد، گیردی گه نفی بو بکه ن. هه ر له مووسله وه خه بهر و باسی سه رکه و تنه کانی به نامه یهک بو شا عهباس نارد.

شا خه نجه ری جه و اهێر به ندی که مبه ری خو ی و ئه سپی خو ی به زین و لغاوی مینا کار به وه ده گه ل دوا زده هه زار تمه ن سکهی زێر بو خا ن به خه لّات نارد؛ راشی سپارد که گیر نه بێ تا که رکوک و به غداش ده گری. خان

ئەحمەد خان بەرەو كەركووك بزووت و وەك بزووت كەوتنە گيانى كەركووكيان و زۆر زووى بەردەست كردن. ئەمجار رووى كرده بەغدايە. كوئىخا و پىاوماقوولانى بەغدايە دەيانزانى دەرەقەتى خان نايەن؛ ناچار بە ديارى و پيشكەشەو هاتنە پيشوازى و خان بە هەزار تەنتەنە و سەنسەنە لە دەروازەى بەغدا چووە ژوورەو و فەرمانى بەسەر خەلكى بەغدادا روشت. شا عەباسىش لە دواى دوو رۆژ گەيشتە دەورى بەغدايە. خان دەگەل پىاوماقوولانى بەغدا چوونە بەخىرەينانى و شا زۆريان دەگەل بەئىلتىفات بوو.

سالى ۱۰۳۵ى كوچى خان دواى ئەو هەموو دنيا گرتنە مەرەخەستى لە شا خواست و هاتەو كوردستان؛ لەو سەفەرەدا حەوت سال و سى مانگى پى چوو. دواى ئەو بە سى سال شا عەباس مرد.

لە مانگى جىمادى دوو هەمى سالى ۱۰۳۸ى كوچيدا شا سەفى لەسەر تەخت دانېشت؛ ئەويش وەك شا عەباس دەگەل خاندان بەينى خۆش بوو. خان لە زىرپىن كىلوى خوشكى شا عەباس كورپىكى بەناو سورخاب بەگ هەبوو؛ شاھ عەباس بردبوو لە لاى خۆى، پىي خويندبوو، فىرى سوارى و تىرئەندازىي كردبوو.

شا وىردى والىي لورستان، دلى شا سەفىي كرمى كردبوو كە گوايە ئەو سورخابە خەيالى پادشايەتیی دەسەردايە. شا سەفى لە سالى ۱۰۳۹دا بەبى ئەوە لىكى داتەو، هەردووك چاوى سورخاب بەگى دەرھىنا. خان ئەحمەد خان لەتاوان شىت بوو؛ بەدەردىك چو كە ناچار زنجىريان كرد و سمايل بەگى باپىرە گەورەى عىنايەتوللا بەگ كە وەزىرى خان بوو بەسەر ولاتەكەدا رادەگەيشت. پاش سالىك خان چاك بۆو و دووبارە حوكمى گرتەو دەست. خوا لى خۆشبوو مەلا ياقووبى قازى، مېژووى بۆ ئەم كارەساتە داناو و بە ئەبجەد دەرى هېناو كە: لە «غلط» (۱۰۳۹) شىت بوو، لە «غم» (۱۰۴۰) هاتەو سەر هۆش. ئىتر خان دەست بەجى خۆى كرده هەوالى عوسمانىيان و بوو بە دۆستى سولتان مراد خان. لەشكرى

زۆرى پىكەو نا و لە سالى ۱۰۴۱دا هېرشى برده سەر مەلەندەكانى بەردەستى سەفەوى. لە ماوەيەكى زۆر كەمدا، كرماشان، سونقور، هەمەدان، گەرۇوس، خۆى و ورمىي گرت و حاكمى خۆى بەسەرەو دانان. سكەى بەناوى خۆيەو لى دا و لەسەر مېنبەرى مزگەوتان خودبەى هەينى بەناوى خان ئەحمەد خان خويندرايەو. پىنج سالى رەبەق پادشايەتیی كوردستانى كرد. لەرۆژى تاجگوزارىيەكەدا كە لە قەلاى حەسەن ئاباد بوو، شىخ عەبدولغەفارى مەردۆخى كە دەبىتە باپىرە گەورەى نووسەر- و اتا ئايەتوللا مەردۆخ - و تارىكى خويندەو بە عەرەبىيەكى زۆر رەق و تەق، پر لە قافىيە و مافىيەى زۆر سەير و عەجباتى. لىم روونە وەختى شىخ عەبدولغەفار لە وتارەكە بۆتەو، نە خان زانىوويە چىي فەرمووە نە خەلكەكەش هېچ تىگەيشستوون؛ بەلام رەنگە هېندىك لە گوئىگرە خۆشەويستەكان گوئىتەيان: «صدق الله العظيم»، چونكە لايان وابوو چەند ئايەتییكى قورعانى پىرۆز بۆ خويندوون- هەزار.

ئەمەش تەقريبەن تەرجەمەى كوردىيەكەى ئەو وتارەيە كە لەخوارەو دەبەينىن:

«سوپاس بۆ ئەو خودايە كە لەناو ئاپۆرەى دنيايە، ئەحمەدى بژاردەى هەلبژارد، پىغەمبەرى و سەرورەى پى سپارد. زۆرى پىز وەبەر نا، تانجى مەزنايەتیی لەسەر نا. بردىە لاى خۆى لە عاسمان؛ زۆر نەينىي تى گەياند، فەرمانى خۆى پى گەياند؛ ناردىە سەر هەموو ئافەرىدەكانى خۆى، كە دەبى فەرمانبەر بن بۆى. ئەوانەى چاوى دلىان كوئىر نبىيە، لە فەرمانى خۆ بوئىر نابن؛ ئەوانەش كە بى باوەرن، كوئىر و كەرن و ئەهلى شەرن، گوئى ناگرن، دەبى بمرن. راستى مرۆ زۆر سەر رەق و پىنەزانە. خوا كە فەرمووى گەرەك ئىمە لەسەر زەوى خەلىفەيەك ناودىر بكەين، بابەدەمى لاواندەو؛ كە فەرموشىيە پىزمان لە بنىادەم ناو و بەسەر زۆر ئافەرىدەو گەورەمان كرد، بەفرى خەمى تاواندەو. دروودى زۆر بۆ سەر ئەحمەدى سەرورەمان؛ پىغەمبەرى سوور و رەشان؛ بەهرە و خوشى بۆ بى بەشان. سلاوى لە

سوله‌ی‌مان خان‌ی نه‌رده‌لان: مه‌ستووره‌خانم ده‌لئ: «سوله‌ی‌مان خان سالی ۱۰۴۶ کرایه والی، پیاویتی زۆر دیندار و باش بوو. ده‌لئین میر عه‌له‌مه‌ددینی باوکی له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتی خان ئه‌حمه‌د خاند، په‌نای په‌سو‌لتان مراد بردوو و له‌ تورکیا مردوو. سوله‌ی‌مانی کوپی، لای خان ئه‌حمه‌دخان بوو، ترساوه‌ بیکوژی؛ رای کردوو و چۆته لای شا سه‌فی. له‌ شه‌ری قه‌لای ئیره‌وانیدا، شا زۆری نازایه‌تیی له‌ سوله‌ی‌مان خانه‌وه‌ دیت؛ له‌ خۆی نزیک کرده‌وه و خوشی ده‌ویست و ه‌ختی که‌ کرایه‌ والی، به‌ فه‌رمانی شا، قه‌لکانی زه‌لم و حه‌سه‌ن ئاباد و پالنه‌نگانی ویران کرد؛ هات له‌ گوندیک به‌ ناوی سه‌نه‌ بارگه‌ و به‌نهی دامه‌زراند و کردیه‌ پاته‌ختی کوردستان و شاری سه‌نهی ئیستایه‌. دوا‌ی چهند سالیک سو‌لتان مرادی عوسمانی توانیی به‌غدا له‌ ئیران بستی‌نیت‌ه‌وه‌. پاشان خوسره‌و پاشای گه‌وره‌ وه‌زیری به‌ له‌شکروه‌ نارد و سهر ئیران؛ له‌شکری قزلباشی شکاند و زه‌لم، شاره‌زوور، قه‌رده‌داغ و شاربازیری له‌ ئیران ساند و ئیستاش ههر مو‌لکی عوسمانییانه‌. سوله‌ی‌مان خان که‌ ههر کوردستانی سه‌نهی مابوو، ماوه‌ی ۲۲ سال مایه‌وه‌؛ دوا‌یی شا سه‌فی لیتی دردۆنگ ببوو، بردیه‌ ئه‌سه‌فه‌هان و نه‌هاته‌وه‌ و له‌وئ مرد». مه‌لا حه‌مه‌ شه‌ریفی قازی دلئ: «شا عه‌باسی دووه‌م سوله‌ی‌مان خان‌ی له‌سهر کار لا‌بردوو».

نایه‌تو‌للا مه‌ردۆخ زۆر ریک و پیکتر له‌م باره‌وه‌ دواوه‌ و ده‌لئ: «سوله‌ی‌مان خان‌ی کوپی میر عه‌له‌مه‌ددین له‌ رۆژی چواره‌می شه‌شه‌کانی سالی ۱۰۴۶ ی کۆچیدا به‌ فه‌رمانی شا سه‌فی کرایه‌ والیی کوردستان و، فه‌رمانی پێ درا که‌ سه‌نه‌ بکاته‌ بنکه‌ی والیه‌تی. سه‌نه‌ گوندیک بوو که‌ عه‌شه‌رتی «که‌وش زیرینه‌» ی لئ ده‌ثیا. له‌ گوندی سه‌نه‌ قه‌لایه‌کی دروست کرد، ناوی کرا به‌ «سه‌نه‌دژ» و اتا قه‌لای سه‌نه‌؛ ههر ئه‌مه‌ دوا‌یی پۆته‌ سه‌نه‌ندوج. ئه‌و قه‌لایه‌ تا سالی ۱۳۴۷ ی کۆچی دیوانی والی بوو، له‌وه‌ به‌و لاوه‌ کراوه‌ته‌ سه‌ربازخانه‌. سالی ۱۰۴۷ خان ئه‌حمه‌د خان به‌ دوا‌زه‌ هه‌زار سوار و پیا‌ده‌وه‌ هاته‌ و یزه‌ی سوله‌ی‌مان خان و له‌ ده‌ربه‌ندی چقان تی

په‌ری و هاته‌ سه‌ر کوردستان. شا سه‌فی بۆ کۆمه‌گی سوله‌ی‌مان خان، ئالی بالی زه‌نگه‌نه‌ی به‌ سیتسه‌د سواره‌وه‌ نارد و پارێزگاری قه‌لا و شاو‌یردی خان‌ی لو‌رستانی و سیاوش به‌گ قولر ئاغاسی و ئاغاخا‌ن موقه‌دده‌می جوا‌نشیری به‌ له‌شکروه‌ نارد و به‌راییی ئه‌حمه‌دخان و له‌ ده‌شتی مه‌ریوان پیکیان دادا؛ زۆر له‌ سه‌رکرده‌کانی عوسمانی له‌و شه‌ره‌دا کوژران. خان ئه‌حمه‌د خان به‌ره‌و پاش کشایه‌وه‌ و گه‌یشته‌وه‌ مووسل؛ پاش شه‌ش مانگ له‌ سالی ۱۰۴۸ دا له‌ مووسل مرد و لاشه‌که‌یان له‌ گۆرستانی یونس پیغه‌مه‌بر ناست.

خان ئه‌حمه‌د خان ماوه‌ی ۲۳ سال دوا‌ی باوکی حوکی کردوو و پینچ سال ههر پادشای سه‌ربه‌خو‌ بوو و سه‌کی لئ داوه‌ و خودبه‌ی به‌ناو خو‌یندراوه‌».

نایه‌تو‌للا به‌ پینچه‌وانه‌ی مه‌ستووره‌ خانم لای وایه‌، سوله‌ی‌مان خان نه‌ک له‌ شه‌ری ئیره‌وان، به‌لکو له‌ شه‌ری هه‌مه‌دان زۆر نازا بوو و لای شا وه‌قه‌در که‌وتوو.

سوله‌ی‌مان خان بیست سال فه‌رمانه‌ری‌وای کوردستان بوو و له‌ سالی ۱۰۶۶ ی کۆچیدا مردوو.

که‌لبالی خان: له‌ دوا‌ی مه‌رگی سوله‌ی‌مان خان -له‌سه‌ر راویتی مرید وه‌یس سو‌لتانی که‌له‌ور- شا عه‌باسی دووه‌م کوردستانی کرده‌ شه‌ش به‌ش؛ سئ به‌شی دا به‌ سئ کو‌ره‌کانی سوله‌ی‌مان خان که‌ بریتی بوون له‌: که‌لبالی، خوسره‌و و زۆراب. سه‌نه‌ درا به‌ که‌لبالی که‌ کوپی گه‌وره‌ بوو؛ مه‌ریوان به‌ر خوسره‌و خان که‌وت؛ سه‌قز و سیاکیو بوونه‌ به‌شی زۆراب سو‌لتانی کو‌ره‌ چکو‌له‌؛ پالنه‌نگانی دا به‌ مرید وه‌یسی که‌له‌ور؛ شاره‌زوور و شاربازیری به‌ حه‌مه‌خانی گورجی ئه‌سپارد؛ سه‌فی خان سو‌لتانی به‌سه‌ر جوا‌نپۆوه‌ دانا؛ حه‌مه‌سو‌لتانی گه‌لباخ‌ی و هیندیک‌ی تر له‌ پیاوما‌قو‌ولانی لای که‌لبالی خان دامه‌زراند که‌ کاری دیوان بکه‌ن. سالی ۱۰۶۷ ی که‌لبالی خان بوو به‌ والی و شا عه‌باسی دووه‌م زۆری لئ رازی بوو. له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا

خه‌لکی خوزستان له دهولت یاغی بوون. که‌لبالی خان به له‌شکره‌وه گه‌یشته خوزستان و یاغییه‌کانی له به‌ین برد و پتر ئیلتیفاتی شای به‌رهو خۆی ڕاکیشا.

که‌لبالی خان زۆر پووله‌کی و دهست ڕژد بووه و که‌س خیریکی له دهستی نه‌دیوه. پاش ۱۵ سال و الیه‌تی کردن، له سالی ۱۰۸۲ ی کۆچیدا له دنیا ده‌رچوو.

خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م: له دواي ئه‌وه که‌لبالی خان له گوڤرخانه پالی دایه‌وه، خان نه‌حمه‌دخانی کوپی به‌ناوی خان نه‌حمه‌دخانی دووه‌م جیگه‌ی گرت‌وه. که‌لبالی خان له کۆکردنه‌وه‌ی زیر و زین و پاتال و مال‌اتدا، که‌س له دنیا‌دا تای نه‌کردبوو، له ڕژدی و چنۆکیشدا وینه‌ی له دنیا‌دا نه‌بینرابوو. هه‌موو که‌لین و قوژنی له دراو ئاخترابوو، به‌لام هه‌رگیز تنۆکیکی ئاو به‌ مریشکه کوپ‌ریک نه‌ئەدا. هه‌رچی وه‌سه‌ریه‌کی نابوو هه‌موو وه‌ک خۆی مابوو دهستی لێ نه‌دراوو. نه‌حمه‌دخانی کوپی ته‌واو دژی ئاکاری باوکی، دوژمنی پوول و پاره‌بوو. دهستی کرد به‌ په‌خشان و ته‌خشانیک مه‌گین خوا بزانی؛ به‌ هه‌شتی خۆی له‌سه‌ر دنیا دروست کردبوو. جوانی ده‌په‌رست و شه‌رابی کۆن و مه‌زه‌ی تازه‌ی به‌لاوه له گه‌نجینه‌ی که‌یخوسه‌وه‌ی به‌قیمه‌ت‌تر بوو. پای ده‌بوو‌ارد و خۆی له کاروباری دوور له‌ عه‌یش و نوش ده‌بوو‌ارد؛ عه‌یاشی و قه‌للاشییه‌که‌ی کارێکی وایان کرد که‌ پیاوماقوولان له ده‌وری ڕه‌وینه‌وه و به‌زمگێڕ و مه‌یگێڕ و به‌ژن زراو و به‌ربه‌دراوان ده‌وریان ته‌نی. خوسه‌وه خانی مامی دیتی برازای له ڕیگه‌ ترازاه و که‌لکی والیه‌تی پتوه نه‌ماوه؛ ناوی یاغییه‌تی پتوه لکاند و له والیه‌تی ته‌کاند و توانیی فه‌رمانی حوکمرانی له شای نه‌سفه‌هان وه‌رگرت. له شه‌ویکا له مه‌ریوانه‌وه خۆی گه‌یاند هه‌س و له به‌ربه‌یاند له‌شکر به‌زی کرد و کتوپ‌ر له خانی سه‌رخۆش وه‌سه‌ر که‌وت و له به‌ند و زنجیری شه‌ته‌ک دا و نارديه نه‌سفه‌هان و چوارمێرده‌کی له‌سه‌ر کورسی برازای دامه‌زرا. تا ئیره پوخته‌ی ناوه‌روکی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خان بوو.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه حوسین له تاریخه فارسییه‌که‌یا نه‌تی: «له پاش مه‌رگی که‌لبالی خان کوره‌که‌ی که‌ ناوی نه‌حمه‌دخانی دووه‌م بوو، به‌بێ ئه‌وه خه‌به‌ر بدا به نه‌سفه‌هان و فه‌رمان له شای سه‌فه‌وی وه‌رگرت، خۆی کرده جێنشینی باوکی. نه‌حمه‌دخان پیاویکی زۆر ده‌س بلاو و هه‌رزه‌کار و که‌له‌یی بوو؛ گوپی بۆ نسحه‌تی که‌س شل نه‌ده‌کرد. هه‌ر دراو و نه‌غدینه‌یه‌کی باوکه ڕه‌حمه‌تییه‌که‌ی به‌ چنگه‌ کرکێ وه‌سه‌ر یه‌کی نابوو، هه‌مووی ته‌رت و تونا کرد و به‌ولاو لادا په‌رژ و بلاوی کرده‌وه. ڕۆژگاری به‌پراو و شکار ڕاده‌بوو‌ارد و شه‌وگاری به‌ به‌زم و خوشی ده‌گوزه‌راند. خوسه‌وه‌خان کوپی سوله‌یمان خان که‌ ده‌بووه ئامۆزای ئه‌م نه‌حمه‌د خان، له‌و ده‌مه‌دا به‌سه‌ر مه‌ریوان ڕاده‌گه‌یشت؛ که‌ تێ گه‌یشت ئامۆزاکه‌ی بایی چهنده، هه‌یچ به‌ند نه‌بوو؛ ڕیگه‌ی داگرت و خۆی گه‌یاند لای شای ئیران و بۆ ئامۆزای تێ چاند که‌ به‌بێ فه‌رمانی تۆ خۆی کردۆته والی و هه‌رچی خوا و پیتغه‌مه‌به‌ر حه‌زی لێ بکه‌ن ئه‌و نایکا. خۆلاسه شای وا په‌ل کرد که‌ فه‌رمانی والیه‌تی بۆخۆی بنووسێ. فه‌رمانی نایه ته‌نکه‌ی باخه‌لی و له نه‌کاویک هه‌لی کوتایه سه‌ر سه‌نه و نه‌حمه‌د خانی گرت و نارديه نه‌سفه‌هان. له‌و ساله‌دا که‌ مێژوو ۱۰۹۱ ی کۆچی بوو فه‌رمانه‌وه‌یایی سته‌ی خسته ناو له‌پی خۆیه‌وه».

تاریخه‌که‌ی مه‌ردۆخ ئه‌م خوسه‌وه‌خانه به‌ مامی خان نه‌حمه‌د خان ده‌زانی و ده‌تی: «خان نه‌حمه‌د خان؛ کوره‌گه‌وره‌ی که‌لبالی خان له سالی ۱۰۸۳ ی کۆچی که‌ باوکی تیدا مردوو، به‌ فه‌رمانی شا سوله‌یمانی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر کورسی فه‌رمانه‌وه‌یایی ئه‌رده‌لان جیگیر بووه. پیاویکی زۆر ده‌ست بلاو و خوشگوزه‌ران بووه؛ له ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا هه‌رچی باوکی په‌یدای کردوو، ئه‌و له ناوی بردوو. هۆشی نه‌داوه‌ته کاروباری ڕه‌عیه‌ت و دنیا‌یه‌کی پر له ئازاهه‌ خولقاوه. خوسه‌وه‌خانی مامی زۆری ئامۆزگاری کردوو به‌هره‌ی نه‌داوه. ناچار شکایه‌تی لای شا سوله‌یمان لێ کردوو و له مانگی ناو جێژنانی سالی ۱۰۹۰ ی کۆچیدا فه‌رمانی حوکمی کوردستان

بۆ خوسرهوخان دەرچوو و خان ئەحمەدخان لە والیەتی کەوتوو».

خوسرهوخانی ئەردەلان: مەستوورەخانم لە تاریخەکیە دەلی: «سالی ۱۰۸۹ کۆچی، خوسرهوخان کرایە والیی سەنە؛ پیاویکی زۆر زمان شێ و جوتین فرۆش و بێ بەزەیی و نامەرد بوو. لەو پۆژەو ئەو هاتە سەر حوکم، خەلک پەحمەت بووی نەمروود و شەدادیان دەکرد. بەزەبری کوتەک و قامچی هەرچی پوولتیکی پێتوێ شک برد، تالانی کرد. خەلکی ولاتەکە لە چنگ زۆلم و زۆری ئەم کابرایە برستیان لێ برا و هەر هیندەیان بۆ کرا کە کۆمەڵیک لە پیاوماقوولان بنێرنە ئەسفەهان و داد لە دەست والی بکەن. والی خۆی گەیانە ئەسفەهان و بە هەزار زمان پاکانەیی خۆی لای شا کرد و شکایەتکارەکانی بە زمانی لووس و بە سۆتێد و بەلێن نەرم کرد کە ئیتیر خراپە لەگەڵ خەلکا ناکا. خەلکە کە فەریوان خوارد و گەڕانەو؛ بەلام والیی زالم وازی لە زۆرداری و نالەباری نەهینا و هەمان ئاش و هەمان کاسە دامەزرایەو. دیسانەو زۆر لیکراوانی کۆلۆ بەرەو ئەسفەهان پەل بوون و هاوار و دادیان بە گویتی شا سولەیمان دادا. شا بە زمانی خۆش خوسرهوخانی بانگ کردە لای خۆی و لەوێ لەسەر ئەم هەموو زۆلم و زۆرییە خۆی لێ تووڕە کرد. خوسرهوخانی زمان لووس دیسان ملی لە سۆتێد و تەلاقان نا کە ئیتیرکاری خراپ ناکا. شا بپاری دا کە سەپەنەیی داهاوو بە شکایەتی خەلکە کە رابگات. شکایەتکارەکان زۆر ترسان کە دیسان خوسرهوخان وەک جاری پێشوو خۆی لە تۆمەت رزگار بکا و بێتەو سەریان؛ هەموویان خۆیان گەیانە تەوحیدخانە و قوشخانەیی پادشایی و ماتەیان هەلگرت و مانیان گرت کە تا دادیان نەپرسن دەرناکەون. شا ئەو پۆژە رۆژی بۆ راو؛ خوسرهوخان هەلی بە دەرڤەت زانی، چەند نۆکەر و قوڵە چۆماخی خۆی برد و کەوتە گیانی مانگرە بەستە زمانەکان، دەستیان کرد بە بکوژ بپ و چەند کەسیک لەو ناوەدا بریندار و کەللە پاچە کران. تەنانەت هیندیک لە دارۆغەیی شاریش کە بە هاوارەو هاتبوون بریندار بوون.

شا کە لە راو گەرایەو و ئەم کارەساتەیان بۆ گێرایەو و زانی سووکایەتی بەسەر مەلخانە و یەکەخانەکی هاتوو، ئیتیر چاوی پەرییە پشتی سەری و هەر دەست بەجێ ناردی خوسرهوخانیان گرت و کوشتیان». لێرەدا باسەکی مەستوورەخانم دواپی دیت.

ئیسماعیلی مەلا حەمە حوسین لە مێژووی ئەردەلانەکیەیدا دەلی: «خوسرهوخان کۆری سولەیمان خان سالی ۱۰۹۱ی کۆچی کرایە والیی سەنە. ئەوئەندە خان ئەحمەدخان پارە بە فیرۆدەر و دەست بلوو بوو، ئەم خوسرهو سەد ئەوئەندە ناننەخۆر و پوولەکی و رژد و دەست قووچاو بوو؛ دەرگەل قۆشییەک گیانی دەرەچوو. ئەوئەندە خەلک کپۆساندەو و ئەوئەندە مسکین و ژێردەست چەوساندەو، کە هەموو کەس یەخەیی لەبەر دادری و لە دەستی وە زالە هاتن و بەرەو ئەسفەهان هەلاتن و یەخەیی شای سەفەوییان لێ گرت و دەستیان کرد بە دادخواری. سالی ۱۰۹۳ شا بانگی کردە ئەسفەهان و بۆ یەکجاری پێسییری زۆر لیکراوانی لە چنگی رزگار کرد و لە ناوی برد».

تاریخەکی نایەتووللا مەردۆخ هیندیک جیاوازی لەگەڵ ئەمانەدا هەیه و دەلی:

«لە پاش بەرکەنارکردنی ئەحمەد خان، خوسرهوخانی مامی لە سالی ۱۰۹۱ی کۆچیدا کرا بە والیی کوردستان؛ لە قەلای مەریوانەو هیرشیکتی کتوپری کردە سەنە و خان ئەحمەد خانی گرت و بە شەتە کدراوی ناردیە ئەسفەهان. ئەم خوسرهوخانە زۆر نەحس و جوت قۆشە و زمانشێ و دەمپیس بوو؛ زۆری زۆلم لە خەلک کرد؛ چەند کەسیک بۆ شکایەت چوونە ئەسفەهان؛ شا سولەیمان گوتیچکەیی بۆ شکایەتیان شل کرد و دلخۆشیی دانەو کە بگەڕێنەو سەنە و کاریکی وادەکا خوسرهوخان ئیتیر خراپە لەگەڵ خەلکا نەکا. بەلام خوسرهوخان گوتی نادانە راسپیری شا و هەرچی لێی چووبوو شکایەت تووشی بەلای کرد و تەنانەت چەند کەسیکی لێ کوشتن. شا کە ئەمەیی بیستەو، تەمپوورخان ئاجورلوو ناویکی نارد کە

خوسره و خانى بۆ بگري؛ تاجورلوو سالى ۱۰۹۳ گەيشته سەنە و خوسره و خانى بالەبەستە ناردە ئەسفەهان و بۆ خۆى بوو بە حاكمى كوردستان. خوسره و خان هەر گەيشته ئەسفەهان، پەتى سىدارەى بۆ هەلخرا و لەمەيدانى قەنارەى شايدا بەدار داكر.

تەيموورخان تاجورلوو: شا سولەيمانى سەفەوى لە پاش ئەو كە خوسره و خانى لە كۆل دنيا كرده، لە سالى ۱۰۹۳ى كۆچيدا سەنى داىە دەست تەيموورخان تاجورلوو ناويك كە بەسەرى رابگا. ئەم تەيموورخانە كە لەلایەن شاو بەسەر سەنەو داندرابوو، پياويكى زۆر باش و بەروحم و نەرم و نىيان بوو؛ زولمى لە كەس نەدەكرد و نەيدەهيشت كەس زولم لە كەس بكات؛ هەموو كەس خۆشى دەويست و هەموو كەس دەستەو دوعا بوو كە ئەم پياوهديان لەسەر بهيلى و بەجيان نەهيلى. تاجورلوو شەش سال حاكمەتیی لەسەر سەنە كرد و لەو بەولاولە لە كار لادرا.

خان ئەحمەدخانى دووهم، دووبارە: مەستوورە خانم دەلى: «دواى ئەو كە شەش سال تاجورلوو حوكمى سەنى كرد و زۆریش پياوى چاك بوو، لەكار لادرا. شاى سەفەوى بەلایەو نالەبار بوو كە فەرمانەر وایيى سەنە بە دەست ئەردەلانیسەكانەو نەبى؛ لەبەر ئەو خان ئەحمەدخانى دووهمەى ناردەو سەنە و كردیەو بەوالى؛ بەلام خان ئەحمەدخان دیسان پەوشتەكەى پيشووى پەچاو كرد و دەستى بە خۆشگوزەرانى كردهو و پەعیەت و مەكدارى لە بىر خۆ بردەو. یان دەچۆ راوى یان بىرى لە داهینانى شتى تۆرەهات و ماىە پوچ دەكدهو. بزۆزىك بوو بە ئامان و زەمان ئۆقرەى نەدەگرت. وەك دەگىرنەو، سىسەد كەسى لە ئاغاوەت و پياوماقوولان كردهو بەزەوان و سەرراو و بەرراو. خوسرهو بەگى بەرەى ماله وەكىلى كردهو بە مىرراوى خۆى. پیتىج سالى دیسان ئاوا رابووارد، تا سالى ۱۱۰۵ى كۆچى كە شا سولتان حوسیتى سەفەوى هاتە سەر تەخت. فەرمانى بۆ مەحمەدخانى كورى خوسره و خان كە لەو دەمەدا لە ئەسفەهان دەژیا، دەرکرد و كردیە وایى سەنە و كارىكى وای كرد كە جىگەى خان ئەحمەدخان داگیر بكە».

تارىخى ئەردەلانى سمالى مەلا حەمە حوسیتى دەلى: «ئەحمەدخان هەشت سالان لە زىندانى ئەسفەهاندا گوزەراندى، بەلام لە سالى ۱۰۹۹دا كە تاجورلوو بەركەنار كرا؛ كرايەو بە والى و هەر گەيشتهو نانى والیەتى، وەك هەرگىز نەبای دیبى و نەبۆزان، كەوتەو نالەبارى و هەرزه كارىبەكەى پيشووى. ئەوئەندە وەختەى كە لەبەر راو و شكار دەمايەو خەرىكى پرۆژە دانانى سەیر و سەمەرە دەبوو. بۆ نمونە: هەموو پەعیەتى دەنگ دا كە بە بىگار دیوارىكى بەرزو پان و زۆر درێژ لە دەورى باكورى شارەو بكیشن؛ دیوارى گەيانە دەورى شار و جۆگە ئاويكى هەراوى بەناو دیواردا راکیشا و تەخت و لىوارى جۆگەكەى وەك بەندى ئەسكەندەر بە مز و قەلايى دارپشت كە گوايە ئاو بۆ جوتياران دىنى. بىگار و زبەرە پششى پەعیەتەكانى شكاند و ئاغاوەتیش لە بەرەى مەكەنە دەم لە پووش مانەو. سەرەك هۆز و پياوماقوولان خۆيان گەيانە ئەسفەهان و كەوتەو خاك و پای شاو كە ئەم ئاهۆیە بى تان و پۆیەيان لە كۆل بكاتەو. شا بەزەى بە خەلكەكە داهات و لەو سالەدا كە مېژوو لە ۱۱۰۵ى كۆچى داوو، ئەحمەدخانى لەكار بەركەنار كرد و فەرمانى والیەتیی بۆ مەحمەدى كورى خوسرهو خان دەرکرد».

تارىخى ئایەتوللا مەردوخ ئەم باسەى زۆر بە درێژتر هیناوە و دەلى: «سالى ۱۰۹۹ بە فەرمانى شا سولەيمانى سەفەوى، خان ئەحمەدخانى دووهم كرايەو بە والیى شارەزور و سەنە؛ بەلام خان لە جیاتى ئەو كە تۆبەى لە ئاكارى رابردوو كردهى، لە جاران خراپتر مىلى لە سەرسەریەتى و زولم و زۆرنا. ولاتەكەى قەلەمپەوى تەواو بى سەرەو بەرە ببوو؛ كەس دلى بە ژيان خۆش نەبوو. سولەيمان پاشاى بەبە هەلى لەو بەربلاويیە دەست كەوت؛ لە سالى ۱۱۰۰ى كۆچيدا بە لەشكرىكى تىكەل لە كورد و عەرەب هێرشى هینا سەر قەلەمپەوئەكەى؛ مەريوان و سەقز و هەورامانى لە ئەردەلان داگیر كرد و زۆراب سولتانى كورى كەلبالى خان حاكمى سەقز و برايم بەگى حاكمى مەريوانى كوشت. خان ئەحمەدخان هاوارى بۆ شاى

سەفەوی نارد که دهانای بیت؛ به فرمانی شا، رۆسته م خانى سوپا سالار و عەباس خان زیاد ئۆغلوو به لەشکرهوه بۆ هیممادی خان هاتن. لەشکری خان و دهولەت له مەریوان گەییینه سولهیمان پاشا؛ له پاش دوو رۆژ شەر و لیکدان، سولهیمان پاشای بهبه زۆر پیس شکا و پتر له چوار ههزار کوشتهی دا و ههچى بووشیان، به تالان وهگیر قزلباش و سوارهى ئهردهلانى کهوت.

به دواى ئەم سەرکهوتنه دا قاسم سولتانی هه ورامى له لای عەباس خان زیاد ئۆغلوو - که به عەباس خان قاجار مەنشوو بووه و له شەرکه دا سەرکردهی هه ره گه وه بووه - شەیتانی دهکا که خەلکی کوردستان خه بهریان بۆ سولهیمان پاشای بهبه ناردبوو بێته کوردستان و داگیری بکات. زیاد ئۆغلوو دهست دهکا به گرتنی کوردهکان؛ هیتدیک له کوردهکان شهو به رهو خاکی عوسمانی رادهکەن و ده رباز دهبن؛ به لام زۆریان دهگیرتن و زۆر له پیاوه گه وه کان و هه زار و دووسه د کوردی مسکینیش وه بهر ئەو گرتنه دهکەون. زیاد ئۆغلوو دواى ئەوه که هه موو مال و دارایییان به تالان دهبا، هه مووان دهکوژن و له که له سه ره کانیا ن ته پۆلکه یه ک دروست دهکا که ئیستاش ئەو ته پۆلکه له دهشتی مەریوان ماوه و پتی دهلێن: کلین کو؛ به لام ناکاته نامه ردی سه ری قاسم سولتانی شهیتانیش ده برن و به سه ره داریکیه وه دهکا و دهیکاته داوه لیک له سه ره گرده که ی دهچه قینن. شا سولهیمان که ئەم دهنگ و باسه ده بیسن، زۆر تووره ده بن؛ ده نیرى عەباس خان ده باته ئەسه فهان و دهست به جی له قه ناره ی ده دا.

رۆژی پینج شه مه، شه شه می مانگی قوریانی سالی ۱۱۰۵ ی کۆچی، شا سولهیمان عه مری خواى کردوو و رۆژی چارده ی مانگ و اتا دواى هه شت رۆژ شا سولتان حوسین له سه ره ته خت جیگیربووه. له سالی ۱۱۰۷ دا به فه رماني شا سولتان حوسین، خان ئەحمه دخان له والیه تی لاهراوه و محه مه دخانی کورپی خوسرهو خان له جیگه ی ئەو دانراوه. ئەحمه دخان له م هه لی دوا ییه دا هه شت سال و هیتدیک والی بووه.

محهممه دخانی ئه رده لان: مه ستوو ره خانم له تاریخه ئه رده لان ه فارسییه که یدا ده لئ: «دواى ئەوه که حوکمرانیی ئه رده لان که وته دهست محهممه دخانی کورپی خوسرهو خان، سولهیمان پاشای بهبه هیترشیکى به رهو ئه رده لان هیتناوه». لیتهدا مه ستوو ره ته وای ئەو چیرۆکه ده گیتته وه که له پینشدا بۆ رۆژگاری خان ئەحمه د خانى دووهه م باس کرا؛ که چۆن عەباس قولى خان قاجار- که به زیاد ئۆغلی به ناویانگ بووه - لەشکری بابانی شکاندوو و له دوا ییدا به سه ره سۆدره یی قاسم سولتانی هه ورامانی مناره یه کی له سه ری کورده بی گونا هه کانی سنه به رز کردۆته وه و قاسم سولتانیشی کووشتوو. له پاشان شا له زیاد ئۆغلی غه زریوه و حوسین خانى لورپی کردۆته سەرکرده ی لەشکری ئیران بۆ سه ر خاکی بابان.

مه ستوو ره خانم له سه ره ئەم مه به سه ته ئه روا و ئەلئ: «حوسین خانى لور لهشکری برده سه ره شاره زوو ر و تالانی کرد؛ هیترشیکى برده سه ره هۆزه کانی بلباس و قه لئ و بری تی خستق و زۆریان رایان کرده لای ئاکۆ و چیاى قه ندیل. خانى لور به سه ره که وتوو یی گه رایه وه و خه لات و ئافه رینی وه رگرت.

دواى ماوه یه ک جانگیر سولتان کورپی که لبالئ خانى ئه رده لان که زۆر دژی محهممه دخان بوو، خۆی ده گه ل خه لکی کوردستاندا رپک خست و له لای شا بۆ محهممه دخانی تی چاند و دلئ شای لی کرمئ کرد و کاریکى وای کرد که محهممه دخان له والیه تی وه لا نرا و کابرایه کی به ناوی محهممه د خان گورجی له جیگه دانرا و کرا به والی «ئه رده لان».

ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین له میترووه فارسییه که یدا که ده رباره ی ئه رده لان ه و ئیمه له عاره بییه که ی رۆژبه یانییه وه، که بۆ په راوێزی شه ره فنا مه ی نووسیوه، وه رمان گرتوو، له م باره وه ده لئ: «محهممه دخانی کورپی خوسرهو خان پیاویکی زۆر ئازا و سه ره ست و زانایه کی بالاده ست و خاوه ن هۆش و هه ست بوو. زۆر چاک به کاروباری خۆی ده چارا و سه رو به ریکى باشی به ولاته که ی خۆی دا. به لام له رۆژگاری ده سه لاتداریی

ئەودا، سولەيمان بەگى بەبە ھىرشى ھىنا سەر ولاتى ئەردەلان؛ مەريوان و ھەورامان و سىياكىئى داگىر كرد؛ زۆراب بەگى سەقز و برايم بەگى مىرى مەريوانى كوشت. لەشكرى ئىران بە سەرکردايە تىبى عەباس خان زىاد ئۆغلوو ھاتە ھىمدادى محەممەدخان و لەشكرى ئەسفەھان و لەشكرى ئەردەلان پىكەو بەگىز سولەيمان بەگدا چوون، شكاندىيان و راويان نا و ناچارىيان كرد كە ھەلئى و پەنا بە سولتانى عوسمانى بەرى.

بەقسەى مىستر لۆنگرىك: بەيتى دوازە سوارەى مەريوان، بەھۆى ئەو پىك ھەلپىزان و لىكدانەو داندراو كە ئىستەش ئەو بەيتە لەناو كورداندا ماو و باو.

ئىسماعىلى مەلا محەممەد حوسىن درىژە بە باسەكە ئەدا و ئەلئى: «لەپاش دامرگانەوئى ئەم شەپ و ھەرايە، قاسم سولتان ناوى مەزنى ھەورامان چووبووە بن كلىشەى عەباس خان زىاد ئۆغلوو؛ ھەرچى توانىيى دوزمانى و شەيتانىيى لە محەممەدخان و كوردەكانى ئەردەلانى كرد و تىبى گەياند كە وا محەممەدخان و سەرکردە كوردەكانى دەرووبەرى كاكە و برالەيان لى كردووى كە لە ھەلئىكى كتوپردا پەلامارت بەدن و خۆت و دەستە و دايرەت لەناو بەرن. زىاد ئۆغلوو بەقسەى لووسى قاسم خان ھەلخەلەتا و زۆر لە خۆى ترسا؛ فەرمانى بە چەكدارەكانى بەردەستى خۆى دا كە ھەر كوردىكيان بەرپەل كەوئ بىكوژن و دەسەر كەسەو نەچن؛ تووشى ھەر ئاوايىيەكى كوردنشەين دەبن، لەپاش تالان واى وىران بكەن كە جىگەى ھىلانەى كوندەبەبووشى لى نەمىنئى. موختەسەرى كەلام «عەباس خانم عەباس خان بى» كارتىكى بەسەر كورد ھىنا كە مېژوو لەپوى ھەلئايە بىگىرپتەو ەيان وەبىر خۆى بەيئىتەو؛ چەندىن منارەى لەسەرى كوردە بى تاوان و بىچارەكان بەرز كەردەو؛ ھەزاران مائە كوردى خانەدانى كۆر كەردەو؛ بە سەتان گوند و ئاوايىيى خاپوور و چۆل و واحىدلقەھار كرد. شا سولتان حوسىنى سەفەوى لە باس و خەبەرى ئەم ھەموو نامەردى و دلبەردىيەى عەباس خان رقى ھەستا؛ ناردى بردىانە ئەسفەھان و بەداريان

داكرد و جىگەى عەباس خانى بە حوسىن خانى لور پر كەردەو. بەلام وەك دەلئى «سەد رەحمەت لە كفن دزى پىشوو». عەباس خان لە چاو حوسىن خانى لور، نوپى لەسەر تەشك و داوئىنان دەكرا؛ عەباس خان بۆ نامەردى و دلبەردى دەسكى لەدوى حوسىنى لور نەكردبوو. حوسىن خانى لور ھەر ئەوئەندە تۆزىك جىگەى خۆى گەرم داھىنا، لەشكرى بردە سەر پشەدر و ئالان و ناو بلباسەتى و قرانىكى واى خستە ناو كوردەكانى ئەو ناو كە تاتار و مەغولپىش بەبىرياندا نەھاتبوو. تا سالى ۱۱۱۰ى كۆچى (۱۶۹۸ى زايىنى) ئەم كارەساتە نەپرايەو و شەپ و كوشتار ھەر بەردەوام بوو؛ لەم ماوئەيەشدا قاسم سولتانى سەرەسۆدرە كە ببوو باوئەشەينى ئاگر و ئاژاو، لە شەپىكا سەرى دۆراند و گرى كلەكە نەوتىنە بە خاكى گۆرپىچە كوژايەو و تا سەر، بەرى دووزمانى لە دارى سوزمانى بۆ نەخورا.

محەممەدخانى والى كە بەختى ھىتابووى و لە داوى عەباس خان خەلەست بوو تا سالى ۱۱۱۳ بە والىيەتى ئەردەلان مايەو. جانگىر سولتان كورى كەلئالى خان كە دەبوو ئامۆزاي، ھەموو رۆژى دەرک و ديوانى ئەسفەھانى لى دەگرت و بۆى تى دەچاند؛ تا لە سالى ۱۱۱۳ى كۆچىدا بەدەركردنى دا. ھەر ئەو سالى لە لايەن شاى سەفەويەو محەممەدخان گورجى ناوتىك كرا بە والىيى ئەردەلان.

مامۆستا ئايەتوللا مەردوخ لە باسى محەممەدخاندا زۆر كەمتر دواو؛ تەنبا ئەوئەندەى ھەيە دەلئى: «لەپاش بەركەنار كردنى ئەحمەدخانى دووھەم، محەممەدخانى ئەردەلان كورى خوسرەوخانى كوژراو لە سالى ۱۱۰۷ى كۆچىدا كرا بە والىيى كوردستان؛ ھەولى دا كە ئەو كوردانەى لە ترسى زولئى عەباس خان پەروازە ببوون، بەيئىتەو. بە فەرمانى شا سولتان حوسىن، حوسىن خانى سەردارى لور كرا بە مەئموورى كوردستان و ئازەربايجان و شارەزور؛ ئەوئەش ياغيىيەكانى تەنئى كرد و پىاوە باشەكانى كۆ كەردەو. شىاوى باسە، ئايەتوللا مەردوخ ئەو كوردانەى كە لە دەست زولئى عەباس خان رايان كەردووە بە پىا و خراپيان دادەنئى؛ وا

دیاره دهیه ویست ملیان بۆ چه قۆ درێژ کهن و باله فره و په له قازه یان نه بێ - ههژار.

تایه توللا له سههر باسه که ی دهروا و دهلی: «جانگیر سولتان کوری کهلبالی خانی ئهردهلان له گهله هیندیک له خه لکی کوردستان کهوتنه سه ریچی له محمه دخان و به ده رکردنیان دا و محمه دخان گورجی کرا به والی. ماوه ی فرمانه وایی محمه دخان شهش سالی خایاندوه».

محمه دخان گورجی: سالی ۱۱۱۳ به فرمانی شا سولتان حوسین؛ محمه دخانی گورجی کرا به والیی کوردستان. محمه دخان دهستی کرد به ئاوه دانکردنه و ی شار؛ چهند مزگه وت و کاروانسه رای ئیجاد کردن. به فرمانی شا سولتان حوسین له نزیک بازاری کۆنی شاری سنه، کاروانسه رای که ی له سههر زه مینی مه لا عه بدولکه رمی قازی دروست کرد، که دووقات و شیتست حوچه بوو؛ ئه مه ی کرده وه قفی که ره لا و نه جه ف و به رپوه برنده که شی به قازی مه لا عه بدولکه ریم سپارد.

سێ سال بوو والیه تیی ده کرد، خه لک لای شا بۆیان تی چاند که: «خانی گورجی هه ر چۆته سنه، گورجی بۆته سونی مه زه ب و خۆی له شیعه یه تی ته کاندوه». شا به وه زۆر توو په بوو، دهست به جی فه رمانی ده رکردنی دا و حه سه ن عه لی خان ناویک که به کوری محمه د موئمین خان ئیعتما دولده وله ناسرا بوو کرایه والیی سنه.

حسه ن عه لی خان: ئه م حه سه ن عه لی خانه راسپێرا بوو که تو مه تی سونیا یه تیی محمه دخان بسپێته وه و تازه ئه م غه له ته دووپاته نه کړیته وه؛ له سههر شیعه و سونیه تی زۆری ئازاری خه لکی کوردستان دا. ئاوه نزووله ی به سته زمانان بۆی ده رکار که وت و شه ویک له شه وانی سالی ۱۱۱۸ دلی پ له چلک و کینه ی له کار که وت. له باسی مردنه که یدا چیرۆکیک ده گێر نه وه و ده لێن: رۆژیک ئه و حه سه ن عه لی خانه بۆ سه بر و گه ران پروو ئه کاته کتوی ئاویه ر؛ له گه رانه ودا تووشی گومبه زی پیر عومه ر ده بی و

ده پرسێ: «ئهم گۆره ئی کییه؟» ده لێن: «گۆری ئیمام زاده یه که له تۆره مه ی ئیمام موسا کازم و پیتی ده لێن پیر عومه ر». کابرا له بیستنی ناوی عومه ر وه ک درووی وه بن کلکی دهن، هه لده تیزینتی و مل له جوین دان به هه رچی عومه ر و عومه ربیه ئه نی؛ ته واو ناگاته وه مال که له داخی پیر عومه ر وه زگ دها و به قه د سندانیک له سههر دلی خر ده بی و کتوپر ده یخا؛ ده ست ده کا به قیژه و هه را که: «بمگه نی، پیر عومه ر منی هه نگا و تووه». زۆری پی ناچی گیانی خان کونیک ده دۆزیته وه و بۆی ده رده چی و ده ورانی حوکمرانی حه سه ن عه لی به سه ر ده چی.

حوسین عه لی خان برای حه سه ن عه لی: دوا ی ئه وه حه سه ن عه لی به ر شه قی پیر هۆمه ر که وت و له گۆرستان وه رکه وت، حوسین عه لی برای جیگی گرت هوه؛ ئه ویش له به دفه ریدا چه پیک ده به ر برا که ی دانه بوو. به زمی شیعه و سوننی ژبانده بوو و تۆله ی پیر هۆمه ری له خه لکی سنه ده کرده وه. خه لکی سنه لیتی وه زاله هاتبوون و زۆریان شکایه تی لی کرد، تا ئه ویش له والیه تی لایرا و که یخوسره وه گ ناویکی له جی دانرا؛ که ئه ویش دوا ی هه ژده مانگ له کار به رکه نار کرا.

تا ئیره پوخته ی قسه کانی مه ستوره خانم بوو، که ده رباره ی حوکمی محمه دخانی گورجی و حه سه ن عه لی و حوسین عه لی و که یخوسره و به گی نووسیوه.

بابزانی میژوو نووسانی تر ده لێن چی؟ ئیسماعیلی مه لا حه مه حوسین ده لێ: «محمه دخان له سالی ۱۱۱۳ دا له والیه تی ده رکرا و محمه د خان ناویکی گورجی له جی دانرا. خانی گورجی سێ سالان حاکی ئه رده لان بوو؛ هه رچه ند به خۆی شیعه مه زه ب بوو به لام بۆ دلخووشی سنه ییه کان ده یگوت: منیش سونیم. شا سولتان حوسین له سههر ئه م باره بارکردن و شیعه به سوننی دانه، لیتی غه زری و سالی ۱۱۱۶ ی کۆچی له کاری به رکه نار کرد و حه سه نخانی کوری موئمین خان ئیعتما دولده وله ی کرده

والیی سنه. حهسهن خان به زۆرهملی سوننی دهکرده شیعه و سونییهکانی سنهی هینابوه داری سهماواتی و له دهستانی مهrgیان به ئاوات دهخواست. زۆربهی زۆری خهڵکی ولاتهکه که نهیاندوهیست ببنه شیعه، به ههراسانی بهرهو شارهزور کوزبون و خۆیان و مهزهبهکیان له چنگ تالان رزگار کرد. حهسهنخان دواي دوو سال لهو سوننی به شیعه کردنه، شهویک له غورابی خهودا مرخهی لی برا و دههۆلی ژبانی درا و قهرهی شیعهخوازی لی برا؛ واتا شهویک له شهوانی سالی ۱۱۱۸ نوست و ئیتر راست نهپۆوه.

شا سولتان حوسین فهرمانی دهکرد که حوسین عهلی برای ئهوه حهسهنخانه فهرمانهوای ئهردهلان بچ. دهباری ئهسفههان لهوه گهیشتبوو که شیعهگهري به زۆرهملی بهسهر خهڵکا ناسهپیندری؛ لهبهه ئهوه ئامۆزگاری حوسین عهلی کرابوو که باری سیاسهتهکی نهرمتر بکات. حوسین عهلی دهستی له شههه مهزهبه ههڵگرتهبوو؛ به سوننی نهدهگوت: لهمن نی. خهڵکهکی ئههوه و ئارام کردهوه و کاریکی وای کرد که ولاتهکه تهواو گهشهدار و ئاوهدان ببیتهوه.

سالی ۱۱۲۰ی کۆچی (۱۷۰۸م) هیندیک پشیوی و ئاژاوه له ولاتهکهدا پرووی دا؛ خهڵکی ولاتهکه تاوانی ههرا و کیشهکهیان خستهسهر حوسین عهلی خان و لی چوونه دهرك و دیوانی ئهسفههان و شکایهتییان لی کرد و بهشایان بهدهرکردن دا و کهیخسرۆخان ناویک له جیگهی ئهوه کرایه والی. ئهویش دوو سال کاروباری ولاتی ئهردهلانی ههڵسووراند؛ تا له سالی ۱۱۲۲ی کۆچی (۱۷۱۰م) مهزنایهتیی ئهوه مهلبهنده دهست عهباس قوڵی خانی ئهردهلان کهوت.

مامۆستا ئایهتوڵلا مهردوخ لهم باسانهدا وردتر و رۆشنتر دواوه و دهلی: «پاش لابرندی محهمدهخانی ئهردهلان له مانگی مهولودی سالی ۱۱۱۳د، محهمدهخانی گورجی به والیهتی هاته کوردستان. محهمدهخانی گورجی به خهڵکی کوردستانی پراگهیاند که: من سونیم و لهسهر مهزهبی

شافعییم؛ پینج فهربه له مرگهوتی سوننی نوێژی به جهماعهت دهکرد. مرگهوت و مهدرهسهی ئایینی دروست کردن؛ کاروانسهرایهکی لهسهر زهمینیکی مهلا عهبدولکهرمی قازی - باوه گهورهی موالییهکانی کوردستان - بنیات نا که دووقات بوو، شپست و شهش حوجرهی تیاپوو. ئهم کاروانسهرایهی کرده مهوقوفهی کهریهلا و مهلا عهبدولکهرمی به متهوهلی دانا. سالانه دهیهکی خۆی لی ههڵدهگرت و باقیهکی دهنارد بۆ کهریهلا بهخیری محهمدهخانی گورجی. خان سی سال له سنه مایهوه؛ دوزمانان خهپهریان به شا سولتان حوسین دابوو که خۆی کردۆته سوننی! لهسهر ئهوه شا لی غهزری و له والیهتی دهکررا.

سالی ۱۱۱۶ لهسهر فهرمانی شا سولتان حوسین، حهسهن عهلی خان کوری محهمد موئمن خان ئیعتماودلدهوله کرا به حاکمی سنه؛ ئهم حاکمه تازهیه، تهواو پینچهوانه کیژنه که بوو، شیعیایهتی کردنهکی له تام دههچوووو؛ چاوی به سوننی ههڵنهدههات؛ له مهجلیسی ئهودا جنیو به ئیمامهکانی سوننی ببوو بنیشتنه خوشکه و شهوچههه؛ گیان و مالی سوننیانی به تالانیکی ههلال و رهوا دهزانی. گوايه رۆژیک دهچیتته راو، چاوی به گومبهزی پیر عومه دهکهوی و دهپرسی: ئهم گومبهزه هی کییه؟ یهکیک له هاوڕیکانی دهلی: گومبهزی پیر عومهه؛ ههه به بیستنی ناوی عومهه چاوی ئهپهڕیتته پشتی سهه و فهرمان ئهدا، تادهگهڕیتتهوه دهبی داری بهسهه بهردهوه نهمین! ناچار پیر عومهه بۆ ههڵدههشیتن. کاتیکی لهراو دیتتهوه و دهگاتهوه مال، ژان و برکیکی له دل دههستت و برستی لی دهپری. چوار سهعات لهشهه رادهپری، بهو ژانه دل دهمری و له وهختی ئاویلکه دانا به ژن و منالی خۆی دهلی: پیر عومهه تۆلهی خۆی کردهوه. ئهم حهسهن عهلییه، له دوو سال کهمتر والی سنه بووه.

سالی ۱۱۱۸ی کۆچی به فهرمانی شا سولتان حوسین، حوسین عهلی برای حهسهن عهلییه مردووهکه کرا به والیی کوردستان. حهسهن عهلییه پيشوو له چاو ئهم حوسین عهلییه به ههوت ئاو شوڤابوو. شهو و رۆژ ههه

خه‌ریکی چه‌وسانه‌وه و کرپوسانه‌وه‌ی خه‌لکی سونه‌ی سوننی مه‌زهب بوو؛ نه‌خوازه که حیکایه‌تی براکه‌ی و پیر عومه‌ر بلاو ببووه، زۆری رق له سوننی و پیر عومه‌ر هه‌ستابوو؛ نه‌وه‌نده‌ی جه‌زربه‌ی خه‌لک دا، تا به‌جاریک به‌خه‌یان لی دادری و له سالی ۱۱۱۹دا چهند پیاو ماقوول و سه‌رناسیکی شار چوونه نه‌سفه‌هان و دیوانیان لی گرت و شکایه‌تیا لی کرد. شا سولتان حوسین به دادی خه‌لکی سنه‌ راگه‌یشت؛ حوسین عه‌لی لایرد و که‌یخوسره‌و به‌گی یاساولی کرده والی کوردستان.

سالی ۱۱۲۰ی کۆچی که‌یخوسره‌وبه‌گ که‌ یه‌کیک له ئیشکچیانی مالی شا بوو، هاته کوردستان و فه‌رمانه‌وایی نه‌رده‌لانی گرت ده‌ست. ئه‌م که‌یخوسره‌و به‌گه‌ جگه‌ له‌وه که‌ وه‌ک هه‌ردووک هه‌سه‌ن و حوسینه‌ را‌بردوه‌کان شه‌ری سوننی و شیعه‌ی ده‌کرد؛ زۆریش کابرایه‌کی ده‌به‌نگ و بی سه‌لیقه و نه‌زان بوو؛ له هه‌موو فه‌رمانی دیوانیدا ته‌نیا یاساولی ده‌زانی و له‌وه به‌ولاره ته‌قه‌ی له سه‌ری ده‌هات. هه‌تا خوا هه‌ز ده‌کا نانه‌جیب و خو‌تپیلکه و نانی نانی بوو. زۆر زوو خه‌لکی سنه‌ لینی بیتزاربوون و هه‌رچی ئه‌یگوت نه‌یاند ده‌کرد. له ئاخیدا رۆژیک خه‌لکی شار و والیی کۆنه یاساول قسه‌یان تیک گیرا؛ خه‌لکه‌که‌ لینی هاروژان و به‌فیته له شاریان وه‌ده‌رنا؛ نامه‌یه‌کیشیان بۆ شا سولتان حوسین نووسی که‌: کوردستان جیگه‌ی سوننی مه‌زه‌بانه و بۆ که‌س مه‌زه‌بی خۆمان ناگۆڕین. ناردنی ئه‌م جو‌ره که‌سانه که‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ئیمه‌ نین و نه‌خوازه شه‌ری مه‌زه‌بیشمان بۆ ده‌نینه‌وه، هیچ به‌هره نادا؛ خۆ به‌تایبه‌تی پیاوی نانه‌جیب و خو‌تپری و تو‌پری وه‌ک ئه‌م که‌یخوسره‌وه هه‌ر به‌ جاریک ولاته‌که‌ی تیک داوه و ناسووده‌یی بۆ دانیشته‌وان نه‌ماوه. ئه‌گه‌ر ئیمه‌ بزانی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و باره ده‌مین و که‌س گوتمان پێ نادا، ناچارین بارکه‌ین بۆ ولاتانی ده‌روه و له‌و شو‌ینه‌ی که‌ مال و ناموس و مه‌زه‌بان ده‌پاری‌ری دامه‌زری‌ن. شا سولتان حوسین که‌ ئه‌م شکایه‌ته‌ی پێ گه‌یشت، تی گه‌یشت که‌ کوردستانیه‌کان له‌گه‌ل حاکمی بیگانه هه‌لناکه‌ن؛ وای به‌ باش زانی هه‌ر

له‌ خۆیان فه‌رمانه‌وایان بۆ دیاری بکری‌ت. له‌ دوا‌ی ئه‌وه که‌ پرس و رای به‌ خه‌لکی خۆجی‌یی کرد، له‌سه‌ر ئامۆژگاری ئه‌وان عه‌باس قولی خان که‌ یه‌کیک بوو له‌ تو‌ره‌مه‌ی خان نه‌حمه‌د خانی هه‌وه‌لی. کرا به‌ حوکمداری کوردستان. که‌یخوسره‌و به‌گ که‌متر له‌ سالیک والیه‌تی سنه‌ی کرد.

عه‌باس قولی خان: مه‌ستوره‌خانم له‌ تاریخه‌که‌یدا ده‌ریاره‌ی عه‌باس قولی خان ده‌لی: «عه‌باس قولی خان ماوه‌یه‌کی زۆر بوو له‌ ده‌ریاری سه‌فه‌ویدا کاربه‌ده‌ست و پیاوی دیوان بوو. له‌ سایه‌ی نازایه‌تی و کارامه‌یی خۆی ببوو پیاویکی سه‌رناس و خۆشه‌ویستی شای ئێران. یه‌ک له‌و کارانه‌ی که‌ پایه‌ی ئه‌وی به‌رز کردبوو، شه‌ری مرید وه‌یس (میر وه‌یس)ی ئه‌فغانی و داکوژاندنی ئاژاوه‌ی کوری عه‌بدو‌للا‌خانی قه‌نده‌هار و هه‌رات بوو. عه‌باس قولی خان له‌و شه‌رانه‌دا یه‌کیک بوو له‌سه‌رکرده‌ به‌کاره‌کانی له‌شکری ئێران و زۆر مه‌ردایه‌تی نواند و نازایه‌تی خۆی به‌ هه‌موو که‌س ناساند. ئه‌گه‌رچی خوسره‌و به‌گ له‌ می‌ژووی نه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لی: شه‌ر ده‌گه‌ل میر وه‌یسی ئه‌فغانی له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداری عه‌باس قولی خان له‌سه‌ر نه‌رده‌لان رووی داوه؛ به‌لام راست نی‌یه‌ و له‌ رۆژگاری به‌ر له‌ والیه‌تییه‌که‌یدا قه‌وماوه. شا سولتان حوسین پریاری دا ئه‌م پیاوه خزمه‌تکاره‌ی خۆی بکاته حاکمی نه‌رده‌لان و چیتر بیگانه و نه‌ناسان نه‌نیریته‌ سه‌ر خه‌لکی کوردستان. سالی ۱۱۲۲ عه‌باس قولی خان فه‌رمانه‌وایی نه‌رده‌لانی گرت ده‌ست؛ حه‌وت سال بی خه‌م و ده‌رده‌سه‌ری به‌سه‌ر ئه‌و مه‌له‌به‌نده‌ راگه‌یشت. هه‌و ساله‌ و دوا، وا هه‌لکه‌وت که‌ می‌روه‌یسی ئه‌فغانی دووباره‌ سه‌ری به‌رزکرده‌وه و له‌ مه‌له‌به‌نده‌کانی لای قه‌نده‌هار و هه‌رات و خوراسان ده‌ستی کرد به‌ ئاژاوه‌نانه‌وه و شه‌ری به‌ ده‌وله‌ت فروشت. شا سولتان حوسین فه‌رمانیکی بۆ عه‌باس قولی خان ده‌رکرد که‌ به‌ له‌شکری نه‌رده‌لانه‌وه بچیته‌ به‌ره‌نگاری می‌روه‌یس و ئاژاوه‌که‌ی داکوژینی.

عه‌باس قولی خان به‌ دووه‌زار چه‌کداره‌وه به‌ره‌و خوراسان وه‌پێ که‌وت و

گه‌یشته تاران. ئیتیر له تاران به‌ولاوله نه‌چوو، سه‌ربه‌خۆ جله‌وی به‌ره‌و کوردستان وه‌رگێڕ و گه‌رایه‌وه. شا سولتان حوسین ئهم پاشگه‌زبون‌ه‌وی به‌ که‌یفی نه‌بوو؛ خه‌به‌ری دایه‌ که: هۆی چی بووه‌ قسه‌ی منی شکاندووه‌ و شه‌رتی خۆی نه‌په‌راندووه‌؟ عه‌باس قوڵی خان له وه‌راما به‌ عه‌رزێ گه‌یاند که: سووچ و تاوانی ئهم گه‌رانه‌وه‌یه‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ملی عه‌لی قوڵی خان کورێ زۆراب سولتان نه‌وه‌ی که‌لبالی خان. ئهو له تاران له‌گه‌ڵ چه‌کداره‌ کورده‌کاندا پێک هاتووه‌ که به‌قسه‌م نه‌که‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه‌، منیش هه‌یچم بۆ ده‌گه‌ڵیان نه‌کراوه‌ و ناچار گه‌رامه‌وه‌. شا له‌و وه‌رامه‌وه‌ تێ گه‌یشت که ئهم عه‌لی قوڵی خانه‌ زۆر له‌و عه‌باس قوڵی خانه‌ به‌هونه‌رت‌ره‌ بۆیه‌ توانیویه‌ له‌شکره‌که‌ی لێ هه‌لگێڕێته‌وه‌. وای به‌ باش زانی که عه‌لی قوڵی له‌ جیگه‌ی عه‌باس قوڵی دانێ و عه‌باس قوڵی هه‌لپه‌سێری و کاروباوی ئه‌رده‌لان و له‌شکرکێشی بۆ ئێران، به‌ عه‌لی قوڵی بسپێری».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین له‌ تاریخه‌ ئه‌رده‌لان فارسییه‌که‌یدا ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۲ی کۆچی (۱۷۱۰م) عه‌باس قوڵی خان کرا به‌ والیی ئه‌رده‌لان؛ ناردی به‌شوین خزمه‌کانیدا که له‌ مه‌لبه‌نده‌کانی سیاکێو و مه‌ریواندا کاری دیوانی ئێرانیان ده‌کرد و له‌ خۆی کۆکردنه‌وه‌ و زۆر باشی حاواندنه‌وه‌، خه‌لکی ولاته‌که‌ش زۆری لێ رازی بوون و هه‌یچ گله‌ و گازنده‌یان لێ نه‌بوو. سالی ۱۱۲۹ی کۆچی (۱۷۱۶م) میرووه‌یسی ئه‌فغانی له‌ شای ئێران یاگی ببوو؛ فه‌رمان ده‌رچوو که عه‌باس قوڵی خان به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لان‌ه‌وه‌ ڕوو بکاته‌ ئه‌فغانستان و ئهم یاغییانه‌ ده‌سته‌مۆ بکات. خان به‌ له‌شکروه‌ ڕۆیشت و گه‌یشت‌بووه‌ تاران که له‌شکره‌که‌ی مانی گرت و جوابی خانیان نه‌دایه‌وه‌. عه‌باس قوڵی خان شکاتی له‌ شا کرد که: تاوانی ئهم مانگرتنه‌ له‌سه‌ر ئه‌ستۆی عه‌لی قوڵی به‌گی کورێ زۆراب به‌گی کورێ که‌لبالی خانه‌؛ ئهو هانیان دده‌ا و مانیان پێ ده‌گرێ و له‌ مانیان ده‌ته‌کێنێته‌وه‌. شا تێ گه‌یشت عه‌لی له‌ هه‌باس به‌کارتره‌؛ به‌ بێ هه‌یچ فوو له‌ دۆ کردن، عه‌باس قوڵیی ناردی زیندانی ئه‌سفهان و عه‌لی

قوڵی کرده‌ مه‌زنی ئه‌رده‌لان».

ماموستا ئایه‌توڵلا مه‌ردۆخ له‌ تاریخه‌که‌یدا جیاوازییه‌کی ده‌گه‌ڵ مه‌ستووره‌ و تاریخی ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسیندا هه‌یه‌ و ده‌لێ: «سالی ۱۱۲۱ی کۆچی عه‌باس قوڵی خان کراوه‌ته‌ والیی سنه‌. له‌ سالی ۱۱۲۸ فه‌رمانی پێ دراوه‌ که بچێته‌ شه‌ری ئه‌فغانان. له‌شکره‌که‌ی هه‌شت هه‌زار چه‌کدار بووه‌ که هه‌موویان سواربوون. عه‌لی قوڵی کورێ جانگیر سولتان یه‌کیک بووه‌ له‌و سوارانه‌؛ به‌دزیه‌وه‌ ده‌چێته‌ بن کلێشه‌ی سه‌رۆکه‌کانی له‌شکر و تییان ده‌گه‌یه‌نێ که شه‌ر کردن له‌ هه‌رات و قه‌نده‌هار بۆ خه‌لکی کوردستان و اتا له‌برسان مردن و به‌ خۆپایی به‌ کوشت چوونه‌؛ قسه‌کانی کاریگه‌ر ده‌بی و له‌ شه‌ویکا هه‌موویان تێ ئه‌ته‌قین؛ کوردستان بگه‌ره‌و هاتم. عه‌باس قوڵی ته‌نیا دوو سێ که‌سی له‌ تاران به‌ ده‌وره‌وه‌ ده‌مینێ و ئه‌ویش ناعیلاج نامه‌یه‌ک بۆ شا ده‌نێری و له‌ویدا بۆ عه‌لی قوڵی تێ ده‌چینێ که خه‌تی خوار له‌بن سه‌ری ئه‌ودایه‌. شا له‌ بێ حونه‌ری عه‌باس قوڵی زۆر تووڕه‌ ده‌بی و فه‌رمانی گرتنی ئه‌دا؛ خه‌لات و فه‌رمانی والیه‌تی ئه‌رده‌لان و نازناوی خانیه‌تی به‌هۆی عه‌لیخانی فه‌راشی خۆیدا بۆ عه‌لی قوڵی خان به‌ری ئه‌کات. عه‌باس قوڵی خان هه‌شت سال والی بووه‌».

عه‌لی قوڵی خان: وه‌ک ده‌گێرنه‌وه‌ ئهو عه‌لی قوڵی خانه‌ به‌ر له‌وه‌ بێته‌ والیی ئه‌رده‌لان، چه‌ند سالێک زۆر به‌هه‌ژاری و نه‌داری له‌ گوندیک ژیاوه‌ که ناوی ئهو گونده‌ شه‌خه‌یه‌ و سه‌ر به‌مه‌لبه‌ندی خوڕخوڕیه‌. خه‌لکی شه‌خه‌ که زانیویانه‌ نه‌جیم زاده‌یه‌ و لیتی قه‌وماوه‌، زۆریان دێ پێ سووتاوه‌ و به‌قه‌د توانا یارمه‌تییان داوه‌؛ زۆر جاریش ئامۆژگارییان کردووه‌ که ئهم گونده‌ جیگه‌ی ئهو نییه‌ و ئه‌گه‌ر بچێته‌ شار و بازاران، له‌وانه‌یه‌ کاریکی باشی ده‌س که‌وێ و له‌ که‌ساسی و هه‌ژاری رزگاری بێت. به‌لام ئهو گوێی به‌م قسانه‌ نه‌داوه‌ و گوته‌ویه‌: «هه‌ر هه‌ر خوا حه‌ساوه‌؛ ئه‌گه‌ر خوا شتیکم بدات، له‌گوندی شه‌خه‌ش به‌م ده‌مگاتی». ئیتیر وابوو له‌ سالی ۱۱۲۹د له‌ سایه‌ی

شه‌یتانی و دوو زمانی کردنی عه‌باس قولی خان، میرایه‌تیی ئه‌رده‌لانی ده‌س که‌وت و خوا له‌شه‌خ‌له‌ بۆی نارد. هه‌رچه‌نده زۆری ده‌ردی نه‌داری کیشابوو، به‌لام وه‌ختی بوو به‌ خاوه‌ن هات و داها‌ت زۆر پیاو‌یکی ده‌ه‌نده و ده‌ست بلاو و مه‌رد و رهند و پیاو بوو. دوو سال به‌سه‌ر میرایه‌تی کردنه‌که‌یدا راده‌برا که‌ نه‌خۆشی چاو قوول‌که (تاعوون) که‌وته ولاتی ئه‌رده‌لانه‌وه و هه‌شتا هه‌زار که‌سی کوشت. هه‌ر له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداریی ئه‌وا، خه‌لکی لو‌رستان له‌ شا سو‌لتان حوسین هه‌لگه‌رانه‌وه و ئازاوه‌یان نایه‌وه. شا به‌ عه‌لی قولی خانی ئه‌سپارد که‌ ئه‌و لو‌رانه‌ی بۆ ته‌نێی بکا. خان به‌ له‌شکرکی زۆر و ته‌یاره‌وه‌ پوی کرده‌ لو‌رستان و به‌گژ لو‌ر و به‌ختیاریه‌کاندا هات؛ له‌ پاش چه‌ند شه‌رێکی خه‌ست و خویناوی، له‌شکری لو‌ران شکا و لو‌ر هه‌لاتن و ئه‌رده‌لانی سه‌ریان ده‌دوونان و ده‌م له‌ سه‌رپشت راویان نان؛ زۆریان لی کوشتن تا ناچاریان کردن خۆ‌بدنه‌ به‌ ده‌سته‌وه. سه‌ره‌ک هۆز و سه‌رکرده‌کانی لو‌ر و به‌ختیاری به‌ پیتشکه‌ش و دیاریی زۆره‌وه و ها‌تنه‌ خزمه‌ت خانی ئه‌رده‌لان و خۆیان ته‌سمیل کرد. عه‌لی قولی خان سه‌رۆکی لو‌ره‌کانی ده‌گه‌ل چه‌ند پیاو ماقوول‌یکی لو‌ری دیکه‌دا به‌یه‌خسیری نارد ئه‌سه‌فه‌هان؛ نامه‌یه‌کیشی بۆ شا نووسی و تکای به‌خشینی بۆ ئه‌و به‌خسیرانه‌ کرد. شا سو‌لتان حوسین تکایه‌کی لی قبوول کرد؛ لو‌ره‌یه‌خسیره‌کانی به‌خشی و به‌ به‌خشش و خه‌لاته‌وه‌ ناردنیه‌وه‌ ولاتی خۆیان. عه‌لی قولی خان دوا‌ی ئه‌و شه‌ره‌ که‌ گه‌راپه‌وه‌ ولات، ته‌واو تونده ته‌بیات ببوو؛ پیاو ماقوول‌ه‌کانی ئه‌رده‌لانی له‌ خۆی رهنجان و ئه‌وانیش له‌ دژی ئه‌و ده‌گه‌ل ده‌رویش به‌گ و حوسین به‌گی مامۆبی پیتک ها‌تن که‌ له‌ والیه‌تی ده‌ری که‌ن. خان که‌ به‌کاره‌ساته‌که‌ی زانی و ده‌شیزانی ده‌ره‌قه‌تی ئه‌و گه‌له‌کو‌مه‌گییه‌ نایه‌، سه‌نی به‌جی هیشته‌ و خۆی کوتایه‌ ناو قه‌لای پاله‌نگان و وه‌لامی بۆ خانه‌ پاشای به‌به‌ نارد که‌ ده‌هانای بیته‌ و به‌لای خزمانی له‌ کو‌ل کاته‌وه‌. خانه‌ پاشا رۆسته‌م به‌گی جافی به‌ له‌شکری جافانه‌وه‌ به‌ هیمدادی عه‌لی قولی خان نارد. عه‌لی قولی خان پریاری دا

که‌ ده‌ست بۆ چه‌ک به‌ری و نه‌یارانی خۆی له‌ناو بیات؛ دژه‌کانیش خۆیان له‌ ده‌سک نابوو که‌ به‌ گژیا بچنه‌وه‌. هیندیک له‌ که‌یخودا و ریش سپیی تایه‌فه‌، بوونه‌ ناو‌پژیکه‌ر و نه‌یان‌ه‌یشت ئه‌م خوین‌پژیی و براکوژییه‌ رووبدات. نیوانی دوژمنانیان خۆشه‌وه‌ کرد و هه‌موولا ئاشته‌ بوونه‌وه‌ و عه‌لی قولی خان ها‌ته‌وه‌ سه‌رکار و باری سه‌رداری خۆی. به‌لام ئه‌و ئاشته‌ و ته‌باییه‌ زۆری نه‌خایاند؛ دیسان نه‌یاران تی هه‌لچونه‌وه‌. پیاو ماقوولان و ریش چه‌رموگه‌کانی خیرخواش دیتیان تاوان له‌ عه‌لی قولی خانه‌ و هه‌موو ده‌ستیان خسته‌ ده‌ستی یه‌ک و خانیان له‌ والیه‌تی خسته‌ - تا ئی‌ره‌ رپوایه‌تی تاریخه‌که‌ی مه‌ستوو‌ره‌خانم بوو ده‌رباره‌ی حو‌کمی عه‌لی قولی خان.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین له‌و باره‌وه‌ ده‌لی: «له‌ رۆژگاری ده‌سه‌لاتداری عه‌لی قولی خاندان گرانیه‌کی زۆر به‌سام پوی کرده ئی‌رانه‌وه؛ ئه‌و قاتی و گرانیه‌ مه‌له‌ب‌ندی ئه‌رده‌لانیشی ته‌نیه‌وه‌. زۆر که‌س له‌ مه‌له‌ب‌ندی ئه‌رده‌لاند له‌ برسان قریان هات. هه‌ر له‌و سه‌ر و به‌نده‌شدا حو‌کومه‌تی لو‌رستانی بچووک له‌ شای ئی‌ران هه‌لگه‌راپه‌وه‌. عه‌لی قولی خان به‌ له‌شکری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ پوی کرده‌ لو‌رستان و فه‌رمانی شای پت بوو که‌ لو‌ره‌کان ته‌م‌ن بکات. شه‌ر و کوشتاریکی زۆر له‌ نیوان لو‌ر و ئه‌رده‌لاند قه‌وما. زۆریه‌ی گه‌وره‌پیاوانی لو‌ر له‌و شه‌ره‌دا سه‌ریان تید‌اچوو؛ عه‌لی قولی خان شه‌ره‌که‌ی برده‌وه‌ و ته‌نانه‌ت کو‌ری سه‌رداری لو‌ری به‌ دیل گرت و ده‌گه‌ل خۆیا هینای. لو‌رستان ها‌ته‌وه‌ به‌رحو‌کمی شای ئی‌ران. سه‌رداری لو‌رستان ها‌ته‌ مالی شا و شا لی خۆش بوو. شا ده‌یه‌ب‌یست بۆ دل‌خۆشکردنی سه‌رداری لو‌ران عه‌لی قولی خانیشت له‌ والیه‌تی ئه‌رده‌لان ده‌رکا؛ به‌لام کابرا تکای له‌ شا کرد که‌ ئه‌و کاره‌ نه‌کا و عه‌لی قولی خان هه‌ر والی بیته‌. خان ها‌ته‌وه‌ ولاتی ئه‌رده‌لان؛ به‌لام به‌ختی هه‌تاسه‌ر نه‌یه‌ینا؛ سالی ۱۱۳۳ی کوچی (۱۷۲۰م) له‌ والیه‌تی لایرا و عه‌باس قولی خانی له‌ جی دانرا».

به لām تاریخه که ی مامۆستا مهردۆخ لهوبارهوه زۆر زانایانه تر و ناگادارتر له دوو میژوونوسی پیشوو بۆ ئەم باسه چوو و زۆر به سه ره و به ره تر باسی لێوه دهکا و دهلی: «عهلی قولی بهگ زۆر به رووتی و نه داری له گوندی شه خله، سه ره به مهلبهندی خوړخوړه دهژیا، خه لکی ئاوابی به زه یان پیتدا دهاته وه و یارمه تی یان ده کرد. هه والانی پیتیان دهگوت: تۆ نه جیم زاده ی، ئەگه ره له شار بوایه ی له وانه بوو دهستت له کاریکی دیوانی گیر بکرایه. ئەو دهیگوت: ئەگه ره خوابیدا، له شه خله ش دهیدا. وهختی عه باس قولی خان له سه ره فه رمانی شای ئیران خه ریکی له شکر کۆکرده وه بوو، عه لی قولیشی وهک سواره یه کی له شکر ره گه ل خست و ناردی بۆ لای ئەفغانستان. دوا ی ئەوه که له شکری ئەرده لان له تاران هه به ره و کوردستان گه راپه وه و وازی له چوونی ئەفغان هیتا، عه لی قولی به گیش راست هاته وه شه خله ی جاران و ژبانی هه ژاران ه ی به سه ره گرت ه وه. کاتی که عه باس قولی خان بۆ پاکانه ی خۆی ویستی ناوی عه لی قولی پیس بکا؛ شا سولتان حوسین به یی ئەوه بزانی ئەو عه لی قولیه کتیه و چۆن دهژی، واتی گه یشت که ده بی پیاویکی زۆر له زه بر و سه رناس و به ناویانگ بی و خه لکی ولاتی ئەرده لان له قسه ی دهر نه چن. ئیتر له سه ره ئەم خه یاله، عه لیخانی فه راشی تاییه تی خۆی ساز دهکا که خه لات و فه رمانی والیه تی و نازناوی خان به دیاری بۆ عه لی قولی بهگ به ری. عه لیخانی به رده ستی شا دیت ه کوردستان و سو راغی عه لی قولی ده گری؛ ده لێن: واه گوندی شه خله یه. ده چیت ه گوندی شه خله. له وه بری جۆباریکه وه که ده بی بۆ گه یشتنی گوند لیتی به په رنه وه، سی که س راویستان. عه لیخان له وه به ره وه لییان ده پرس ی: عه لی قولی بهگ له کو تیه ؟ عه لی قولی بهگ که بۆ خۆی به کییک له وه سی که سانه یه، به ته رح و دیمه ن ده زانی ئەم کابرا پرس یارکاره پیماوی ده ولته ته. دیت ه خه یالیه وه که ره نگه هات بی بیگریت، چونکه له تاران هه وه لاته وه و له شه ر خۆی دزی وه ته وه. به ترسی که وه لێ ده پرس ی: بۆ چیت ه؟ کابرا ده لێ: خه لات و به راتی شام بۆ هیتا وه و دهیده می. عه لی

قولی باوه ر ناکا؛ به یه کییک له هه واله کانی دینشینی ده لێ: وامن ده رۆم، تۆ بواری جۆباره که ی لێ بگۆزه با دره نگتر بگاته ئاوابی. ئەو ساش ئیوه بیدۆزن ئەگه ره راستی کرد ئەوا من تۆزیک جلک و به رگی خۆم ده گۆرم و دیم؛ ئەگه ره راستیش نه بوو ئەوا له کونیکه وه بۆی ده رده چم. عه لیخانی راسپارده ی شا دوا ی نیو سه عاتیک دیت ه ناو ئاوابی؛ خه لکی ئاوابی ده وری لێ ده گرن و کاره که یان زۆر به لاره سه یر و سه مه ره ده بی. عه لی قولی که بۆی مه علوم ده بی کابرا راست دهکا و خه لات ی بۆ هیتا وه، هیندیک سه ره گو تیاکی خۆی ده ته کیت ی و جلکی ده گۆری؛ دیت ه لای عه لیخان و خۆی پی ده ناسیت ی. عه لیخان کړنۆشی بۆ ده با و خه لات ه که ی شای ده به ره دهکا و فه رمانی حو کمی ئەرده لانی ده داتی. ئیتر له کف له کوونیکدا عه لی قولی شه خله یی ده بیت ه خانی فه رمانه وای کوردستان. عه لی قولی خان روو ده کاته خه لکی ئاوابیه که و ده لێ: نه مگوت ئەگه ره خوا بیدا له شه خله ش دهیدا! - ئیستاش ئەم قسه یه بۆته باو له کوردستانا- دوا ی دوو سی رۆژیک کار به ده ستان و پیما و ما قولانی کوردستان که ئەو ده نگ و باسه ده بیسن به ره و شه خله په ل ده بن و له رێگه ی خزمه تگوزاری می ری خوا پیتدا واه مله ده کهن؛ به هه زار ده بده به و ته نه نه والیی نو ی به ره و شاری سنه ده هیتن. رۆژی ۱۹ ی مانگی شه شه کانی سا لی ۱۱۲۹ عه لی قولی خان ده گاته ناو سه رای ده ولته تی و کاروباری ولاتی ئەرده لان ده گریته ده ست.

هه ره له وه سه ره وه نه د هدا خه لکی لو رستان و به ختیاری له ده ولت یاغی بوون و ملیان نا له ئاژا وه نانه وه. به فه رمانی شا سولتانی حوسین، عه لی قولی خان راسپیردرا که ئەو یاغییانه به رده ست بکا و شه ر و هه را دا کوژیت ی. خان به له شکری ئەرده لانه وه چوو سه ره لو ر و به ختیاریه کان و شه ر له نیواندا قه و ما. عه لی قولی خان له شکره که ی خۆی به ته رزی له شکری ده ولته تی ریکو پیک کرد؛ با لی راست و با لی چه پی بۆ دیاری کردن و خۆشی له نا وه ندی له شکرا قه راری گرت. وهختی شه ر داگیر سا،

لوړ و بهختیاری تاماوه‌یه‌کی کهم توانییان شهر بکه‌ن و له‌وه به‌ولاوله شکن و زورپیس شکن؛ شه‌شسه‌د که‌سیان لی به دیل گیرا و هه‌رچی بوی کرا و توانی راکا رای کرد و که‌ولی خوی رزگار کرد. حاکمی لوړستان هه‌ر نه‌ونده‌ی پی کرا خوی هاویشته ته‌ویله‌ی عه‌لی قولی خان و داوای لی بووردنی لی کرد. عه‌لی قولی خان حاکمه‌که‌ی لوړستان و چهند که‌سیکی تری له سهرناسانی لوړ و بهختیاری به دیاری بوشا سولتان حوسین نارد و تکای لی کرد که بیانبه‌خشیت. شا له نازایه‌تی و ده‌ست گهرمی‌ی خان زور و ده‌که‌یف هات؛ فه‌رمانی به‌خشینی لوړه یه‌خسیره‌کانی دهرکرد و خه‌لاتی کردن و ناردنیه‌وه ولاتی خو‌بان. عه‌لی قولی خانیش زور به‌شانازی و سهریه‌رزبیه‌وه هاته‌وه سنه و له‌سهر ته‌ختی فه‌رمان‌په‌وایی پالی دایه‌وه.

له دووه‌مین سالی فه‌رمان‌په‌وایی عه‌لی قولی خاند؛ په‌تا و ئاهوی چاقوولکه (تاعون) به کوردستان وهربوو؛ نزیکه‌ی هه‌شتا هزار گیانی به‌تالان برد. سالی ۱۱۳۲ی کوچی، نه‌فغانی و ئوزبه‌گ هیرشیان هینایه سهر ئیران و دنیا‌یه‌کی پر له پشیوی و ئاژاوه‌یان خسته‌پروو. زهر و زهنگی ده‌ولته‌ی نه‌سفه‌هان به‌هوی ئاژاوه‌ی نه‌فغان و ئوزبه‌گان، زوری له کورتی دابوو و ترسی له دلی خه‌لکا که‌متر مابوو. حوسین به‌گی مامویی و ده‌رویش به‌گی مامویی و ده‌گه‌ل هیندیک له پیانوانی سهرناس و ده‌سه‌لاتداری کوردستاندا، له دژی عه‌لی قولی خان پیک هاتن؛ نامه‌یه‌کیان بوشا خانه پاشا کوری محه‌مه‌د پاشای بابان – که یه‌کیتک بوو له ئاموزایانی سوله‌یمان پاشای به‌به – به‌ری کرد که له‌سوله‌یمانی‌وه بیته سنه و بیته گه‌وره‌ی نه‌رده‌لان و به‌یارمه‌تیی نه‌وان عه‌لی قولی خان دهر بکا. خانه پاشا که حاکمی سوله‌یمانی و ولاتی بابان بوو له‌م نامه‌یه زور که‌یفی هات؛ له‌شکری کرد و هات مهربوانی له خاکی نه‌رده‌لان دابری و گه‌یشته پینج فرسه‌خی سنه (فرسه‌خیک نزیکه‌ی هه‌شت هزار میتره). عه‌لی قولی خان زانی ده‌روستی له‌شکری بابان نایه؛ ناچار له هه‌لیکدا هه‌لات و خوی گه‌یاند نه‌سفه‌هان و نه‌رده‌لانی بوشا خانه پاشا به‌جی هیشته. سهد و مه‌لا و

پیان و ماقوول و ریش سپیانی سنه بوشا پارتیزگاری له گیان و مالی خو‌بان چون به‌پیر خانه پاشاوه و زوریان به‌خیر هینا و له‌گه‌لیا هاتنه‌وه سنه. له‌وساوه سنه که‌وته به‌ر حوکی بابان و له چنگ نه‌رده‌لانیه‌کان دهرچوو. عه‌لی قولی خان سهرجه‌م سی سال والیه‌تیی سنی کردوه.

خانه پاشای بابان: مه‌ستوره خانم باسی خانه پاشای کردوته ناوانخی به‌سهراتی عه‌باس قولی خان و له‌ژیر سهردیری «عه‌باس قولی خان بوشا جاری دووه‌م» دا ده‌لی: «له سالی ۱۱۳۲ی کوچیدا خه‌لکی سنه له عه‌لی قولی خان جاز بوون و به دهرکردنیان دا. عه‌باس قولی خان‌ی کوری محه‌مه‌د خانیان دووباره به والیه‌تیی سنه دیاری کرد؛ نه‌سفه‌هانیش فه‌رمانی حوکی‌مانی سه‌قزی دا به عه‌لی قولی خان. له‌و ده‌مه‌دا که عه‌باس قولی خان والیه‌تیی سنی دهرکرد، نه‌فغانیه‌کان و ئوزبه‌گیه‌کان شالوایان هینا بوشا ئیران و کونه مشکیان به سه‌فه‌ویه‌کان کرده قه‌یسه‌ری. شای نه‌سفه‌هان ولایم بوشا عه‌باس قولی خان نارد که ده هانای ده‌ولت بی. خان له‌شکری سنی ته‌یار کرد و به‌ره‌و پیری دوزمنانی ئیران چوو؛ به‌لام له نه‌نجامدا به سهری شکاو و پاشلی خو‌نواوییه‌وه به‌ره‌و سنی دای قه‌لاشت؛ خه‌لکی سنه که زانیان والی شکاوه ده‌ستیان کرد به جوتن پیدان و هه‌رچی نه‌شایه‌د و نه‌بایه‌ده به‌و کابرایه‌یان کرد. نه‌فغانیه‌کان خو‌بان گه‌یاند نه‌سفه‌هان و شا سولتان حوسینی سه‌فه‌ویان کوشت و مه‌ل‌به‌نده‌کانی فارس و عیراق و خوراسانیان له ئیران داگیر کرد. کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی خه‌به‌ریان به سولتانی رومی دا که: ئیران پرستی لی پراوه و حکومه‌ت هیزی نه‌ماوه و نه‌فغان و ئوزبه‌گ تربتانه‌ی تیدا ده‌که‌ن؛ نه‌گه‌ر سولتان ریمان بدات، ئیمه‌ش گوچی خو‌مان دهر‌فینین و دهر‌فته له ئیرانی ویران دینین. سولتان له‌م مزگینیه‌ی گه‌شایه‌وه؛ پاشا و ماشای به‌ردایه ئیران. له‌شکری عوسمانی له نه‌زره‌پرومه‌وه که‌وته ناو ئیرانه‌وه؛ قه‌لاکانی مهربوان، شیروان، مووش، وان و سهرله‌به‌ری نازهریایجانیان تا مه‌راغه و خه‌مه‌سه داگیر کرد. هه‌ر له‌و سهرویه‌نده‌شدا

پاشاکانی بابانی له عێراقی عه‌ره‌به‌وه هه‌لیان به ده‌رفه‌ت زانی و ئه‌وانیش هێرش‌شیان به‌ره‌و ئێران هانی؛ زۆر به‌زوویکی زوو ولاتی ئه‌رده‌لان، کرماشان، هه‌مه‌دان، مه‌ڵبه‌نده‌کانی پرووجرد، نه‌هاوه‌ند و گه‌رووسیای خسته ژێر چه‌پۆکی خۆبانه‌وه.

ئهو سه‌له میژوو له هه‌زار و سه‌ت و سی و شه‌شدا بوو؛ سه‌رکرده‌ی هێرش‌به‌رانیش خانه‌پاشای بابان بوو. خانه‌پاشا خۆی به‌سه‌ر ولاتی ئه‌رده‌لاندا سه‌پاند و ئه‌حمه‌د پاشای به‌به‌ش بوو به‌ فه‌رمانه‌په‌وی کرماشان. له‌م شه‌ر و هه‌رایه‌دا عه‌باس قوڵی خان سه‌ری دۆراند و ئه‌رده‌لان بێ ئه‌رده‌لانی مایه‌وه.

مه‌ستوره‌ خانم ده‌رباره‌ی گرتنی هه‌مه‌دانه‌وه له‌لایه‌ن هێرش‌به‌رانه‌وه ده‌لێ: «ئهو پاشایانه‌ی که هه‌مه‌دانیان گرت، ملیان له‌ تالان و پرۆی خه‌لکی هه‌مه‌دان نا و ته‌نانه‌ت ژن و مندالی خه‌لکی ئهو مه‌ڵبه‌نده‌شیان به‌ دیل گرت و په‌گه‌ڵ خۆیان خست. پێگه‌ی ئهو تالانه‌رانه که ده‌بویه تالان به‌رنه‌وه بۆ ولاتی عێراق، سنه‌ بوو. وه‌ختی ورده و یه‌خسیری هه‌مه‌دانییه‌کان گه‌یشتنه‌ سنه؛ مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی قازی دلی بزبان سووتا و ده‌هانا‌یان هات؛ به‌خواهشت یان به‌که‌ڕین، ژن و مناله‌ دیله‌کانی رزگار کرد و نارده‌یه‌وه شوینی خۆیان».

خانمی میژوونوس وه‌ک په‌راویزیک ئه‌مه‌نده‌شی خستۆته سه‌ر: «له‌و رۆژگا‌ره‌دا که گه‌ڵه‌ی خانه‌دانی سه‌فه‌وی که‌وتبووه لیژی، هه‌موو ئێران ببووه سێ پارچه و هه‌ر پارچه‌ی به‌ ده‌ست بێگانه‌یه‌که‌وه بوو؛ خوراسان هه‌تا فارس و په‌ی و عێراق، ئه‌فغانی ده‌یانخوارد، مازنده‌ران پاروه چه‌وره‌ی رووسه‌کان بوو؛ رۆژئاوای ئێرانیش ببووه جێپاوه‌ی رۆمییه‌کان واته ده‌وله‌تی عوسمانی».

مه‌ستوره‌ خانم ده‌رباره‌ی خانه‌پاشا و حوکمی له‌ ولاتی ئه‌رده‌لاندا ده‌لێ: «خانه‌پاشا که سه‌ر به‌ عوسمانییه‌کان بوو، دوای ئه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر سنه‌دا

گرت، مژده‌ی سه‌رکه‌وتنی خۆی به‌ هۆی مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی قازی نارد له‌ سولتانی رۆمی و داوای له‌ سولتان کرد که پوول و پارهی‌کی به‌ مه‌لادا بۆ بنێری تا مرگه‌وت و فێرگه‌ ئایینییه‌کانی سنه وه‌گه‌رخاته‌وه و سازبان کاته‌وه و هێندیکانیش له‌ نه‌بوو دروست بکا. سولتان زۆری رێز له‌ مه‌لا گرت؛ خه‌لاتی کرد و گیرفانی له‌ پوول ئاخنی؛ فه‌رمانی قازیه‌تی و مفتیه‌تی ولاتی سنه‌ی دایه و نارده‌یه‌وه کوردستان. له‌ سالی ١١٣٨ی کۆجیدا له‌سه‌ر زه‌وییه‌ک -که ئیستا باغه و له‌ په‌نا بنکه‌ی والیه‌وه هه‌لکه‌وتوو و ناوی باغی فێرده‌وسییه- فێرگه‌یه‌کی ئایینی بناغه‌ی دارپێژا و له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا به‌سه‌ر په‌رشتیی خانه‌پاشا سه‌ری گیرا؛ مناره‌یه‌کی زۆر به‌رزیشی له‌سه‌ر قوت کرایه‌وه».

مه‌ستوره‌ خانم ده‌لێ: «من خۆم ئهو مه‌دره‌سه‌یه‌م دیتوو؛ تا زه‌مانی ئامانوللاخانی دووه‌م هه‌ر مابوو؛ به‌لام ئامانوللا خان چونکه ئهو شوینه‌ی به‌ شوینه‌واری نامۆ و غه‌واره‌ ده‌زانی، چاوی پێ هه‌ڵنده‌ده‌هات و به‌لایه‌وه شه‌رم بوو چاوی پێ بکه‌وێ؛ فه‌رمانی‌دا داریان به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌هێشت و تیک و پێکیان دا».

خانمی میژوونوس له‌سه‌ر وتاره‌که‌ی ده‌روا و ده‌لێ: «دوای ئه‌وه که نادر سه‌ری به‌رزکرده‌وه و هێنای شاتۆماسیی کرده به‌رزه‌کی بانان و بۆخۆی هه‌مه‌کاره‌ بوو، ملی نا له‌ هه‌له‌ژاردنی ئێران له‌ بێگانان؛ هه‌ر خۆی له‌شکری هێنایه سه‌ر کرماشان، هه‌مه‌دان، کوردستان و ده‌گژ پاشایانی ده‌سته‌نده‌خۆری عوسمانی راچوو. له‌شکری رۆمی و بابانی خۆیان له‌به‌ر هه‌لمه‌تی نادر نه‌گرت؛ زوریه‌ی پیاوماقوولانی کوردستان ده‌وپێک هه‌لپێژانانه‌دا، یان کوژران یان دیل و زنجیرکران. خوسره‌و به‌گی مونشی و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی قازی له‌ کوژراوه‌کان و محمه‌د عه‌لی وه‌کیلی له‌ زنجیرکراوه‌کان بوون. نادرشا که دوژمنی راونا، له‌ سالی ١١٤٢هاته ناو شاری سنه؛ محمه‌د قوڵی به‌گی وه‌کیلی داوا کرد، که له‌ زیندانداندا بوو، لیتی پرسی: کێی وات پێ شک دی که له‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانییه‌ بێ و له‌

کاروباری فەرمانرەواييش سەرى دەربچى؟ ھەمە قوللى بەگ سوبحان وئىردى خانى كورى ھەمەخانى ئەرەللانى بۆ دەس نیشان کرد. بە فەرمانى نادرشا، سوبحان وئىردى کرا بە کەلەپوورگرى باب و باپىران و پسوولەى والىه تىبى سەنى بۆ ئىمزا کرا».

مامۆستا ناسرخانى ئازادپوور پەراوئىزىكى لەمەر نادرشاو نووسىو ھە بى جى نىيە ئىمەش پاي گوئىزىن؛ دەلى: «لە پۆزگارانى بەر لە سەفەوبىيەکان و لە دوایيشدا، لە دەورانى ئەوانيشدا دەولەتى ئىران زۆر لە ھۆزە کوردەکانيان بەرەو سنوورەکان کۆچ دەدا، تا کەوشەنەکان بپارئىزن و دەگەل دۆژمنانى ئىران شەر بکەن. زۆر لەو ھۆزە کوردانە ناردوانەتە باکوور و باکوورى خۆرەلاتى خوراسان و لەوئى نىشتەجى کراون. يەک لەو ھۆزە کوردانە کە لە کەنارى ولاتى خوراسان جى کراوئەتەو، ناوى ھۆزى قەراخلوى بەسەرا سەپاوە کە قەراخ بە کوردی واتا کەنار؛ نادرشا لە تىرەى قەراخلووە و بنىچەى کورد بوو». ناسرخان لەسەر باسەکە دەپوا و دەلى: «ئەگەرچى نادرشا لە کوردستاندا زۆرى خراپە کردووە و زۆرى کورد کوشتووە و ھەموو کوردىک لە ژىر بارى گرانى باج و پىستاکی ستەمکارانەى ئەوا نالاندوويانە، ديسان رىزى لى دەگرن و خوشيان دەوئ. نادرشا لە شەر و دنياگرىبى خۆیدا ھەمىشە کوردی کردۆتە مەتال و پىشەرەو. بە گفتى مېژوونووسى ئىنگلىسى مامۆستا جىمس فرىزەر؛ نادرشا بۆ شەرى ھىندوستان ھەمىشە لەشکرى کوردانى وەپىش خستووە؛ حاجى خان ناو کە سەرکردەى کورد بوو، لەو شەپانەدا ناوى دەرکردووە؛ ھەرەھا زوربەى راوئىژکەرە شەپانىيەکان و کاربەدەستەکانى تری نادر لە کوردەکان بوون. جا ئەم باوەر بە کورد کردنە و وەک بۆشمان دەگىرنەو، گوايە نادرشا دام و دەستوور و ئاکارى کوردانەى زۆر بەلاو ھەسندبوو؛ تەنانت لە مەزەبەکەشيان خوشى ھاتوو و رىزى لە چاک و پىر و شىخ و مشايخى کورد وەک شىخى مەولانا ناو. ھىچ دوورنىيە کە بنىچەى کورد بووبى».

ئىسماعىلى مەلا ھەمەخوسىن لە تارىخە ئەرەللانەکەیدا کە بە فارسىيە، لە ژىر ناوى «عەباس قوللى خان دووبارە» دا دەلى: «کاتى عەباس قوللى خانيان ھىتايەو کايە، سياکىتوى بە عەلى قوللى خانى لەکار بەرکەنارکرا و سپارد. زۆرى پى نەچوو کە دەولەتەکانى ئەفغان و تورک و ئىران پىک ھەلپىزان و تىک چىزان؛ ئەفغانى رۆژانە ناو ئەسفەھانەو، شا سولتان خوسىن و مندال و مەزنى خانەدانىان سەرپى. خەلکى ئىران لەو کارەساتە دلەتەزىنە زۆريان دل ئىشا و لە ھەموولايەکەو بە گەلەکۆمەگى چوونە جەستەى ئەفغانىيە شاکوژەکان. عەباس قوللى خانى خوشمان ھەزار سواری چەکدارى ئازا و بەکارى لە کوردەوارى ھەلپىزارد و بۆ شەرى ئەفغانانىيە نارد. لە پىک ھەلپىزانىکا ھەوسەد کەس لەو کوردانە لە مەيدانا تخیل بوون و سىسەتەکەى تىش بە ھەزار نارى عەلى پىستى خوشيان رىزگار کرد و بە شىرەبى خوشيان گەياندەو کوردستان. لەو پىشوى و پاشاگەردانىيەدا عوسمانى ھەلبان بە دەرفەت زانى و لە دوو لاو گەمارۆى ئىرانىيان دا؛ قۆلىکيان لە عەرزەپۆمەو ھات، ئازەربايجان و ولاتى خەمسەى داگىر کرد؛ قۆلەکەى تر لە بەغداو بەسەرکردايەتىيە ھەسەن پاشا ناو بەرەو کوردستان راخوشى و کرماشان، برووجرد، نەھاوئەند و ھەمەدانى گرت و ھەر يەک لەو مەلەبەندانە درانە دەست گزىر و سوباشى تورکان. لەو شالاو بەرپانەدا عەباس قوللى خان و عەلى قوللى خانى ئامۆزای بە دىل گىران و ئىستاش کەس نەيزانى لە کوئى شرت و گوم کران. جا چونکە خانە پاشاى کورى سلىمان بەگى بەبە خاکی ئەرەللانى بۆ تورکان گرتبوو؛ تورک لە پاداشتى ئەم کوردستان گرتەدا سەنىان پى بەخشى؛ چوارسالانى بەسەرپا گەشت؛ کە مرديش کورەکەى جىگەى گرتەو».

ئەمجارە بازانين ئايەتوللا مەردۆخ لەو بارە دەلى چى؟ بەفەرموودەى ئەو: «لە سالى ۱۱۳۲ دا دواى ئەو کە عەلى قوللى خان راي کرد و ئەرەللانى بەجى ھىشت، خانە پاشاى بابان بوو بەفەرمانرەواى سە. جگە لە سە ھەر لە کەركووکەو تا ھەمەدانى بەدەستەو بوو. خانە پاشا

پیاویکی بی وهی و مهرد و دلنهرم و به مشوور بووه. خه لکی بهرپیتی زۆریان خوش ویستووه. له نزیک چوارقه لای بنکهی فه رمانه وای، مزگهوت و فیترگه یه کی گه وره ی بنیات ناوه و مناریکی زۆر قیسه تیی بۆ کردووه که بانگیان له ویتوه داوه. ئەو مزگهوت و مناره یه سهت سال ژیاوه؛ به لام ئەمانه لاخانی گه وره بۆ ئەوه یادگاری دوژمنی له بهر چاو لاچی، مزگهوت و مناره ی لا بردووه و باغیکی له جیگه ناشتووه که ناوی باغی فیردهوسی بووه. ئیستا ئەو باغهش نه ماوه و جیگاکه ی مهیدانی پراهیانی سه ربا زانی دهو له ته. خانه پاشا چوار سال به سه ر سنه راگه یشتووه و له سه فهره مانگی سالی ۱۳۶ دا سنه ی به عه لی خانی کوری خۆی سپاردووه و بۆخۆی گه راوه ته وه بۆ مه لبه ندی بابان. هه ر لهو ساله دا (۱۳۶) ئازاوه و پشیوی هه موو ئیترانی وه بهر خۆی داوه. له لایه که وه ئەحمه د پاشای بابان هێرشی بردۆته سه ر کرماشان، هه مه دان، بروو جرد و نه هاوه ندو داگیر کردوون و به تالانی بردوون؛ له لای عه رزه رۆمیشه وه سه رکرده کانی عوسمانی مه لبه نده کانی وان و باشقه لا و نازه ربا یجانیان هه تا خه مسه داگیر کردووه؛ ئەوی له بهر ئەمانه ش ماوه ته وه، رووس و ئەفغان تییدا تالونه ته وه».

عه لی خانی بابان: نایه توللا مه ردۆخ زیاد له میژوونو سه کانی تر، له به ندیکی تاییه تییدا باسی حوکماتی عه لی خان کوری خانه پاشا دهکا و ده لێ: «له سه فهره مانگی سالی ۱۳۶ دا که خانه پاشا گه رایه وه مه لبه ندی بابان، عه لی خان والیه تیی سنه ی به ده ست گرت. عه لی خان هه رچه نده تازه و لاویش بووه به لام پیاویکی زۆر نه جیم، خوش مه شره ف، قسه خوش و ره زاشیرین بووه و مه لاو فه قبی زۆر خوش ویستووه؛ شه ش سالان به و په ری هیمنی و به خته وه ری به سه ر سنه راگه یشتووه. سالی ۱۴۲ ناویانگی نادرشا به ناوی سه رکرده ی له شکری شاتۆماسب بلا بوته وه. ده نگیش دا که وتووه که ئەو پیاوه به کاره، به له شکره وه به ره و کرماشان و هه مه دان و کوردستان دیت. عه لی خان که هه ستی کردووه

خه لکی سنه له ئیتران خوشیان دی، بی شه ر و هه را بار دهکا و ده چیته وه ولاتی بابان. خه لکی سنه دهس به جی وه لام بۆ شاتۆماسب ده نیرن که: مال مائی خۆته چی لی ئەکه ی؟ ئەویش له سه ر راویژی نادر که لهو ده مه دا ناوی خۆی نابوو تۆماسب قولی خان، عه باس قولی خانه که ی پیتشو ده کا ته وه والیی نه رده لان».

نایه توللا ئەمجار له ژیر سه ردیتری «عه باس قولی خان بۆ جاری دووه مه» دا ده لێ: «دوای رۆیشتنی عه لی خان به ره و که رکوک، له مانگی ربه زانی سالی ۱۴۲ دا له سه ر پیری شاتۆماسبی دووه مه می سه فه وی و له سه ر راویژی تۆماسب قولی خانی سه رله شکر - که هه ر نادر شاکه یه - عه باس قولی ده بیته والیی سنه و ته واو جیگه ی خۆی گه رم دانا هیتی که واز له ژبان دینی و دنیا بۆ سوپحان و یردی خانی کوری به جی ده هیلی».

سوپحان و یردی خان: مه ستووره خانم ده رباره ی ئەم والیه وه ده لێ: «به ره له وه رۆمییه کان و اتا عوسمانی بیته ناو ئیترانه وه، سوپحان و یردی خان له محالی ئیسه ف نه د ئاباد ده ژیا و به سه ر په رشتیی زه و یوزاری خۆیه وه سه رگه رم بوو. وه ختی که عوسمانی هاتن و کوردستانیان خسته ژیر چنگی خۆبانه وه، سوپحان و یردی خانیان کرده حاکی ئیسه ف نه د ئاباد و گه رۆس و خه مسه و نازناوی پاشاشیان دایه و بوو به سوپحان و یردی پاشا. کاتی نادرشا هات و کوردستانی که وته ده ست، سوپحان و یردی خانی له پاشایه تییه وه کرده وه خان و سه ر په رشتیی ولاتی نه رده لانی پی ته سپارد و بۆ خوشی (نادرشا) رووی کرده نازه ربا یجان و له ویتوه به ره و خوراسانی ئازۆت. شاتۆماسب خولیای ولات داگیر کردنی که وتبووه سه ر؛ ویستی قه لا نه گیراوه کانی نازه ربا یجان بگری؛ به لام چونکه نازه رزووی ته واوی نه بوو، چاری ناچار ده گه ل عوسمانییان ده ری نه برد و ناشتی که وته نیوانه وه و ولاته گیراوه کانیشی دایه وه به تورکانی عوسمانی. هه ر لهو سه روبه نده شدا خالید پاشای بابان که برای خانه پاشا بوو هه لی کوتایه سه ر خاکی نه رده لان و ده ستی به سه ردا گرت و له سالی ۱۴۴ ی کوچیدا له سه ر

سه‌رووی تالاره‌وه دانیش‌تووه؛ ده‌بینی وا خان له لای خوارووی تالاره‌وه ویتست‌اوه. پیتی نه‌لئ: سوبحان ویردی خان! ئیمه نه‌هاتوین جیگه‌ت لی داگیر بکه‌ین، تالاره‌که زۆر به‌رفره‌وانه؛ ئیمه له لایه‌که‌وه حوکمی تیدا ده‌که‌ین، تۆش له‌لایه‌کی تره‌وه حاکم به‌و حوکم بکه. سوبحان ویردی خان له خوشی نه‌و لاوانده‌وه‌یه چارده هه‌زار مه‌ن پۆن و هه‌زار مه‌ن پوولی نه‌غد پیشک‌ه‌ش به نادرشا ده‌کا. نادرشا له کورستانه‌وه به‌ره‌و خوراسان و ههرات ده‌روا؛ نه‌حمه‌د خانی کوری سوبحان ویردی خانیش ده‌گه‌ل کۆمه‌ل‌تیک له ریش سپی و پیاوماقوولانی کوردستان که نه‌للاویردی به‌گ و حه‌سه‌ن به‌گی میر نه‌سکه‌نده‌ریش ده‌گه‌لدا بوون به‌ پینج سه‌د سواری شه‌رکه‌ره‌وه ده‌گه‌ل له‌شکری نادرشا ده‌که‌ون. به‌لام له‌سه‌ره‌نجامدا خه‌لکی سه‌نه‌ چهند شکایه‌تیک له سوبحان ویردی خان ده‌که‌ن و دلی نادرشای لی پر ده‌که‌ن. نادرشا له پاش نه‌وه که له دهشتی موغان تاجی پاشایه‌تی له سه‌ر نا، له مانگی شه‌شه‌کانی سالی ۱۱۴۸دا له‌م شکایه‌تانه‌ی پرسبووه؛ سوبحان ویردی خانی له‌سه‌ر کار وه‌لا بردووه و مسته‌فاخانی برای نه‌وی کردۆته والیی کوردستان. سوبحان ویردی خان له جاری به‌که‌مدا پینج سال و هه‌شت مانگی فه‌رمانه‌وه‌ایی کردووه.

مسته‌فاخانی نه‌رده‌لان: تاریخه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم ده‌لئ: «به واته‌ی خوسره‌و به‌گ -که نه‌ویش میژووی نه‌رده‌لانی نووسیوه- مسته‌فا خان کوری محمه‌د خانه. به‌لام له کتیبه‌که‌ی مه‌لا حه‌مه‌شه‌ریفدا هاتووه که مسته‌فا خان نه‌وه‌ی محمه‌د خانه و کوری عه‌باس قولی خان بووه، که به‌و حبس‌ابه ده‌بیته برای سوبحان ویردی خان. جا که سوبحان ویردی خان له شۆفاری کردنی هیندی کوردستانی له‌سه‌ر کار لا‌برا؛ مسته‌فاخانی له جی داندا. نادرشا، نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ ناویکی له لایه‌ن خۆیه‌وه کرده راویژ‌که‌ر و ده‌م‌راستی مسته‌فاخان که چاوه‌دیری لی بکا. مسته‌فاخان پیاویکی بی ناوه‌ز و بی عورزه و خویتری بوو؛ گویکه‌یک بوو له‌و ده‌شته؛ هه‌ر هیچی له هیج نه‌ده‌زانی؛ نه‌ده‌یزانی حوکم کردن چۆن ده‌بی و نه‌ته‌ره‌ماش! چل رۆژ بوو

کرا‌بووه که‌وچک به‌ ده‌ست، کابرایه‌ک به‌ ناوی مه‌حمود سارایی به‌ سیتسه‌د چه‌کداره‌وه رژایه ناو شاره‌وه؛ مسته‌فاخان هه‌ر گورجی کلکی ده‌گه‌لۆز گرت و حوکم و شار و هه‌موو شتیکی به‌جی هیش و رای کرد نه‌ما را‌کردن! نادر شا له‌و سه‌رده‌مانه‌دا خه‌ریک بوو به‌غدا بگری؛ خه‌به‌ری بۆ هات که محمه‌د خانی به‌لۆج له شیراز لیتی یاغی بووه. له‌شکریکی له به‌غدا به‌جی هیش و بۆخۆی به‌ له‌شکریکه‌وه له رینگه‌ی عیراقه‌وه به‌ره‌و شیراز و بلوچستان گه‌رایه‌وه بۆ نه‌وه نه‌م یاغی بووه ته‌می بکا.

دوای نه‌وه که له بلوچستان گه‌رایه‌وه، چیرۆکی هیرشی مه‌حمود سارایی و قاچاندنی خوت‌پییانه‌ی مسته‌فا خانی بیسته‌وه؛ ناردی مسته‌فاخانیان گرت و له سه‌ریان دا و له‌ناویان برد. دیسانه‌وه سوبحان ویردی خانی - که ده‌گه‌ل له‌شکری خۆی بوو - کرده‌وه به‌ والیی سه‌نه.

مامۆستا ناسری نازاد پوور په‌راویژ‌یکی له میژووه‌که‌ی مه‌ستوره‌خاندا هه‌یه؛ ده‌لئ: «وه‌ک قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌گرتیته‌وه، نه‌و مسته‌فا خانه له به‌رانه‌ر هیرشی مه‌حمود ساراییدا هیچ ده‌ستی نه‌کردۆته‌وه و ده‌گه‌ل بیگله‌ر بیگی و پیاوماقوولانی شارد له‌شار ده‌رکه‌وتوون. مه‌حمود سارایی ملی له تالان و برۆ ناوه و ته‌نانه‌ت فه‌قییر و هه‌ژاره‌کان و جووله‌که‌کانیشی ساف له‌ساف تالان کردووه و چهند که‌سیکی کوشتووه و گه‌راوه‌ته‌وه شاره‌زور».

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسین له میژووی نه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لئ: «دوای نه‌وه که نادرشا له‌شکری نه‌فغانی راو ناو له‌شکری تورکانیشی شکاند؛ سوبحان ویردی خانی کرده‌وه فه‌رمانه‌وه‌ای کوردستان.

له‌دوای سال و نیویک له‌سه‌ر کاری لا‌برد و مسته‌فاخانی برا‌زای له جیگه‌ی نه‌و کرده والی. به‌لام مسته‌فاخان کابرایه‌کی وازوای و که‌له‌یی بوو؛ هه‌ر به‌ گه‌للایی رای ده‌بارد و جوچکیکی بۆ له‌ ناو نه‌ده‌کرا. نادرشا که زانی کابرا که‌ری نه‌و باره‌ نیییه و نه‌رکی سه‌ر شانی خۆی پت

هه‌لناسوړی، ده‌ری کرد و دیسان سویحان وێردیی مامی کرده‌وه به والی کوردستان».

ماموستا ئەمین زه‌کی به‌گ لای وایه‌ مسته‌فا خان برای سویحان وێردی خانه و برازای نییه؛ ده‌شلی: «نادرشا زۆر رقی له‌ کورد بوو، هه‌ر بۆیه‌ش سویحان وێردیی لابرده‌ و ئەو خۆتێرییه‌ی له‌جی دانا تا خه‌لک دلیان بشکێ. هه‌ر ئەمه‌ش سه‌به‌ب بوو که خه‌لکی کوردستان دژی ئێران راپه‌رن و شۆرش هه‌لگیرسێن».

سویحان وێردی خان، دیسان: له‌پاش کوژرانی مسته‌فاخان، به‌ فه‌رمانی نادرشا سویحان وێردی خان کرایه‌وه به‌ فه‌رمانه‌وای کوردستان. به‌ر له‌هه‌موو شتی‌ک باسی وێران بوون و له‌ناوچوونی سنه و تالانکراوی و بێ پاره و پوولی خه‌زینه‌ی ولات و پروتی و نه‌داریی خه‌لکه‌که‌ی نووک و به‌د ده‌ قاقه‌ز کرد و ناردی بۆ لای نادرشا و تیی گه‌یاند ئەگه‌ر ده‌وله‌ت کۆمه‌گ نه‌کا، جگه‌ له‌ مالتوێرانی و به‌دبه‌ختی له‌م ولاته‌ سه‌ر هه‌ل نادا. دیوانی ده‌وله‌ت به‌ ده‌نگیه‌وه‌ هات؛ جگه‌ له‌ جیره‌ی خۆی و پیاوماقوولانی کوردستان، چه‌وت هه‌زار ته‌نیش بۆ دیوانی سنه‌ ته‌رخان کرا. ئیتر له‌م رێگه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌ بووژانه‌وه‌ و هێمنی و ئارامی له‌ ولاتا دامه‌زرا. ماوه‌ی شه‌ش ساڵ به‌سه‌ر به‌خۆیی و به‌ شان و شکۆی زۆره‌وه‌، به‌ والیه‌تی رای بوارد؛ له‌م ماوه‌یه‌شدا خان ئەحمه‌د خانی کوری والی (سویحان وێردی خان) ده‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پیاوماقوولانی کوردستان وه‌ک ئە‌للاوێردی به‌گ، چه‌سه‌ن به‌گ میر ئەسکه‌نده‌ری و هی تر، به‌ پێنسه‌ت سواری چه‌کداره‌وه‌ ر‌ه‌گه‌ل له‌شکری نادرشا که‌وتبوون و چووبوونه‌ شه‌ری هیندوستان و له‌ سالی ١١٥٢ی کۆچیدا گه‌رانه‌وه‌ کوردستان. خان ئەحمه‌دخان له‌و سه‌فه‌ره‌دا یه‌که‌جار زۆری پالنه‌وانه‌تی کردبوو؛ نازیه‌تی و ر‌ه‌شاده‌تی ئەو زۆر به‌ر دلی نادرشا که‌وتبوو، جا له‌ پاداشتی ئەو نازیه‌تییه‌ سه‌ر سووپنه‌ره‌یدا، کردی به‌ وه‌کیلی خۆی له‌ کوردستان و ده‌گه‌ل شه‌ریف خان و چه‌ند ده‌سه‌لاتداریکی تر دا ناردیه‌وه‌ خاکی ئەرده‌لان که‌ مالیات به‌راورد

کردنیان به‌ ده‌ست بێ.

نادرشا سویحان وێردی خانی برده‌ لای خۆی. جا چونکه‌ ژن و منالی خان وه‌ک بارمه‌ته‌ له‌ ئەسه‌فه‌هان بوو، بۆ خۆشی له‌ سه‌ره‌تای مانگی سیخواره‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ مانگی نۆه‌می سالی شه‌مسی؛ تا سه‌ره‌تای خاکه‌لیتوه‌ له‌ ئەسه‌فه‌هان مایه‌وه‌. وه‌ختی نادرشا له‌سه‌فه‌ری تورکستان گه‌راییه‌وه‌ و پتر له‌ سه‌د هه‌زار له‌شکرچی ده‌گه‌ل بوو، سویحان وێردی خان له‌ ئەشرفی مازنده‌ران چاوی پێ که‌وت. نادرشا زۆری لاوانده‌وه‌ و ده‌گه‌ل حاجی سه‌یفه‌دین خان و چه‌مه‌حوسین خاندان که‌ ئەوانیش دوو پیاوی پایه‌ به‌رزبون، کردنی به‌راوێژکه‌ری خۆی و له‌ هه‌موو کاراندا ته‌گبیری پێ ده‌کردن و نازناوی ر‌وکنوده‌وله‌شی دا‌بوویه‌. خان ئەحمه‌دخان که‌ کرابوو وه‌کیلی شا له‌ کوردستان، دلی خه‌لکی ولاته‌که‌ی زۆر له‌ خۆی ر‌ه‌نجانبوو؛ له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ شکایه‌تی لی بکه‌ن و دیسان ولاته‌که‌ بده‌نه‌وه‌ به‌ باوکی و له‌سه‌ر کار نه‌میێن.

هات فی‌لێکی کرد؛ له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌سکاریی ده‌فته‌ری دارایی دیوانی ده‌وله‌تی کرد؛ پوولێکی زۆری له‌سه‌ر باوکی جی کرده‌وه‌ که‌ وه‌ری گرتوه‌؛ له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ دیاری و پێشکه‌شی زۆری هه‌لگرت و له‌گه‌ل چه‌ند کاربه‌ده‌ستیکی خۆیدا پروی کرده‌ قه‌زوین بۆ لای نادرشا و هاو‌پێکانی تی گه‌یاند که‌ شکایه‌ت له‌ سویحان وێردی خان بکه‌ن. ئەو کۆمه‌له‌ له‌ زنجان و سو‌لتانییه‌ گه‌یشتنه‌ هورده‌وی نادرشا و دیاری و پێشکه‌شه‌کانیان پێ دا. ر‌ۆژی دوایه‌ ده‌فته‌رداری دیوانی سنه‌یان برده‌ لای شا و حیسابه‌ ده‌سکاری کراوه‌که‌یان نیشان دا و سویحان وێردی خانیان به‌ دز و مالتخۆری دیوان له‌ قه‌له‌م دا. به‌لام نادرشا که‌ خانی زۆر خۆش ده‌ویست، گوێچه‌که‌ی بۆ قسه‌ی قۆری سنه‌ییان شل نه‌کرد و هه‌ر قماشای ده‌فته‌ریشی نه‌کردن و قسه‌که‌ی پێ ده‌وی کردنه‌وه‌. خان ئەحمه‌دخان زانیی تیری وه‌به‌رد که‌وتوه‌ و به‌م فرۆفی‌له‌ سووک بووه‌، زۆری له‌سه‌ر نه‌رۆیشت و پاش چه‌ند ر‌ۆژێک خودا‌حافیزی کرد و هاته‌وه‌ کوردستان. به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌دا رایان سپارد که‌

دهبێ ده ههزار خه‌لوار گهنم له ولاتی ئه‌رده‌لان به ناوی ئازوو‌خه‌ی له‌شکر (سیورسات) کۆ بکاته‌وه و له‌کردن و هاپوون ئاباد، عه‌نباری کا تا لێی وهرده‌گیرێ.

سالی ١١٥٤ی کۆچی که نادرشا پووی کرده داغستان، سویمان وێدی خانی ناره‌وه سنه، تا بۆ خۆی له کوردستان بێ و خان ئه‌حمه‌د خانی کوری به پێنجسه‌ت سواره‌وه ساز بکا، تا ده‌گه‌ڵ شا بچیتته شه‌ری داغستان. هه‌روه‌ها به فه‌رمانی نادرشا چوار هه‌زار سواری چه‌کداری ئۆزه‌گ و ئه‌فغانی به‌سه‌رکردایه‌تی عاشورخان نرایه به‌رده‌ستی سویمان وێدی که له کاتی پێوستدا ده‌کاریان به‌یتنی؛ عه‌شایه‌ری بلباسیش که له ده‌وله‌ت یاغی بوون، ته‌نبی بکا. سویمان وێدی خان به‌و له‌شکره‌وه هه‌ر که هاته‌وه کوردستان، هیچ گیر نه‌بوو؛ هه‌لی کوتایه سه‌ر بلباسان و ناچاری کردن خۆ بدهن به ده‌سته‌وه و هه‌موویان ده‌سته‌به‌ر بوون که مل بۆ باج و پیتاکی ده‌وله‌ت پراکیشن و هه‌رچی ده‌وله‌ت بخوازی، ئه‌وه بکه‌ن. به پیشکه‌ش و دیاریی زۆره‌وه په‌گه‌ڵ سویمان وێدی خان که‌وتن و هاتن له چه‌مه‌نی سولتانییه دایان به نادرشا. دواي ئه‌وه خان به کامه‌رانی و دل‌خۆشی هاته‌وه بۆ کوردستان. هه‌مه‌قوڵی به‌گی وه‌کیل که سویمان وێدی کردبوویه مه‌عمووری مالیات قه‌رساندن، سێ چوار مانگی‌ک دواي هاته‌وه‌ی خان، مالیاته‌که‌ی کۆ کرده‌وه و ده‌فته‌ری مالیاتیان له داغستان نیشانی نادرشا دا که زۆری په‌سندکرد. له شه‌ری داغستاندا، خان ئه‌حمه‌دخان له ئازایه‌تیدا هه‌موو که‌سی به‌زانده. قه‌لای ئای مه‌کی له داغستان که دوو سال بوو ئابلقه‌ درابوو و به که‌س نه‌گیرابوو، خان ئه‌حمه‌دخان توانیی به‌رده‌ستی بکا. نادرشا له پاداشتی ئازایه‌تی بێ وینه‌یدا کردی به والیی ولاتی ئه‌رده‌لان؛ هه‌مه‌ قوڵی به‌گی وه‌کیلیشی کرده وه‌کیلی ئه‌و.

نوسراوی میژووی ئه‌رده‌لانی مه‌ستوره خانم لێرده‌دا له‌و باره‌وه کۆتاییی هات. ئه‌وجار با بزانی میژوونوسانی دیکه چییان وتوه؟

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌حوسین له میژووه ئه‌رده‌لانه‌که‌یدا ده‌لی: «سالی

١١٤٦ی کۆچی (١٧٣٣ی زایینی) سویمان وێدی خان بۆ جاری سێهه‌م کراوه‌ته والیی کوردستان و تا سالی ١١٥٠ی کۆچی (١٧٣٧ی زایینی) به والیه‌تی ماوه‌ته‌وه. نادرشا له چه‌ند سه‌فه‌ریکیدا ئه‌حمه‌د سولتانی کوری سویمان وێدی خانی ده‌گه‌ڵ خۆی بردبوو، زۆری وه‌به‌ر دل که‌وتبوو؛ کردی به نایب‌سه‌لته‌نه و فه‌رمانی والیه‌تی کوردستانیشی بۆ مو‌ر کرد. ئیتر سویمان وێدی خان ناوی والیه‌تی به سه‌ره‌وه نه‌ما؛ به‌لام ئه‌حمه‌د سولتان زۆر گو‌ی له مست و به‌عه‌مر و نه‌هی باوکی بوو؛ ئه‌گه‌ر والیش نه‌بوو ده‌ستی هه‌ر ده‌رۆشت. ته‌نیا ئه‌وه بوو تا سالی ١١٥٣ی کۆچی (١٧٤٠ی زایینی)، که له‌و ساله‌دا نادرشا ئه‌حمه‌د سولتانی برده‌ لای خۆی و به فه‌رمانی‌ک سویمان وێدی خانی کرده‌وه والی؛ هه‌موو که‌س هه‌ر ئه‌حمه‌د سولتانیان به والیی سنه ده‌ناسی».

ئایه‌تو‌للا مه‌ردوخ له میژووی کورد و کوردستاندا باسه‌که‌ی به‌م جو‌ره هیناوه و ده‌لی:

«له‌پاش ئه‌وه که مسته‌فاخان براهه ئه‌سفه‌هان و سه‌ری دۆراند و نه‌هاته‌وه، له په‌جه‌به مانگی سالی ١١٤٩دا سویمان وێدی خان کرایه‌وه به والیی کوردستان؛ چوار سال و هه‌وت مانگ والیه‌تی کرد. نادرشا له سالی ١١٥٣ی کۆچیدا دواي ئه‌وه که له هیندوستان گه‌رایه‌وه و لێ پرابوو بچیتته سه‌ر خواره‌زم و ئیلیارس (والی خوارزم) ته‌نبی بکا؛ سویمان وێدی خانی برده‌ لای خۆی. ئه‌حمه‌د سولتانی کوری که له شه‌راندای زۆری ئازایه‌تی نواندبوو، کرده والیی کوردستان؛ له جیی باوکی دانا و نازناوی خانیشی خه‌لات کرد».

خان ئه‌حمه‌د خانی سێهه‌م: ده‌رباره‌ی حوکی خان ئه‌حمه‌د خانه‌وه مه‌ستوره خانم له میژووه‌که‌یدا ده‌لی: «خان ئه‌حمه‌دخان که به‌والی داندرا، زۆری له ئاکاری پیشووی خۆی گو‌ی و ده‌گه‌ڵ خه‌لک و خوادا به راستی و به به‌زه‌یییه‌وه ده‌بزووته‌وه؛ هه‌موو که‌س خۆشیان ده‌ویست و ئاکاری پیشوویان له‌بیر چۆه. پاش ماوه‌یه‌ک که به‌سه‌ر حوکمرانی ئه‌ودا تی په‌ری، وشکه

سالی و بی برشتی و بی دهغل و دانی، کاریکی وای بهسەر ولاتی کوردستان هانی، که نانیک و گیانیک بهرامبەر بوون. خان ئەحمەدخان دلی به برسی و نەداران سووتا؛ هینای بهبی برسی شا و دەولەت هەموو عەنبارەکانی دهغل و دانی دیوانی نادرشای که له ولاتا بوو، شکاند و تەنانت جگە له ئازووخی لەشکر؛ ئەوانە ی بەناوی خودی نادرشاهەوه له عەنباراندا بوون، هەمووی بهسەر برسی و هەژاراندا دابەش کرد و خەلکی کوردستانی له برسیایەتی رزگار کرد. جا چونکه دەیزانی نادرشا دەسەریهوه ناچی و تۆلە ی ئەو گەنم و جۆ بهخشینه ی لی دەکاتەوه؛ بهره و ولاتی عوسمانی رەوی و به و نیازە بوو که عوسمانییهکان کۆمەگی بکەن و نادرشا نەتوانی بەردهستی بکا یان سنە ی لی بستینیتەوه. زاهیر بهگی جاف که زانیی خان ئەحمەدخان له سنە تەرەبووه، خۆی لی سازدا و رینگە ی پی گرت. خان ئەحمەدخان، زاهیر بهگی شکاند و بەردهستی کردو سەری بری. خالید پاشای بابان که بیستی خان بەره و مەلپەندی ئەو دیت، زۆر پیشوازیی گەرمی لی کرد و پیکهوه پەیمانی دۆستایەتییان بەست. خان چەند رۆژنیک میوانی خالید پاشا بوو، له پاشان بەره و مووسل کەوتە ری. حاکمی مووسل حەزی له چاره ی خان نەدەکرد؛ فەرمانی دا دەرگای قەلایان له روو داخست و رینگە ی نەدا بیتە مووسلەوه. خان دەوری قەلای دا. لەشکرچییهکانی مووسل لەسەر بوورج و قۆنگرانەوه چەکدارەکانی خانیان وەبەر تۆپ و تفەنگ دا و شەر گەرم داهاات. خان لەو نامەردییە ی مووسلییان خۆینی کوئی و یەکجۆ فەرمانی هیرشی دا؛ پالەوانانی ئەردەلان به پەناوه هیرشیان برد و قەلای مووسلییان بەردهست کرد؛ حاکمیان گرت و ئەویشیان به دەردی زاهیر بهگی جاف برد. له دوا ی لەت و پەت کردنی میوانداری نامەرد، رووی جەلەوی کرده لای دیاربهکر و حەلەب. کاربه دەستانی سەر رینگە زۆریان بهخیر هینا و پزریان لی گرت. سەرەنجام گەیشته پاتەختی عوسمانی و ری و راست بردیانه دەرباری سوڵتان، که ئەوسا سوڵتان مەحمود بوو. سوڵتانی رۆمی سەدری ئەعزەم

و شێخەلئیسلاام و وهزیران و کاربه دەستانی خۆی ناردە پیشواز و بهخیر هینانی؛ هەرچی ئیلتیفات و رووی خۆشه له سوڵتانییهوه دیت.

ئەو کاتە که خان ئەحمەدخان نیازی گرتبوو له سنە دەرکەوی، مەنوجەر بهگی ئەردەلانی - باپیری ئەو خوسرەو بهگی لوب ئەلتەواربخی نووسیوه - که پیاو ماقوولتیکی پیر و خۆشهویست بوو لهجینگە ی خۆی دانا و رای گەیانە که: ئەم پیاوه وەکیلمه. جا دوا ی ئەو ئەو رۆشت و نادر به هەلاتهکه ی زانی، ناردی به شوین مەنوجەر بهگا و، باس و خواسی لی برسی. مەنوجەر بهگ نووک و بەدی کارەساتی بۆ گێپراوه، که خەلک چۆن له برسان دەمردن و چۆن خان بەزە ی پیاو داهاات و کۆمەگی کردن؛ له ناچاری، گەنم و جۆی ئازووخی شای بهسەر دابەش کردن، که له مردن رزگار بن. هەر لەسەر تەگبیر و راویتی مەنوجەر خان، نادرشا والیهتی سەنی به سوبحان وێردی خان سپاردەوه و بۆ سەر کورسیی حوکمرانی باب و باپیرانی ناردەوه.

دیسان، سوبحان وێردی خان: له پاش هاتنهوه ی سوبحان وێردی خان و جیگیر بوونی لەسەر کورسیی والیهتی کوردستان، خەلکی شار و دەورووبەری شاری سنە که له ترسی شەر و ئاژاوه و تۆلە کردنهوه ی نادرشا پەرەوازه ببوون؛ ورده ورده گەڕانهوه بۆ ناو مأل و منال و شار و شوینی خۆیان و سوبحان وێردی خان بۆیان ببووه پەناو جیی هومید و هاواران.

خان ئەحمەدخان سێهەم که پەنا ی به تورکان بردبوو، به لەشکر و چەک و ئەسپاباتی زۆرهوه که تورکان کۆمەگیان پی کردبوو، له رینگە ی ئەرزەرۆمهوه بهره و سنە هاتەوه؛ که سنە، وەدەسته خۆی بخاتەوه. نادرشا به لەشکری زۆر و گرانهوه بهرەنگاری بوو؛ خان و لەشکریانی هیمدادی تورکان له شەر دا شکان و هەلاتن. دوو جاری تریش خان ئەحمەدخان به یارمهتی تورکان هاتەوه سەر کوردستان؛ بهلام هیچ بههرە ی بۆ نەداو هەموو جاریک دەشکا و بهره و پاش دەگهراوه؛ تا سەرەنجام که سوڵتانی رۆم و نادرشا پیکهوه ئاشت بوونهوه، سوڵتان بۆ قازانجی هەردووک

دهولت، خان ئەحمەد خانی کردە میری ئەدرنە و تازە خان ئەو خەونە ی لەبەر خۆی بردەو، کە ببیتەو وەالیی کوردستان. تا ما لە ئەدرنە ژیا و هەر لەویش مرد. دواى مردن، سولتان فەرمانی دا، هەر پوول و مالتیکی هەیه بێتێر بۆ وەزیری بەغدا؛ تا ببیتەو بە کە لە پوورگرەکانی. سویمان وێردی خانی باوکی، مەلا رەحیم ناویکی ناردوو، میراتەکی وەرگرتوو و بۆی هیناوتهو سە. دەسلێن لەو دەمانەدا کە خان ئەحمەدخان تەرکە ولات بوو، ئەگەر بەدزیو کەسانیکی بۆ سە ناردوو و کاری نەیتیی پی سپاردوو؛ هاتوو نە لای حاجی عەلی کە لانتەر، کە دەبیتە باپیرە گەورە نووسەری ئەم مێژوو - واتا مەستوو رە خانم - حاجی کە لانتەر پەنای داو و کاری بۆ پێک هیناو و بە سەلامەت بە پێی کردوو نەو.

زۆر لە مردنی خان ئەحمەدخانی سێهەم رانە بردوو کە نادرشا لە جەنگە شەری بەغدا گرتندا شکاو و هەتا هەمەدان رەتیناو و چل رۆژ لە هەمەدان ماو تەو، تا شکستە ی لەشکرەکی کۆ کردۆتەو و خەلکی تریشی دەنگداو کە دەگەلیا بچنەو بەغدا گرتن. لەشکری ئەردەلانیس بە سەرکردایەتی حەسەن عەلی سولتان کوری عەباس قوڵی خانی والی و حەمە سەعید سولتان بە هانای نادرشاو چووگن. هەر لەو سەرۆبەندەدا مەلیک حوسێن بەگی کە لانتەر کە دەستەبەری کۆ کردنەو ی ئازوو خە بۆ لەشکری نادرشا بوو؛ بۆی نە کرابوو ئەو ی لازمە کۆی کاتەو؛ ناچار ئەویش رای کرد و لە شاری بەر دەع (شاری بەر دەع، ئیستە ناوی باردا یە و لە ئازەربایجانی شوورەوییە - هەژار) خۆی گەیانە نادرشا و خەتای تیشکانەکی دە سەری سویمان وێردی خان و پیاوکانی ئەو هەلسوو. نادرشا بەو شەیتانییە دلی لە سویمان وێردی رەنج. ئەو سالا کە مێژوو لە ١١٥٨ ی کۆچیدا بوو، ئەو ی لە والیەتی لاگرت و کردیە بەگەر بەگ لە تاران و مەولا وێردی ناویکی قاجاری قەزوینی بە ناوی گزیر لەسەر سە دانا.

دیسان، سویمان وێردی خان: ئەو مەولا وێردی خانە هاتە جێگە ی سویمان

وێردی خان، هەرچی کردی و کراندی نە مەولا دە هاواری هات و نە جێگە ی سویمانی پی پر کرایەو؛ ئازاو کەوتە ولاتەو؛ دارا و نەدار، خۆپری و بەکار، لەچنگانی بێزار بوون و هەرکەسە بەلایەکا خۆی دەدزیو. مەولاش دەستیکی کەوتە ئەم لاو دەستیکی کەوتە ئەو لا، ببوو ئاغای بی رەعیەت و رەعیەتی بی ئاغای! ناچار بی کاروبار لەو تەغا دادەنیش و میشی دەکوشت. شەش مانگیکی وای رابوو تا نادرشا بەباس و خواسەکی زانی و ناردی وەدەریان نا. فەرمان بۆ سویمان وێردی خان دەرجوو کە هۆری هۆری بچتەو سەر کورسییە بۆری والیەتی. سویمان وێردی خان هیندە دەرکرا و هینرایەو و هیندە ی ئاو و هەوا لی گۆرا کە مەپرسە! ئەمجارەش زۆری والیەتی نەکرد. سێ یان چوار مانگ بوو کە دەوری شەشەمی والیەتی رادەبوارد، سەلیم پاشای بابانی کە لە چنگ تورکان رای کردبوو؛ ببوو پەناهندە لە ئێران و قسە ی لە لای نادرشا دەریشت؛ تکای لە شا کرد کە حەسەن عەلی سولتان کوری عەباس قوڵی خان بکاتە والی ئەردەلان. نادرشا تکای گرت و دیسان سویمان دەرکرا و حەسەن عەلی لە جێگە ی دانا.

حەسەن عەلی خان، کوری عەباس قوڵی خان: حەسەن عەلی خان کرا بە والی سە دەیه و بێست جێگە ی خۆی گەرم دابینی و ناوی پیاو گەورەکان نەفەوتینی؛ بەلام بەناشکوری نەبی، بەختی نە ی هینا و چەوتی دەکارەکی کەوت. بە فەرمانی نادرشا، محەممەد قوڵی بەگی وەکیلی والی و کاربەدەستی ئازوو خە ی لەشکر لە کوردستان، برابە پاتەخت کە حیساباتی خۆی بدا. لەو سەرۆبەندەدا، عەبدوللا سولتان لە عەشرەتی بەراز و عەلی خانی ئیلاقی و چەند پیاو ما قوڵیکی تر خۆیان گەیانە لای نادرشا و هەتا توانییان بۆ جەنابی وەکیلیان تی چاند؛ پوولیکی زۆریان لەسەر جێ کردەو، کە لە ژێر لیچیدا بوو. نادرشا لەسەر ئەو دزی کردە ی خستیە زیندانەو و پیاوی لەسەر دانا کە پێنج هەزار تەنی رەقی پی رەت کەنەو و تۆلە ی هەول و ئاخری لی بکەنەو. وەکیلیان دەست بەستە بە شەقان

هینایه وه سنه. هه رچی کوتایان و جه زره بهیان دا، به هه زار ناری عه لی توانییان هه زار تمه نی لی بستین. له جیاتی چوار هه زار تمه نه که ی دیکه ش هه ردووک چاویان کوئی و به جووته چاوه وه گه رانه وه بۆ لای نادرشا. هه ر له سه ر نه وه به دحیسیایی وه کیله، نادرشا له سالی ۱۱۵۹ دا وانا پاش سالیکی والیه تی کردن حه سه ن عه لی خانی هه لپه سارد و بۆ جاری حه وته م والیه تی سنه ی به سویحان ویردی خان نه سپارد.

سویحان ویردی خان، جاری حه وته م: سویحان ویردی نه و جاریش هاته وه سه ر کورسیی والیه تی سنه؛ به لام نادرشا نهیده کرا ده ست له چوار هه زار تمه نه ی خۆی به ردا؛ گورجی سی که سی زۆر به زه بر و زهنگی به ناوی: به حیا به گ ئو شترانی، مورته زا قولی به گی زهنگه نه و قاسم خانی سه رحه د به گی هه وشاری ده گه ل سویحان ویردی خاندانارد که نه و پوولانه هه ر بستینه وه. دیسان شیشه نه وه گیانی حه مه قولی به گی کوئه وه کیل؛ هه رچی لییان دا و هه لیان واسی، به هه یچ ناوا پووله سووتاویکیان ده ست نه که وه. نادرشا ناردی به شوین نه و سی قوله چوماغه تازانه دا که ناردبوونی؛ نه وانیش به دهستی به تال نه یانوترا بچنه وه لای شا؛ هه رسیکیان به ره و ولاتی تورکان قاچاندیان و له به ره دهستی ئیران ده رکه وتن. نادرشا له داخان چیی بۆ نه کرا؛ به هانه ی به سویحان ویردی خان گرت و له والیه تی ده رکرد. محه مه د ره زا به گی گورجیی کرده گزیر به سه ر ولاتی نه رده لانه وه. به لام حه مه ره زا چه حه مه ره زا! هه تا بلتی ره زا گران و زمان پیس و که ر و نه فام بوو. که س نه بوو ددانی خیری پیدا بهیئی. ته وای خه لکی سنه به گه وره و گچکه وه شکایه تنامه یان له چنگی نووسی و له پیش نادرشایان دانا. نادرشا ناچار ده ریکرد و دیسان سویحان ویردی خانی وه بیر هاته وه و بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والی سنه».

سویحان ویردی خان، بۆ جاری هه شته م: وا دیاره مه ستوره خانم له وه هه موو هه لیزوق هه لیزوق و سی به گایه پیکردنه ی سویحان ویردی خان وه گیان هاتوه و له داخان شیعیری بۆ گوتوه. سه ره تای باسه که به شیعیریک ده س

پی ده کا که له کوردیدا نه و گۆرانییه ده گرتته وه که ده لئ:

دنیا ی بی وه فا، کاروانسه را رهنگ

ساتی وه دل شاد ساتی وه دل تهنگ

نه م جار به شوین تاک به یته که دا ده لئ: «سویحان ویردی خان که به فه رمانی نادر بۆ جاری هه شته م کرایه وه به والیی سنه؛ زۆر به دلگه رمی لی برا که باج و خه راج به پوختی کو کاته وه و ره عیه ت دلخۆش کات و له شکری نه رده لان ته یار و کوک بکاته وه. به لام لی پیران شتیکی و به ناوات گه یشتن شتیکی تر بوو. له ولاتی ویرانبووی تالانکراوی هه یچ به سه ر هه یچه وه نه ماو، نه دیناریکی دراو ده س ده که وه و نه فرسه تیکی باشی بۆ هه لکه وه. جا وه که ده لئین: مه میوون بۆخۆی زۆر جوان بوو ناوله شی ده ردا. له پر و نه کاو خه به ره داکه وه که: وا چوار هه زار سواری چه کداری نه فغانی به فه رمانی نادر هاتوون به ره و سنه که باج و خه راجی دوکه وتوو وه رگرن و کوئه قه رزه که ی دزیه تی حه مه قولی به گی تاینیش تازه که نه وه. خه لکی سنه و ده وره به ری، ره ش و رووت و دارا و ساز و ئاغا و نوکه ری، ویکرا حه په سان؛ بریاریان دا که ولاته که چۆل که ن و خۆیان نیشانی نه فغانییان نه دن. سال له ۱۱۶۰ دا بوو، هه ر به رله وه نه فغان بکه ونه تالان و رووتاندنه وه ی خه لکی سنه، خه به ره داکه وه که نادر شا کوژراوه و داخی پووله که ی حه مه قولیی بردۆته قه بره وه. عاله مه که به و خه به ری مه رگی شا زبندوو بوونه وه و نه فه سیکی به ره حه تیان کیشا و ئارام بوونه وه. نه فغانه کانی قوله چوماگی نادرشاش که دیتیان دنیا بوئه پاشاگه ردانی؛ مرخیان خۆش کرد که تالان و برۆیه که هه ر بکه ن؛ به لام نه مجاره بۆ خه زینه ی ده ولت نه بی و بۆ گیرفانی خۆیان بی. سویحان ویردی خان که زانی چه خه یالیکیان ده سه ردایه، ناردی به شوین سه رۆکه کانیاندا و هه ریه که ی به جیا و به ته نیا چاو پی که وتن و پیی گوتن: له ده وره به ری سنه عه شایه ری زۆری مه ر له وه پین و کوچه ره به یه که زۆر له شه ر نازان و که س ده ره قه تیان نایه؛ هه مووش پر چه کن و سه ریان له شه ر و ئاژاوه

دهخوری. ئیمه تا ئیستا له بهر بهرزه و هندی ولات باسی ئه وانه مان لای نادرشا شارده و تهوه؛ ئیستا له وه تا خه بهری مردنی شایان زانیوه، له خوشیان کهوتوو نه قریوه و ههرا و چه ند نامه یه کیان بۆ من نووسیوه که ڕێگه یان بدهم، بێن به سه رتان دادهن؛ تالانتان بکه ن و له ت و کوستان بکه ن. به لام من که ئیوه زۆر به پیاو چاک ده زانم و لیستان پازیم، ئیجازم نه داو. ئیستاش هه تا هه لتان هه یه، که و لی خوستان پزگار که ن... ئه فغانه کان تۆقین؛ هه ر قاچیکیان لی بوو به بالیک و به ره و هه مه دان قاچاندیان؛ سووکیک هه مه دانیان تالان کرد و گه رانه و هه ئه فغانستان.

له دوا ی مه رگی نادرشا، سو یحان و یردی خان لاگیریی له ئیبراهیم شای برازای نادر کرد؛ به له شکره وه چوو بۆ هیمدای برایم شا. له م ناوه دا خه لکی کوردستان ببو نه دوو دهسته؛ هیندیکیان لاگری هه سه ن عه لی خان بوون که ببیتته فه رمانه وای کوردستان؛ دهسته یه کیش سو یحان و یردی خوازبوون. جا له و کاته دا سو یحان و یردی به له شکره وه چوو بووه لای ئیبراهیم شا (له سالی ۱۱۶۱ ی کوچیدا) هه سه ن عه لی خان خو ی به فه رمانه وای کوردستان ناساند. به لام جافر سو لتان و هه مه عه لی سو لتانی بانه یی ها تنه ها واری سو یحان و یردی خان و هه سه ن عه لی خانیان ده ره په راند و سو یحانیان له سه ر والیه تی دامه زراند ه وه. زۆری نه خایاند که هه سه ن عه لی خان هه لی دایه وه. سالی ۱۱۶۲ دیسان توانیی خو ی بکاته وه کو یخای سه ن و سو یحان و یردی هه لدیرئ. سو یحان و یردی خان پیلی مال و مندالی خو ی گرت و خو ی گه یانده هه مه دان و ئیتر به یه کجاری وازی له و زمه زلیتانه و کورسی گۆرکییه هینا؛ ماوه ی پینج سال له هه مه دان ژیا و هه ر له و ئی مرد؛ لاشه که یان هینایه وه ولات و له کیوی شهیدا که له مه له بندی ئیلاقه و گۆرستانی شهیدانه، به خاک نه سپارد.

مه ستوو ره خانم ده لئ: «تا ئیهرم له کتیبه که ی مه لاحه مه شه ریف هه لگرتوه؛ به لام له و قه راره که خوسره و به گ نووسیویه، هه ر دوا ی شه ش مانگ له هه مه دان مردوه. به لام من وه ک له نه نکم بیستوه؛ که بۆی

گیرامه وه و ئه ویش خیزانی خوسره و خانی باوکی ئامانوللا خان بووه و زۆر ئاگای له چیرۆکی ئه و بنه ماله بوو؛ پینج سال مانه وه که ی له هه مه دان به راست ده زانم».

ئایه توللا له تاریخ «کورد و کوردستان» چاپی یه که م به رگی دووهم رووپه ی ۱۲۱ له ژیر ناوی «حکوومه تی خان ئه حمه دخانی ئه رده لان» دا ده لئ: «له مانگی جیمادی یه که می سالی ۱۱۵۳ دا ئه حمه دخان له جیگه ی باوکی بۆته فه رمانه وای و له سه ره تای ولاتی مووسله وه تا ئه و په ی خاکی هه مه دانی له بهر ده ستدا بوو.

سالی ۱۱۵۴ ی کوچی، نادرشا که نیازی هیندوستانی بوو؛ به پیتیستی زانی ئه حمه د خانی ده گه ل بئ؛ چونکه ده یزانی چۆن ئازا و نه به ردیکه. سو یحان و یردی بۆ جاری سینه م کرده وه والی و ئه حمه دخانی ده گه ل خو ی برد. له مانگی مه ولوودی ۱۱۵۵ و اتا پاش سالیک و سئ مانگ، دیسان سو یحان و یردی له کار لا برا و ئه حمه د خان کرایه وه به فه رمانه وای کوردستان؛ برایم به گیش کرا به وه کیلی خان. له مانگی دوا ی مانگی مه ولوود، خان ئه حمه دخان ها ته وه سه ر کورسیی فه رمانه وایی. هه ر له و ساله دا قاتی و گرانییه کی زۆر به سام رووی کرده کوردستان، خان هه رچی گه نم و جو ی ئازوو خه ی ده ولته تی بوو دای به برسی و هه ژاران. زۆری پئ نه چوو شا پیاوی خو ی نارد که گه نم و جو که ی بۆ بارکا، کابرا دیتی ده نکیکیشی نه ماوه. ئه ویش نامه یه کی پر له شه یتانیی له و باره وه بۆ نادرشا نووسی؛ شا زۆری رق هه ستا و فه رمانی له سه ردانی خانی ده رکرد. دوستانی ئه حمه دخان بهر له وه خه بهرکه بگا، خانیان ئاگادار کرد. خان به دوو هه زار سواره وه روو وه خاکی عوسمانی ره و ی؛ کاتی گه یشه شه رزور، زاهیر به گی جاف ها ت ڕێگه ی لی گرت و بوو به شه ریان. زاهیر به گ ده گیرئ و ده کوژئ. خان پاش ئه و شه ره گه یشه شاری سوله یانی. خالید پاشای بابان به دیاری و پێشکه شه وه پێشوازیی لی کرد و خو ی به دهسته وه دهسته ی خان له قه له م دا. خان خالید به گی به سه ر ولاتی بابانه وه

دانا و پوځي بهره مووسل بزوت. حاکمی مووسل به گزیدا هات و بوو به شهریان؛ حاکمی مووسل کوژا و مووسل گیرا. به فرمانی خان، محمد چهلېبی ناوېک به سهر مووسله وه داندرا. خان له ړنگه دیار به کر و حله به وه پاش مانگېک و چوار پوځ سهر، گه یشته نه سته مېوول. به فرمانی سولتان مېوودی عوسمانی، سهری نه عزم و شېخه لیسلا م و کومه لیک له پیاو ماوول و کار به ده ست به پیریه وه چوون و له قه سرتیکدا له سهر حیسابی دوله ت دامه زرا و زور به قه دروه په زیرایی لئ کرا. پاش چنډ پوځیک له لایه ن سولتانه وه کرا به فرمانیه وای نه درنه و خوی و هاوړیکانی له وې نیشته جی بوون. نادرشا دواي نه وه لاته نهی نه حمه دخان، سوبحان ویردی خانی باوکی برده تاران و کردیه بیتگلر بیگی تاران.

سالی ۱۱۵۶ی کوچی، حاج مهولا ویردیخانی قاجاری قه زوینی به فرمانی شا به سهر سته وه داندرا. حاج مهولا ویردی شیعیه تیی ده کرد و زوریش که ربوو؛ به حاسنه م توانی سالیک له سته هلاک. نادرشا نه ویشی لاگرت و پوځی چواره م سوبحان ویردی له سهر کورسی سته قوت کرده وه؛ نریکه ی هزار سواریکی نه فغانیشی به سهر کردایه تیی محمد د رها بیگی گورجی کوری بابا که ریم ناوېک، به ناوی نایی والی پوځ باج و نازووخه کوکرده وه په گه ل خست. هه روه ها به فرمانی نادرشا له توله ی تالان کردنی عه نباره کانی دوله تی، ده هزار تمه له برایم به گی وه کیلی خان نه حمه ده ستین. حمه رهزا به گ که سهر کرده ی سواره کانی نه فغانی بوو پیاوکی زمان پیس و به دفره بوو؛ خه لک زوری لئ وه زاله هاتبوون، خه یالی شوړش کردنیان له سهر دا بوو که به هه ر چو نیک بیت وده دری نین. پوځی ۱۶ی جیمادی یه که می سالی ۱۱۶۱ی کوچی خه بهری کوژانی نادر شا ده گاته کوردستان. سوبحان ویردی خان ده سبه جی حمه رهزا به گ و چنډ سهر کرده یه کی تری نه فغانی و خوراسانی بانگ کرده لای خوی و به نه پنی خه بهری کوژانی نادرشای پی دان. به رله وه خه لکی سته پی بزانی. هزار تمه دراو و ده خه لاتی به دیاری دانی و هه مووی به شه و له

سنه دهر باز کردن. به یانی که خه لک به و کاره ساته یان زانی، لئ بران بچن توله له رهزا به گ بکه نه وه؛ به لام سوبحان ویردی نه به یشته وه شوینی که ون.

دواي حوت مانگ له مهرگی نادر شاه، برایم خان برازی نادرشا که خوی ناو نابوو عادلشا و دهیه ویست خوی بکاته شای ئیران؛ والیه تیی کوردستانی پوځی حه سته علی خان موزکرد و سوبحان ویردی له والیه تی خرا. سوبحان ویردی خان هه ر له و ساله دا که ۱۱۶۱ بوو له هه مه دان مرد و لاشه که یان هیناوه له کیتی شهیدای کوردستان به خاکیان سپارد. سوبحان ویردی خان هشت جارن کراو ته والی و دهرکراوه و ماوه ی حوکمی به تیکرایی ۱۸ سال بووه».

حه سته علی خان: له پاش لادانی سوبحان ویردی، حه سته علی خانی برازی کرایه والیی کوردستان. چه کداریکي به کجار زوری له نه فغانی و نوز به گ و قزلباش و کورد - که سهریان له ده هزار ده دا- له ده وری خوی کوکرده وه. ئیتر به و له شکره زوره وه ته و او له خوی بایی ببوو، ملی نا له تالان و پوځی هاوسایانی و که س نه بوو له بهری بکوخی.

سالی ۱۱۶۲ میهر علی خان ناوېک که ده گه ل عه شره تی زه ند دوژمنایه تیی سه ختی بوو، پیشیان نه ده ویرا. هاواری پوځی حه سته علی هینا، نه ویش ده هانای هات و چه کدارانی نه رده لانی و نوز به ک و نه فغانی ده نگدا که بچنه سهر زه ندان. له ده وری بهری مه لایر له شکر زه ند و نه رده لان پیک هه لپرژان و له هه ر دووک لا زور کوژان و زور له پیاوانی سهرناسی زه ند سهریان تید اچوو، له ناکامدا نه رده لانی سهر که وتن و زه ند هه لاتن و تالان و مالیکی زوریشیان ده ست له شکر نه رده لان که وت. حه سته علی خان، میهر علی خانی برده وه سهر شوینی خوی و دایه زرانده وه و دیاری و پیشکی شیکي زور و وزه بنده ی لئ ساند و هاته وه کوردستان. دواي نه م شه ره زوری نه برد، شه ریکي تر ده گه ل ئیمام قولی زه نگه نه قه وما؛ هوی که شتی نه مه بوو:

دواى به کوشت چوونى نادرشا، دوو برازاكهى كه ناويان عهلى و برايم بوون سهريان له پادشايى دهخورا. ههريهكهى دوو سى مانگىك ههرا و هورپايان نايهوه و پووچانهوه. له زۆر جىگهى ديش ههركهسىك تۆزىك زۆرى له خۆدا شك دهبرد، مليان قوت كرد و كوئخايه تيبى و لاتيان بههى خويان دهزانى. يهك لهوانه ئىمام قولى زهنگه نه بوو كه له زهنگه نه و كهلو و گۆران و خهلكى ترى كرماشان دهدهبه و سه نسه نه يهكى پىكهوه ناو تۆپ و تۆپخانه يهكى ساز دا و هاته گۆرئ. دهستى كرد به تالان و برۆ و داگيركردن و ناگرى تهنيهوه بۆ ولاتى جيرانى ئهردهلان بيهكان. گوئى نه دايه ئامۆژگارى و اليبى ئهردهلان و دهستى كيشايه بيلاوهر و تالان و ويرانى كرد. حهسهن عهلى خان له ناچار به لهشكرهوه خۆى گه يانده بيلاوهر و پيشى به ئىمام قولى گرت و شهريكى زۆر خويىناوى رووى دا. له ئاكامدا دوژمن شكا و زۆريهان به يه خسير گيران. ئىمام قولى به ههزار چهرمه سهره كه ولى پرگار كرد و ههريچى تالان و مالىيان بوو، ههركه كوئى و كه رهنا و خيهوت و خواردنه مهنى و چهك و ئه سپا باتهوه دهست ئهردهلان بيهكان كهوت. ئيتتر كرماشان، مهلاير، سهنقور، گلپايگان، بروجرد، كزاز، فراهان و زۆريهان عيراقى عهجهم كه دهپيشدا سه به ئىمام قولى بوون هاته بهر حوكمى و اليبى ئهردهلان و گزيرى خۆى له سهركدانان و گهرايهوه بۆ كوردستان.

ههركه له برانهوهى ئهوه سالهدا (١١٦٢) سولهيمان پاشاى بابانى لهلايهن دهولهتى عوسمانيهوه لهكار بهركهناو كرا و سهليم پاشاى ئاموزاى لهجى داندرا. سولهيمان پاشاى دهركراو هاته سنه و پهناى به حهسهن عهلى خان برد و دامهزرا. سهليم پاشا داواى كرد كه سولهيمان پاشا پهنا نه دات. حهسهن عهلى خان بهوپهري لهخويابى بوونهوه وهرامى داوه و گوتى پهنا بهرى خۆم دهركناكم و ههريجهيك دهكهه بيهكهن. سهليم پاشا رووداوى بهوهزيرى بهغدا راگهياندا. وهزير بهيهكيك له گهوره پياوانى بهغدادا نامه يهكى بۆ حهسهن عهلى خان نارد، كه خۆت دهزانى مهلبه ندى بابان

سهركه به دهولهتى عوسمانيه؛ كى دهركهن و كى سهركهن، ههركه خويان حهساو. ئيتستا سولهيمان دهركراوه و سهليمى له جى داندراوه. تۆكه هاوساى دهولهتى عوسمانيت، نابى دهست دهكاروبارى وهردهى و دوژمنهكهى بحاوينيهوه و دۆستى بهردهى. ئهگه دهست له سولهيمان ههلهنگرى، ئيمه ناچار (كهه)ى به لهشكرى زۆرهوه دهنيرينه يارمه تيبى سهليم پاشا و ئهوى خۆت دهزانى چيت به سهرديت. زۆر له پيره پياوانى دنيا ديتيه و زاناي ولات نه يانده ويست دهولهتى عوسمانى له خويان دردۆنگ بكهه. بهلام حهسهن عهلى خان گوئى به ئامۆژگارى كهس نه دا و كابراى راسپاردى به ههزار گهف و ههريشهوه وهسهرك وهزيرى بهغدا كردهوه.

وهزير لهشكريكى بيست ههزار كهسى له عهركه و يهنيچهرى و چهكدارانى حهتهم ئاغاي حاكمى مووسل و عوسمان پاشاى حاكمى كوئيه و قوچ پاشاى حاكمى ههريهان نارد هيمدادى سهليم پاشا و هاته سهرك خاكي ئهردهلان و مليان له ويرا كردن و تالانى كوردستانى نا، حهسهن عهلى خان ده ههزار چهكدارىكى ساز كرد كه پيشيان لى بگري. سهليم پاشا كه تهنيا كرپارى كه ولى سولهيمان پاشا بوو. ديسان ويستى بى شهرك بهئاوات بگا. فهركه خاكي كورى خۆى نارد لاي حهسهن عهلى خان كه سولهيمان بدهنهوه و هيچ خويان شهرك نهكهه. حهسهن عهلى خان گرهره سونه يى كۆكردهوه و تهگيرى پى كردن كه چى بكهه چاكه؟ مهلا مستهفاى شىخه لئىسلام و برايم بهگى وهكيل و ايان بهباش زانى كه نابى دهگهله دهولهتى عوسمانى تيك بگيرين و پيوسته ههركهسىكى ئهوان له شويئىكى دادهنين، دۆستايهتى دهگهله ئهوه بگرن. بهلام عهبدوللا سولتان بهراز كه زاواى حهسهن عهلى خان بوو دهگهله مهلا حوسين دهبانگوت: «سولهيمان پاشا پهناى هيناهه و ئهگه له سهركى نهكهينهوه ئا برووى خانهدانى ئهردهلان دهريئ. لهلايه كيشهوه ئيمه زۆر بههتزو توانين و دهتوانين دوژمنان راوينين؛ شهرك بكههين باشتيره» لهو ناوهدا خوسرهوخان

کوری خان ئەحمەدخان و جافر سولتان و زۆر لە پیاوماقوولانی کوردستان تەگبیری بڕایم بەگ و مەلا مستەفایان پەسند کرد و ئەم شەڕەیان پێ باش نەبوو. بەلام حەسەن عەلی خان جگە لەووە کە پیاویکی زۆر لاسار و لە خۆبایی بوو، سەلیم پاشاش چونکە وەختی خۆی دەگەڵ بڕایم شادا هاوکاری کرد بوو، زۆری ناخۆش دەویست ئیتر قسەکەی نەبیست و فەرهادخانیشی بەدەستی بەتال ناردەووە.

شیعر

خودا کە ویستی بەدبەختت بکا

دەبی لاسار و سەرەختت بکا

سەلیم پاشا کەزانیی (کوێک دەزانی قوناغ لە کوێیە) دەنگی لەشکری لێدا و لە ڕۆخ دەشتی مەریوان تووشی لەشکری حەسەن عەلی خان هاتن کە چەکدارەکانی حەمەدەمین خانی گەڕووسیشیان دەگەڵ بوو. هەر لە بەرەبەیانەووە شەڕیکی زۆر بەسام ڕووی دا و دەئێوارەدا لەشکری ئەردەلانیاکان شکا. سولەیمان پاشاش بەخۆی و چەند کەسیکەووە، کەوڵی خۆیان دەرباز کرد. مانگی ڕەمەزانی سالی ١١٦٣ بوو، حەسەن عەلی خان بەشەرمەزاری خۆی کوتایەووە شاری سنە. کەهیا و لەشکری عوسمانی کەوتنە شوێنی و ناچار لە سنەش تۆقەری نەگرت و بەرەو لەبلاخ (ئێلاق) قاچاندی. لەشکری دوزمن لە گوندیکی سێ کیلومەتری ڕۆژاواي سنە تۆردوبەزی کرد و بەپانەووە ڕژانە شارەووە و ماوەی سێزده ڕۆژی تێدا مانەووە و شەلم، کوێرم، ناپارێزم، موسولمان و هەرمەنی و جوولەکەیان نەدەزانی؛ هەرچی گیریان کەوت بەتالانیاکان برد و هەر کەسیش تۆزیک خاوەن ناویو بەمالەووە بۆ حەریر و کوێە و سولەیمانیاکان دوورخستەووە؛ ئەوسا گەرانەووە.

حەسەن عەلی خان هاتەووە سەر هەواری خالی و پاش وێران بوون، سەری لە سنە هەڵتێناوە. دەیهویست بەیارمەتی خوسەرە بەگ و میر عەلی سولتان و نەجەف قوڵی بەگ کە پیاوی سەرناسی ولات بوون،

سەرۆبەرێک بە ولات بدەنەووە. بەلام کار لەووە گەندرتیووە کە ئەوان بیریان لێ دەکردهووە.

بڕایم بەگی وەکیل کە هەر لە سەرەتاووە دژی شەڕ دەگەڵ عوسمانی بوو. لە جەنگە شەڕەکەدا خۆی دا لای عوسمانیاکان و لەشکانی خانی ئەردەلاندا دەستیکی بالای هەبوو. لە پاش شکانی خان، دەگەڵ لەشکری بابان هاتەووە ولات و ڕووی کردە لای ڕوانسەر. لەگوندی ئەلک قەلایەکی قائمی بنیات ناو پالەنگان و بیلاوهریشی دەست بەسەر گرت و لە خان یاغی بوو. زۆر کەس لە خەلکی سنەش کە هێندیک مال و کەل و پەلیان لە تالانی بابان بۆ دەڕچووبوو، خۆیان گەیانده لای بڕایم بەگ. بڕایم بەگ ولامی بۆ کریم خان و شیخالی خانی زەند نارد، کە هەلە و بگەنە سنە و داگیری کەن. کەریم خان و شیخالی خانی بەبیست هەزار سواری خۆیان و عەشایری کرماشان و زەنگەنەووە هاتنە جەستەیی حەسەن عەلی خان. حەسەن عەلی خان کە تەواو بنیشتی لێ پوچەڵ ببوو، پەنای بە پیر و کەبخودایان برد کە تەگبیری بۆ بکەن. لەسەر برباری ئامۆژگاریکەرەکان (شیخ محەممەد وەسیم) فەقیر و فوقرات و لات و پاتی سنەي ڕەگەڵ خۆ خست و پەنای بە چپای هەورامان برد. مەلا مستەفا شیخەلئیسلا میس دەگەڵ نەجەف قوڵی بەگدا، بەرەو هۆردووی کەریم خان وەرپێ کەوتن کە وا بکەن کەریم خان دەست لە سنە و حەسەن عەلی خان هەلگری. ئەو دووانە لەگەڵ باسی نەداری و بەدبەختیی خەلکی سنە کە ڕۆمی تالانیاکان کردوون و هیچ ناشتەبایان پێ نەهێشتوون و، زۆریشیان ئازار داو، پێشنیاریان بە کەریم خان کرد کە وا باشە هەر بشییتە خزمی حەسەن عەلی خان و خوشکەکەي بخوازی و ئەگەر بە مەسلەحەتی زانی، ژن بە ژن بکەن و خوشکی کەریم خانیش بدری بە حەسەن عەلی خان و، بۆ هەمیشە نیوانیان خوش بیست. کەریم خان لە وەرانی ئەم قسە خوشانەدا گوتی: خۆ ئێمە دەگەڵ بنەمالەي ئەردەلاندا زۆر لەمیژە خزمین. سویمان وێردی خان خزمی نزیکمان بوو، ئیتر خزمایەتی تازەکردنەووەي بۆ چیبە؟ بەلام من ئارەزوومە

سەرىك لە مائە خالانى خۆم بدەم و چىيان پىداويست بى بۆيان بىكەم.

حەسەن عەلى خان ھەر دواى ناردنى ئەو پاسپاردانە، مالى و منالى خۆى ناردبوو قەللى (قەرەتورە) كە زۆر قايم بوو. ھەر كە پاسپاردەكان گەرپانەو و وەلامى كەرىم خانىيان بۆ گىتپراو و خەبەریش داكەوت كەوا كەرىم خان بەرەو سەنە رېكەوتوو، بى خۆگرتن خۆى گەيانە قەللى قەرەتوو و خۆى بۆ شەر ئامادەكرد.

لە سەبەينىپرا كە رۆژىكى گەرمى تەمووزى ھاوین بوو، كەرىم خان بە لەشكەرەو پزايە سەنە و ھەرچى لە دەست تالانى رۆمىيان رزگار ببوو، موسلمان و گاور و جووى ساف لە ساف تالان كرد و لە وەندەى مابوو لە ویشى كردن. سولەيمان پاشاى ھەلاتووش كە بە چىاي پالنگانەو سەرگەردان دەخولاو، ھاتە سەنە و رەگەل كەرىم خان كەوت.

كەرىم خان مزگەوتى جومعهى سەنەى كەردە بىكەى خۆى و ھەموو مزگەوت و مەدرەسەكانى تری شار كرانه تەويلەى ئەسپ و جى خەوى چەكدارەكانى. ھەر كەسىيان لە خزمانى حەسەن عەلى خان بەردەست كەوت يان كوشتيان يان بەلیدان و جەزەبە نىوہ گىيانىان كرد، ھەرچى بۆى كرا رابكا، ھەمووشتىكى بەجى ھىشت و ھەلات.

خوسرەوخانى كورپى ئەحمەدخان بە ھومىدى ئەو كە رەنگە كەرىم خان ئەو لە جىگەى حەسەن عەلى خان لەسەر سەنە دانى، ھەلنەھاتبوو. كەرىم خان ناردى كە دلخوشى شىخ محەمەد وەسىمى بۆ بداتەو كە دەگەل خەلكە ئاوارەبووكان لە ھەورامانەو بىتەو سەنە. خوسرەوخان كە دەيزانى كەرىم خان نىازى چىبە؛ لەو سەفەرە دەرڤەتى ھىنا و ئىتر نەھاتەو.

كەرىم خان چەند كەىخوداىەكى ناردە لای حەسەن عەلى خان كە شەر نەكا و بىتەو؛ بەلام جوابى نەدراىەو. لە تۆلەى ئەم ياخى بوونە، كەرىم خان شىخالى خانى بە لەشكرىكى زۆرەو ناردە سەر قەللى قەرەتوو. بەلام قەلاكە ئازوو قەى تەواوى ھەبوو، سى سەد پىاوى زۆر بەكار و

پىاوماقوولیشى تىدابوو، پىاوانە وەدەست ھاتن. تۆپ و تڤەنگى لەشكرى كەرىم خان چى بۆ لەگەل قەللى نەكرا و گەمارۆدەر بەناھومىدى گەرپانەو. ھەرەھا لەشكرىكىش كە چوونە ھەورامان بۆ بەردەست كردنى شىخ وەسىم و ھەوالانى، زۆر خوپرپانە شكان و بە ھەلەداوان خۆيان دە سەنە ھاویشتەو. ئىتر كەرىم خان ھەر بەتەواوى لە دىن دەرچوو؛ ناگرى بەرداىە شارى سەنە و زۆرىەى خان و بەرە و مزگەوت و مەدرەسەى سەنەى كەردە مشكى و خۆلەمىش. ئەوسا سەنەى بەجى ھىشت و روى كەردە گەرپووس؛ حەمەدەمىن خانى حاكىمى گەرپووس و ھەموو پەغىبەتەكانى تالان كرد. ھىندىك لە ژن و كچەكانى خانى گەرپووسىشى بەدىل و گرت و خورشىد خانى كچى حەمەدەمىن خانى بەزۆر كەردە ژنى خۆى. خانىشى لە پاش داركارى كردنىكى زۆر، دەگەل سلىمان پاشاى بەبە خستە تەك خۆى و پرووى كەردە عىراق.

پاش رۆىشتى كەرىم خان، حەسەن عەلى خان لە قەللى ھاتەدەر و ھاتەو شارى سەنەى وىران و سووتاو و تالان كراو. چارى ناچار خۆى گەيانە ئازاد خانى ئەفغانى كە داواى پاشايەتتى ئازەربايجانى دەكرد و خۆى كەردە يەكىك لە دۆست و ھاوکارانى. ھەر لەو سەروەندانەشدا سەلىم پاشاى بابان بە ھەزار چەكدارىكەو خۆى گەيانە ئازادخان و پولىكى زۆرى پى پىشنىار كرد كە لە باتيان ولاتى ئەردەلانى بداتە دەست. ئازادخان بە پولى زۆر، چاوى لە ئىنساف و پىاوەتى نوقاند و حەسەن عەلى خانى دۆژمنى سەلىم پاشاى، دەسبەستە داىە دەس سەلىم پاشا و ئەردەلانىشى پى بەخشى. سەلىم پاشا، حەسەن عەلى خانى ناردە (قەلاچالان). سەر لە ھەولەو زۆرى قەدر دەگىرا؛ زۆرجارى وا ھەبوو دەرەكەوت و دەچووہ راولى و دەگەرپاوە. بەلام قەسەى شۆفاران كارى خۆى كرد، پاش ھەوت مانگ لە زىنداندا مانەوہى لە سالى ۱۱۶۴ دا كوژرا. ئىتر لەو ساوہ سەلىم پاشا بەخاترجەمى بەسەر شارەزوور و مەلبەندى بابان و ولاتى ئەردەلان رادەگەشت.

به گفته‌ی خوسره و بهگ، دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا ده‌ستی به‌سه‌ر ئه‌رده‌لاندا گرت. خالید پاشای بابان، وه‌زیری به‌غداى تاوکرد که وا بکا: ده‌وله‌تی عوسمانی حکومه‌تی بابانی بداتی. وه‌زیر کاری پیک هینا، سه‌لیم پاشا که ده‌رده‌کرا په‌ناى به‌ ئازادخان برد. له‌و ده‌مه‌دا بوو که که‌ریم خان هیرشی کرده سهر سنه و سووتاندی. خه‌لکی ولات له سه‌لیم پاشا راپه‌رین و ده‌ریان په‌راند و که‌ریم خانى برای هه‌سه‌ن عه‌لی خانیان کرده فه‌رمانه‌وای خۆیان.

به‌لام له کتیبه‌کى مه‌لا محممه‌د شه‌ریفی قازیدا نووسراوه: دواى ئه‌وه‌ی سه‌لیم پاشا له حوکم لادرا، سوله‌یمان پاشا حوکمی که‌وته‌وه ده‌ست. به ئه‌مه‌گداری له هه‌سه‌ن عه‌لی خان که له‌سه‌ر ئه‌و به کوشته‌چوو بوو تکای له داشته‌مرخانى ئۆزه‌گ کرد که یاریده‌ی بدا و پیکه‌وه کاریکیان کرد که‌ریم خانى برای هه‌سه‌ن عه‌لی خان بکه‌نه فه‌رمانه‌وای سنه. ههر ئه‌ویش نووسیویه که به حوکمی ئازادخانى ئه‌فغانى، سوبحان ویردی خان سالى ۱۱۶۴ کراوه‌ته والیبی کوردستان. به‌لام که نووسراوه سوبحان ویردی خان سالى ۱۱۶۷ مردووه، ئه‌م قسه هه‌یچ به‌عه‌قله‌وه نانووسی.

که‌ریم خان کوری عه‌باس قولى خان: که‌ریم خان چه‌ندی خوا هه‌ز کا، به‌دفعه‌ی و جوت قۆشه و چوار مۆر و نامه‌رد بوو. لاساریک بوو گوپی به که‌س نه‌ئه‌دا. خۆیشی هه‌یچی له فه‌رمانه‌وایی نه‌ده‌زانی. بو‌نمونه ده‌گێرپه‌وه: کابرایه‌ک شه‌و دزیکى له مالى خۆیدا گرتووه و ده‌ستی به‌ستووه و به دزه‌وه چۆته شکایه‌ت لای خان؛ به‌لام دزه‌ خزمی کابرایه‌کی ناسیاوی خان بووه. خان فه‌رمانی داوه هه‌رتک گوپی مال دزراوی بریوه و دزی به‌ره‌لدا کردووه. وه‌ک باسمان کرد که له شه‌ری نیتوان سه‌لیم پاشا و هه‌سه‌ن عه‌لی خاندان، برابیم به‌گی وه‌کیل خۆی کردبووه هه‌مه‌کاره‌ی پالتنگان و بیه‌لوار و ببووه دۆستی عه‌شه‌رتی زه‌ند، دیسانه‌وه که‌ریم خانى زه‌ندی هان دا که بیه‌ته‌وه ویزه‌ی کوردستان. که‌ریم خانى زه‌ند سیسه‌ت سواری به‌سه‌ر کردایه‌تیبی یاروه‌یس خان نارده لای برابیم به‌گ؛ که ئه‌ویش دووسه‌د چه‌کداریکی

هه‌بوو. ئه‌و پینچسه‌ت چه‌کداره به‌ره‌و سنه هاتن و گه‌یشته‌ گوندی دوشان. که‌ریم خانى ئه‌رده‌لان که ده‌خۆی رانه‌ده‌دی شه‌ر بکا. ده‌گه‌ل پیاوماقوولانی سنه‌بی، له به‌فر و سه‌رمای سه‌ختی زستاندا، بو‌هه‌ورامان رای کرد و له‌گوندی شامیان ئه‌و زستانه‌ی به‌وپه‌ری شه‌رزه‌بییه‌وه برده‌سه‌ر. سه‌ره‌تای به‌هار خۆی گه‌یانه‌ شاره‌زوور و په‌ناى به‌پاشای ئه‌وی برد. ده‌لین ههر ئه‌و ساله که‌ریم خان مردووه و کوردستانی ئه‌رده‌لان بی حاکم ماوه‌ته‌وه. له سالى ۱۱۶۵ دا خوسره‌و خان کوری ئه‌حمه‌د خان و نه‌وه‌ی سوبحان ویردی خان سه‌ربه‌خۆ خۆی کردۆته والیبی کوردستان و سالتیک به والیه‌تی ماوه‌ته‌وه.

له سالى ۱۱۶۶ دا سه‌لیم پاشای به‌به به‌یارمه‌تیبی ئازادخانى ئه‌فغانى، سنه‌ی گرتوه و خوسره‌و خانى لى وه‌ده‌ر ناوه. سه‌لیم پاشای بابان چوار سال سنه‌ی له ده‌ستا بووه. ئه‌گه‌رچی زۆر له پیاوماقوولانی سنه له ولاتی بابان ده‌ژیان. به‌لام ئه‌و خه‌لکه‌ی له ولات مابوو له سایه‌ی حوکمی سه‌لیم پاشاوه ته‌واو بووژانه‌وه و دوور له ئاژاوه و هه‌را خه‌ریکی که‌سب و کاری خۆیان بوون. له سالى ۱۱۷۰ دا خوسره‌و خان به کۆمه‌گی محممه‌د هه‌سه‌ن خانى قاجار خۆی کرده‌وه والیبی کوردستان و حوکمی بابانی له سنه‌ بنه‌بر کرد.

تا ئیره ئه‌و میژووه بوو که‌مه‌ستوره خانم نووسیویه. وا ئه‌و باسانه‌ی که له‌مه‌ زیادن و ئایه‌توللا مه‌ردوخ باسی کردوون ده‌خه‌ینه‌ پروو.

ئایه‌توللا ده‌لی: سالى ۱۱۶۱- هه‌سه‌نی عه‌لی خان برازای سوبحان ویردی خان به فه‌رمانی عادل شا کرا به‌والیبی کوردستان. له ۱۲ ی مانگی قوربانی ۱۱۶۲ دا ئیمام قولى خانى زه‌نگه‌نه به له‌شکرێکی زۆره‌وه هیرشی بو‌کرد. له‌شکری والی له بیه‌لوار پیتشی پی گرت و ئیمام قولیبی شکاند و کرماشان و سونقر و کولبایی و که‌نگاوه‌ر و مه‌لایر و برودج‌ریش هاتنه‌ به‌ر حوکمی والیبی کوردستان.

له ۱۳ی محرمه می ۱۱۶۳دا میهره‌لی خانی بروجردی، دادی له ده‌ست عه‌شهرتی زهند برده بهر حه‌سه‌ن عه‌لی خان؛ ئه‌ویش ده‌هاواریه‌وه چوو. له‌و لایشه‌وه توشمال که‌ریم واتا: که‌ریم خانی زهند، ده‌گه‌ل شێخالی خان و ئه‌سکه‌نده‌رخان به‌ له‌شکره‌وه هاتن و له‌ مه‌لایر پێک هه‌لپه‌ژان. زهند شکان و ۳۶ فەرمانده و ۱۸۰ چه‌کداری تریان کوژرا و، ماباقی هه‌لاتن.

له‌ برانه‌وه‌ی سالی ۱۱۶۳دا ده‌وله‌تی عوسمانی سه‌لیم پاشای بابانی به‌سه‌ر ولا‌تی بابانه‌وه دانا و سوله‌یمان پاشایان راونا. په‌نای به‌ حه‌سه‌ن عه‌لی خان هینا و ئایه‌توللاش هه‌ر ئه‌وه ده‌لتی که‌ مه‌ستوره خانم نووسیویه تا ده‌گاته هاتنی فەرهادخان بۆ لای والیی ئه‌رده‌لان.

ده‌لتی: بۆ وه‌رامی نامه‌ی سه‌لیم پاشا، کوپ‌تکی راویژ له‌ شێخ وه‌سیمی مه‌ردۆخی باپیره‌گه‌وره‌م، برایم به‌گی وه‌کیل، خوسره‌وخانی کوپی ئه‌حمه‌د خان، جافر سولتان و پیاوانی گه‌وره‌ی تری کوردستان پێک هات. زۆریه‌یان نه‌یانه‌ویست شه‌ر بکری؛ به‌لام مه‌لا حوسین (باپیری مه‌لا عه‌باسی شێخه‌لئیسلام) و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز (زاوای حه‌سه‌ن عه‌لی خان) له‌به‌ر کورده‌ناموسی و ده‌ست له‌ په‌نا به‌ر نه‌دان، شه‌ر هه‌لده‌بژێرن. حه‌سه‌ن عه‌لی خانیش ده‌چیته لای شه‌رخوازان و کار له‌کار ده‌ترازی و چیرۆکی مه‌ستوره‌خانم رووده‌دا.

ئایه‌توللا ده‌لتی: له‌شکری که‌هیا و بابان سێزده رۆژ تالانی ولاتیان کرد و نامووسی مه‌سیحی و جووله‌که‌کانیشیان ئه‌تک کرد.

برایم به‌گی وه‌کیل که‌ ببوه مایه‌ی شکستی له‌شکری ئه‌رده‌لان و خۆی ده‌ریاز کردبوو، چو بوو پالنه‌نگان و بیله‌وار و روانسه‌ری ده‌س به‌سه‌را گرتبوو، قه‌لایه‌کیشی له‌ ئالک بنیات نابوو. پاش رۆیشتنی عوسمانییان و هاتنه‌وه‌ی حه‌سه‌ن عه‌لی خان بۆ سنه، ولامی بۆ توشمال که‌ریم و شێخالی خانی زهند نارد که‌ ده‌رفه‌ته‌ تو‌له‌ی خوتان له‌ والیی ئه‌رده‌لان بستێننه‌وه. له‌ رۆژی ۱۳ی رهمه‌زانی ۱۱۶۴ به‌ بیست هه‌زار سوار له‌

عه‌شایه‌ری کرماشان و زه‌نگه‌نه‌وه به‌ره‌و کوردستان هاتن. خان که‌ زانیی ده‌رۆست نایه‌ فه‌قیروفه‌راتی شاری ده‌گه‌ل قوتیبول عارفین شێخ محه‌مه‌د وه‌سیمی مه‌ردۆخی (کوپی شێخ ئه‌حمه‌دی عه‌للامه) په‌وانه‌ی هه‌ورامان کرد.

لیه‌رده‌ا باسه‌که‌ ناگۆری تا ده‌لتی که‌ریم خان گه‌رووسی گرت و خورشید خانمی کچی حه‌مه‌ده‌مین خانی به‌دیل برد و گه‌رایه‌وه و حه‌سه‌ن عه‌لی بوو به‌دۆستی ئازادخان و هاته‌وه سنه.

له‌ سالی ۱۱۶۶دا عه‌لی مرادخانی به‌ختیاری له‌په‌ر هێرش دینی و کرماشان داگیر ده‌کا. کارایه‌کیش له‌ به‌غدا په‌یدا ده‌بی و بۆ خۆی ده‌لتی «من کوپی شاسولتان حوسینم و ناویشم شاسولتان حوسینی دووه‌مه‌ و ده‌بی بمه‌ شای ئێران». میرزا مه‌هدی خانی شقاقی میژوونووسه‌که‌ی نادرشاه بریوای پێ ده‌کا و ده‌گه‌ل خۆیا ده‌به‌پێنێته کرماشان.

عه‌لی مرادخان له‌م هه‌له‌ ده‌رفه‌ت دینی؛ شای که‌سنه‌ناس پێش خۆی ده‌دا و بۆ گرتنی کوردستان خۆ ساز ده‌کا. حه‌سه‌ن عه‌لی خان به‌و له‌شکره‌ شێ و شه‌قه‌وه که‌ هه‌یه‌تی خۆی ئاماده‌ی شه‌ر ده‌کا. که‌ریم خانی زهند که‌ دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری عه‌لی مرادخانه، هه‌م بۆ کوتانی هه‌م بۆ دل‌دانه‌وه‌ی کوردان، دیته‌ هانای حه‌سه‌ن عه‌لی خان و له‌ هه‌وه‌ل پێک هه‌لپه‌ژاندا له‌شکری عه‌لی مرادخان ده‌بیته‌ تو‌ی هه‌رزن و لێک بلاو ده‌بی و شا حوسینی تاینیش له‌مه‌یدانی بیله‌واردا ده‌کوژری. حه‌سه‌ن عه‌لی خان دیته‌وه سنه و که‌ریم خان هێرش ده‌باته‌ سه‌ر کرماشان.

له‌ سالی ۱۱۶۷دا ئازادخانی ئه‌فغانی که‌ له‌ ئه‌سفه‌هان خۆی کردبوو شا، نامه‌ بۆ حه‌سه‌ن عه‌لی خان ده‌نووسی که‌ ده‌یه‌وێ چاوی پێ بکه‌وێ. خان که‌ دۆستی له‌میژینه‌ی ئازادخانه، ده‌گه‌ل چه‌ند پیاوماقو‌لێکی سنه‌دا وه‌ک مه‌لا مسته‌فا شێخه‌لئیسلام و عه‌بدو‌للا سولتان به‌راز و هی (تر). ده‌چیته‌ ئه‌سفه‌هان. سه‌لیم پاشای ناویرایش که‌ له‌ ئازه‌ربایجان زۆری

یاریدەى ئازادخان داوە و بە ھەزار سوارەو ھە لە خزمەتیدایە، دەلى ئەگەر ھەسەن ەلى خانم پى بفرۆش چوار ھەزار تەن دەدەم. خان و ھەوالانى ھەر دەگەنە ناو ئەسفەھانەو دەگیرىن. ھەسەن ەلى خان تەسلىمى سەلىم پاشا دەگەن و مەلا مستەفا و ەبەدوللا سولتانىش دەخەنکىن. سەلىم پاشا بەفەرمانى ئازادخان دەبیتە والى کوردستان.

فەرمانەوايى سەلىم پاشا بە: سەلىم پاشا لە ڕەجەبە مانگی سالى ١١٦٧د بەرەو کوردستان دیت و ھەسەن ەلى خانىش زنجىر لەمل دەنیریتە قەلاچوالان و پاش ھەو مانگ ھەبس دەیکوژن.

دواى چەند مانگىک خەلکى ولات شۆرش دەگەن و سەلىم پاشا زۆر بەرەزىلى وەدەر دەنن. سەلىم پاشا پەنا بە ھەمەھەسەن خانى قاجار دەبا کە ئەویش داواى شاھەتیبى دەکرد، بەلکە سەنى بداتەو. خوسرەو خانى کورپى ئەحمەد خان کە ھەموو تەمەنى لە خزمەت کردن بە ھەمەھەسەن خان گوزەراندوو، باسى نامەردى سەلىم خان بۆ محەمەد ھەسەن خان دەکا و تا دەتوانى بۆى تى دەچیتى.

ھەمەھەسەن خان لە وەرەمى خوسرەوخاندا دەلى: تۆ ھېشتا ھەمە ھەسەنت نەناسیو، چۆن دەکرى چاو لە چاکەى تۆ بپۆشم و بەدوژمنانت بفرۆشم. خاترجەم بە فەرمانەوايى کوردستان کالایە کە پر بەبالای تۆ و دەپەر کەسى تر ناکرى. سەلىم پاشا جواب دەکرى و فەرمان و خەلات دەدریتە دەست خوسرەوخان و بەھیز و پیتى زۆرەو ڕەوانەى مەلەبەندى باب و باپىرانی دەکرىتەو.

(لەمىژووى ئایەتوللادا، دەکوولەکەى تەرىشدا ناوى کەرىم خانە بەدفعەیکە نەھاتوو کە مەستووورە خانم باسى کردوو. ھوکم لە ھەسەن ەلى خانەو بەز دەداتە سەر خوسرەوخانى ئەردەلان).

خوسرەوخانى دووھەم: کورپى خان ئەحمەدخان و نەوہى سوبحان ویردى خان بوو. وەک باس کرا سوبحان ویردى خان زۆرى کور ھەبوون، ھەر لە زەمانى

خۆیدا خان ئەحمەدخانى کورپى چوو بوو و لاتى عوسمانىيان و لەپەنا ئىمامان دەتيا (وا دیارە لە نەجەف و کەربەلا بوو - ھەزار) دوو کورپى لەپاش بەجى ماون بەناوى: خوسرەوخان و رەزا قولى خان. سوبحان ویردى خان خوسرەوى زۆر خۆشەووست و لە ھەموو کورەکانى تری پتر ریز لى دەنا و ھەمیشە بەقەد و بالایدا ھەلدەگوت و دەیگوت: خوسرەو پیاویکی زۆر ژێھاتیبە و دواى من ئەو جیگەم دەگرتەو.

بەلى لە ١١٧٠د خوسرەوخان شوپنەکەى باپىرەى گرتەو. ھەموو خەلکى ولات، گەورە و گچکە کەوتنە خۆشى و شادییەو. ئەوانەى ئاوارەى ولاتانىش ببوون، ھاتنەو و دەسکرایەو بەئاو دەدانکەرنەى ویران و کیتلانى زەوییان و ھیچ کەس لە زولم و زۆر نەدەترسان و بەخاترجەمى دەژیان. خانى تازە تا سەنە باش ئاوەدان دەبیتەو بەنکەى خۆى بردە ھەسەن ئاوا. تەنیا کەسێک کە سەرى وەبەر باى خان نەھیتا، رەشىد بەگى وەکیل کورپى برايم بەگە وەکیلەکەبوو، کە گوتمان پاش شکانى ھەسەن ەلى خان خۆى کردبوو ھەمەکارەى پالنگان و ئەلەک و ڕوانسەر، وەختى برايم بەگ بە دەستى سەلىم پاشا کوژرابوو، ئەم ھەمەرەشىدەى کورپى لە جیتی باوکى ئاغاىەتیبى ئەو ناوہى دەکرد. جگە لەو رەشىد بەگە میھرەلى سولتان و خوسرەو بەگى ئامۆزای رەشىد بەگیش یاریکاری رەشىد بەگ بوون و زۆریان گوئ بەفەرمانى خان نەدەدا.

خوسرەوخان بە تەگبیر و ڕای پیاوماقوولان بریارى دا ئەو دوو خزمانەى رەشىد بەگ کە ئازاوەجى بوون تەمى بکا. رۆژێک لە مەجلیسدا کە میھرەلى خان لای خان بوو بەفەرمانى خان گیرا و خرایە بەندیخانەو. کۆمەلێکیشى چەکدار نارد خوسرەو بەگى بۆ بگرن. خوسرەو بەگ دەستى نەدا و دەستى کردوو، گرتیان و ھەر لەوئ سەریان برى و سەرکەیان بۆ خان ھیتا، بەفەرمانى خان، میھرەلى خانیش بەدەردى خوسرەو بەگ برا و مالى ھەردووکیان دەسى بەسەردا گیرا.

دیان تەشەبەى ئازادخان: خوسرەوخان لى پرابوو تۆلەى خۆى لە سولەپان

پاشای بهبه بکاتهوه، هیتیشی دهبرده سهر رهعیهت و قهلهمهوهکهی. سولهیمان پاشا چوهه بن کلیشه‌ی نازادخانهوه که بیته سهر سنه. سولهیمان پاشا دوو ههزار کهسیتی کۆکردهوه، همه رهشید بهگی وهکیلیشی رهگه‌ل کهوت؛ لهشکری ئه‌فغانیش پهیدا بوون. دهوری قه‌لای ههسه‌نابادیان دا که خان له‌وپیدا قایمه‌کاریی خۆی کردبوو. چل رۆژ ئابلۆقه‌ی قه‌لا درا، خوسره‌وخان وه‌لامی بۆ شێخالی خانی زهند نارد که له هه‌مه‌دان بوو تاوه‌کو ده‌هانای بی. لهشکری زهند هاتنه‌هاواری. نازادخان که ئه‌و خه‌به‌ره‌ی زانی دهستی له ئابلۆقه‌ی قه‌لا به‌ردا و راکه ئه‌ما راکه!

شێخالی خان که‌وته شوینی و مه‌رومالاتی سولهیمان پاشای وه‌به‌ر هات، به‌تالانی برد و گه‌راپه‌وه هه‌مه‌دان. خوسره‌وخانی هه‌مه‌سالح به‌گی که‌مه‌ره‌یی که له‌و شه‌رده‌ا یاریده‌ی ره‌شید به‌گ و ئه‌فغانانی دابوو، گرت و هه‌ردووک چاوی کۆلی.

ده‌لێن له‌ رۆژانی ئابلۆقه‌دانی قه‌لادا، هه‌موو رۆژیک سواریکی ئه‌فغانی ده‌هاته مه‌یدان و بانگی ده‌کرد کێ ده‌خۆی راده‌بینی بیته شه‌ری من؟ هه‌ر که‌س ده‌چوو ده‌کوژا. تا رۆژیک محهمه‌د ئاغای جله‌وداری تایبه‌تی خوسره‌وخان کورده ناموسی هه‌لی ده‌گرێ، بێده‌نگ ده‌چیته ته‌ویله و ئه‌سپی تایبه‌تی خان و چه‌کی شانی خان ده‌با و له‌ قه‌لا ده‌رده‌چێ. ده‌بیته هه‌را ده‌لێن: ئه‌و نامه‌رده بی ئه‌مه‌گه چه‌ک و ئه‌سپی خانی رفاند و خۆی گه‌یانه‌ دوژمنان. به‌لام (جله‌ودارم جله‌ودار بی)، بی سیو و دوو به‌ره‌و کابرای ئه‌فغانی ئه‌سپی تاودا و شیریکێ داھینایه سهری ئه‌فغانی وه‌ک خه‌یار داھینا و سه‌ره‌که‌ی رفاند و گه‌یاندیه‌وه قه‌لا و هاویشتیبه به‌ر قاچ و قولی خان. زۆری ئافه‌رین لی کرا و پله‌ی تایبه‌تی میرئاخویری خانی پت درا. وا له‌و ساوه تا ئیستاش که زهمانی ره‌زا قولی خانی کوپی خوسره‌وخانی کوپی ئامانوللاخانی کوپی خوسره‌وخانی سیهه‌مه، واتا ده‌بنه‌ چوار والی و نه‌وه‌ت و هه‌شت سالی پت چوه‌ پله‌ی میرئاخویری هه‌ر هی خۆبانه و میراتی ئه‌و باپیره‌یانه بۆیان ماوه‌ته‌وه؛ که ئه‌مرو رۆسته‌م به‌گ میرئاخویره.

میژووه ئه‌رده‌لانه‌که‌ی خوسره‌و به‌گ ده‌لی به‌ر له‌و کاره، محهمه‌د ئاغای ناوبراو له‌لایه‌ن خوسره‌وخانه‌وه ناردراپه‌وه لای نازادخان که ده‌ست له‌قه‌لا به‌ردا و به‌خۆزایی خۆی ماندوو نه‌کا و چیتیش موسولمانان به‌کوشت نه‌دا، له‌ ئابلۆقه‌دان چی بۆ ناکرێ و ئابرووشی ده‌چێ. نازادخان له‌ شات و شووتی محهمه‌دئاغا سهری لی شیتاوه و گوتویه: خاک به‌سه‌ری نازاد، وه‌ک خوسره‌وخان فه‌رمویه ئیتر وازی له‌ قه‌لا هیناوه و چی بۆ نه‌کراوه. دوا‌ی ئه‌م رووداوه شێخالی خان که له‌ هه‌مه‌دان خه‌ریکی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی شاربه‌وه، پۆل و بژیوتیکی زۆری له‌ کوردستان ئه‌ستاندوه.

جا چونکه له‌و مابه‌ینه‌دا خان بۆ خۆی له‌ ولات دوور که‌وتبووه، کاروباری سنه و قه‌لای هه‌سه‌ن ئابادی دابوو ده‌ست میرزا عه‌بدو‌للا‌ی وه‌زیر - که له‌ دایکه‌وه باپیری منه (یانی مه‌ستووره - هه‌ژار) و یوسف به‌گ. ئه‌وانیش له‌ چنگ باجگرانی زهن‌دیه‌کان وه‌گیان هاتبوون، ژن و مالتی خوسره‌وخانیان له‌ قه‌لای هه‌سه‌ن ئاباد به‌ره‌لاکرد و بۆ خۆیان رایان کرده شاره‌زوور. خوسره‌وخان به‌ پله‌ گه‌راپه‌وه قه‌لا و مالتی خۆی و داروده‌سته‌ی لینا و هاته‌وه شار و چونکه ئه‌و قه‌لایه زۆر ده‌بووه لانه‌ی ئاژاوه، فه‌رمانی دا داریان به‌سه‌ر به‌رده‌وه نه‌هیشته که تائیتستاش ئاوه‌دان نه‌کراوه‌ته‌وه.

که‌ریم خانی زهند و محهمه‌د هه‌سه‌ن خانی قاجار، هه‌ردووکیان سه‌ریان له‌ پادشایه‌تی ده‌خورا؛ به‌لام جاروباره پیکه‌وه ریک ده‌که‌وتن. ئه‌م ریک که‌وته‌ش زوو تیک ده‌چوو. تا دوا‌جار بوو به‌ شه‌ریان. له‌شکری محهمه‌د هه‌سه‌ن خان شکا و بۆ خۆشی کوژا. ئیتران به‌خو‌په‌ری ده‌س که‌ریم خان که‌وت و شاری شیرازی کرده پیته‌ختی خۆی.

سوله‌یمان پاشای به‌به هه‌لی بۆ ره‌خسا دیاری و پشیکیشی زۆری بۆ که‌ریم خان نارد و داوای لی کرد به‌ خزمه‌تکاری خۆی قبو‌ل بکا و سنه‌ی بداتی. که‌ریم خان له‌ داخی ئه‌وه که محهمه‌د هه‌سه‌ن خان، خوسره‌و خانی کردبووه والی، بی فوو له‌ دۆ کردن له‌ سالی ۱۱۷۷ دا فه‌رمانی والیه‌تی

کوردستانی بۆ سوله‌یمان پاشا ده‌رکرد.

هه‌ر ئه‌و ساکەش که ئه‌حمەد پاشا له‌سه‌ر شاره‌زوور ده‌رکرا، سوله‌یمان پاشا شاره‌زووریشی خسته‌ سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی. وه‌زیری به‌غدا ته‌واو له‌م کاره‌ پکی هه‌ستا. به‌ بیست هه‌زار چه‌کداری ینگی چه‌ری و عه‌شایر و عه‌ره‌ب و تۆپ و تۆپخانه‌وه، که ئه‌مین پاشای مووسل و، عه‌بدوللا پاشای زه‌هاویشی ده‌گه‌ل خۆیا هه‌ینابوو، به‌ره‌و شاره‌زوور و کوردستان هات و، له‌ کفری ئۆردوبه‌زی کرد.

سوله‌یمان پاشا به‌ ده‌ دوازه‌ هه‌زار سواری ئه‌رده‌لانی و بابانییه‌وه به‌ره‌نگاریان بوو. له‌شکری بابان و ئه‌رده‌لان شکا و زۆر له‌ پیاوه سه‌رناسه‌کانیان کوژران، یان به‌دیل گیران. هه‌رچی بووشیان، پۆمی به‌ تالانی برد.

وه‌زیری به‌غدا که ناوی عه‌لی پاشا بوو دوا‌ی ئه‌و سه‌رکه‌وته‌ن، ئه‌حمەد پاشای برای سوله‌یمان پاشای کرده‌ حاکمی شاره‌زوور. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو سوله‌یمان پاشا دیسان هه‌ترشی برده‌ سه‌ر شاره‌زوور و ئه‌حمەد پاشای پاونا و خۆی کرده‌وه به‌هه‌مه‌کاره‌ی شاره‌زوور و ئه‌و مالانه‌ی که چه‌ند سال و زه‌مان بوو له‌ سنه‌ ئاواره‌ ببوون و چوبونه‌ شاره‌زوورو هه‌یشتان هه‌ر له‌وئ مابوون، هه‌ینانییه‌وه‌ شوپن و پتی پیتشووی خۆیان.

سوله‌یمان پاشا هه‌یندیک جار له‌ سنه‌ و هه‌یندی جار له‌ شاره‌زووری پاده‌بوارد. عه‌لی خانی کوپی وه‌کو ده‌گریونان به‌ مال‌ه‌وه‌ ناردبووه‌ شیراز. هه‌سه‌ن به‌گی کوپیشی به‌سه‌ر سنه‌ پاده‌گه‌یشت.

له‌ سالی ۱۱۷۸دا، شه‌ویک له‌ شاره‌زوور کابرایه‌ک به‌ ناوی فه‌قی برابیم خۆی ئه‌خاته‌ ناو مالتی سوله‌یمان پاشا و به‌ر خه‌نجه‌ری ئه‌دا و ئه‌یکوژی. پاش کوژرانی ئه‌و، هه‌مه‌پاشای برای له‌ شاره‌زوور بوو به‌جێنشینی؛ عه‌لی خانی کوپی پاشاش که له‌ شیراز بوو، به‌ئێجازه‌ی که‌ریم خان هاته‌وه‌ کوردستان و بۆ ماوه‌ی سالتیک مایه‌وه‌. به‌لام به‌کاری گه‌وره‌یی نه‌ده‌هات.

هه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل و میرزا عه‌بدوللا‌ی وه‌زیر و میرزا سادقی موسته‌وفی، خۆیان گه‌یاند به‌ره‌گای که‌ریم خان و کاریکیان کرد عه‌لی خان له‌ کار به‌رکه‌نار کړی. پاشان خوسره‌وخانیان په‌یدا کرده‌وه، که له‌ کوردستان هه‌ل‌وه‌دابوو. له‌ سالی ۱۱۸۰دا هه‌ینانییه‌وه‌ و کرایه‌وه به‌ والیی ئه‌رده‌لان - تا ئێره‌ میژووی ئه‌رده‌لانی مه‌ستووره‌خانم بوو.

میژووی ئایه‌توللا مه‌ردۆخ له‌ چه‌ند شوپنیکدا جیاوازیی ده‌گه‌ل نوسراوی مه‌ستووره‌ خاندا هه‌یه‌ که به‌ لامه‌وه‌ پیکوپیکتره‌. ئه‌و ده‌لی: خوسره‌وخان له‌ مانگی مه‌ره‌می ۱۱۶۸دا به‌ فه‌رمان و خه‌لاتی مه‌حمەد هه‌سه‌ن خانی قاجاره‌وه‌ و دوو سه‌ت سوار شاسه‌یوان، به‌سه‌رکه‌ردایه‌تیی عه‌باس خان که یاریده‌ی بده‌ن هاته‌وه‌ کوردستان و بوو به‌ فه‌رمانپه‌وا. براهه‌کیشی هه‌بووه به‌ناوی ره‌زا قو‌لی خان. ئه‌حمەدخان پیاویتیکی زۆر ئازا و به‌ مشوور بوو؛ هه‌یمنی و بووژانه‌وه‌ی بۆ ولات گه‌رانده‌وه‌. خه‌لکی ئاواره‌ گه‌رانده‌وه‌ مالتی خۆیان. هه‌موو که‌س سه‌ری وه‌به‌ر باری هه‌ینابوو. ته‌نیا دوو ئامۆزای هه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل نه‌بی به‌ناوی خوسره‌و به‌گ و میهرعه‌لی به‌گ که له‌ بنه‌وه‌ ئازاوه‌یان ده‌نایه‌وه‌ و دژی خان خه‌باتیان ده‌کرد. خوسره‌وخان فه‌رمانی گرتنی دان. میهرعه‌لی گیرا، خوسره‌و ده‌ستی کرده‌وه‌ و دوو که‌سی به‌خه‌نجهر زامار کرد؛ به‌لام پژانه‌ سه‌ری و سه‌ریان پری. ئه‌وسا میهرعه‌لی خانیشیان کوشت و ماله‌که‌یان ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن.

هه‌ر له‌ سالی ۱۱۶۸دا ئازادخانی ئه‌فغانی له‌ ترسی که‌ریم خانی زهند و هه‌ره‌شه‌ی هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانی قاجار، ئه‌سفه‌هانی واز لێ هه‌ینا و به‌ره‌و ئازهریایجان ده‌رچوو؛ له‌ پێگه‌دا سوله‌یمان پاشا خۆی گه‌یاندی دنه‌ی دا سنه‌ بگری. به‌ دوو هه‌زار سواره‌وه‌ بۆ گرتنی سنه‌ دیت و قه‌لای هه‌سه‌ن ئاباد ئابلقه‌ ده‌دا. خانی ئه‌رده‌لانی‌ش به‌ر له‌وه‌ ئازاد خان بگاته‌ به‌ره‌وه‌، قه‌لا داده‌به‌ستنی و خه‌لکیکی زۆریش بۆ هه‌یمداد بانگ ده‌کا. هه‌مه‌ ره‌شید به‌گ و هه‌مه‌سالت به‌گیش له‌ دژی خوسره‌وخان ره‌گه‌ل ئازادخان ده‌که‌ون. دوازه‌ پۆژان قه‌لا ئابلقه‌ ده‌دری؛ به‌لام هه‌یچ لایه‌ک چییان بۆ ده‌گه‌ل یه‌کتر ناکړی.

نایه تولا داوای گیرانه وهی چیرۆکی محهممه ئاغای جله ودار و سهرپهراندنی کابرای ئه فغان دهلی: له هه موو لایه که وه چه کدارانی کورد بو هیممادی خان هاتن. ههر له و سهر و به نده شدا. شیخالی خانی زهند له هه مه دانه وه بو یاری دهی خانی ئه رده لان گه یشته، ئازادخان زانیی خوی پی راناگیر، دهستی له ته ماحی کوردستان و قه لا به ردا و چوارناله به ره و ئازهریابجان ره و. خوسره و خان له قه لا هاته دهر و دایه دووی ئازادخان و ده گه ل شیخالی خانی زهند که له لای ئه سفه ندادا ده وه هاتبوو تا سنوری گه پرووس، راوه دووی ئازادخانیا ن کرد. ئازادخان به رده ست نه هات؛ به لام ههرچی چه ک و مالی له شکری بو، ده ست له شکری کورد و زهند که وت. خوسره و خان هاته سنه؛ به لام شیخالی خان په لاماریکی برده سهر سوله یان پاشا و ههرچی مه ر و مالیاتی بو به تالانی برد و له پێگهی مه راغه وه گه یشته وه هه مه دان.

خوسره و خان ئه م شه ری، به نامه یه ک بو حه مه حه سه ن خانی قاجار باس کرد، خانی قاجار نزیکه ی سی هه زار قه ن و ئه سپی به زین و په شمه ی زێو و زێ و خه لاتتی تره وه بو خوسره و خان نارد. شیخالی خان له باتی ئه و یاری ده دانه ی سنه یییا ن. بی پسانه وه داوای گه نم و دار و باری خانوو کردن و بیگار له خه لکی سنه ده کا. خوسره و خان به ولاتا ده گه را که دلخو شیی په عیه تان بداته وه و به سه ربان کاته وه. کاری سنه و قه لای حه سه ناباد به میرزا عه بدوللای وه زیر و یوسف به گ ده سپیتر. ئه و دوانه ش له بر و به هانه و بیگار و سه رانه ی شیخالی خان سهر دهرنا به ن؛ بی ئاگادارکردنی په زا قو لی خان و مال و مندالی خان، سنه به جی ده هیلن و ده چنه شاره زوور. خوسره و خان دیته وه قه لا چۆل ده کا و بو شار ده گه پیته وه و فه رمان ده دا قه لا به رو خپن نه وه ک پۆژیک دوژمن به هره ی لی بیینی.

حه مه حه سه ن خانی قاجار و شیخالی خان که به فه رمانی که ریم خان بو پیک هه لپه رزان دوو برای کوردی (ئه سترابادی) به ناوی: سه بز عه لی و محهممه عه لیاغای ده وه للوو - یان دولوو - له یازده هه می مانگی جیمادی

یه که می سالی ۱۱۷۲ دا حه مه حه سه ن خانیان کوشت و که ریم خان بو به هه مه کاره ی ئیتران و شیرازی کرده پی ته خت.

خوسره و خانی ئه رده لان ترسی پی نیشت؛ که وته خوی و له شکر و سه نگه ری ساز ده کردن. که ریم خان که زانیی خان لیتی ترسا وه. به پیای خۆیدا فه رمانی والیه تی کوردستان و خه لاتتی بو نارد و خاتره می کرد که هیچ ترسی نه بی. له سالی ۱۱۷۳ دا کاتی که ریم خان له تارانه وه ده چو وه چه مه نی سولتانییه، خوسره و خان ئه حه مه دخانی کوپی خوی به دیاری و پیتشکیشی زۆره وه نارد خزمه ت که ریم خان.

له سالی ۱۱۷۶ دا سوله یان پاشا هیترشی بو مه ربوان هینا: به نیاز بو کوردستان داگیر بکا. خوسره و خان به له شکریکی که مه وه پیتشی پی گرت و له مه ربوان به گزیدا هات و سوله یان پاشای شکاند و پاش زبانیکی زۆر له ولاتی ده ره پراند.

سوله یان پاشا بو توله ی ئه و شکانه ی خوی هاویشته مالی که ریم خانی زهند و زۆری بو خوسره و خان تی چاندو سی هه زار قه نیشی دا به که ریم خان و کوردستانی لی کری، سوله یان پاشا کرا به والیی کوردستان و خوسره و خانیان برده شیراز.

هکومه تی سوله یان پاشا: سالی ۱۱۷۷ سوله یان پاشا شه ش مانگ والیه تییه ی سنه ی کرد و هیترشی برده سهر شاره زوور، ئه حمه د پاشای برای خوی لی وه دهر نا که عه لی پاشا وه زیری به غدایه به سه ر شاره زوور به وه دانابوو. عه لی پاشا به بیست هه زار سواری عه رب و عه شایره وه و ئه میر پاشای مووسل و عه بدوللای پاشای زه هاو به چه کدارانی خو یانه وه دینه سه ر سوله یان پاشا. له شکری سوله یان پاشاش هه مه با هه م دوو هه زاره، زۆر زوو ده شکین. ئه حمه د پاشا دیته وه سه ر شاره زوور. پاش گه رانه وه ی له شکری عوسمانی به ماوه یه کی که م دووباره سوله یان پاشا هیترش ده کاته شاره زوور و ئه حمه د پاشای لی ده رده کا و خوی به سه ر شاره زوور دا

دهسه پیتنی.

نایه توللا دهلی: فەقی برایم ناویک که بیستووێه سوله‌یمان پاشا هەز لە ژنەکی دەکا سالی ۱۱۷۸ شەو لە خەودا پاشای وەبەر خەنجەر دا و نەبەشت لە خەوی یەكجاری بێبەش بیت. حەمە پاشای برای سوله‌یمان پاشا لە شارەزور و عەلی خانی کوری سوله‌یمان پاشا بە کوردستان دوو سال حوکمیان کرد.

لەسەر شکایەتی حەمە پەشید بەگی وەکیل و میرزا عەبدوڵلای وەزیر و میرزا محەمەد سادق مسستەوفی، عەلی خان لە والیەتی خرا و خوسرەوخان که لە شیراز دەژیا، کرایەوه والیی کوردستان - باسەکی نایه توللا دواپی هات.

خوسرەوخانی دووهەم بۆ جاری دووهەم: ئەمجارە ماوهی یازدە سال بەوپەری خۆشی و سەرکەوتنەوه والیەتی کرد. ولاتی ئەوەندە ئاوەدان و پر پیت و بەرکەت کردەوه که بەهەشت بەغیلی پێ بەری. لەو کارانەکی که لەو زەمانەدا لە سنە کردووێه: خان و بەری بنکەکی فەرمانرەوایی بووه که ئیستا بەناوی تالاری بەرەو تەپۆلە ناو دەبری. حەمام و مزگەوتیکی بەپالەوه بنیات ناوه. چوارباغیکی ئیجاد کردووێه که لە دنیا وینەکی نەبووه. ئەم چوار باغە هەرمابوو؛ ناوی باغی مەیدانی لی نرابوو. من (مەستووێه) بە منالی دەچوو مە سەیری ئەو باغە. بە راستی باغ بوو گالتە نەبوو؛ جۆگە ئاوە ناو داراندا بەهەشتی خۆی بەبیر دینایەوه، بەلام بەداخەوه ئیستا شوێنەواری کوێر بۆتەوه، بووێتە دێکاوه. (شیایو باسە: ناسر خانی نازاد پور دەلی: لە سەت و پەنجا سالیک لەمەوبەرەوه ئەو شوێنە بۆتە گەرەکیکی شار و ناوی گەرەکی چوارباخە).

سالی ۱۱۹۱ کەریم خانی زەند پەلاماری بەسرای دا. دەولەتی عوسمانی بە وەزیری بەغدا سپارد که هێرش بەریتە سەر سنورەکانی ئێران. حەمە پاشای بابان بەلێن بە وەزیری بەغدا دەدا که کوردستانی

ئەردەلانی بۆ بگری. لەشکرکی زۆری پەگەل دەخەن و پۆل و ئەرزاقی زۆری دەدەنێ که ئەو کارەیان بۆ بکا.

حەمە پاشا هەر لە مەریوان و بانەوه دەست بە کوشتار و تالان دەکا. خوسرەوخان خەبەر بە کەریم خان دەدا و بۆ خۆشی بە دوو سێ هەزار چەکداری ئەردەلانییەوه دەچیتە بەراییی هێرشبەرەن. لە رێگەدا چەند چەکدارێکی لەشکری مەرغە و گەرەوسیان دەگەل دەکەوێ که یارمەتی بکەن. لەشکری خانی ئەردەلان لە قەرەخ زریواری مەریوان تووشی دوژمن هات.

حەمە پاشا بە دوازدە هەزار سواری شەرکەری بابانی و عوسمانی و ینگێ چەری و عەرەبەوه هجومی کرد. شەرپکی زۆر خەست و خۆیناوی پرووی دا لەشکری مەرغە و گەرەوس زۆر زوو کلکیان دەگەلۆز گرت و بەرەو مال قاچاندیان. ئیتر بازار شیوا؛ لەشکری ئەردەلانی وەرەیان لە دەست دا و ناچار پشتیان کردە دوژمن و زۆر پیایو بەکاریان لی کوژرا و بە دیل گیرا. میرزا عەلی و میرزا مەهدی، کورانی میرزا عەبدوڵلای وەزیر و نەسروللا بەگی کوری یوسف بەگ و حەمەزە بەگی ئەردەلانی و عەبدوڵلا بەگی مونسکی، لە ریزی کوژراوەکان بوون. میرزا ئەحمەد کورە گەرەوهی میرزا عەبدوڵلا زۆر لە سەرناسانی تر، لە بەدیله گیراوەکان بوون. خوسرەوخان بە شکستەکی لەشکرەوه هاتەوه سنە.

حەمەخان لە شەرگە خێوەتی لیدا و مایەوه؛ زۆر لە تۆلەکی کەریم خان دەترسا، بۆ ماوهێک مەریوانی کردە بنکەکی خۆی. کەریم خان پریاری دا رۆمی و بابانیان بۆ هەمیشە تەمبێ بکا. سادق خانی برای بە لەشکرێکەوه بەرەو بەسرا نارد. فەرمانی بە عەلی نەزەر خان دا که لە رێگەکی مەندەلییەوه هێرش بەریتە سەر بەغدا. بە کەلبالی خانی کوری شیخالی خان و عەلی مراد خانی زەندی سپارد که لە کوردستانەوه بڕۆن و بابانیان بۆ بابیان تەمبێ بکەن.

سادق خان زۆر زوو بهسرای گرت، پیاوه‌کانی کوشتن و ژنه‌کانیانی به‌دیل هینا و هاته‌وه لای که‌ریم خان و نافه‌ربنی لی کرا.

عه‌لی خان ههر له‌سه‌ر سنووره‌وه تالانی کرد و ویرانی کرد تا گه‌یشته سی فرسه‌خی شاری به‌غدا و دیلیکی زۆری رۆمیانی بۆ شیراز نارد.

که‌لبالی خان و عه‌لی مرادخان که هاتبوونه کۆمه‌گی خوسره‌وخان، ههرچه‌ند حه‌مه‌پاشا داوای ناشتی کرد و گوتی په‌شیمانم به‌هره‌ی نه‌دا. له‌شکری زهند و خوسره‌وخان له‌سه‌ره‌تاکانی ره‌جه‌به‌مانگی سالی ۱۱۹۱دا به‌ره‌و حه‌مه‌پاشا بزووتن. خوسره‌وخان پیشایی له‌شکر بوو.

حهمه‌پاشا بئ شه‌ر هه‌لات و، زهند و ئه‌رده‌لانی گه‌ییته قه‌لجی؛ که پینج فرسه‌خی قه‌لاچوالانه، له‌وتیه لوتفالی خانی کوری سوبحان ویردی خان که مامی خوسره‌وخان بوو، به‌چهند چه‌کداریکه‌وه وه‌شوین هه‌لاتوان که‌وت. گه‌یشته قه‌ره‌داغ؛ سوکیک ویران و تالانی کرد. له‌و سه‌روبه‌نده‌دا، گورگالی به‌گی جله‌وداری که‌ریم خان، ولامی که‌ریم خانی بۆ سه‌رداران هینا، که: چونکه ده‌وله‌تی عوسمانی ده‌خاله‌تیان به‌که‌ریم خان کردوه و، داوای ناشتی و شه‌ر ویستان ده‌کهن، ده‌بی بگه‌رتنه‌وه سنووری ئیران و ده‌ست له‌ولاتی عوسمانی به‌رده‌ن.

داوای ئه‌و فه‌رمانه، عه‌لی مرادخان چووه کرماشان. که‌لبالی خان و خوسره‌وخان هاتنه گوندی زاغه که سه‌ر به‌ولاتی ئه‌رده‌لانه. دوو مانگی پی چوو، ولامیکی که‌ریم خان هات که چونکه عوسمانی ده‌گه‌لمان پیک نه‌هاتون دیسان هیرشیان بۆ به‌رن.

دیسان که‌لبالی خان و خوسره‌وخان و عه‌لی مرادخان که خوسره‌وخان پیشه‌وه بوو، زوو روویان کرده شه‌ره‌زوور. حهمه‌پاشا قه‌لاچوالانی چۆل کرد. حه‌سه‌ن پاشای وه‌زیری به‌غدا به‌که‌هیا (فه‌رمانده‌ی له‌شکر)ی به‌له‌شکریکی زۆره‌وه نارد یارمه‌تی حهمه‌پاشا. حهمه‌پاشا هومیدیکی ده‌دڵ گه‌را و سه‌نگه‌ری گرت و به‌نیازی شه‌ر خۆی ئاماده کرد. ئه‌حمه‌د پاشای

برای حهمه‌پاشا خۆی له‌رۆمیانی دزیه‌وه و هاته لای دوزمنیان و بوو به‌هاوکاری زهند و خوسره‌وخان.

رۆمی و حهمه‌پاشا ههر که زانییان دوزمنیان گه‌ییته سه‌ر، له‌شه‌ویکدا خۆیان ده‌رباز کرد و، ولاته‌که ده‌ست له‌شکری ئیران که‌وت. ئاواییه‌کان سوتیندران و مال تالان کران و زۆریش ژن به‌دیل گیران. به‌تکای خوسره‌وخان، دیله‌کان نازاد کران و هیندی که‌سیشی که ده‌یدیت حالیان خۆشه ده‌گه‌ل خۆ هینانه سنه.

پاش ئه‌و سه‌رکه‌وتنه، ئه‌حمه‌د پاشا که به‌حاکمی شه‌ره‌زوور و په‌زا قولی خانی برای خوسره‌وخانیان کرده یاریکاری؛ که تا دای ده‌مه‌زرتنی لای بمین. په‌زا قولی خان پاش دوزمن هه‌له‌وه‌ژاردن و سه‌قام گیرکردنی ئه‌حمه‌د پاشا، گه‌رایه‌وه ولات. به‌لام له‌میژووی قازیدا ده‌لی: پاش ماوه‌به‌ک له‌م رووداوه. حهمه‌پاشا خۆی کرده نوکه‌ری که‌ریم خان و داوای لی کرد که ئه‌و له‌جیگه‌ی ئه‌حمه‌د پاشا دانیت.

وه‌زیری به‌غدا که ئه‌مه‌ی بیسته‌وه خه‌لات و له‌قه‌بی پاشای بۆ ئه‌حمه‌د پاشا نارد و کردیه سه‌رداری ولاتی بابان. حهمه‌پاشا هاواری بۆ که‌ریم خان برد. ئه‌ویش عه‌لی مرادخانی به‌له‌شکریکی زۆره‌وه په‌گه‌ل خست. ئه‌حمه‌د پاشا له‌به‌ریان هه‌لات و شه‌ری نه‌کرد، عه‌لی مرادخان هاته‌وه شیراز.

ئه‌حمه‌د پاشا به‌هیمدای له‌شکری رۆمیانه‌وه دیسانه‌وه هاته‌وه سه‌ر شه‌ره‌زوور. دیسان عه‌لی مرادخان چووه جه‌سته‌ی. شه‌ر قه‌وما و عه‌لی مرادخان به‌دیل گیرا و زنجیر له‌مل به‌پیکرایه به‌غدا. وه‌زیری به‌غدا زۆری قه‌در گرت و پاش دوازه‌هه‌ر به‌ره‌له‌دای کرد که بجیتیه‌وه شیراز. که‌ریم خانی زهند له‌وه زۆر رقی هه‌ستا. حهمه‌شه‌فیع خانی زه‌ندی به‌دوازه‌هه‌زار چه‌کداره‌وه نارد یاریده‌ی حهمه‌خان. له‌زستانیکی زۆر سارد و با و بو‌رندا گه‌یشته کوردستانی سنه و دوو مانگ له‌وی مایه‌وه. له‌سه‌ره‌تای خاکه‌لیته‌ی به‌هه‌را خوسره‌وخانیشی ده‌گه‌ل که‌وت و روویان کرده شه‌ره‌زوور.

ئەحمەد پاشا لە بەربان خۆی نەگرت و هەڵات. ھەمەپاشایان بەسەر شارەزوورەو دانا و ھەو مانگ لە شارەزوور مانەو تا ھەمەپاشایان زۆرباش دامەزراند و، ئەوسا لە دوایییەکانی مانگی رەزبەردا، گەڕانەو و لاوتی خۆیان.

سالی ١١٩٣ کەریم خان مرد. سەرکردەکانی زەند لە سەر جێنشینی بوو بە ھەرا و کیشەیان؛ بەلام عەلی مرادخان لە ھەمووان بەھێزتر بوو. زولفەقار خانی ھەوشار کە خرمی نادرشا بوو خۆی بەشت دەزانی و ئەویش سەری لە پادشایەتی دەخورا. عەلی مرادخان بپاری دا لە ناوی بەرێ. لەشکری کرد و ئەحمەدخانی کورێ خوسرەوخانیشی دەگەڵ خۆی برد کە چارەسەر بوو بەناوی بارمەتە لە ئەسفەھان دەژیا، دوو قوناق مابوو بگاتە ئەسفەھان، خان و ئاغا و کاربەدەستانی عیراق و ھەمەخانی فەیلی و ئەحمەد ئاغا باشاغا و لەشکری لەوندات کە لە دەست عوسمانییان ئاوارە ببوون، گشت لە گشتیان رەگەڵ عەلی مراد خان کەوتن و ئەو ھەزارە زێلە ھاتە سەر زولفەقار خان. لە مەلەبەندی عەلی شوکور گەییەنە یەک و زۆر زوو لەشکری ھەوشار شکا و زۆربەیان کوژران و بەدیل گیران. زولفەقار خان بە دوو سێ کەسەو کەوڵی خۆی رزگار کرد و پای کرد و ھەتا تارم و خەڵخال ئاوریان نەدایەو. (ناسر خانی ئازاد دەلی: دوو ھۆزی کوردی شقاقی بەناوی کلکوجان لو و شاترانلو کە نفووسییان دە ھەزار کەسێک دەبێ لە خەڵخالێ ئازەربایجان دەژین و زمانیشیان کوردییە).

حاکمی خەڵخال و تارم، زولفەقار خانی گرت و بۆ عەلی مراد خانی نارد و ئەویش وەک مەر سەری بری! عەلی مرادخان شاری ئەبھەری کردبوو بکنکە خۆی. ولایمی بۆ خوسرەو خان نارد کە زۆر تاسەیی دەکا و ھەز دەکا چاوی پێ بکەوێ. خانی ئەردەلان لە ناوہ راستی مانگی رەمەزانی سالی ١١٩٤ بە ھەزار و پینج سەد سوار لە پیاوماقوولانی کوردستانەو، بۆ دیداری ھاتن. عەلی مرادخان دەگەڵ پیاوہ گەورەکانی خۆی دوو فرسەخ رێ بەپیرەو ھات و ئەو پەری رێزی لێ نا. تەنانت بە تکای ئەو، ئەللا

قوڵی خانی زەندیش کە لە بەندی عەلی مرادخاندا بوو بەخشر و بەردرا و کراش بە حاکمی کرماشان.

لە ئەبھەرەو خان دەگەڵ عەلی مرادخاندا لە رێی قەزوینەو چوونە ئەسفەھان. لەم بەینەدا ھەمە رەشید بەگی وەکیل زۆر لە خەڵکی کوردستانی تاو کرد شکایەت نامەیان لە خوسرەو خان بۆ عەلی مرادخان بەرێ کرد. عەلی مرادخان نەبھیشت خوسرەو خان بگەرێتەو کوردستان، فەرمانی والیەتی بۆ کەزادخانی کورێ سوپحان وێردی خان نووسی.

نزیك بەم پرووداوہ خەبەر ھات کە کوپانی سادق خانی زەند ملیان لە سەربزێوی ناوہ. عەلی مرادخان لەشکرێکی ئامادەکرد کە ئەوانەیی دەمکوت بکا. ھەمەرەشید بەگی وەکیلیشی بە سپسەت چەکداری ھەوالەو دەگەڵ لەشکر ناردە ئەو ئازاوہ دامرکانہ. لە شەردا کوپانی سادق خان سەرکەوتن و لە شکری عەلی مرادخان زۆر پیس شکا. ھەمەرەشید بەگ و سوارەکانیشی بەرەو ئەسفەھان قاچاندیان و لەویش گیر نەبوون، ھاتنەو کوردستان، کە بەلکو لە سایەیی کەزادخانەو حورمەتیک گیرین. خوسرەو خان کە لە ئەسفەھان بوو، پاش ئەو تیشکانی لەشکرە، دەگەڵ رەزاقوڵی خانی برای و لوتفالی خانی مامی، بەرەو کوردستان ھاتن و رۆژێک دوای گەیشتنی ھەمەرەشید بەگ، گەیشتنە ئیسفەنداباد.

ھەر خەبەری گەڕانەوہی خوسرەو خان داکەوت. کەزادخان و ھەمەرەشید بەگ و میرزا یوسف و میرزا ئەحمەد و کوپانی میرزا عەبدوللای وەزیر و گش دەستە و بەستەیی کەزادخان دەست و پایان گوم کرد و بەھەلەداوان پیلی مال و مندالی خۆیان گرت و پایگەلان بگرە و ھاتم! لەویشەو خۆیان گەیانە شارەزوور و بوونە پەناہەری مەحمود پاشای بابان.

خوسرەو خان خۆی گەیانە پایگەلان و ھەرچی بوویان، کە ھیچیان بۆ دەرەچوو، بەتالانی ھینا و ھاتەو سنە. ئەوانەیی لەو بەینەدا ئاوارە ببوون، ھاتنەو و ھیمنی و خوشی دامەزرایەو.

هەر لهو سەرۆبه‌نده‌شدا، دوو براری مه‌حموود پاشا به‌ناوی هه‌مه‌پاشا و عومه‌ر به‌گ له برایان زیر بوون و په‌نایان به‌خوسره‌وخان هه‌تیا. مه‌حموود پاشا که‌وته سه‌وداکردن که‌ بو‌ئوه دۆستایه‌تیمان گه‌رم بێ، با‌ئو و براکانم بنیتره‌تیه‌وه بابان و منیش که‌هزادخانی ده‌مست ده‌نیمه‌وه. سه‌ودا سه‌ری گرت؛ بابه‌کر ئاغا له‌لایه‌ن مه‌حموود پاشاوه هات و، دوو براری پاشای برده‌وه. ئاغا محه‌مه‌دی بروجردیش له‌لایه‌ن خوسره‌وخانه‌وه چوو که‌هزادخانی هه‌تیاوه سنه.

مه‌حموود پاشا هه‌ردووک براری خۆی کوشته، به‌لام خوسره‌وخان زۆری قه‌در له‌ که‌هزادخان نا و له‌گول کالتیری پێ نه‌گوت.

هه‌مه‌ره‌شید به‌گ و یارانی له‌و سه‌ودا و مامله‌یه‌ ترسان و، له‌ شاره‌زوور هه‌لاتن و به‌ماله‌وه هاتنه‌ زه‌هاو. خوشیان داوای په‌نایان له‌ وه‌زیری به‌غدا کرد. وه‌زیر سی‌ چوار گوندی ده‌وری زه‌هاوی پێ به‌خشین؛ که‌ به‌ده‌رامه‌ته‌که‌ی بژین. به‌لام زۆری نه‌برد جگه‌ له‌ هه‌مه‌ره‌شید، هه‌واله‌کانی هه‌موو هاتنه‌وه کوردستان و عافو کران. هه‌مه‌ره‌شید و چه‌ند خزمه‌تیی، هه‌ندیک ده‌لێن سالی‌ک و هه‌ندیک ده‌لێن چوار سال له‌لای زه‌هاو مانه‌وه و له‌ ئاکاما په‌نایان به‌عه‌لی مرادخان برد تکیا بۆ کردن و خوسره‌وخان به‌خشینی.

به‌لام هه‌مه‌ره‌شید هه‌ر دانه‌سه‌کنا. له‌ خان ته‌کیه‌وه و هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر مه‌له‌بەندی جوانرۆ و پالنه‌نگانی‌شی داگیر کرد. له‌ سالی ١١٩٦دا خۆی گه‌یاند به‌عه‌لی مرادخان و ته‌واوی‌ک له‌ خوسره‌وخانی دێدۆنگ کرد که‌ گۆیا له‌ وانه‌یه‌ جێگه‌ی ئه‌و بگره‌ته‌وه. عه‌لی مراد خان که‌ ئازاوه‌ی کورانی سادق خانی دامرکاندبوو، دۆژمنی تری نه‌مابوون؛ به‌ بیری هات که‌ ئه‌گه‌ر خوسره‌وخان له‌ ئه‌سفه‌هان بێ و له‌ ژێر چاودێری‌دا بێ بۆ ئه‌و باشتره‌. جه‌عه‌فرخانی براری خۆی به‌ پێنج هه‌زار سواره‌وه نارد که‌ خوسره‌وخانی بۆ بگرن و ببنێرنه‌ ئه‌سفه‌هان.

(تاریخی خوسره‌و به‌گ ده‌لی: له‌سه‌ر ته‌گبیری هه‌مه‌ره‌شید به‌گ، خانی زه‌ند فه‌رمانی حاکمه‌تیی سنه‌ی بۆ ره‌زا قولی خان نارد). کاتی ئه‌و خه‌به‌ره به‌ خوسره‌وخان درا، خان ئه‌حمه‌د خانی کورێ خۆی راسپارد، که‌ بێ خۆگرتن هه‌رچی سه‌ر به‌خۆبانه‌ بارکا و بچه‌ هه‌ورامان و شاره‌زوور. ره‌زا قولی خانیش که‌ له‌ ئه‌سفه‌نداباد بوو، گوێی نه‌دا فه‌رمانی خانی زه‌ند و، ده‌گه‌ڵ ده‌سته‌ی خۆی کۆچی کرد و خۆی گه‌یاند به‌ خان ئه‌حمه‌د خان. خوسره‌وخانی‌ش ده‌گه‌ڵ چه‌ند هاواله‌تییکی له‌ رێگه‌ی جوانساره‌وه چوونه‌ ئه‌سفه‌هان.

جه‌عه‌فرخان دوا‌ی ده‌ربازبوونی ئه‌وانه‌ به‌ دوو سی‌ رۆژ گه‌یشت به‌ ناو شاری سنه. شاریان وێران کرد و زۆریان جه‌زه‌به‌ی خه‌له‌که‌ دا.

ره‌زا قولی خان خۆی گه‌یاند به‌ ورمی و چاوی به‌ ئیمام قولی خان که‌ ئه‌ویش سه‌ری له‌ پادشایه‌تی ده‌خورا که‌وت، داوای یارمه‌تیی لێ کرد. ئیمام قولی خان پێنج شه‌ش هه‌زار چه‌کداره‌تییکی پێکه‌وه نا و بۆ داگیرکردنی کوردستان و عێراق که‌وته‌ رێ. هه‌ر گه‌یشت به‌ ده‌وری سنه جه‌عه‌فرخانی زه‌ند رای کرد و ره‌زا قولی خان سنه‌ی گیر که‌وته‌وه.

ئیمام قولی خان به‌ره‌و ئه‌سفه‌هان بزووت. کاتی زانیی عه‌لی مه‌ردان خان لێ براوه‌ ده‌گژی راجێ و زۆریش به‌هه‌تیه‌ به‌ره‌و ورمی بای دایه‌وه و له‌و هه‌لاتنه‌ی تا ورمی نه‌حه‌سایه‌وه.

سه‌رکرده‌کانی زه‌ند؛ که‌هزادخان و لوتفالی خان به‌ هه‌مدا‌ی له‌شکری کرماشان و هه‌مه‌ره‌شید به‌گ، هاتنه‌ شه‌ری ره‌زا قولی خان که‌ هه‌شتا هه‌فته‌ رۆژ نه‌بوو حوکمی سنه‌ی ده‌کرد. شه‌ر قه‌وما و به‌تیری یه‌که‌تیک له‌ خزماتی هه‌مه‌ره‌شید به‌گ که‌ ده‌لێن نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ بووه‌ پێکرا و رای کرد و له‌ گه‌رووس عه‌مری خۆی کرد.

له‌ سالی ١١٩٩دا که‌ سنه‌ ته‌واو وێران و خه‌له‌که‌که‌ی سه‌رگه‌ردان بوون. خوسره‌وخان ده‌رفه‌تییکی ره‌خساند و خۆی گه‌یاند به‌ کوردستان. چوار

مانگ به سهر ئەم گەڕانەوه دا تێ نەپەڕی بوو، خەبەر هات کە عەلی مرادخان مردووه. کۆچ کردوو، گەڕانەوه و ولات سەرلەنوێ ملی لە بووژانەوه نا.

لە پاش مەرگی عەلی مرادخان، لە هەموو لاوه ئاژاوه سەری بەرز کردووه و هەر کەسە بۆ خۆی دەکێشا. یەک لەوانە ئەللا قوڵی خانی زەنگەنە بوو؛ کە قومی خۆی لە پاتشایەتی خۆش کردبوو. لەشکرێکی زۆری لە پۆمی و عەشایر و ھۆزەکانی کرماشان بە تۆپ و تۆپخانە و دەبدەبە و سەنسەنەوه ھینا و بەنیازی گرتنی عێراق هات و گەیشته سونقور. لەوێش نەزەر عەلی خانی کۆری سوبخان وێردی خان و لوتفالی خانی برای و ئەللاوێردی خانی کۆری و، کۆرانی حەمە پەشید بەگیشی پەگەل کەوتن و دنەیان دا کە سنە داگیر کا و کاری خوسرەوخان یەکلا بکاتەوه.

ئەللا قوڵی خان ھەر چەند زۆری چاکە ی باوکی خوسرەوخانی لەسەر بوو، چاوی لێ نوقاند و ھاتە شەری خوسرەوخان.

خوسرەوخان بە حەوسەت چەکدارەوه بەراییی لێ گرتن و خۆی گەیانده گوندی میراوا کە پێشپەرەوی لەشکری زەنگەنە بە سەرکردایەتی ئەللاوێردی خانی کۆری نەزەر عەلی خان لەوێ بوون. ملی لە کوشت و کوشتاریان نا. ئەوی دەرچوون دەنیو شەویکدا خۆیان گەیاندهوه ھۆردووی کرماشان و بە شات و شوت لەشکریان ترساند.

بەیانێ ئەو پۆژە لەنزیك سونقور، سی ھەزار چەکداری ئەللا قوڵی خان بەتۆپ و تۆپخانە و زورنا و کەرەناو. دەگژ حەوسەت چەکداری خوسرەوخان تووشی یەک بوون و تێک چڕژان.

لەسەرەتادا بەفەرمانی ئەللاقوڵی میرزا یوسفی کۆری میرزا عەبدوڵلا وەزیری، دەگەل چەند پیاوی شەڕدیتووی لەکڵ دەرھاتوو چوونە پێشەوه، بەلام زۆر زوو زۆربەیان کوژران و ئەوی مان، یان گیران یان رایان کرد. ئەمجار ئەللاقوڵی خان فەرمانی دا ھەموو ئەو لەشکرە بڕژێنە سەر ئەو

حەوسەد کەسە. خوسرەوخان بۆ خۆی شیر بەدەستەوه و پیاوہکانی وەک شیر بەرەنگاری دوژمن بوون و شەڕێکی زۆر بەسام و خۆپناوی پرووی دا. میرزا بەگی کەلھور، ئەللاقوڵی خانی وەبەر هات و سەری پەراند و سەرەکە ی ھینایە بەردەمی خوسرەوخان. خان خۆی لەمیرزا بەگ توپە کرد و گوتی نەدەبوا سەری بپری. ئیتر لەشکری زەنگەنە و کرماشان قەلپەوه بوو؛ ھەرکەسە بە لایەکدا ھەلات. تۆپ و تۆپخانە و زورنا و دەھۆل و خێوەت و ئەسپاباتی شەڕ ھەمووی بەتالان دەست لەشکری کوردستان کەوت.

لەپاش دوو سێ پۆژ سانەوه، لەشکری خان پرووی کردە کرماشان و لێ برابوون ھەرچی نایەتە بەربار بپیرازی کەن. قۆناغیکیان بۆ کرماشان ماہوو، حاجی عەلی خانی مامی ئەللاقوڵی خانە کوژراوہکە، کە خۆی بە جێنشینی دواپۆژی ئەو دەزانی، بە دیاری و پێشکێشی زۆرەوه هات، دەغالەتی بە خان کرد و، بە نوکەری خان قبوڵ کرا.

کاتی گەییە کرماشان، ھەر پۆل و پارە و ئەسپاب و کەرکە مەر و پەرە ئەسپ و کەل و پەلی تالانی بوو، نیشانی خوسرەوخان درا. فەرمانی دا گشتیان لەناو چەکداراندا بەش کرد، بەبێ ئەو خۆی قۆشەبەک ھەلگری. حاجی عەلیشی خەلات کرد و کردیە حاکمی کرماشان. توپسەرکان و ئەسەدئاباد و سونقر و دینەوہری لە کرماشان جیا کردووه و بە پیاوماقوولانی کوردستانی بەخشی. خان بەرەو سنە ھاتەوه و، لەو ماہەبنەدا زۆربە لەشکری پەرژوبلاوی عەلی مرادخان ھاتنە لای خانی ئەردەلان و دامەزران. ھەر لەو سەرۆبەندانەدا، لەلایەکەوه. ئاغا محەممەد خانی قاجار نیازی بوو ئێران بگریتە دەستە خۆی و راپەربوو؛ لەلایەکیشەوه جەعفەر خانی زەند لە ئەسفەهان پادشایەتی دەکرد.

جەعفەر خان لەترسی ئاغا محەممەد مالا خۆی بردە شیراز و، لەوێ لەشکرێکی باشی سازدا و سەرلەنوێ بەرەو عێراق و ئەسفەهان ھاتەوه. ئاغا محەممەد خان کە خەبەری ئەو لەشکرکێشییە بیست، ئەسفەھانی جێ ھێشت و بەرەو ئەستوراباد و مازندەران چوو. خانی زەند بێ کێشە و ھەرا

هاتهوه سهر ئهسفههان و سكهى دهولهتى بهناوى خۆى كرد. دواى ماوهيهك له سالى (١٢٠٠)دا سمایل خانى زهندیی بهلهشكرهوه نارد كه عیراقى بۆ له دوژمنان ههلهوهئیرى.

سمایل خان دواى گهیشته ههمه‌دان، ههواى گه‌وره‌یى له كه‌لله‌ی دا و له جه‌عفه‌رخان یاغى بوو. به‌لام ههر كه بیستی وا جه‌عفه‌رخان له كه‌ولتى ئه‌و ده‌گه‌رئ و به‌ره‌و ههمه‌دان دیت، هیشتا سئ قوناغ مابوو بیگه‌نئ رای كرد و، خۆى کوتایه گه‌رووس و، له‌شكره‌كه‌شى بلاوه‌ی كرد.

وه‌ختی كه جه‌عفه‌رخان له ههمه‌دان بوو، حه‌مه‌ره‌شید به‌گى وه‌کیل كه دیسان نیوانی ده‌گه‌ل خانى ئه‌رده‌لان تیک چوو‌بوو، خۆى گه‌یاندە جه‌عفه‌رخان و هانی دا كه هیرش به‌ریتته سهر كوردستان. جه‌عفه‌رخان وه‌لامى بۆ خوسره‌وخان نارد كه ده‌بئ به‌فه‌رمانى من بئ و بشیه‌ته لام. خوسره‌وخان به‌توندى وه‌رامى داوه و گوتی جوابه‌كه‌ی وا به‌ده‌مى شیره‌وه‌یه. بئ خۆگرتن كه‌وته له‌شكر كۆكرده‌وه، عه‌لى خانى خه‌مه‌سە‌یى و حه‌مه‌ده‌مین خانى گه‌رووسیش به‌پیاوى خۆیانه‌وه ره‌گه‌ل خانى ئه‌رده‌لان كه‌وتن. له‌شكرى ئه‌رده‌لان گه‌یشته‌بووه (سالحاوا) كه له نزیك ههمه‌دانه. حه‌مه‌ره‌شید كه پێشه‌نگى پێش‌ه‌وانى زه‌ند بوو، رای كرد و خۆى گه‌یاندە‌وه له‌شكرى جه‌عفه‌رخان. به‌یانى ئه‌و رۆژه، له‌شكرى كوردستان ده‌گه‌نه (به‌هار) و له به‌ران‌به‌ر له‌شكرى زه‌ند خیه‌وت لی ده‌ده‌ن و، رۆژى پاشى ده‌بیته شه‌ر.

جه‌عفه‌رخان جه‌زایرجى (پاسدار) شیرازی كه دوو هه‌زار پتر ده‌بوون، به‌ تۆپ و زه‌نبووره‌ك* له پێشایى له‌شكره‌وه ریز كرا، سواره‌ی چه‌كداریش له‌دواى ئه‌وان له‌سه‌فدا بوو، خۆشى ده‌ناو سواران. ههر چه‌كداریكى ئه‌رده‌لانى بچوايه‌ته پێش، به‌زه‌برى گولله به‌ره‌و پاشیان ده‌كشاندە‌وه و خۆشیان نه‌ده‌هاتنه مه‌یدانه‌وه. سئ رۆژ ئاوا رابرا؛ رۆژى چواره‌م سوارانى

* تۆپىكى بچوك، كه له‌سهر وشتریان داده‌نا.

كوردستان قسه‌ی خۆیان كرده يه‌ك و بئ گوى دانه تۆپ و مۆپ، وێكرا هیرشیان برد و خۆیان ده‌پال دوژمنان راکرد و ده‌سته‌ویه‌خه ملیان ده‌به‌ر ملی يه‌ك نا. ههر له هه‌وه‌لین هه‌لمه‌تدا تۆپ و تۆپخانه‌ی دوژمن گیرا و، زۆربه‌ی پاسه‌وانانى تۆپان تۆپێران و به‌شیر به‌ریونه زه‌ندى بئ تۆپ. جه‌عفه‌رخان قاچى لی بوون به‌ بال و به‌ره‌و شیراز ره‌وى. به‌ فه‌رمانى خوسره‌وخان ئه‌حمه‌د خانى كۆره گه‌وره‌ی كه‌وته شوین هه‌لا‌توان و خانیش بۆ خۆى خه‌رىكى كوشتن و گرتنى ده‌ستكه‌وتوان بوو. زۆربه‌ی پیاوه به‌ناوبانگه‌كانى شیراز و زه‌ند كوژران و به‌دیل گیران و هه‌رچى بوویان؛ ده‌س سه‌ركه‌وتوان كه‌وت.

خوسره‌وخان دووسئ رۆژ له به‌هار و ههمه‌دان مایه‌وه و تالانى به‌سه‌ر له‌شكر دابه‌ش كرد. حه‌مه‌ره‌شید به‌گى وه‌کیلىشى عافو كرد، ئه‌گه‌رچى حه‌و سال بوو له دوژمنایه‌تیی خان كۆتایى نه‌كردبوو؛ نه‌ك ههر به‌خشی بگه‌ ده‌ره‌جە‌شى زیاد كرد و له گه‌رانه‌وه‌شدا خانوه‌كه‌ی بۆ وه‌كو به‌رئ سازكرده‌وه.

له پاش راوانانى جه‌عفه‌رخان خوسره‌وخان توانی برووجرد و كزاز و فراهان و گولپایه‌گان و مه‌له‌بنده‌كانى عیراق بخاته ژیر حوكمى خۆى؛ به‌نیازیش بوو ئه‌سفه‌هانیش بگه‌رئ و له كه‌ندمان ئۆردووبه‌زى كرد كه هیندیک به‌حه‌سیته‌وه. له‌وئ میرزا ئه‌حمه‌دى وه‌زیر عه‌رزى خان ده‌كا: ئیستا كه هه‌موو عیراق و كرماشان و خۆزستان و لورستان ده‌به‌ر حوكمدايه و له ئیرانیش پادشا نه‌ماوه، چ ده‌بئ تۆسكه به‌ناوى خۆت لی ده‌ی و له‌سه‌ر مینه‌ه‌ران ناوت بلین و پادشایه‌تیی ئیران هئ تۆ بئ؟ خوسره‌وخان پاش تاویك بیركرده‌وه سهر هه‌لدینئ و ده‌لئ: ئاشكرايه كه ئه‌م‌رۆ كه‌س له من ده‌سه‌لاتدارتر نییه و كه‌س ناتوانئ دژایه‌تیم بكا، به‌لام رۆژان رۆژیان له دوايه. خوا ده‌سه‌لاتى كوردستانم پئ ره‌وابینئ به‌سه و، نابئ پئ له به‌ره‌ی خۆم پتر راکیشم؛ نه‌وه‌ك خوا نه‌خواسته نانى باب و باپیرانم له ده‌ست بچئ و، ره‌نجی حه‌وسه‌ت ساله‌مان به‌فیرۆ پروات.

به‌یانیی ئه‌و شه‌وه‌ واز له‌ گرتنی ئه‌سفه‌هان دینێ و دپته‌وه‌ کوردستان و به‌پۆنه‌ی ئه‌مه‌گداری به‌حه‌مه‌حه‌سه‌ن خانی قاجارپه‌وه‌ نامه‌یه‌ک بۆ ئاغا محه‌مه‌د خان ده‌نووسی که ئه‌و ولاتانه‌ی گرتوو به‌بیداته‌ ده‌ست کار به‌ده‌ستانی خۆی.

ده‌لێن: مه‌هدی به‌گی شقاقی، که شاعیریکی له‌ زه‌بر بووه‌، قه‌سیده‌یه‌کی ده‌رباره‌ی سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی خوسره‌وخان نویسه‌وه‌؛ که زۆر په‌سند کراوه‌. خه‌زنه‌داره‌که‌ی که زانیویه‌ پوڵی ئه‌داتێ سێ پسوڵه‌ی هه‌تانه‌، که یه‌کیان چل قه‌نه‌ی و دووه‌میان په‌نج قه‌نه‌ی و سێهه‌میان شپه‌ست قه‌نه‌ی بووه‌. که خان کامیان ئیمزا بکا، ئه‌وه‌ی بداتێ. خان هه‌رسیکی ئیمزا کردووه‌ و هه‌موو پووله‌که‌ به‌ شاعیر گه‌ییوه‌. له‌وه‌په‌ش باسما‌ن کرد که سمایل خان ناویک له‌ له‌شکری جه‌عفهر خان هه‌لاتبوو؛ ئه‌و سمایل خانه‌ به‌ به‌رگی ده‌رویشییه‌وه‌ له‌ گه‌رووس وێڵ ده‌خولایه‌وه‌. خوسره‌وخان هه‌تانه‌ی له‌ی خۆی، زۆری چاکه‌ ده‌گه‌ڵ کرد؛ پوڵ و پاره‌ و خه‌وته‌ و ئه‌سپ و هه‌یستر و چه‌کی زۆری دایه‌ و زۆر که‌سی په‌گه‌ڵ خست که بگاته‌وه‌ ولاتی خۆی. له‌ په‌نگه‌دا هه‌ندیک لات و لوت و رووته‌ و پوته‌ و قه‌لباش و عه‌شایه‌ری کرماشان و لوړستان و به‌ختیاربی له‌ خۆی کۆکرده‌وه‌ که ده‌ تا دوازه‌ هه‌زار که‌س ده‌بون. هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر قه‌له‌ی کرماشان و حاجی عه‌لی خانی پیاوی خوسره‌وخانی له‌ قه‌لاده‌ ئابلقه‌ دا. حاجی عه‌لی خان خه‌به‌ری بۆ خان نارد. خوسره‌وخان نامه‌یه‌کی پر له‌ سه‌رکۆنه‌ی بۆ سمایل خان نارد، که من هه‌تنده‌م چاکه‌ ده‌گه‌ڵ تۆ کردووه‌، تۆ چۆن ده‌بێ خراپه‌م ده‌گه‌ڵ بکه‌ی؟ سمایل خان ئه‌م قسائه‌ی به‌ گوێدا نه‌چوو، ده‌ستی له‌ نامه‌ردی به‌رنه‌دا. خان که زانیی ئامۆژگاری به‌هه‌ر نادا و «کوته‌ک ده‌زانی قه‌ناغ له‌ کوپیه‌»، هه‌ندیک له‌شکری هه‌لگرت و له‌ په‌مه‌زانی ساڵی ۱۲۰۱دا به‌ره‌و کرماشان بزووت. سمایل خان که زانیی خان له‌ که‌وله‌ی کپاره‌، له‌ ئابلقه‌ وازی هه‌تانه‌ و به‌ له‌شکریه‌وه‌ دایانه‌ چپای بپه‌ستون و له‌ویدا خۆیان قایم کرد.

حاجی عه‌لی خان، به‌دیاری و پێشکه‌شه‌وه‌، هاته‌ پێشوازیی خان و

به‌جووته‌ چوونه‌وه‌ کرماشان. پاش سانه‌وه‌، خوسره‌وخان که‌وته‌ شوپێ چه‌ته‌کانی سمایل خان. سمایل خان قه‌ناغیکی ته‌رش دوور که‌وته‌وه‌ و هه‌روا له‌ پاشه‌کشه‌دا بوو تا له‌ ئاکامدا له‌ سه‌ربه‌ندی سیلاخور تووشی یه‌ک هاتن و خوسره‌وخان هه‌رشیی بۆ کردن.

شه‌ر قه‌وما، کوژراوی زۆر له‌ مه‌یدان که‌وت و زۆریه‌ی هه‌والانی سمایل خان یان کوژران یان به‌دیل گیران. شکان و زۆر پیس شکان، هه‌رچی هه‌یانبوو له‌ ناو له‌شکری سنه‌دا دابه‌ش کرا.

ده‌لێن باپیره‌ گه‌وره‌م (واتا باپیره‌ گه‌وره‌ی مه‌ستووهره‌خانم) له‌و شه‌ره‌ ئه‌وه‌نده‌ی تالان به‌رکه‌وتووه‌، که زۆر به‌زیادی زانیوووه‌ و هه‌تانه‌یه‌ ته‌ له‌ی خان و گوتوووه‌: من ئه‌م هه‌موه‌م بۆ چپیه‌؟ خان گوتوووه‌ به‌شی خۆته‌ و ده‌بێ هه‌ر به‌ته‌وێ. تا ئه‌ستاش ئاوینه‌یه‌کی زۆر به‌ نرخ له‌و به‌شه‌ تالانییه‌ له‌ ماله‌ی ئه‌مه‌دا هه‌رماوه‌.

خوسره‌وخان زۆر له‌ پیاوه‌ ئازاکانی کوردستانی له‌ پاش ئه‌و شه‌ره‌ به‌ پایه‌ی گه‌وره‌ گه‌یاند. یه‌ک له‌وانه‌ میرزا فه‌تحو‌للا کوری میرزا عه‌بدو‌للا و ده‌زیر بوو، که لاویکی زۆر ئازا و خاوه‌ن هونه‌ر بوو، کردیه‌ حاکمی توپه‌رکان.

هه‌ر له‌و ساڵه‌دا ئاغا محه‌مه‌د خانی قاجار که پادشایه‌کی به‌ده‌سته‌لات بوو، به‌نیازی گرتنی کوردستان و دیتنی خوسره‌وخان، به‌ له‌شکریکی زۆره‌وه‌ هاته‌ هه‌مه‌دان و، نامه‌ی بۆ خوسره‌وخان نووسی که به‌جێته‌ له‌ی. خوسره‌وخان له‌ سنه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ وه‌رامیشتا نووسیبووی: ده‌بێ بمبه‌خشی که ناتوانم بپه‌م له‌ت.

له‌ ساڵی ۱۲۰۴دا نه‌خۆشییی فیداری و چه‌ند نه‌خۆشیه‌کی تر تووشی خوسره‌وخان بوون که به‌حه‌کیما‌ن چاری نه‌ده‌کرا و ناچار له‌کار که‌وت.

خان نه‌هه‌مه‌خان: له‌ دوا‌ی نه‌خۆش بوونی خوسره‌وخان، کوره‌ گه‌وره‌ی که ئه‌حه‌مه‌دخان بوو له‌ جێی باوکی به‌ ولات را‌ده‌گه‌یشت. پیاویکی زۆر باش

بوو، خه‌لکی زۆری لێ رازی بوون و و پیتی دلخۆش بوون.

لهو سه‌رده‌مانه‌دا بوو كه هۆزی بلباس له لای باشماغ و تيله‌كوۆ ملیان له راوه‌رووت نابوو. خان ئه‌حمه‌دخان به له‌شكری‌کی كه‌مه‌وه‌ بۆیان چوو. له سارال و هۆیه‌توو (هه‌وتوو) توشیان هات و پێکیان دادا. هه‌ر له هه‌وه‌لێن هه‌یرشدا بلباس ده‌ستیان به پاشه‌كشه‌ کرد؛ به‌لام له جه‌نگه‌ی ئه‌م هاتوها‌واره‌دا گولله‌یه‌ك به‌ر ئه‌حمه‌دخان كه‌وت و جوانه‌مه‌رگی کرد. ده‌لێن ئه‌للایێدی خانی كوری عه‌لی نه‌زه‌رخان، كه ده‌بیته‌ نه‌وه‌ی سوېحان وێدی خان ئه‌و كارهی كردوو. خوا ئه‌زانێ.

بلباسه‌كان كه زانییان سه‌رداری ئه‌رده‌لانیان كوژراوه، هه‌جومیان هه‌ینا و زۆریان له‌شكر شپه‌زه‌ کرد. ئه‌میر ئه‌سلان خانی كوری په‌زا قوڵی خان، غه‌یره‌تی بزووت و له‌ دوژمنان بوو به‌ بزووت و ده‌گه‌ل حه‌مه‌په‌شید به‌گی وه‌کیل و هه‌والانیان شیریان له‌ كالان كێشا و به‌ربوونه‌ جه‌سته‌ی بلباسان و راویان نان تا ده‌سه‌قز و سیاكێتیان په‌ستاوتن و هه‌رچی بوویان به‌ تالانیان هه‌ینا. ده‌لێن له‌ پاش نه‌مانی ئه‌حمه‌دخان، ئه‌رده‌لانی بۆ تۆله‌ی ئه‌و، له هه‌موو ده‌مان ئازایانه‌تر شه‌ریان ده‌کرد. بۆ نمونه‌ میرزا لوتفوللا كوری میرزا عه‌بدوڵلای وه‌زیر كه ده‌بیته‌ مامی دایکی من (واتا مه‌ستووهر). ئه‌وه‌رۆژه‌ حه‌قده‌ بلباسی له‌سه‌ر زین هه‌لداشتوو.

دوای ئه‌و سه‌ره‌كه‌وتنه‌، شه‌ركه‌رانی سه‌نهی جه‌نازه‌ی سه‌رداری خۆیان هه‌ینایه‌وه‌ سه‌نه‌ و چه‌ند رۆژێك پرسه‌یان بۆ دانا. جا چونكه‌ خوسره‌وخان له‌ش به‌بار و له‌كاركه‌وتوو بوو. به‌ فه‌رمانی ئاغا محه‌مه‌د خانی قاجار لوتفالی خان كرا به‌ والیی كوردستان.

لێره‌دا قسه‌كاني مه‌ستووهر خانم ده‌رباره‌ی خوسره‌وخان و خان ئه‌حمه‌د خانی كوری دوایی دیت.

ئیسماعیلی مه‌لا حه‌مه‌ حوسین ده‌لێ*: خوسره‌وخانی گه‌وره‌ سالی

* وه‌رگه‌ی‌راوه‌ عه‌ره‌بییه‌كه‌ی شه‌ره‌فنامه‌ له‌ كتیبه‌ی تاریخ ئه‌رده‌لانی سمایی مه‌لا =

١١٦٨ ک = ١٧٥٤ م، حوكمی ولاتی ئه‌رده‌لانی ده‌س كه‌وتوو. هه‌یندیک ده‌رده‌سه‌ره‌شی توش بوو. سالی ١١٩١ ک = ١٧٧٧ م محه‌مه‌د پاشای به‌به‌، له‌شكری توركانی به‌سه‌ركردایه‌تی حه‌سه‌ن پاشا ده‌گه‌ل خۆی هه‌ینا و چووه‌ته‌ سه‌ر خاکی ئه‌رده‌لان. خوسره‌وخان به‌گه‌ی داچۆوه‌؛ ده‌رۆستی نه‌هات و بانه‌ی لێ داگیر کرا. له‌ پاشان به‌ له‌شكره‌وه‌ بۆ ساندنه‌وه‌ی بانه‌ چۆوه‌. ئه‌و جاریش تی شكاوه‌ و ناچارکراوه‌ خۆ بداته‌ ناو شاخانه‌وه‌.

له‌ سالی دواییدا كه‌ریم خانی زه‌ند له‌شكری‌کی به‌ سه‌ركردایه‌تی كه‌لبالی خان به‌هه‌مداوه‌ ناردوو، ئه‌وجار خوسره‌وخان محه‌مه‌د پاشای به‌به‌ی شكاندوو و راوه‌دووی ناوه‌ تا ده‌ كه‌ركووی په‌ستاوتوو. خوسره‌وخان سالی ١٢١٤ = ١٧٩٩ م مردوو.

میژووی ئایه‌توللا مه‌ردوخ باسه‌كه‌ وا ده‌س پێ ده‌كا:

هوكماتی خوسره‌وخانی ئه‌رده‌لان - دووباره‌: پاش لادانی عه‌لی خانی بابان له‌ سالی ١١٧٩ ی كوچیدا به‌ فه‌رمانی كه‌ریم خانی زه‌ند خوسره‌وخان كرایه‌وه‌ به‌ والیی كوردستان و له‌ سالی ١١٨٠ دا گه‌یشه‌ته‌ سه‌نه‌. ده‌ستی كرد به‌ ئاوه‌دانكردنه‌وه‌ی شار و بنكه‌ی والیه‌تی. له‌ جێگه‌ی سه‌ربازگه‌ی ئیستا كه‌ ئه‌وسا جێ دیوه‌خان بوو، باله‌خانێکی روو به‌ رۆژه‌لاتی زۆر جوانی سازکرد. حه‌وزی‌کی له‌ بیچمی هه‌ژدیها لێ کردبوو؛ گه‌لێك هه‌یه‌كه‌لی به‌ردینی تێدا‌بوو، كه‌ ئاو له‌ قورگیانه‌وه‌ فیچقه‌ی ده‌کرد و به‌ناوی تالاری خوسره‌وییه‌ به‌ ناوبانگ بوو. ئه‌و تالاره‌ تا سالی ١٣٣٨ ک واتا زه‌مانی حوكمی عه‌لی محه‌مه‌د خانی شه‌ریفوده‌وله‌ هه‌رمابوو؛ به‌لام له‌ رووخان

= حه‌مه‌حوسین كه‌ من له‌ عه‌ره‌بییه‌كه‌وه‌ وه‌رم گه‌ی‌راوه‌ته‌ سه‌ر كوردی و خستومه‌ته‌ شه‌ره‌فنامه‌وه‌، زۆر به‌ كورتی له‌م باسه‌وه‌ دوواوه‌ و سه‌یر له‌وه‌ دایه‌ كه‌ له‌ پاش باسی سوېحان وێدی خان، ناوی: ئه‌حمه‌د سولتان خان كراوه‌ته‌ سه‌ره‌ند و ناوه‌رۆك باسی خوسره‌و خانه‌! جا لێره‌دا یان سمایی مه‌لا حه‌مه‌حوسین، یان مامۆستا مه‌لا جه‌میل، یان منی هه‌ژار یه‌كێمان ئه‌و هه‌له‌یه‌مان كردوو؛ كه‌ ده‌بوایه‌ بنوسرایه‌ خوسره‌وخان.

نزیك ببوو. ئەو تێكی دا و خانووی تری له جی بنیات نا. چوار باغیكیش هەر خوسرهو خان سازی دابوو، كه ئیستا گهرهکی چوار باغ لهوئێ کراره. سالی ١١٨٤ پردی قشلاغی له پێشوو چاکتر کردوو.

سالی ١١٩١ وهزیری بهغدا له تۆلهی ئهوهی له پێشدا له شکری کهریم خان بهسرایان تالان کردبوو، به لهشکری زۆرهوه له ڕێگهی زههوارا هات. عهبدوڵلا پاشای والیی مووسل و کهرکووک له لای قهلاچوانهوه که پێنج فرسهختی له قزلجهوه دوره، ڕوویان کرده سنووری ئێران. حهمه پاشای بابانیش که تا ئهوسا بهرفهرمانی کهریم خان بوو. ڕهگهڵ ڕۆمییان کهوت و دهسته بهربوو کوردستان بگرێ. وهزیری بهغدا ههشت ههزار سواری خۆی دایه که دهگهڵ لهشکری حهمه پاشا بهرهو مهربوان ڕێ کهون. خوسرهو خان ئەو خه بهرهی دا به کهریم خانی زهند و بۆ خۆشی به دوو ههزار سواری ئهردهلانهوه بهرهو هێرش بهران ڕێ کهوت. له ڕێگه دا حهوسهت سواری مهراغهیی و گهرووسی، ڕهگهڵ کهوتن. له قهراغ گۆلی زرتیار ده بێته شهڕ مهراغهیی و گهرووسی ههر زوو دهشکین و ههڵدین. ئهردهلانییهکانیش دواى سێ سهت کوشته و سهت و حهفتا کهس که به دیل دهگیرێن ڕوو به سنه ڕادهکهن. میرزا مههدی و میرزا عهلی، کورانی میرزا عهبدوڵلاى وهزیر، نه سرووللا بهگ کوری یوسف بهگ، حهمه ڕهزا بهگی ئهردهلان، عهبدوڵلا بهگی موشی و گهلیکی تر لهو شه ڕه دا کوژراون. میرزا ئهحمه دی کوره گه وهی میرزا عهبدوڵلاى وهزیر و زۆر له سه رناسانیی به دیل گیراون.

حهمه پاشا له ترسی کهریم خان زات ناکا بێته پێش؛ له ترسی وهزیری بهغدا ناوێری به پاشدا بگهڕێتهوه؛ له مهربوان قه تییس ماوه. خوسرهو خان شکات لای کهریم خان دهکا. ئه ویش سادق خانی بهرهو بهسرا و نه زهر عهلی خانی له ڕێگهی مهنده لییهوه بۆ سه ر بهغدا ده نێری؛ کهلبالی خان و عهلی مراد خانیشی له ڕێگهی کوردستانهوه بهرهو سنووری عوسمانی به ڕێ دهکا.

سادق خان بهسرا دهگری. نه زهر عهلی خان تا سێ فرسه خ بۆ بهغدا دهگری و تالان دهکا. کهلبالی خان و عهلی مرادخان دینه سنه. ههرچه ند حهمه پاشا په شیمانی ده رده ڕی به هره نادا. له ڕهجه به مانگی سالی ١١٩١ دهگهڵ خوسرهو خان بهرهو مهربوان دین.

حهمه پاشا بێ شه ڕ هه ل دێ و ئه مانه ش دهگه نه قزلجه. لوتفالی خانی کوری سوبحان و یردی خان به چهند سواریکه وه ده که ویتته شوین هه لاتوان. تا قه رده داغ دهچێ و تالانی دهکا و دهیسووتین. کهریم خان به گورگالی خانی جله وداردا خه بهر ده نێری که بگه ڕێته وه سنووری ئێران؛ چونکه قه راره دهگه ل عوسمانی سولج بکه ن تا بزانی چۆن ده بێ، ئیتر عه لی مراد خان دیتته وه. خوسرهو خان و کهلبالی خان دینه گوندی زاغه و دوو مانگ لهوئێ ده میننه وه. فهرمانی کهریم خان دیت که پێک نه هاتوین و هێرش به رنه وه سه ر ولاتی ڕۆم و هیچ درێغی مه که ن. دیسانه وه هێرش ده کریتته وه. خوسرهو خان له پێشایی له شکر و له شکری زهند به سه رکر دایه تی کهلبالی خان و عه لی مرادخان به شوینییه وه هه لده کوتنه سه ر شاره زوور. زولفه قار خانی خه مسه شیان ده گاتی. ڕوو ده که نه قه لاچوالان.

حهمه پاشا هه ل دێ. حه سه ن پاشای وهزیری بهغدا به له شکریکی زۆر به سه رکر دایه تی که هیا ده نێریته هیمدای حهمه پاشا. له ڕێگه حهمه پاشا ده گیرنه وه؛ مل له سه نگه ر گرتن ده نی که شه ڕ بکه ن. له م بهینه دا ئه حمه د پاشای برای حهمه پاشا له برای هه لده گه ڕیتته وه و ده بیته دۆستی دوزمنانی.

له به ره به یاندا که ڕیاره شه ڕ بکری، ده که ن و ناکه ن که سیان وه به رچاو نایه به گزیدا بچن. ده رده که وئێ که ههر شه وئێ، له شکری ڕۆمییان ڕه و یون و دنیا چۆل و بێ خاوه نه. چه کداری زهند و قزلباش و ئه رده لانی مل له تالان و ڕۆ و ناوایی سووتاندن ده نیین. ته نانته کچ و ژنانیش فه ساد ده که ن. خوسرهو خان ئه م کاره ی به لاوه زۆر گران دێ، دیله کان له قزلباش و زهند ده ستی نیته وه و ده یان داته وه به که س و کاریان. هیندیک مالی به کاریش دهگه ل خۆی بار دهکا بۆ کوردستان. ئه حمه د پاشا و ڕهزا قو لی خانی برای

خۆی له‌شاره‌زوور به‌جێ دیتلی.

حه‌مه‌پاشا خۆی ده‌خاته مائی که‌ریم خان و پولتیکی باشی ده‌داتی و فه‌رمانی پێی ده‌نوسی که‌ ئه‌حمه‌د پاشا ده‌رکری و حه‌مه‌پاشای له‌جێ دانری. وه‌زیری به‌غدا که‌ زانیی کلاوی ئه‌حمه‌د له‌ سه‌ر حه‌مه‌ نراوه. گورجیک قاقه‌زی والیه‌تی بابان و شاره‌زووری بۆ ئه‌حمه‌د نارد و نازناوی پاشایه‌تی دایه و که‌مه‌ هیمدا دیکیشی بۆ نارد. له‌م لایه‌شه‌وه‌ که‌ریم خان عه‌لی مراد خانی نارده‌ هیمدای حه‌مه‌پاشا. ئه‌حمه‌د پاشا خۆی هاویشته‌وه‌ به‌غدايه. عه‌لی مراد خان ده‌گه‌ریتته‌وه‌ شیراز. سه‌رله‌نوێ ئه‌حمه‌د پاشا به‌ له‌شکرێکی ته‌یاره‌وه‌ هیترش ده‌باته‌ سه‌ر شاره‌زوور. دیسان عه‌لی مرادخانی بۆ ده‌نیترن. شه‌ر ده‌قه‌ومێ و عه‌لی مرادخان به‌دیل ده‌گیرێ و ده‌نیترنه‌ به‌غدايه. وه‌زیری به‌غدايه‌ زۆر به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌نیتریتته‌وه‌ شیراز. که‌ریم خان زۆر توورپه‌ ده‌بی. شه‌فیع خانی زهند به‌ دوازه‌ هه‌زار سوواره‌وه‌ بۆ یاریده‌ی حه‌مه‌پاشا به‌رێ ده‌کا. له‌ زستاندا ئه‌و سوارانه‌ دینه‌ کوردستان. پاش دوو مانگ له‌ سه‌ره‌تای به‌هاریا خوسره‌وخانیشیان ده‌گه‌ل، ده‌چنه‌ سه‌ر شاره‌زوور. ئه‌حمه‌د پاشا بێ شه‌ر هه‌لدی، حه‌مه‌پاشا داده‌مه‌زیتته‌وه‌ و له‌شکری هیمداد ده‌گه‌ریتته‌وه‌.

له‌ سی‌شه‌مووی ١٣ی سه‌فه‌ره‌ مانگی سالی ١١٩٣دا که‌ریم خان مرد. (ئه‌ی وای که‌ریم خان مرد). به‌ ئه‌یجه‌د سالی مه‌رگیه‌تی - ١١٩٣ک له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ ئاژاوه‌ سه‌ری هه‌لدا. عه‌لی مرادخان خۆی به‌جینشینی که‌ریم خان ده‌زانی. زولفه‌قار خانی هه‌وشاریش داوای که‌له‌پووری نادرشای ده‌کرد. ده‌بوايه‌ به‌شه‌ر بیتن. عه‌لی مرادخان له‌شکری لێ کرد و ئه‌حمه‌د خانی کوپی خوسره‌وخانیشی که‌ چارده‌ سال بوو له‌ ئه‌سفه‌هان بوو، ده‌گه‌ل خۆی هیتا. هیته‌کانی عیراق و حه‌مه‌خانی لوړ و ئه‌حمه‌د ئاغای باشاغا و هیتیش له‌ پێ هاتنه‌ پالی. له‌ مه‌له‌بندی عه‌لی شوکر له‌ مانگی په‌مه‌زانا، هه‌ر دووک به‌ره‌ تیک به‌ریوون. له‌شکری هه‌وشار شکا و زولفه‌قارخان به‌ دوو سێ که‌سه‌وه‌ به‌ په‌له‌پروزی خۆی گه‌یاند ه‌ تارم و خه‌لخال و حاکمی

خه‌لخال گرتی و بۆ عه‌لی مرادخانی نارد و گورجی سه‌ریان پێی.

داوای ئه‌و شه‌ره‌ عه‌لی مراد خان ئه‌حمه‌د خانی به‌حورمه‌ته‌وه‌ به‌رێ کرده‌وه‌ و داوای کرد خوسره‌وخان له‌ تاران بچته‌ لای.

خوسره‌وخان له‌ نیوه‌راسته‌کانی په‌مه‌زانی سالی ١١٩٣ ده‌گه‌ل زۆر له‌ پیاوماقوولانی کوردستان و هه‌زار و پینج سه‌د سوواره‌وه‌ به‌ره‌و تاران پێ که‌وت. عه‌لی مراد خان به‌خۆی و سه‌ردارانیه‌وه‌ تا دوو فرسه‌خی تاران به‌پیشوازییه‌وه‌ هات و به‌وپه‌رێ حورمه‌ته‌وه‌ بردیه‌ تاران. له‌ دوو هه‌مین چاوپێکه‌وتنا خوسره‌وخان تکای پزگاربوونی ئه‌للا قولی خانی حاکمی کرماشانی کرد، که‌ له‌ زینداندای بوو. تکای قبول کرا و ئه‌للا قولی خانی به‌ردا و کراوه‌ به‌ حاکمی کرماشان. عه‌لی مرادخان ده‌گه‌ل خوسره‌وخان، ماوه‌یه‌ک ده‌چنه‌ قه‌زوین و دینه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان. له‌ ئه‌سفه‌هان حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل که‌ ئه‌ویش یه‌کیک له‌ هاوڕیکانی خوسره‌وخان بوو، لای عه‌لی مراد خان باسی زولم و ناحه‌قیی خوسره‌وخان ده‌کات. عه‌لی مرادخان که‌ له‌ هیتز و پینزی خوسره‌وخان له‌ دلدا نیگه‌ران بوو، هه‌ل به‌ده‌رفه‌ت ده‌زانێ. خوسره‌وخان له‌کار لا ده‌دا و فه‌رمانی والیه‌تی بۆ که‌هزاد خانی کوپی سویحان وێردی خان، ده‌رده‌کا و ده‌گه‌ل په‌شید به‌گ و ئه‌رده‌لانییه‌کانی ترا ده‌نیتریتته‌وه‌ کوردستان.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، کوپانی سادق خانی زهند، له‌ عه‌لی مرادخان یاغی ده‌بن. عه‌لی مرادخان له‌شکرێکی زهندان ده‌نیترێ و، حه‌مه‌ په‌شید به‌گی وه‌کیلیش به‌ سێ سه‌د سواری ئه‌رده‌لانه‌وه‌ به‌ره‌و ئاژاوه‌ناوه‌کان به‌رێ ده‌کا. له‌و شه‌ره‌دا کوپانی سادق خان سه‌رده‌که‌ون و له‌شکری زهند و ئه‌رده‌لان زۆر شپه‌زه‌ ده‌کری. حه‌مه‌ره‌شید به‌گ و شکسته‌ی له‌شکره‌که‌ی نایه‌نه‌وه‌ ئه‌سفه‌هان و راست ده‌چنه‌وه‌ سه‌نه‌ بۆ لای که‌هزادخان.

خوسره‌وخان که‌ به‌و شکانه‌ ده‌زانێ، ده‌گه‌ل په‌زا قولی خانی برای و لوتفالی خانی مامی به‌ره‌و کوردستان دین و ده‌گه‌نه‌ ئیسفه‌نداباد.

حه‌مه‌ره‌شید به‌گ و که‌ه‌زادخان و میرزا یوسف و میرزا ئه‌حمه‌د کورانی میرزا عه‌بدو‌ل‌لای وه‌زیر و ده‌ست و پیتوندیان، سنه به‌جی ده‌هیتلن و خو ده پایگه‌لان راده‌که‌ن. خوسره‌وخان به‌چهند سواریکه‌وه شوپنپیان ده‌که‌وئ. له زینوی عاشقان تووشی کوچ و باریان دیت و، هه‌رچی مائی ده‌وله‌ت و خو‌بانه، به‌جیتی ده‌هیتلن و سه‌لته سواره شاره‌زوور خو‌ت بگره و هاتم. خوسره‌وخان دیته‌وه شارو زور که‌س له‌ئا‌واره‌بووان ده‌گه‌رینه‌وه و دنیا ئه‌من و ئارام ده‌بیته‌وه.

زوری پت ناچت. حه‌مه پاشا و عومه‌ر به‌گی برای مه‌حمود پاشا به‌زیری دینه لای خوسره‌وخان. مه‌حمود پاشا وه‌لام ده‌نیرئ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌م بداته‌وه ده‌ست، که‌ه‌زادخانی ده‌ده‌مه‌وه. ئیتر پیتک دین. ئاغا محه‌مه‌دی برووجردی، حه‌مه‌پاشا و عومه‌ر به‌گ ده‌باته‌وه؛ بابه‌کر ئاغاش که‌ه‌زادی پیتی، له ریکه ده‌گه‌نه یه‌ک و پیتکیان ده‌گورنه‌وه.

مه‌حمود پاشا هه‌ر ده‌سه‌به‌جی هه‌رتک برای خو‌ی ده‌کوژی. به‌لام خوسره‌وخان ده‌ستی که‌ه‌زادخان ده‌کاته‌وه و زوری ده‌لاوینیته‌وه.

حه‌مه‌ره‌شید به‌گی وه‌کیل و خرمانی، مائی خو‌بان ده‌به‌نه زه‌هاو و نه‌زهر عه‌لی ئاموزای و کورانی له زه‌هاو جی دیتل و ده‌چیته به‌غدا و په‌نا به وه‌زیری به‌غدا ده‌با ئه‌ویش چوار گوندی ئه‌و ناوه‌یان پت ده‌سپیرئ و چوار سال له‌وئ ده‌میننه‌وه. له‌م به‌ینه‌دا هه‌میشه ده‌گه‌ل کوچه‌ران شه‌ر و هه‌ریان بووه؛ تا وای لئ هاتووه خرمان له ره‌شید به‌گ وه‌ز بوون و هاتوونه‌وه به‌ر سایه‌ی خوسره‌وخان و عافوی کردوون. حه‌مه‌ره‌شید به‌گیش له زه‌هاو جازر بووه؛ ناچار په‌نای به‌عه‌لی مرادخانی زهند بردووه. عه‌لی مرادخان داوای له خوسره‌وخان کردووه که بیبه‌خشئ و پاله‌نگان و جوانرۆی پت بسپیرئ. خوسره‌وخان به‌تکای عه‌لی مرادخانی کردووه.

که‌ه‌زاد خان و لوتفالی خان، له بنه‌وه ده‌گه‌ل حه‌مه‌ره‌شید به‌گ نیتوانیان هه‌به‌وو. گوتیشمان نه‌زهر عه‌لی ئاموزای ره‌شید به‌گ و کورانی له زه‌هاو

بوون، که ره‌شید به‌گ چووئه ئه‌سفه‌هان و خو‌ی کرده دۆستی عه‌لی مرادخان. کاربه‌ده‌ستی زه‌هاو ئه‌و خه‌به‌ری دا به‌وه‌زیری به‌غدايه. وه‌زیر نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی پر له دل‌دانه‌وه‌ی بۆ حه‌مه‌ره‌شید به‌گ نووسی و داوای لئ کرد بچیته به‌غدايه. کاغه‌زه‌که به‌ر له گه‌یشتنی، ده‌ست که‌ه‌زادخان ده‌که‌وئ. بۆ خو‌شیرین کردن راست ده‌ییا ده‌یداته ده‌ست خوسره‌وخان. خوسره‌وخانیش کاغه‌زه‌که بۆ عه‌لی مرادخان ده‌نیرئ و بۆشی ده‌نووسی که ئه‌م پیاوه به‌و هه‌موو چاکه‌ی نه‌زانپووه که ده‌گه‌لی کراوه. ئه‌وه‌تا ده‌گه‌ل دوزمنانت دۆسته. عه‌لی مرادخان فه‌رمانی گرتن و تالانی حه‌مه ره‌شید به‌گ ده‌دا. هه‌رچی له ئه‌سفه‌هانی هه‌به‌وو، پیاوی عه‌لی مرادخان بردیان. حه‌مه‌ره‌شید گیرا و پینج هه‌زار قه‌نیان جه‌ریه له که‌سوکاری ساند. پاش ماوه‌یه‌ک له زیندان به‌رده‌یی. هه‌م به‌هۆی خه‌لکه‌وه و هه‌م خو‌ی مل له خراپه‌ی خوسره‌وخان ده‌نپن و، عه‌لی مرادخانی لئ ده‌ترسپن. عه‌لی مرادخان که ته‌واو خو‌ی قایم نه‌کردبوو؛ له هه‌موو به‌هیزان و نه‌خوازه له خوسره‌وخان ده‌ترسا.

دوو‌زمانیی حه‌مه‌ره‌شید کاری خو‌ی کرد؛ له سالی ۱۱۹۶ ده‌عه‌وتی له خوسره‌وخان کرد که بچیته ئه‌سفه‌هان. خوسره‌وخان وه‌ک جاری پیتشو عوزر و به‌هانه‌ی هیناوه. عه‌لی مرادخان به‌راوێژی حه‌مه‌ره‌شید به‌گ فه‌رمانی والیه‌تیی، بۆ ره‌زا قولی خانی برای خوسره‌وخان نارد.

جه‌عه‌فه‌رخانی دایکبرای خو‌شی به‌پینج هه‌زار سواره‌وه نارد، که خوسره‌وخانی قول به‌سته بۆ بیینه ئه‌سفه‌هان. خوسره‌وخان به‌ر له گرتن هه‌ر خو‌ی ده‌گه‌ل هیندپک له یارانی له ریی خوانساره‌وه چووئه ئه‌سفه‌هان. خان ئه‌حمه‌دی کوپیشی له ترسی جه‌عه‌فه‌رخان ده‌گه‌ل پیاوانی خو‌ی به‌ره‌و هه‌ورامان چوو. ره‌زا قولی خان گوئی نه‌دایه فه‌رمان و ئه‌ویش، به‌ماله‌وه خو‌ی گه‌یانه ئه‌حمه‌د خان. سی رۆژ دوای رۆیشتنی ئه‌مانه جه‌عه‌فه‌رخان هاته سنه و ده‌ستی به‌کوشتار و تالان کرد. ئه‌حمه‌د خان له شاره‌زوور ما، به‌لام ره‌زا قولی خان خو‌ی گه‌یانه ورمی و په‌نای به‌ئیمام قولی برد که ئه‌ویش سه‌ری له پاشایه‌تی ده‌خورا.

جە عەفرەرخان پاش ئەو ھەموو نامەردییە کە کردی شیخ عبدولمۆئەیینی دوو ھەم باپیەر گەورە من (ئایەتوڵلا) کە پێشنوێژ و خودبەخوێنی جومعە بوو، ناردە شارەزوور، بە لکو پەزا قوڵی و ئەحمەد خانی بۆ فریبو دا و بیانھێنیتەو سەنە. شیخ مۆئەیین دەر فەتھ تیککی باشی بۆ ھەلکەوت، پڕۆشت و تازە نەھاتەو و لای ئەحمەدخان گیرسایەو.

ئیمام قوڵی بە شەش ھەزار سوارەو، بە ناوی یارمەتیی پەزا قوڵی خان بەرەو سەنە هات. جە عەفرەرخان لە ترسان ھەر بە شەو پای کرد و سەنە چۆل کرد. پەزا قوڵی خان بە والیەتی لە سەنە دامەزرایەو.

ئیمام قوڵی بەرەو ئەسفەھان دەچیت؛ لە پێگەدا لە سەر تەگبیری سەرکردەکانی شەری، واز لەو سەفەرە دەھێنێ و دەگەرێتەو ورمێ.

تەنیا ھەقەدە پۆژ بوو پەزا قوڵی خان ھوكمی سەنە دەکرد کە لە سەر دێدانی ھەمەڕشید بەگی وەکیل، کەزادخان و لوتفالی خان بە لەشکری کرمانشەو دێنە سەر سەنە و لە دەوری شار دەبیتە شەڕ. پەزا قوڵی خان لە شەردا بە نێزی نەزەر عەلی خان بریندار دەبێ و بەرەو گەرووس پادەکا و لەوێ دەمرێ.

خوسرەو خانیش کە دەچیتە ئەسفەھان، عەلی مرادخان لووتی لێ ھەلەدەکا و بە ھییچی ناگرێ؛ شەش مانگ بە سەرگەردانی دەمی نیتەو. بەلام لە پاش ئەو شەری سەنە و مردنی پەزا قوڵی خان، خوسرەو خان وەقەدر دەکەوێتەو. عەلی مرادخان زۆری دڵنەوایی دەداتەو و، فەرمانی والیەتی کوردستان بۆ ئەحمەدخانی کوڕی دەنێری و ئەویش دەگەڵ شیخ عبدولمۆئەمیندا دیتەو. کەزادخان و لوتفالی خان پێشوازی لێ دەکەن و دڵێن نامادەیی بەرفەرمانیین.

سالی ١١٩٨ عەلی مرادخان کە لەبەر شەراب خواردنەو زۆر توشی نەخۆشی ئاوبەند بێسو، پشتی دەدەنیا کرد و مرد. ئیتر دنیا بوو بە پاشاگەردانی و زۆردار و بێ زۆر. خوسرەو خانیش دیتەو سەنە و خەریکی

ئاو دەاند کردنەو و کۆکردنەوی کۆچ کردووان دەبێ.

ئەللا قوڵی خانی زەنگەنەش لەو کەسانە بوو کە بۆ پادشایەتی خۆی دەسەنگ نابوو. بە دێدانی ھەمەپەشید بەگ، بە نزیکی بیست ھەزار سواری تیکەل لە زەنگەنە و کەلھور و عەشایری سەر سنوور و سەرپێل زەھاو و خەلکی ولاتی عوسمانییەو، بە تۆپخانە و سەنسەنەو لە سەحە و کەنگاوەرە بەرەو کوردستان هات و پێشەنگ و کەیخوداشی ھەمەپەشید بەگی وەکیل بوو.

خوسرەو خان بە ھەوسەد و پەنج سوار ھەلێژاردەو لە مانگی مەولودوی سالی ١١٩٩ دا دەچوو پێشیان. لە ملە باخان کە سێ فرسەخی شاری سەنە. خوسرەو خان ھەریەک لە سێ کورەکانی خۆی کردە سەرکردە سەد سوار و پەنج سواریشی لەگەڵ خۆیا ھێشتەو*. ئەحمەد خانی کورە گەورە دەگەڵ میرزا یوسف کوری عەبدوللای وەزیر دەکاتە سەیارە لەشکر و لە پێشدا دەپۆن. نیو سەعات لە شەو رابردبوو لە دەشتی ئەمیراباد تووشیان بە توشی سەیارە دوژمنەو بوو، کە کورانی ھەمەپەشید بە گیشیان دەگەڵ بوو. پێک ھەلپێژان و زەنگەنە شکان و بەرەو پاش ھەلاتن. لە بەرەبەیاندا، ئەحمەدخان بە تالان و یەخسیری زۆرەو ھاتەو لای باوکی. لە تاو ھەلاتدا، خان لەشکری خۆی لە سونقر راگرت و بە پێزی کردن. خۆی لە ناوەراست و ئەوانی تریشی لە چەپ و راستەو راگرتن. لە ولاشەو ئەللا قوڵی خان و لەشکری ھاتن و لەبەرانبەر یاندا لەشکرەیان کرد. ئەللا قوڵی خان کە لەشکری ئەردەلانی زۆر بەکەم و سوک دەزانی، بەفیزەو لەشکری خۆی بەپێز کرد. تۆپخانە و زەنبوورەکی

* وەک زانیمان مەستوورەخانم نووسیویە ھەوسەد (لە لاپەرە ١٢٥، میژووی ئەردەلانەکی چاپی بەرامی، ١٩٤٦). لە میژووی ئایەتوڵلا جزمی دوو ھەم، پووپەر ١٤٠، دەلی: ھەوسەد و پەنج سوار. بەلام لە دابەشکردنە کەدا دەلی: ھەریەک لە کورەکانی سەد سواری پێ سپارد و پەنج سوار بۆ خۆی مایەو. وا دیارە ھەلە لە چاپدا بێ و دووسەد بوو بێت بە سەد؛ خوا ئەیزانی- ھەزار.

کرده بالی راست و چهپ و شهر هه لگیرسا. ئەحمەدخان که دیسان له ریزی پیشهوه بوو، کهم کهم پاشه کشه ی کرد، تا گه یشته شوینیک که گولله توپی دوژمنیان نه گاتی. زهنگه نه لایان وایه سه رکه وتوون، به لام له پر ئەحمەدخان له نا وه راسته وه و ئەمیر ئەسلان خان و محەممەد خان که برای ئەحمەد خان بوون له راسته و چۆیه وه ویکرا، له پر هیرش بۆ زهنگه نه و کوردهکانی پیاوی حەمه ره شید بهگ دهبن و خۆیان دهنوا رادهکن و (چت خواردوو؟ ترش و چهو نه ده؟) به شیر و خه نجه ر بهردهبنه گیانی دوژمن و زۆریان لێ دهکوژن و زۆریان پێ دزه پێ دهکن. ئیتر ئەللا قولی خان خان فەرمان به هه موو له شکره که ی ددها که ئەوانیش هیرش بهرن و تۆله بکه نه وه. به لام ئەرده لانییه کان وهک شیر له مه یدان دهچقن و، چهقه نه ی مه رگ بۆ دوژمن دهنبه وه. له گه رماوگه رمی شه ردا، جله وداریکی خوسره و خان که ناوی رهزا بهگ دهبی، تووشی ئەللا قولی خان دیت و له سه ر زینی هه لده دیرێ و سه ری ده پێ و به دیاری بۆ خوسره و خانێ دههینی. له شکرێ زهنگه نه مل له هه لاتن دهنی. له شکرێ ئەرده لان دهبیته دوو بهش. به شیکێ شوین هه لاتووان دهکهوێ که نه هیلێ ده رچن؛ به شیکیشی خه ریکێ کوکرنه وه ی تالانی شه ر دهبن. هه ر له تۆپ و توپخانه وه هه تا سیر و پیوازیش، هه رچی زهنگه نه بوویانه له مه یداندا به جێ ماوه. خوسره و خان دهگه ل محەممەد ئاغا ی باپیری میرزا عه لی ئەکبه ری سادقو لمولک دهچیتته ناو خێوته ی پادشایه تی ئه للا قولی خانه وه.

محەممەد ئاغا دهروانی سندوقیکێ زۆری تێدایه. یهکیان سه ره له ده داته وه پر به تی له شتی به نرخ. سندوقه له یهکی تێدایه ئەوی دهخاته گیرفانییه وه و دیته وه لای خوسره و خان که له بهر ماندوویی پالی داوه ته وه، خان به محەممەد ئاغا دهلی: بۆ نه چووی به شی خۆت تالان دهست بخه ی؟ دهلی: من تۆم بۆ مالی دنیا به جێ نه هیشته و له شوین تۆ هاتم. چیرۆکی یه غدان و سندوقه له که ی بۆ باس دهکا و له گیرفانی دهردینی و له پیش خانی دادهنی و، دهیهوێ قفله که بشکینی، تا خان ناوه که ی ببینی.

خان دهلی، بوسته من کللیکی بچوکم لایه بزانی به وه ناکا؟

کللی که به بهند و موره وه وه بووه، قفله که دهکاته وه. خان دهلی دیاره به ختمان یاره. ته نانه ت کللیشمان قفلێ زهنگه نه دهشکینی. قوتوه دارینه که هه لده پێژن پر به تی: له گه واهیراتی هه مه ره نگه. خان ته نیا ئەنگوستیله یه کی پیروزی لێ هه لده پێژی که نیشانه ی پیروزی و سه رکه وتنه و، ئەوی تری که هه رخوا بزانی چه ندی هیناوه داوه به محەممەد ئاغا.

زۆری نه کیشاوه که دهسته سواریک گه راونه وه و ره شید به گی وهکیل و نه سیر خانی کولیایی و چه ند که سیکێ تریان قۆلبه سته هیناوه ته لای خان. خان فره مانی دا دهستی ره شید به گیان کردوه و، هه رچی له خۆی و سوارانی به تالان گیرابوو، درایه وه و، زۆر به پرووی خۆشه وه دواندی و گوتی: دۆستایه تی له دوژمنایه تی باشته، ئەمه ش بزانه: «چرا غیر که ایزد...» ئیتر به سیه چیتر خۆت توشی دهردی سه ری مه که. شپلم و ساواری کوردستانی خۆمان له پلاو و گوشتی ئەسفه هان و خورشتی کرماشان چاکتر و خوشتره.

خوسره و خان هه ر له شه رگه وه، حاجی عه لی خانی مامی ئەللا قولی خانی خه لات کرد و به حاکمییه تی ناردیه کرماشان. حاجی عه لی خانی هه رچی خه زینه و نه غدینه ی وه شیراوه و که رکه مه ر و ره وه ئەسپ و هه موو دارایی ئەللا قولی خانی که ئەو رۆژه نرخێ له سه د هه زار تمه ن پتر بووه، به پیاوی خوسره و خاندا ناردیه ناو هۆردووی خان. خان هه مووی جگه له ئەسپیک و خێوته و باره گای ئەللا قولی خان، پوشکه یه ک چیه بۆ خۆی نه گیراوه و گش له گشتی به سه ر له شکر دا دابهش کردوه و به وه پهری سه ره ره زبیه وه گه راوه ته وه سنه.

له سالی ۱۲۰۰، جه عفه ر خانی دایکبرای عه لی مرادخان که له ئەسفه هان خۆی کردبووه شا. به هه موو له شکرێ خۆیه وه هاته هه مه دان و

ناردی به شوین خوسره و خاندا که بچیتته لای. خوسره و خان خراپی جواب داوه و دواى دوو رۆژ به لهشکرهوه بهرهو همه دان بزووت و ناردیه لای همه حوسین خانى قهره گوێزلوو، همه دهمین خانى گهرووسى و عهلى خانى خه مسه که بینه یاریدهى. ئەوانیش به پینج ههزار سوارهوه هاتن و له نزیک گوندی (سالحو) گه یشتنه خوسره و خان.

سبهى ئەو رۆژه که پینجشه مه و بیست و چواری مانگی شابانى ۱۲۰۰ بوو، لهشکری خوسره و خان له (به هاری) همه دان تووشی لهشکری جه عفه رخان هات و شهردامه زرا. ئەو رۆژه هیچ لایهک چییان بۆ دهگهڵ یه کتر ناکرئ. رۆژی دووهم له بهره بهری نیوه رۆدا لهشکری عهلى خانى خه مسه و همه حوسین خانى قهراگوێزلوو، دهشکین و لیک بلاو دهبن. خوسره و خان توره دهبن؛ ههزار سواری ههلبژاردهى که دابویه دهست سى کوره کانی دهگژ زندهدان پاکرد. ئیتر هه له ههوهل هروژمدا، مهیدانی شهرد له زیندووی زهندان بهتال و له کوژراویان دارمال بوو. کهس نه ما هه لئهیه، جه عفه رخان نه بئ، که له بهر گه دوگیپالی زلی نهیده توانی پاکات. خوێ له سهنگه رى توپخانه دا حاشاردا و دهر نه ده کهوت. سوارانی ئه رده لان چهند که سیکیان ئابلوقه ی سهنگه ریان ددها، مابه قیش خه ریکی تالان وه کوکردن بوون. یه خسیر و تالانیکى بئ ژماریان دهس کهوت. لهو شهردا ههزار و سى سه د چه کداری زهند و لوړ که سه ر به جه عفه ر خان بوون، کوژران. لهشکری ئه رده لان و خه مسه و گهرووسیش سى سه د و چل و پینج کوشته و زامداریان هه بوو.

جه عفه ر خانى ورگ زلیش سه عات پینجی شه و گه واهیراتی پاشایه تی و قورعانیکی ناره لای خوسره و خان؛ که رینگه ی پاکردنی بداتئ. خوسره و خان خه بهر بۆ سه روکی توپخانه ی جه عفه رخان ده نیئ که جه عفه رخان و سى کهس له یارانی مه ره خهس بکا و خوێ به توپخانه وه، خوێ به دهسته وه بدات. کار پیک هات و جافر هه لات و توپخانه بوو به هی ئه رده لان.

خوسره و خان دواى ئەو شهرد زۆر زوو مه لایر و وریگرد و توپسه رکان و کراز و فراهان و گولپایه گانی گرت و دوو سى رۆژ له وى سایه وه و، به رهو ئه سفه هان کهوته رئ. شهوی چواره می سه فه رکه، له کوړی پیاوماقوولانی خاندا، میرزا ئه حمه دخانی وه زیر، به خان ده لئ: ئه مرۆ ئیتر هیچ له مپه ریکت له بهر نه ماوه که ببیه شا. ئاغا محمه د خانى قاجاریش ئەو هیزه ی نییه به رانه ریت بکا. واباشه ئالای ده ولت هه لکه ی و، سکه و خودبه به ناوی خوێ بئ.

جه عفه ر به گی ته رخان، له وه راما ده لئ: ئاوات و ئاره زوو هه رگیز نابریته وه و هه رکهس پتوه بچئ هه رگیز ناسیتته وه. دنیاى بئ سانه وهش چله کایهک ناژئ. شیل و ساواری کوردستان نهک له پادشایه تی ئیران. بگره له پاتشایه تی هه موو دنیا زۆر خوشت و باشتره. من ده لیم ئه م خه یالانه لیتره جئ به یلتن و بیر له گه رانه وه بکه نه وه. ئه م پراوێژه کار ده کاته سه ر خوسره و خان. به یانیی ئەو شه وه هه رچی یه خسیری زهند و هیتری لاهوو، به گه واهیراتی پادشایانه و توپخانه و زهنبوره کخانه وه، به نامه یه کی نوکه رانه وه بۆ ئاغا محمه د خانى قاجاری نارد. ولاته کانی گرتبووشنى به پیاوانی ئاغا محمه د سپارد و به رهو کوردستان هاته وه. ئاغا محمه د خان که نامه ی خوسره و خان و ئەو هه موو دیاری و مژده ی شکانی جه عفه ر خانى پئ گه یشت، له خویشان هه ر وهخت بوو بال بگرئ.

نامه یه کی زۆر خوشتی به ئه سپی تاییه تی خویه وه به ره شمه ی زیروه و خه نجه ریکى ده سک ئه لماس و جلی پاشایانه وه، بۆ خوسره و خان نارد و پاشی سپارد که سونقر و کولیایی سه ر به حوکمی ئەو بن.

سالى ۱۲۰۱ سمایل خانى زهند، هیترشی برده سه ر کرماشان، ده وری حاجی عه لی خانى حاکمی دا که خوسره و خان داینا بوو. حاجی عه لی خان خه به رى دا به خوسره و خان. خوسره و خان بئ ئەوه چاوه نوړی جوابی ئاغا محمه د خان بئ، چوو به هاواریه وه نزیک به کرماشان ببوو، سمایل خان هه لات و خوێ گه یانده چیای بیستوون. جوابی ئاغا محمه د له کرماشان

گه‌یشته خوسره‌وخان که ده‌هیمدادی حاجی عه‌لی خان وهره و ئەوا خۆ‌یشم هاتم. ئیتیر ئاغا محهمەدیش به له‌شکری زۆره‌وه پرووی کرده کرماشان.

به‌ر له‌وه ئەو بگاته به‌ره‌وه، خوسره‌وخان چووه جه‌سته‌ی سمایل خان و له سه‌ربه‌ندی سیلاخور به‌ گژی داهاات و دوا‌ی شه‌رێکی زۆر خه‌ست، سمایل خان شکا و تالانیکی زۆر ده‌ست ئەرده‌لانیان که‌وت. هه‌ر له‌وێوه به‌ناوی ئاغا محهمەد خانی قاجاره‌وه میرزا فه‌تحو‌لای کورێ میرزا عه‌بدو‌للای وه‌زیری کرده حاکمی تو‌یسه‌رکان و گه‌رایه‌وه و باس و خواسی بۆ ئاغا محهمەدخان نارد. ئەویش جوابیکی زۆر پر له‌ ئافه‌رینی بۆ نارد و راشی سپارد که بیته هه‌مه‌دان بمینی. خوسره‌وخان وا ده‌رده‌خا که خۆی بۆی ناکرێ بچێ به‌لام لوتفالی خانی ئامۆزای به‌دیاری و پیشکیشی زۆره‌وه نارد. ئاغا محهمەد خان عوزری نه‌هااتی خان قبو‌ول ده‌کا و ده‌گه‌ریته‌وه تاران.

لوتفالی خان دوو سال لای ئاغا محهمەد خان مایه‌وه ئەوسا به‌زۆر حورمه‌ته‌وه نارد رایه‌وه کوردستان و، دیسان شا دا‌وای کردبوو، خوسره‌وخان ببینی. خوسره‌وخان که چاکه‌ی له حه‌مه‌هه‌سه‌ن خانه‌وه دیتووه و زۆریشی خزمه‌ت به‌ئاغا محهمەد خان کردووه، له شایانی ١٢٠٤دا ئەحمەد خانی کورێ له جیگه‌ی خۆی داده‌نی و، به‌ره‌و تاران ده‌روا و، هه‌سه‌ن عه‌لی خانی کورێ مسته‌فا خان و میرزا ئەحمەدی وه‌زیریش ده‌گه‌ل خۆی ده‌با.

وه‌زیران و پیاوماقو‌ولانی ده‌ولت تا فرسه‌خێک به‌ده‌ر له تاران به‌پیره‌وه دین و به‌ده‌بده‌به و سه‌نسه‌نه ده‌یبه‌نه تاران. به‌خزمه‌ت ئاغا محهمەد خان ده‌گا و ئەوپه‌ری حورمه‌تی لێ ده‌گیرێ. شه‌ش مانگ هه‌ر میوانیکی زۆر عه‌زیز ده‌بی.

شه‌ویک له کاتی خواردنه‌وه‌دا به‌فه‌رمانی ئاغا محهمەد خان ده‌رمان ده‌کریته ناو پێکی ئاره‌قی خوسره‌وخان و، به‌هه‌وا‌ی مه‌ستییه‌وه شیت ده‌بی.

هه‌ر خه‌به‌ری شیت بوونی خان گه‌یشته‌وه کوردستان. هه‌ر هۆزه‌ی له‌به‌رخۆیه‌وه مۆز ده‌کا و دنیا ده‌بیته ئا‌ژاوه‌بازی. عه‌شایه‌ری موکری و بلباس له ئەحمەد خان یا‌گی ده‌بن. ئەویش به‌هه‌زار سو‌اره‌وه ده‌چته سه‌ریان. له سارا‌ل و هۆیه‌توو (هه‌وه‌توو) تو‌شیان دیت و شه‌ر ده‌قه‌ومیت و له کێ‌و راویان ده‌نی و ده‌پی ده‌شتیان ده‌کا و بلباس و موکری ده‌شکین و هه‌لدین و ئەحمەد خان راوه‌دوویان ده‌نی. له‌م شه‌ر و هه‌رایه‌دا، ئە‌ل‌لا‌و‌یردی خانی کورێ نه‌زه‌ر عه‌لی خان که ده‌بووه نه‌وه‌ی سو‌یحان و‌یردی خان، له بۆسه‌وه تفه‌نگیکی هاو‌یشته ئەحمەد خان و گیانی لێ ساند. به‌کوشتی ئەحمەد خان شه‌ر نه‌و‌یتسا، حه‌مه‌ ره‌شید به‌گی وه‌کیل و ئەمیر ئەسلان کورێ ره‌زا قو‌لی خان ده‌ینه سه‌رکرده‌ی له‌شکر و بلباسان راوه‌دنه‌ین تا ده‌سه‌قز و سیاکتویان ده‌په‌ستین. له‌و دوا‌که‌وته‌دا میرزا لوتفوللا کورێ میرزا عه‌بدو‌للای وه‌زیر زۆر به‌ئا‌زا ناویانگی ده‌رکردووه. پاش نه‌مانی شه‌ر، لاشه‌ی ئەحمەد خانیان به‌تالانی فره‌ی دو‌ژمه‌نه‌وه هێنایه‌وه سه‌نه و خه‌به‌ری روداو به‌ ئاغا محهمەد خان ده‌دن. ئەویش فه‌رمانی والیه‌تی کوردستان بۆ لوتفالی خان ده‌نی‌رێ. خوسره‌وخان سا‌لی ١٢٠٦ کۆچی دوا‌یی ده‌کات*.

لوتفالی خان کورێ سو‌یحان و‌یردی خان: سا‌لی ١٢٠٥ کرا به‌والی. هه‌سه‌ن عه‌لی خانی کورێ گه‌وره‌ی به‌بارمه‌ته نارد له‌ لای ئاغا محهمەد خان. خوسره‌وخانی‌ش هه‌ر له‌و سا‌له‌دا مرد.

له سا‌لی ١٢٠٦ له خوزستان شو‌رشیک دژی ده‌ولت هه‌لگیرسا. فه‌رمان به‌ لوتفالی خان درا که ئا‌ژاوه‌که دامرکینێ. ئەویش نزیک به‌سی هه‌زار سواری له‌ کوردستان** هه‌لگرت و له رینگه‌ی کرماشان و لو‌رستانه‌وه

* قازی حه‌مه‌شه‌ریف ده‌لی خوسره‌وخان له ١٢٠٨دا له که‌ریه‌لا مردووه. مه‌ستوره خانم لای وایه ١٢٠٥بووه.

** به‌ قسه‌ی حه‌مه‌شه‌ریف قازی ده‌هه‌زار سو‌ار.

بهره و خوزستان بزووت و له ریگهش لهشکری کرماشان و لوړستانی پهگه له کهوت. حاکمانی خوزستان لهو لهشکرکیشیه ترسان و بی شه پ خویان دا بهدهسته وه و تویه پان کرد و باجیان به دیاری و پیشکیشی زوره وه هینایه لای والی و شپه کانیان به دیاری و سهوقاتی زوره وه بهره و درباری قاجار وهری کهوتن.

لوتفالی خان له سهره تاي چله ی زستانه وه تا سهره تاي خاکه لپوه له خوزستان خوی گرت و خه ریکی سهر نهرم کردنی سهره قان بوو. چه کدارانی کوردستان لهو ماوه یه دا تالانی زوریان بهرکهوت. ته نیا باپیره گهری من (مهستوره) که چووبوو حیساب میساب دهگه له عه باس قولی خانی والی شوشته ر بکا. هزار تمه نی پی برابوو.

لهو ده مانه شدا نه حمده سولتانی بانه و، به گزاده و سانه کانی هه ورامان و خه لکی مه ریوان، ویکرا ببونه دژی ده ولت و دوستی پاشای بابان و دهستیان به تالان و برؤ کردبوو. لوتفالی خان گوپی به به فر و سهرمانه دا و یو سهرکوت کردنی نه مانه بهره و بانه رویشته. ههرکه گه یشته قزلجه. دانیشستوانی مه ریوان که سهر به پاشای بابان بوون. مه ریوانیان چول کردبوو، بهره و شاره زوور هه لاتن. به فه رمانی والی هه موو مالی ناواییه کان سوتینران.

نه حمده سولتانی بانهش په نای به بلباسان برد. خانی سنه فه تحالی سولتانی ناموزای نه حمده سولتانی کرده حاکمی بانه.

له دوا ی نارام کردنه وه ی بانه و هه ورامان. خان دهر باره ی دیهاتی سهر سنوور که ناوهره حمانی پاشای بابانیا به سهر راده گه یشت پیای نارد له لای پاشای بابان؛ نه ویش دیهاته که ی دایه وه دهست پیای خان و قهرار و ابوو هاوسایه کی ته با بن. به لام پاشای بابان زور له سهر په میان نه ما و تیکی دا. خان فه رمانی دا که ئیتر نابج هه وارچی شاره زوور بو کویتستانی ئیران بیتن. نهو ساله کهس نه یوانی بیتته هاوینه هه وار. زوربه ی خویان و مهر و

مالاتیان له گهرمان تیدا چوون. دوو سه د مالیک نه بی که دهگه له پیاماقوولانی کوردستان دوست بوون به دزی والییه وه هاتبوونه هه وار و مهر و مالاتی خه لکی تریشیان دهگه له خو هینابوو. خان بهو فیله ی زانییه وه. حه مه به گی کوری مه نوچه ر به گی به نی نه رده لانی راسپارد کوتوپر به سهریان دابدا و به مهر و مالاته وه بیانیه تیته نزیک شاری سنه.

له مانگی ره بیع دووه می سالی ۱۲۰۹ دا لوتفالی خان به مهرگی مفاجا مرد. ده لپن هینده ی شهرباب خوار دوته وه پی پی دراوه! خوا ده یزانی. تا ئیره پوخته ی میژووی مهستوره خانم بوو دهر باره ی لوتفالی خان.

تایه توللا مه ردوخ ده لی: پاش کوزرانی نه حمده خان. سالی ۱۲۰۵ به فه رمانی ناغا محه مده ی قاجار لوتفالی خانی مامی خوسره و خان کرایه والی. نه ویش حه سنه علی خانی کوری به دیارییه وه وهک بارمته نارد پی تاخت.

سالی ۱۲۰۶ خوسره و خان به شیتی له تاران مرد، نه میر نه سلان خان به ته ختی رهوان (دروشکه) لاشه که ی هینایه وه کوردستان و نهوسا ناردی له که ره لا ناشتیان.

ههر لهو سالی ۱۲۰۶ ده خوزستانیه کان یاغی ده بن. فه رمان به لوتفالی خان دهری سهر کوتیان کاو بو نهو مه به ستهش لهشکری کرماشان و لوړستانی پهگه له کهوی. خان له سهره تاي زستاندا به پینج هزار سواره ی نه رده لانی و کرماشانی و لوړستانیه وه خوی گه یانده خوزستان و، یاغیه کانی گرت و، به تالان و دیاری زوره وه، ناردنیه دهر باری قاجار. خوی زستانه که ی له خوزستان گوزهراند و سهره تاي به هار گه رایه وه کوردستان. له سهره تاي زستانی ۱۲۰۷ دا نه حمده سولتانی حاکمی بانه و کومه لیک له به گزاده کانی هه ورامان به دنه دانی ناوهره حمان پاشای بابان له والی هه لده گه رپنه وه و دهست ده کن به تالان و خراپه کردن. لوتفالی خان دهبه فر و بۆرانی زور دژواردا، به سی هزار سوار ی نه رده لانه وه ده چیته

سەربان. ھەر دەگاتە مەریوان ئەحمەدسولتان پادەکاتە ناو بلباسان. خان فەتھالی سولتانی نامۆزای ئەحمەدسولتان دەکاتە حاکیمی بانە و فەرمان ئەدا ھەموو دێھاتی یاغیبەکان دەسوتیتن و، ئەو گوندانەی سەرسنووریش کە ئاورەحمان پاشا زەوتی کردبوو دەسیپننەو. بە ھەمە بەگی کوری مەنوجەر بەگیش دەسپیری، نەھیلێ ھەوارچی شارەزوور بەم دیویدا بێن. ئیتر ئەو سالا زۆریە مالااتی شارەزوور قە دەکا.

لە سالی ۱۲۰۸دا، والیی ھەویزە لە شا یاغی دەبێ. ھەسەن عەلی خانی کوری لوتفالی خان کە لە دەربار بوو، بەفەرمانی شای قەجەر دیتەو کوردستان و دەچیتە سەر ئەو یاغییانە. بەزمانی لوس و بێ شەر ئاژاوەکە ناھیلێ و والیی ھەویزە و شیخەکانی ھاوکاری، دەگەڵ خۆیا دەباتە دەربار.

لەمانگی شەشەکانی ۱۲۰۹دا لوتفالی خان لە سۆنگە شەرپاب خواردنەوی زۆرەو لەپر گیانی دەردەچێ. بەفەرمانی شای قەجەر ھەسەن عەلی خان دەکریتە والی و بەخەلاتەو دیتەو وڵات.

ھەسەن عەلی خان: ئاغا محەممەد خان کە خەبەری مەرگی لوتفالی خانی بیست، ھەسەن عەلی خانی کوری لوتفالی خانی کە لە تاران بوو بانگ کرد و دوای سەرە خوشی لێ کردن، پلە و الیەتیی کوردستانی دایە و، ناردیو. ھەسەن عەلی خان پیاویکی بەدین و نوێژ و پۆژ و پاک بوو، ئازا و بەھەیبەتیش بوو. ھەموو کاروباری وڵاتی نابوو بەردەستی ھەمەرەشید بەگی وەکیل و، زۆریە وەختی بە چوونە راو پادەبوو. لە شەری شووشی کە سالی ۱۲۱۱ (لە ئازەربایجان) قەوما و ھەسەن عەلی خانیش بەسوارە خۆیو تیا بەشدار بوو. دوای بەکوشت چوونی ئاغا محەممەدخان، لە گەرانیو دەدا بەگوللە قەلانیشیان زامار بوو. ئامانوللاخان کوری خوسرەو خان و سوبحان وێردی خانی کوری ھەمەمۆمن خان، دەگەڵ چەند بەچکە خانیکێ تری ئەرەلانی، بەھەلە داوان خۆیان گەیانەو سە و دەیانەویست ھەسەن عەلی خان دەم لەپوش کەن. ھەمەرەشید بەگی وەکیل

ئەگەرچی زۆریش نەخۆش بوو، لەبەریان ویتستا و نەبەشت بەمراد بگەن، ناچار پروویان کردە مەریوان و دوای دوو پۆژ مانەو، بەرەو سەقز چوون. ھەسەن عەلی خانی زامار گەیشتەو سە و خەریکی خۆ دەرمان کردن بوو. ئامانوللاخان و سوبحان وێردی، ھاواریان بو ئاورەحمان پاشای بەبە نارد کە دەھانیان بێت. ئەویش چەند چەکداریکێ بەسەرکردەیی سەلیم بەگی بڕایەو بو ناردن و بو گرتنی کوردستان وەرێ کەوتن و گەیشتنە مەریوان. ھەسەن عەلی خان و ھەمەرەشید بەگی وەکیل سەنیان بەخەلکەکی چۆڵ کرد و بەرەو ماھی دەشت و نیو دەربەندی کرماشان چوون. لەوێو ولامیان بو والیی بەغدا نارد و لەدەست بابان شکاتیان کرد.

مەلا ھەمەشەریفی قازیشیان ناردە لای سەلیم بەگ دەس پراگری تا جوابی وەزیری بەغدا دیتەو. وەزیری بەغدا بەپەلە وەلامی بو ئاورەحمان پاشا نارد، کە دەس لە یارمەتیی ئەو بەچکەخانانە بەردا، ئاورەحمان پاشا، سەلیم بەگی گەراندەو و خانەکان ھاتنەو سەقز.

ئامانوللاخان خۆی گەیانە سولەیمانی و چاوی بە ئاورەحمان پاشا کەوت و زانیی لە ترسی وەزیری بەغدا ئەتوانی یاریدەیان بدات. ناھومید گەراییو لای ھەوالانی و لە وێو پرووی کردە تاران. سوبحان وێردی و ھەوالەکانی تر، لەسەر دلدانەو ھەسەن عەلی خان گەرانیو سە و ناشت بوونەو.

فەتھالی پاشا قاجار، کە لەجیگە ئاغا محەممەدی مامی بیووە شا، پەنای ئامانوللا خانی دا و، مەلەبەندی ئیسفەندابادی، پێ سپارد کە خۆی و دار و دەستە بەسەری پراگەن.

پاشا ماوہیک بەدنی فەتھالی بەگ و، ئەحمەد بەگ و، نەسروللا بەگ، کورانی ھەمەرەشید بەگی وەکیل، زۆر لە پیاو گەورەکانی کوردستان چوونە تاران و، چۆنی خراپە بو ھەسەن عەلی خانیان تی چاند.

ناردیان خانیان برده تاران. وێرای همه زهمان بهگی وهکیل، کوری همه پرهشید بهگی وهکیل و، همه رهحیم بهگی کوری میهرعهلی سولتان و، نه زهر عهلی بهگ له مائی بهگله ربیگی تاراندا حه بسیان کرد و ئامانوللا خان کرایه والیی کوردستان. (قسهی مهستوره خانم ئه مه بوو).

ئایه توللا دهلی: له سالی ۱۲۰۹ دا که لوتفالی خان مرد. ئاغا محهمه د خانی قه جهر، حه سهن عهلی کوری لوتفالی خانی کرده والی و ناردیه وه کوردستان. خۆی ملی له نوێژ کردن نابوو؛ کارهکانیشی به حه مه پرهشید بهگی وهکیل سپاردبوو. زۆریشی پاو پێ خوش بوو. دوو سال واپرا، له سالی ۱۲۱۱ دا شا به رهو ئازهر بایجان و قه ره باغ و قه لای په ناها باد که به قه لای شووشی یان شیشه ناو ده برا هات. له سه ره فرمانی شا، حه سهن عهلی خان به پێنج سه د سواره وه گه یشتی. له پاش گرتنی قه لاکه، ئاغا محهمه د خۆی و پیاوه نزیکه کانی ده چنه ناو قه لا و له شکریش له ده ری شار خیهت له ده ده ن.

سێ رۆژ له وه پێش شای قه جهر کاله کی به سی فه راشی خۆی سپاردوو که بۆی هه لگرن. فه راش کاله کیان خواردوو. شا هه ره شه ی له کردون. ئه وانیش زانیویه نه ده کوژین؛ نیوه شه و ده رفه تیان هیناوه و، شایان له خه ودا بۆ هه میشه بی هه ست و خوست کردوو.

ئهو له ته به یته فارسییه: (روبه بریده کیری را ازل بدرید کون). واتا: (ئه زه ل کنگی رپویه کی کیر براوی دپی) به حیسابی ئه بجه د میژوو ی سالی مه رگیه تی که ده یته: ۱۲۱۱.

به یانی که له شکر ده زانی شا کوژراوه، هه لێ ئه م هه لێ! ته نیا حه سهن عهلی خان خۆ پاده گری و، به سوارانی خویه وه، عهلی قولی خانی برای ئاغا محهمه د، رزگار دهکا و، دهگه لیا له شار ده رده که وێ. خه لکی شار له هه مو لاوه ده سرتیان له ده که ن و، گولله یه ک به رقاچی حه سهن عهلی خان ده که وێ و، به زاماریش دهس له برای شا به رندا و، رزگاری دهکا و،

ئه وسا ئیجازه ی له ده خوازی که بیته وه کوردستان. به لام ئامانوللا خان کوری خوسره وخان و سوبحان وێردی خان کوری مۆمن خان که زاوی ئامانوللا خان بووه و، هه ردووک ئامو زای حه سهن عهلی خان بوون، دهگه ل کۆمه لیک له سه رناسانی کوردستان، که یه ن و به ینی خۆیان ده که ن و، هه لده گرنه غار و هه شت رۆژ به ر له گه یشتنی حه سهن عهلی خان، دینه وه سنه و، ده یانه وێ بینه حاکم. حه مه پرهشید بهگی وهکیل که نه خوشیش بووه، ملی نه داوه.

کاتی خه به ر دی که حه سهن عهلی خان گه یشتۆته نزیک سنه، سوبحان وێردی و ئامانوللا خان به رهو مه ریوان هه لدین و دوایه دینه سه قز. حه سهن عهلی خان دینه وه شار و خه ریکی چاره ی زاماریه که ی ده بی.

ئامانوللا و سوبحان وێردی په نا به ئاوه حمان پاشای به یه ده یه ن. ئه ویش چه کداریکی زۆریان به سه رکرا دیه تی سله ی بهگی برای که به سله ی سێ ته نگه ناسراوه (ده لێن ئه سپه که ی سێ ته نگه ی هه بووه)، ده نیتریه هیمدا دیان و، هه ردووک خان دهگه ل له شگری سه قز و بانه و، بابانه وه دهگه نه مه ریوان. حه سهن عهلی خان و، حه مه پرهشید بهگی وهکیل مائی خۆیان و خزمانیان بارده که ن و، ده چنه نیوان ده ری نه د و ماهی ده شت. پیاو ده نیتره لای والی به غدا و له کاره ساتی خه به ردار ده که ن. مه لا شه ریفی قازیش ده نیتره لای سله ی بهگ که پیه بلێ با دهس راگری. ئه گه ر والیی به غدا گوتی ده بی سنه سه ره به ولاتی عوسمانی بیت، ئیمه بی شه ر ته سمیل ده یه ن. ئه گه ر واشی نه گوت، خۆی زانی، یان به قسه ی والی بکا یان گوێ پێ نه دات.

والیی به غدا له وه لامدا راده سپیتریه بابانیان که نابێ له سنوور به و دیوا بچن. له شگری به به دهگه رته وه. حه سهن عهلی خان و حه مه پرهشید بهگی وهکیلش دینه وه سنه.

له مانگی قوریانی سالی ۱۲۱۲ دا ئامانوللا خان روو به تاران ده چی.

سویحان ویریدی و ههوالانی لهسهر دلدانهوهی ههسهن عهلی خان دهچنهوه سنه.

ههر لهو مانگی قوریانهدا، فهتخالیشا لهجیی مامی دهبیته شا. سێ مانگ له پاشایهتیی فهتخالیشا رادهبرئ. ههمهپهشید بهگی وهکیل بهنهخۆشی دیته تاران بۆ سههر ههکیم و ههولیش دهدا ههسهن عهلی خان له دهولهتی تازهدا خۆشهویست بکا و له کیشهی ئامانوللا خانی بیاریزی. ههر دهگاته تاران، دواي ههشت رۆژ دهمرئ. خزمهکانی لاشهکهی دینهوه سنه. ههسهن عهلی خان، پلهی وهکیلی ئهدا به ههمهزهمان بهگی کورپه چکۆلهی ههمهپهشید بهگ چونکه میتردی خوشکی خان بووه.

فەتخالی بهگی کورپه گهورهی ههمه پهشید بهگ و دوو برای تری بهناوی ئهحمده بهگ و نهسروللا بهگ ئهم کارهیان زۆر بهلاوه گران دیت. دهگهڵ کۆمهڵیک له پیاوماقوولانی سنهدا، کهین و بهینیک ریک دهخن و، له مانگی محهمه پهمی سالی ۱۲۱۳ کۆچیدا دهچنه تاران و، دهبنه یاری ئامانوللا خان و مل له بنکۆڵ کردنی ههسهن عهلی خان دهبنن. حاجی میرزا ئهحمدهی وهزیر که له دهرباری شادا کاربهدهست بووه و ئهحمده بهگی ههمه پهشید بهگ زاوای بووه، دهبیته هاریکاریان و کاریک دهکا که حاجی میرزا ئیبراهیم خانی شیرازی سهدری ئهعهزمیش بیته لایهنگریان.

فهрман بۆ ههسهن عهلی خان دهچئ که بیته تاران. کاتئ دهگاتئ وا لهشکری شا بۆ گرتنی خوراسان نامادهیه. شا دهلتی پاش گهپانهوه له سهفهله کارهکه دهکۆلمهوه. ههردوووک دهستهی کوردی دژ بهیهک، رهگهڵ شا دهکهون تا له خوراسان دهگهپتهوه. دواي ئهوه که خوتربهتیی ههسهن عهلی خان بۆ شا پروون دهبیتهوه، خهلات و فهرمانی والیهتیی کوردستان بۆ ئامانوللا خان دهردهچئ و ههسهن عهلی خان و ههمهزهمان بهگی وهکیل، بیتکار دهکرتن. ههمهپههیم بهگی کورپی مههرعهلی سولتان و نهزهه عهلی بهگ، له خانووی بهگله بهگی کهمالی حاجی برایم خانی شیرازی

سهدری ئهعهزم بووه، ههسهن دهکهن. فهتخالی بهگی کورپه گهورهی ههمهپهشید بهگ دهکهن به وهکیلی والیی کوردستان.

ئامانوللا خان: له یهکهمی رهجهبه مانگی سالی ۱۲۱۴، ئامانوللا خان له پالپشتی والیهتی پالی دایهوه. ئامانوللا خان زۆر زانا و زانادۆست بوو، زۆر بهپرشت بوو، دهسهه تاوانبارانهوه نهدهچوو، پاداشتی چاکهی ههموو چاکهکارانی لهبههه چاو بوو. جیرهی مهلایان و زانایان و دیاریی بۆ مهرقهدی ئیمامزادان که ئهوه دهینارد، سالانه سههری له چل ههزار تمهه دهدا. له ئاوهدانکردنهوه و خانووی جوان دروس کردنا، کهس تای ئهوی نهکردوو. له سایهی ئهودا ههموو کهس ههسایهوه و گش کهس خۆشی دهویست. شهو و رۆژی نهبوو، ههر خههریکی تهیار کردنی لهشکر و تیهر کردنی رهعهیهت بوو.

له سالی ۱۲۱۶دا ههسهن عهلی خانی کۆنه والی که له مالله بیتگلهریگی ههسهن بوو، توانی له تاران پاکا و پهناي برده بهههلباسان. لهشکرکی پیکهوه ناو هات، تا گهیشته شههه فرسهخی سنه. ئامانوللا خان بۆی چوو. ههسهن عهلی خان نهیوترا دهگژی راپچئ و خۆی گهپاندهوه ناو بهلباسان. خانیش گهپایهوه سنه.

دواي ماوهیهکی کهم هیندیک رهش و روت و لۆتی و پۆتی له دهووری ههسهن عهلی خان کۆیونهوه و، ههلیان نا ههههکاته سههر سنه. بهلباس له ئامانوللا خان ترسا بوون؛ رهگههلی نهکهوتن. ههسهن عهلی خان بهو تاقمه بی سهرویهروهه، هاته بهروهه، ئامانوللا خان بۆیان چوو، له قهراغ دهشتی مهیریان بوو بهشهریان. چهند کهسپیک له پیاوانی ههسهن عهلی خان زوو کوژران. ههسهن عهلی خان زۆر بهههلهپه هپرسی برده ناوهراستی لهشکر و بهرهو ئالا چوو؛ که ئامانوللا خان لهو جئ بوو. یههیا بهگ و ههمه قولی بهگی سهقزی که ههردووکیان زۆر ئازا بوون، پيششیان لی گرت، بهلام ههردووکی کوشتن. ئهمجار فهتخالی بهگی وهکیل بۆی چوو. ههسهن عهلی خان نیتزهیهکی داهینایه لهسهه زین ههلی داشت و بهرهو خان هرووژمی

برد. لهو هیتړش هینانه دا، قاچی ته سپه که ی به کونه مشکیتک داچوو، ته سپ
گلا و به سهر سهر داهات و سوار هه لږا. کومه لیک له چه کدارانی خان
رایان کردی و برینداریان کرد. ئامانوللا خان که خزمی خوی وادیت هاته
بان سهری و هه لیساند و هینا یه وه بو سته و چه کیمی برده سهری که برینی
دهرمان که ن.

له پاش ماوه یه که له سهر داوای کار به دهستانی ده ولت، چه سهرن عه لی
خانی نارد تاران، له فهر اشخانه ی بیگلره بیگیدا زنجیر کرا و، دوا ی
که پانه وه ی شا بو پین ته خت* په نامه کی کوژرا.

له پیشا گوتمان، ئامانوللا خان، فه تحالی به گی کوری چه مه پره شید به گی
له جیگه ی باوکی کرده وه کیل. ته ویش وه که وه کیله کانی پیشو، به نیاز بوو
هه مه کاره ههر خوی بیت. به لام ئامانوللا خان زور جار قسه ی ده شکاند و،
به زوری نه ده گرت، له مه وه فه تحالی و برایانی خه ربکی ئاژاوه نانه وه بوون.
خان که زانیی خه ربکی چین، بانگی کردن و دلی دانه وه و کاروباری به
وه کیل سپارد. به لام ته مهش به هره ی نه دا و دوا ی سی چوار مانگی که
(هه مان تاس و هه مان چه مام)! ملیان له ملچه وتی نایه وه. خه لکیکی
زوریان هه لخراند و خویان گه یانده تاران. ده لپن ته و ئاژاوه چیپانه کاریکی
وایان کردبوو، که س سه ودا ی ده گه ل پیاوانی والی نه ده کرد. ته نانه ت سی
شه و پوژان شیوی والی له بهر بی پونی له بنی مه نجه لدا ماوه ته وه.

والیش بو بهرگری له به لای ته و دژانه ی، په وانه ی تاران ده بی؛ به لام
ده روانی هاوکاری زور که مه و نه یاری یه کجار زوره. له داخان ته و دوو
شیعری؛ به فارسی بو دیت:

لهم دیمه نی تم گهل و سوپایه

لاوازم پروم به پهنگی کایه

* نیازی گه پانه وه ی فه تحالی شا له سه فهری خوراسان- نازاد پوور.

لهو خه لکه ئیتر هومید بر اوم
چاوم له به زه بییه کی خودایه *

تم دوو شیعره له کاغه زیک ته نووسی و لای خوی دانه نی و داوای
قلیان ده کا. تنوکیک ئاو له قلیان ده پهری و ده رژیته سهر وشه ی سوپا.
ده لی وای دپاره به ختم به کاره و، دوژمن زه فهرم پین نابا.

دژه کانی والی ههر چه ندی ته قه لا ده که ن و خو له دار و به رد ده دن،
چیپان بو ناکری. له ئاکاما میرزا ته حمه دی وه زیر ده بیته ناویری و پیکیان
دینی و دین دهستی والی ماچ ده که ن و عافویان ده کا و، خه لات و
به خشیشیان ده داتی... فه تحالی ده کاته وه وه کیل و دینه وه بو کوردستان.
باپی ره گه وره ی منیش (مه ستوره) یه کیک بوو لهو ئاژاوه چیپانه و بی
ته مه گیی کردبوو، والی چه ند رژیکی خوی تی نه ده گه یاند و پینج هه زار
ته نیشی جهریمه کرد. به لام دوا ی هه ژده رژ، دیسان پله ی (نزاره ت)
چاودیری پین سپارده وه و خه لانی باشی دایه و، موچه ی بو زیاد کرد و
کچه گه وره که شی کرده خاتوونی نه نده روون. وه کیل تا ماوه یه که بی قریه
خه ربکی کار بوو؛ به لام وه که گوتوویانه:

خوکیک بگری به شییری

ته رخی ناکه ی به پییری

فه تحالی به گ دیسان ده گه ل براکانی ملیان له سهر چه وتی و به دفه ری
نایه وه. ئیتر والی نه یکرا چیتر بیانه خشی. له دوو امین پوژی مانگی
شابانی سالی ۱۲۱۷ له دوی فه تحالی و دوو سی برای نارد، که بچه لای

* دوو شیعره که به فارسی ئاوا بووه:

از جوشش و کثرت سپاهی

تن گشته نحیف و چهره کاهی

لا خلق امید قطع گشته

مانده به عطوفت الهی

و قوماری دهگه‌ل بکه‌ن. به‌نۆکه‌رانیشی سپارد، له پشت په‌رده و سندوقخانه خۆداگرن. له‌په‌رمانی دا، نۆکه‌ر پۆژانه سه‌ریان و شه‌ته‌کیان دان و، له وه‌تاغی‌کا که لای ده‌روازه‌ی ئه‌ندروونه‌وه بوو، چه‌بسیان کردن. پیاویشی وه‌ناو شار خست هه‌رچی که‌سوکار و دۆست و یاربانه‌ گرتیانن. هه‌ر ئه‌و شه‌وه فه‌تحالی و نه‌سرووللا و ئه‌حمه‌دی که‌سی برا و له دایکی‌ک بوون کوشتن. چه‌مه‌زه‌مانی برا چۆکه‌شیانی که پله به‌رزتر بوو؛ دوو سال خسته زیندانه‌وه؛ تا جاری‌ک که والی له مال نه‌بوو، سوله‌یمان خانی برا چکۆله‌ی والی ئه‌ویشی کوشت و که‌س نه‌یزانی له کوێ نێژرا.

جا چونکه‌ بابه‌لباب وه‌کیلایه‌تی هین ئه‌و ماله‌ بوو، چه‌مه‌ره‌حیم به‌گی کوپی میه‌ره‌لی سولتان که زاوا و ئامۆزای په‌شید به‌گ بوو، کرا به‌وه‌کیل. به‌لام والی هه‌ر خۆی به‌هه‌موو کاران را‌ده‌گه‌یشت و له‌شکری ساز ده‌دا و، زێر و زبوی کۆده‌کرده‌وه.

له سالی ۱۲۱۹دا ئاو‌په‌رمانی پاشای به‌به، له حاکمه‌تیی شاره‌زوور ده‌رکرا و له ده‌وله‌تی عوسمانی زیز بوو؛ په‌نای به‌ فه‌تح‌البی‌شا هینا و پرووی له والی نا که یاری‌ده‌ی بدا. ماوه‌یه‌ک له سه‌ ماوه‌یه‌وه؛ ئه‌وسا به‌دیاری و پێشکه‌شه‌وه والی برده‌ تاران. شا له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ باشه، زۆری چاکه ده‌گه‌ل والی کرد، شیریکی جه‌واهیریه‌ند و ئه‌نگوستیلیکی ده‌ستی خۆی خه‌لات کرد. زۆریش ده‌گه‌ل پاشای بابان رو‌خۆش بوو.

شا کۆرێکی پێک هینا که پیاوماقوولانی ده‌وله‌ت و والیی سه‌نه‌شی تیا بوو. ته‌گبیری پێ کردن چی بکه‌ن باشه؟ وایان دانا که پاشای بابان له عوسمانییان هه‌لاتووه و په‌نای به‌ئێران هیناوه، نا‌کرێ ناهومێد بکرێ. له‌شکری ئه‌ده‌ینی تا له شوپن خۆی داده‌مه‌زێته‌وه.

وه‌زیری به‌غدايه‌ بو شه‌ری ئێرانییان پتر له بیست هه‌زار چه‌کداری ده‌وله‌تی و عه‌شایه‌ری به‌تۆپ و تۆپخانه‌ی زۆره‌وه نارده‌ قه‌سری شیرین و، چاوه‌نۆر مان.

فه‌تح‌البی‌شا، شازاده‌ محمه‌د عه‌لی میرزای - که کرماشان و خوزستان و لورستانی له ده‌ستا بوو - راسپارد که وه‌زیری به‌غدا ته‌نبی بکا. فه‌ره‌ج‌وللا خانی سه‌رداریشی تی‌گه‌یانده‌ که به‌ سی هه‌زار چه‌کداره‌وه په‌گه‌ل له‌شکری والی ئه‌رده‌لان که‌وی و، له پیتی مه‌ریوانه‌وه هه‌رش به‌رنه‌ سه‌ر ولاتی بابان.

ئامانوللا خان، نزیکه‌ی ده‌ هه‌زار چه‌کداری ده‌نگ دا و له برانه‌وه‌ی مانگی جیمادی دووه‌می سالی ۱۲۲۱، ده‌گه‌ل فه‌ره‌ج‌وللا خانی سه‌ردار له سه‌نه‌ده‌که‌وتن و مه‌نزل به‌مه‌نزل چوون تا گه‌یی‌نه‌ شیخ عه‌تار. وه‌زیری به‌غدا به‌بیریا هات تا ئامانوللا نه‌گه‌یی‌وته ئاو‌په‌رمان پاشا، با گوردی خۆی لی بگرێ و له‌ناوی به‌ری؛ ئه‌و سا ئێران و عوسمانی ئاشت ده‌بنه‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌و خه‌یاله‌ خالید پاشای حاکمی به‌به‌ی ده‌گه‌ل سوله‌یمان پاشای که‌هیا، کرده سه‌رکرده‌ی ده‌ هه‌زار چه‌کدار و، به‌ره‌و ئاو‌په‌رمان پاشای ناردن.

ئاو‌په‌رمان پاشا که زانیی چه‌بسه، گورجی‌ک خه‌به‌ری بو والی نارد، ئه‌ویش هه‌یچ گیر نه‌بوو تا خۆی گه‌یانده‌ی و له‌شکریان ئاماده‌ی هه‌موو پێشها‌تیک کرد. که‌هیای به‌غدا و خالید پاشای به‌به و سوله‌یمان پاشای حه‌ریر و کۆبه و له‌شکری حه‌شه‌م ئاغاسی که تیکرا سی هه‌زاریک ده‌بوو، هاتنه‌ شه‌ری والی. له‌ پۆخ گۆلی زرتیوار، گه‌یی‌نه‌ یه‌ک و شه‌ر قه‌وما، ئه‌مما چۆن شه‌ری‌ک! هه‌ر تۆپ بوو ده‌ته‌قی و هه‌ر نێزه‌ بوو ده‌چه‌قی و هه‌ر سه‌ره‌بوو داده‌که‌وت و هه‌ر لاش له‌ناو گۆمی خوتندا ده‌خه‌وت. له‌ ئاکامدا له‌شکری ئێران بردیانه‌وه و له‌شکری پۆم قاچاندیان و که‌س وازی ئاو‌په‌رمانه‌وه‌ی نه‌ما. جگه‌ له‌ کوژراوان، سوله‌یمان پاشای که‌هیا و زۆر له‌ دوژمنان به‌دیل گیران. سه‌لیم به‌گی برای ئاو‌په‌رمانی پاشاش له‌و شه‌ره‌ بریندار ببوو؛ دوا‌ی دوو سی پۆژ مرد.

ئىتر ئاورپەحمان پاشا لە شوپن خۆى دامەزرايەو. ئامانوللا خان و سەردار، گەرانەو. كەهيای بەغدايان بە دوو سەد يەخسیری رۆمییەو، بەمحەمەد ئاغای باپیری گەورەى نووسەر (مەستورە) دا رەوانەى ئاسانەى فەتحايشا کرد. شا ناردیەو بەغدايە و دەگەل ئاورپەحمان پاشاشى ناشت کردەو.

لە مانگی محەرەمى سالى ١٢٢٢ دا خان ئەحمەد خان كۆرى پەزا قولیخان و حەمە قولی خان كۆرى خان ئەحمەد خانى براى ئامانوللا خان و حەمەرەحیم بەگى وەكىل و نەزەر عەلى بەگ و ئىمام وێردى بەگ، دەگەل دەستە و بەستەى خۆيان بریاریان دابوو كە لە چاوپێكەوتنى خاند، بە زەبرى گوللە بىكوژن و، خۆيان ببە حوكمات. میرزا لوتفوللا كۆرى میرزا عەبدوللای وەزیر، كە ئەویش يەك لەو ئاژاوەچییانە بوو؛ دەشتوانى خان ببینى و بەحورمەت بوو. لەو كارە پەشیمان بوو، خەبەرى دا بەوالى و راستیى هەموو شتى پێگوت. والى هەموو گرتن. لەبەر ئەو كە خان ئەحمەد خان و حەمەقولی خان كەسى خۆى بوون بەكەمێك تەمى كردن وازی لى هێنان. بەلام حەمەرەحیم بەگ و حەمەعەلى بەگ و، نەزەر عەلى بەگ و ئىمام وێردى بەگى، بەسزای خۆيان گەياند و لە سەرى دان.

ئاورپەحمان پاشای بەبە، پاش دووسى سالى وىستى بەتەواوى سەریەخۆ بى. لە هەردوو ك دەولەتى رۆم و ئێران پرووى وەرگێرا و لە مانگی شابانى سالى ١٢٢٥ دەگەل پەئیس ئەفەندى، بە لەشكرەو بەرەو بەغدا بزووت كە وەزیری بەغدا سەركوت بك.

قەرەتەپەى كرده بنكەى خۆى و لە مانگی رەمەزانی ١٢٢٥ دا، لەشكرى بەغدا و بابان تێك گیران. ئاورپەحمان پاشا و پەئیس ئەفەندى، سەركەوتن و لەشكرى عوسمانى زۆر پێس شكا. سولەیمان پاشای وەزیری بەغدايە، بەهەلاتن خۆى گەياندە ناو عەرەبان. دەربارى عوسمانى فەرمانى كوشتنى بۆ دەرکرد.

پاش ئەوشەرە بەفەرمانى فەتحايشا، والى سەنە كە بە لەشكرەو لە مەریوان بوو گەرايەو بۆ سەنە. ئاورپەحمان پاشا هاتەو سولەیمانى و لەتۆلەى ئەو دا كە ئەردەلانیشەكان كاتى لەمەریوان بوون شارەزوریان تالان کردبوو كرده دژابەتى.

ئامانوللا خان و حەمە عەلى میرزا، لە رێگەى كرماشان و زەهاورا بۆى چوون. ئاورپەحمان پاشا، لە سولەیمانیشەو دەرکەوت و خۆى گەياندە قەلای كۆبە. ماوەى دوو سى رۆژ بەتۆپ و خومپارە و تفەنگ، قەلای دابێژا. ئاورپەحمان پاشا زانیى دەرۆست نایە، ناچار خۆى دا بەدەستەو و دەرەست بوو كە پەنجا هەزار تەن پێشكیش بدات.

دواى گەرانەو والى و شازادە حەمە عەلى میرزا، عەبدوللا پاشای وەزیری بەغدا بە لەشكرى يەكجار زۆر و تەیار بەتۆپ و ئاگریارەو، هاتە سەر ئاورپەحمان پاشا. ئەردەلانیش چوونە یارمەتیی ئاورپەحمان پاشا. بەلام لەو شەرەدا لەشكرى بابان شكا و ئاورپەحمان پاشا، پەناى بەشازادە حەمەعەلى میرزا هێنا و هاتە كرماشان.

شازادە حەمە عەلى میرزا خەبەر و باسەكەى ناردە چەمەنى سولتانییە كە شا لەوى خێوتى لى دابوو. فەرمانى بەچەند خانىكى قاجار دا، كە رەگەل شازادە كەون و ئامانوللا خانیش بچى و بەغدا بگرن و وێرانى كەن و وەزیری بەغدا تەنبى كەن. یارمەتیدەرانى ئاورپەحمان پاشا تا دەورووبەرى بەغدا چوون. وەزیری بەغدا كە زانیى پێى ناوەستى كەوتە بیری ناشتبوونەو. شیخ جافرى مەوەلى نەجەف، دەگەل زۆر لە سەید و شێخەكانى ئەو ناوەى ناردە تكایە كە دەستى لى بەردەن و ملیشى راکیشا كە ئاورپەحمان پاشا حاكى شارەزوریى. لە سەرەتای شەشەكانى ١٢٢٧ دا شازادە و والى سەنە بەرەو شوپنى خۆيان گەرانەو. ئىتر ماوەى سى سالى سەنە بى قەرە و ئاژاوە لە ژێر سیبەرى ئامانوللا خاند حوايەو.

لە سالى ١٢٣٠ حەمەزەمان بەگى یوسف بەگ و خزم و نزىكانى سەید مەحمود شێخەلئیسلاام و سەید زەككى كۆرى و سمایل بەگ و میرزا رەحیم كۆرانى میرزا یوسف، كۆمەلێكى دژى والیان پێك هێنا و، بۆ

شکات و بن کۆل کردنی والی، خۆیان گه یانده تاران. به یانی ئەو شەوهی که ئەم خەبەرە بێسرا، والی حەمەداغای نازری که دەبێتە باپیری من (مەستورە)؛ ناردە تاران که نههێلێ ئەوانە سەرکهون.

کۆمای دژان له تاران چییان بۆ نهکرا و گهرا نهوه ولات. بهلام حەمەزەمان بهگ و کورانی و دوو ئامۆزای نهیانویرا بێنهوه سنه؛ چوونه کرماشان و بوونه نوکەری شازاده حەمەعەلی میرزا و، شەش حەو مانگیگ لهوئ مانەوه.

شازاده بۆ دل راگرتنی والی و لهسەر سپاردەوی ئەو، چاوی چوار کەسیانی کۆلی و بهکویری ناردنیهوه بهردهستی والی. ههوالهکانی تریشیان له سنه گیران و لهپاش تالان کردن و تاوان پێ بژاردن، له سوچی زیندانی توند کردن. دیسان چەند سالیگ والی بێ دەردی سەر پای بوارد و بهئاسودەیی حوکمی خۆی دەکرد.

له سالی ١٢٣٤دا حەمەحەسەن خانی کوپه گه وهری، له شهوێکدا بهدهستهیهکهوه له سنه ههلات و له دژی باوکی پەنای به حەمەعەلی میرزا برد؛ که له نزیک ولاتی ئهردەلان بوو. حەمەعەلی میرزا رووی خۆشی پێ نهدا، له وێشهوه پەوی و، روی کرده لورستان و عهزەبستان و بۆ هەر کوێ چوو، تالانی کرد. شێخیکی عارەب بهگژی داها؛ شێخی کوشت و زۆربهی خەلکی ئەو مهلبهندهی بهدیل گرت و زنجیرکرد.

ئەمجاره بای دایهوه سەر ولاتی ئهردەلان و ملی نا لهقه تل و بری هۆز و تیرهکانی کوردستان. ئامانوللا خان لهشکرێکی لی سازدا و بهرهو سنوور بۆی چوو. خان ئەحمەد خانی زاوا و ئامۆزای خۆشی دهگهڵ میرزا عەبدوللای وهزیر، کوپی حاجی میرزا ئەحمەد که ناردرا بوونه سەر فهتخالی سولتانی بانه* بانگ کردهوه سنه و محەممەد ئاغای باپیری نووسەر (مەستورە) ی بهچەند چهکدارێکی ئازاوه ناردە بانه.

* ئەم فهتخالی سولتانه هێرشێ کردبووه بانه و ئەحمەد سولتانی هاوڕیتی ئەمانوللاخانی کوشتبوو و لهسەر بانه دانیشتیوو- ئازاد پوور.

حەمەحەسەن خان پیلانێک ڕێک دهخا، که له کوپهڕه پێی بانهوه خۆ دهشاری سنه باوێژن و ئەو چهکدارهی تیا ماوه بیانکوژن و سنه تالان کهن و، ههڵبێنهوه. له ئیوارەدا بهو پیلانه زاندران. باوكم (مەستورە) ئەبوولحەسەن بهگ که کرابوو که یخودا و ڕیش سپی و یاریدهری حوسین قوڵی کوپی والی، وای کرد قهلا و بوورجی شار دابهستن و لهسەر ههست بن.

حەمەحەسەن خان لهو پیلانه پهژیوان ببوو، نهها؛ بریاری دا کاری باوکی یهکهجاری بپێتهوه. له (گۆم وش) که له مهلبهندی پروانسه ره و لهسەر سنووری ماهیدهشت و کوردستانه، خۆی گه یانده لهشکری باوکی و دوو دژ بهرانبه ر یهک بوون. والی نهیدهو یست کوپی خۆی بکوژی. دوو سێ جارن مهلا عهباسی شێخه لئیسلامی که نازناوی قوتبول ئهقتاب بوو، بهقورعانهوه ناردە تکایه که دهست لهو لاسارییه بهردات. بهلام ههتیو که خوا ڕۆژی بریبوو، شێخه لئیسلامی کۆنه مامۆستای خۆی و قورعانی بههیچ نهگرت و پێی چهقاند که دهگهڵ باوکی دهبی لێکی ده رکهن. باب و کوپ پێک هه لپێژان، ماوهی دوو سێ سهعات شهڕێک بوو سهگ ساحیبی خۆی نهدهناسی. بهشێکی زۆر له پیاوماقوولانی کوردستان کوژران. که میرزاعهبدوللا وهزیر* و حەمەعەلی سولتان بهنی ئهردەلان، ئاغا حوسین برای حەمە مراد بهگی دارۆغه. میرزا باقر کوپی میرزا لوتفوللا و هیتربش به گولله و نوکه ڕم، گیانیان دۆران.

* بنه ماله ی وهزیری - که له ههموو خەلکی سنه داراتر و به دهسهلاتتەرن- له زهمانی خان ئەحمەد خانی سێهه مهوه، وا له دووسه د سال بهرهوه، هەر وهزیر بوون و ناویانگیان هه بووه. هه وه لێن باپیریان ناوی خواجه حه یوسفی سووره دزدی بووه و هه ول که سێکیان که بۆته وهزیر میرزا عهبدوللای یه که مه. به شۆین ئەودا میرزا ئەحمەد، میرزا عهبدوللای دووهه م، میرزا فهرجوللا، میرزا جافر، میرزا پهزای وهزیر ناسراون. مشیر دیوان و ئاسف ئەعهزمیش - که کورانی حەمەرهزای وهزیر بوون - پیاوی زۆر خاوهن دهسهلات بوون - ئازاد پوور.

چهند پیاویکی ماقولئ وهك: میرزا عهبدولكهريم موعتهمهه و سمایل بهگی برای، میرزاوړه حمان و میرزا فه ره جوللای کورانی میرزا نه حممه، میرزا لوتفوللا کورئ میرزا عهبدوللا، میرزا فه زلوللا کورئ میرزا عهلی وهزیر، بریندار کران و دهخویندا گهوزان.

له گهرمه ی شهردا همهحهسه ن خان، گوللهیهکی بهرکهوت و کهوته زهوین. کورپکی تری والیش بهناوی همهه سادق خان برینی نیزه ی بهرکهوت. زۆربه ی لهشکری همهحهسه ن خان یان کوژران یان بهدیل گیران و هیندیکیان به پهله پرووژئ دایانه چیا و کهولئ خوځان پرگار کرد.

سه رکردهکانی بهدیل گیراوی لهشکری دوژمنی والی که عهباس میرزا بهگی کورئ مه نوچه ر بهگی سه قزی و سویحان ویردی بهگ کورئ همهحهسین بهگیشیان له ناودابوو، گشتیان له سهریان درا.

هر له برانهوه ی ئهم شهردا، خه بهر هات که بانه گیرا و فه تحالی سولتان هلات و تالان و مالیکئ زۆری بانه، خرایه بهرچاوی والی. محمه د ئاغا به جبهیهکی تورمه و شیریکئ ده بان هلات کرا و پئی سپیرا که له و سنوره بمینیتیه وه. ئهوسا والی به بریندارانه وه هاته وه سنه. حکیم و برینگه ریان برده سه ر همهحهسه ن خان. ته نانه ت حکیم فه یله قولئ ئینگلسیشیان که لای عهباس میرزا بوو له ته وریزه وه بۆ هینا؛ بهلام چاک نه کرایه وه و له ته مهنئ ۲۲ سالیدا مرد. والی له تاوی ئه و زگ سوتانه تووشی ئاوال شیتیبیهک ببوو، تامردیش هر بهری نه دا.

شای قاجاریش له مردنی همهحهسه ن خان زۆر خه می خوارد، چونکه زۆری به ئازا و زیرهک ده زانی. دوا ی مه رگی همهحهسه ن خان به دوو سئ مانگ که باوکم (مهستوره) به کاری والیه وه چوبوه تاران، شا گوتبووی حه یف بۆ ئه و جوانه و، ئامانوللاخان نه ده بوايه ئه و بئ فه ریه ی بکر دایه.

فه تحالی سولتانی بانه که هه لاتبوو، گه ییبوه سنوری نازه ربایجان. له لایه ن چه کدارانی شازاده عهباس میرزای نایبوسسه لته نه وه گیرا و

ناردرایه وه کوردستان. دوو سئ مانگ له ماله سمایل ئاغا ی مامی باوکی نووسه ر (مهستوره) درایه ده ست یه کیک له کورانی نه حممه سولتانی کوژراو و له مهیدانی بهر دهروازه له توله ی باوکی خوئ به خه نچه ر کوشتی.

خزمایه تی دهگل شا

دوو سال دوا ی ئهم پرووداوه که ئامانوللاخان له تاران بوو. شای قاجار کیرپکی خوئ بهناوی حوسن جیهان، دا به خوسره و خانی کورئ ئامانوللا خان که به جینشین ناودیر کرابوو.

گه رانه وه و ماوه ی سالتیکئ په بهق، هر خه ریکئ سازدانی بووک گوژرانه وه بوون. ئهوسا گه لیک پیساوی بهناوی سنه به خاتونوانی هه ره مسه راوه به خاتوننجانی خوشکی والیه وه و سئ ژنه ئه میره وه، چوونه تاران. تا مانگیک زه ماوه ند به رده وام بوو. سه دهه زار تمه ن له جیازی بووک خه رج کرا. چل هه زار تمه ن هر به جه واهیرات درا. باوکی خوالئ خوشبووم (مهستوره) که به سه ر شت کرین راده گه یشت، ده یفه رموو: ده خه لوار هر نوقل به جگه له قه ند و نه باتی سپی و ههیت و هوتی تر ده کارکرا. جا بزانه ده بی شتی تر چه ند کر دایئ؟

به زم ئه وه ند خه ش بوو، که ئه و بیست و هه و ساله ئیستاش به چیرۆکی ده گیرنه وه. بووکیان هینایه وه سنه و له ویش به زم و هه را دامه زرایه وه و، چه ند رۆژان نه برایه وه، په زاقولئ خان و غولام شا خان و خان نه حممه د خان کورئ ئه و شازاده خافه ن. سئ کچیشی هه یه که بریه تین له: خانی خانمان، ئیستا ژنی ئه رده شیر میرزای باوک برای ئاغامحه مده ی قاجاره، عادل ه سولتان خانم، ژنی حوسین خانی فه رمانه وای شیرازه. ئاغاخانم، که خوشکی گچکه یه هیشتا هر کچه و لای برایه تی. خوا بیانیه یلی.

دوو سال دوا ی ئهم زه ماوه ند ه. کوردهکانی سوله یانی و شاره زوور و عیلی جاف که ده هاتنه هه واران، دانه ده سه کنین، والی رقی لی ههستان، هیرشی بۆ کردن و عیلی جافی ساف له ساف تالان کرد و زۆربه ی پیاه

گه وره کانی کوشتن. پتر له په نجا هه زار تمه تالانی هینایه وه سنه. والی له مهربان و شاره زووره وه خوی گه یانده سوله یانی؛ که پتگی پاشای به به بوو. مه محمود پاشای به به، بهر له هاتنی والی، دهست و پتوهندی خوی و پیما و ماقوولانی شاری و بازرگانه کانی له شار کۆچاند بوو. ئه دره لانییه کان ویکه و تن؛ زۆرشتی وه شیرایان دۆزییه وه و به تالانیان برد. دوی دوو رۆژ له بهر گهرمای زۆر و ئای ناخۆش، تاعون دهنو ئه دره لانییان کهوت. دوو سی هه زار که سیکیان لی مرد و ماباکی گهرانه وه. وه له دبه گی جافیان به رۆسته م بهگ و حهیب به گی گۆرییه وه و به دیلی دهگه ل خویان هینایه وه و له قه لای قسلا نیان حه بس کردن.

له ده رفه تیکدا کورانی وه له دبه گ توانییان راکهن. وه له دبه گیش دوی سالتیک عافو کرا. ئه ویش کچیک خوی که به راستی جوانی وا که م هه لده که وئ له حوسین قولی خان کوری خان ماره کرد و خۆیشی به حورمه ته وه نارد رایه وه ناو عیله که ی.

سالی ۱۲۳۷ ئامانوللا خان تووشی نه خۆشی ببوو، پاش سی چوار سال له سه ره تای زستانی سالی ۱۲۴۰ دا به نه خۆشی جه رگه ره شه مرد. چونکه زستان بوو، لاشه که یان له تالاری خه لوه ت دانا و قورعان خۆینیان لی کۆکرده وه تا چهند رۆژیک دوی نه ورۆز له گۆرخانه ی والییاندا به خاک سپیرا.

ئامانوللا خانی گه وره له زه مانی ژیانیدا حه مه سادق خانی کوره گه وره ی کرد بووه حاکمی جاف و جوانرۆ، ئیسفه نداد و (چاردۆلی) * دابوو دهست حوسین قولی خانی کوری. ئه و بنیاته به ناویانگانه ی که له ئامانوللا خان

* چرداور (چاردوله) له رۆژهه لاتنی سنه یه و تا سنووری هه مه دان دهچن. خه لکه که ی هه مو کوردی گۆرانن. له شه ری جیهانی یه که مدا باقی خانیکیان هه بووه که به نازییه تی ناویانگی ده رجوه و زۆر رووسی کوشتون، باقی خان له سالی ۱۳۳۰ دا دهگه ل یه پرم خان به شه ر هاتون؛ پاش کوشتنی یه پرم خان، بهر تۆپ دراوه و نا عیلاج قه لا و عیماره ته که ی ئاور تی بهرداوه و خۆیشی کۆژاوه - ئازاد پوور.

به جی ماون. بریه تین له:

خانوی ئه ندهرون، که به شیککی ناوی گولستانه، مالی بیرونی که زۆر تالار و کلاوقچ و کۆشکی زۆر نایان، تالاری دلگوشا* که به ناویانگه. خانویه ره ی خوسره وییه، مزگه وتی (دارولئیحسان)** خانویه ره ی ته نیشت ئه و مزگه وته. بنیاتی سه ره ننگ خانی، مهیدانی دهم دهروازه، بازاری ده ره وه ی قه لا، خانو به ره و باغی خوسره و اوا***، چیمه نی کانی شه فا که له کیسوی ئاویه ره، باغ و کۆشکی حوسین ئاباد، که له گردی ته نیشت ئاوی هه لکه وتوو، قه لا و خانویه ره و بازاری قسلا ن. راسته که ی ناتوانم هه مو یان بلیم به وه نده به س ده که م.

ئایه توللا مه ردۆخ ده لی: پاش لابرندی حه سه ن عه لی خان له سه فه ره مانگی ۱۲۱۴ ی کۆچیدا، فه تحا لیشا فه رمانی والیه تی کوردستانی بۆ ئامانوللا خان ده رکرد. له مانگی ره جه بی ئه و ساله دا هاته وه سنه. ئه م والیه که به ئامانوللا خانی گه وره ناوده بری. پیاوکی به زیپک و زاکون و مه رد و رهند بووه، زۆر خه ریکی سوپا و ئاواکرده وه ی ولات بووه.

* شه ری فودده وه ی بی فه ر- که زه مانی قاجار له ۱۳۲۷-۱۳۴۰ ی کۆچی له سنه حاکم بووه و به شه ریف قه ساب ناسراوه. ئه م تالاری تیک داوه. هیندیک وه تاغ و شوپنه واری کۆشکی گولستان و دیوا خانی گه وره که به هۆی پیوانی زۆر به هونه ر و دهس ره نگین له شکلی والی و پیاه به ناویانگه کانی ئه دره لانی رازینرا بوو، له زه مانی ره زاشادا سه ر له شکر موقه دده م خرای کردن. هه رچی نه خشی سه ر به رد و دیوار که مابووشن سه ر تیب هۆشه مند له ناوی بردن- ئازاد پوور.

** ئه م مزگه وته، که مزگه وتی جومعه بووه، له کاشیکاری و هونه ری بینادا، که م وینه یه و زۆریشی مه وقوفات هه یه- ئازاد پوور.

** ئه م کۆشکه که سه رده مایه ک کۆشکی هاوینه ی خان بووه، له رۆژاوی سنه یه و له ناو باخیکا هه ر ماوه. ئه گه رچی له برانه وه ی چه رخی ۱۸ ی زاینیدا دروس کراوه، وهک جوانترین کاری چه رخی بیسته م دیته وه. به لام به داخه وه له بهر خاونی زۆر و سه ره رشتیی که م، وا خه ریکه ئیسته تیک ئه ته یی- ئازاد پوور.

کۆشکی ئه‌نده‌روونی قه‌لای حوکمات، هه‌وشی گولستان، تالاری دڭگوشا، مزگه‌وتی دارولئحسان و میترگی کانی شه‌فا و باغ و کۆشکی هه‌سه‌ن ئاوا و قه‌لا و خانووبه‌ره و هه‌مام و بازاری قسلاڤ و کۆشک و باغی خوسره‌وئاوا و خانووی پشت مزگه‌وتی دارولئحسان و خانووی سه‌ره‌نگ خان و مه‌یدانی به‌رده‌روازه‌ی حوکمات و زوربه‌ی خانووی هه‌ره‌ باشی شار و مزگه‌وت و هه‌مام و بازار و باغاتی سنه، کاری ئه‌وه. خوسره‌وئاوای به‌ناوی خوسره‌وی کوربه‌وه‌ ناوناوه. به‌راستی کوردستان له‌ زهمانی ئه‌ودا نموده‌ی تازهی په‌یدا کردوه.

دوو سال بوو حوکمی ده‌کرد. له‌ ۱۲۱۶دا هه‌سه‌ن عه‌لی خانی کورێ، له‌ تاران‌وه‌ رای کرد و، په‌نای به‌لباسان برد و به‌ له‌شکره‌وه، به‌ره‌و سنه‌ هات. ئامانوللا بۆی ده‌چۆ و له‌ ده‌شتی مه‌ریوان ده‌بیته‌ شه‌ر و له‌ ئاکاما هه‌سه‌ن عه‌لی خان بریندار ده‌بێ و به‌دیل ده‌گیرێ و له‌شکره‌که‌ی بلاو ده‌بێ. ئامانوللا خان ئه‌و خه‌به‌ره‌ بۆ شا ده‌نیری، شا ده‌لێ بۆمی بنیتر. هه‌سه‌ن عه‌لی برینداری زنجیر له‌ مل بۆ ده‌ربار ده‌نیرن و له‌ تاران ده‌مرێ.

وه‌ک له‌ پێشا گوترا، ئامانوللا خان فه‌تخالی به‌گی کرده‌ وه‌کیل. وه‌کیل له‌ پێش‌ویدا هه‌مه‌کاره‌ بوو، خه‌لکیش ئه‌و بنه‌ماله‌ هه‌میشه‌ وه‌کیلان‌ه‌یان خۆش گه‌ره‌ک بوو. ئامانوللا خان پێچه‌وانه‌ی هه‌سه‌ن عه‌لی خان کاروباری خۆی نه‌ده‌دا ده‌س که‌س - وه‌کیل مه‌کیل هه‌یج کاره‌ نه‌بوو - فه‌تخالی و خزماتی کۆمه‌لێک پێک دێن؛ سوێند بۆ یه‌کتر ده‌خۆن تا ئامانوللا ئاوا وه‌کیل به‌هه‌یج بگرێ، که‌س نه‌چیتته‌ لای و، که‌سیش هه‌یج به‌پیاوه‌کانی نه‌فرۆشێ. ئه‌م راپه‌رینه‌ گشتیه‌ی والی وه‌ها ده‌خاته‌ ته‌نگانه‌وه‌ که، گۆله‌ندام خانمی دایکی که‌ به‌ناوی گۆلێ هه‌ورامی ناسراوه، ده‌نیریتته‌ مالی سه‌ید مه‌حمودی شێخه‌لئیسلا، که‌ مه‌کۆی دژان بووه‌ و، به‌لێن ئه‌دا به‌بێ پرسێ ماله‌ وه‌کیل هه‌یج کاریک نه‌کا. شۆرشیگێرێ که‌ زۆر له‌ خۆیان پشت قایم بوون، تکای خانم ناگرن و ده‌لێن کاره‌که‌ له‌ تام ده‌رچوو؛ یان والی ده‌بێ بروا، یان ئیمه‌ له‌سنه‌ بار ده‌که‌ین.

ئه‌مجار سیایییه‌کی بالا به‌رز له‌ ئاکار و کرداری ناله‌باری ئامانوللا خان ده‌نووسن و گشتیان مۆری ده‌که‌ن و بۆ شکات ده‌نیرنه‌ لای شا. فه‌تخالیشا نوێنه‌ره‌کان بانگ ده‌کا و هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کا. نوێنه‌ر گۆی ناده‌نه‌ گه‌فی شا و ده‌لێن: ئه‌گه‌ر تۆ به‌ دادمان نه‌گه‌ی ئیمه‌ لێره‌وه‌ ئه‌چینه‌ ولا تێکی لاه‌وه‌کی و، مۆرکه‌ره‌کانی ئه‌م سیایییه‌ش بێ گومان وه‌ک ئیمه‌ ئه‌که‌ن. شا که‌ ده‌زانێ کاره‌که‌ گه‌نده، ناچار ده‌لێ با هه‌ردووک لا بینه‌ تاران، بزائم تاوان له‌ کێوه‌یه‌؟ هه‌ر فه‌رمان ده‌گاته‌ سنه. دژانی والی ده‌چنه‌ ده‌ری شار و ده‌س و پێوه‌ندی والی له‌ هه‌وشی حوکمه‌ت کۆ ده‌بنه‌وه، به‌لام ناگه‌نه‌ په‌نجا که‌س. که‌چی ده‌روانی وا کێو و سارای چوارباخ و پیر مه‌حممه‌د پریه‌ له‌ نه‌یارانی. له‌ خه‌م و خه‌فه‌تان داوای قلیان ده‌کا و بێر له‌ حالێ خۆی ده‌کاته‌وه. له‌و ده‌مه‌دا دوو شیعی بۆ دێ: (که‌ مه‌ستوره‌ خانم نووسیویه). له‌وه‌مه‌دا فرمێسکیکی ده‌وه‌ریتته‌ سه‌ر وشه‌ی «سویابه»، ده‌لێ وادیاره‌ به‌ختم هه‌ر به‌کاره‌ و، بێ خۆ گرتن، سوار ده‌بێ. دواي هاتنه‌ تاران، شا حورمه‌تی ئامانوللا خان ده‌گرێ و، دژه‌کانی چییان بۆ ناکرێ. میرزا ئه‌حمه‌دی موسته‌وفی ده‌بیته‌ ناوێژکه‌ر و، به‌رواله‌ت ئاشت ده‌بنه‌وه. فه‌رمانی وه‌کیلی بۆ فه‌تخالی به‌گ نوێ ده‌کریتته‌وه. هه‌مه‌زه‌مان به‌گ و هه‌مه‌ره‌حیم به‌گ و نه‌زه‌ر عه‌لی به‌گ که‌ وه‌ختی خۆی ده‌گه‌ل هه‌سه‌ن عه‌لی خان گیرابوون، به‌ر ده‌درێن و به‌تێکراییی دێنه‌وه‌ سنه. ئامانوللا خان به‌ته‌نیا شا ده‌بینی و چیرۆکی مانگرتنه‌که‌یان نوک و به‌د بۆ شا باس ده‌کا. شا ده‌لێ ئه‌گه‌ر ئه‌مجار وایان کرد، چییان لێ ده‌که‌ی من رازیم.

شۆرشیگێرێ که‌ به‌ ناھومیدی گه‌رانه‌وه، له‌ پێشو پتر رکیان له‌ والی گرتوته‌ دل، رۆژبه‌رۆژ، نیوان هه‌ر دێ و ناخۆشتر ده‌بێ. والی ده‌زانێ و به‌رووی خۆی ناھینێ. شه‌وی کلکه‌ی شابان ئه‌نیریتته‌ شوین فه‌تخالی و سێ برای که‌ ئه‌مشه‌و به‌یه‌که‌وه‌ قوماڕ بکه‌ین. له‌په‌ر چه‌کدار ده‌رژینه‌ سه‌ریان و هه‌ر چواریان ده‌گرن و ده‌وه‌تاگی به‌رده‌روازه‌ی ئه‌نده‌روندا هه‌بسیان ده‌که‌ن. هه‌ر ده‌موده‌س پیاو ده‌نیری، هه‌موو دژه‌کان ده‌گرن و ده‌یانھینته‌ سه‌رای

حوکومات. هەر ئەوشەووە فەتحالی بەگ و ئەحمەد و نەسروللای برای دەکوژێ. حەمەزەمان بەگی برا گچکە کە لاویکی جوان چاک بوو، دەخاتە حەبەسەووە. پاش دووسال ئەویش دەکوژێ و بەنهیینی دەنێژێ و ئیستاش گۆپی نەزانراوە.

حەمەرەحیم بەگی کوپی میهرالی خان کە زاوی حەمە پەشید بەگ بوو دەکاتە وەکیلی. ئیتر زۆر زوو هەموو نەیارانی بەدەردیک دەبا کەس نەوێی لە بەرامبەر بەکوژێ.

والی دەبیته ملهپوری بی له مپهر و مل له زهوی و زار پهیدا کردن دەنی. له ماوهیهکی کەمدا زۆریه مولکە باشەکانی کوردستانی دەست بەسەرا گرت و له زۆریه یاندا باغ و کۆشک و قەلە و مزگەوت و حەمام و نەمامستانی دروست کرد، داراییی له چەند کلوریش تی پەریبوو.

له سالی ١٢١٩دا، ئاوپەرمان پاشای بابان کە لەسەر شارەزوور لادرابوو، پەنای بە ئێران هینا و، بە حەوسەد سوارەووە و بەکوچ و بارەووە، هاتە کوردستان. والی مال و منالی له سنوور دامەزراندن و، پاشای هینایە سنە و دەنگویاسی بۆ شا نووسی. بە فەرمانی شا، والی و پاشا چوونە تاران و سەقزیش بۆ ژبانی پەنابەران تەرخان کرا. وەزیری بەغدا، سولهیمان پاشای فەخری زادهی ناردە لای شای ئێران کە ئاوپەرمان پاشای بدەنە دەست. شا دەلی مەرج ئەوێه ئاوپەرمان پاشای له شوێن خۆی دامەزێننەووە و، بەخاترجەمی بگەڕێتەووە.

ئاوپەرمان پاشا دەگەڵ والی دێتەووە کوردستان و پاشا له مەریوان چاوەنۆپی وەرانی وەزیری بەغدا دەبی. عوسمانی، مەرجی شا قبوول ناکەن و شەر قول دەدەرگا دەنی.

بیست ههزار سواری عهزهب و نیکخوی و لەوندات و مووسل و کەرکووک، وێرای لەشکری نیزامیی دەولەتی و قوورخانە و جبه خانە، له بەغداو هاتن گەییە قەسری شیرین و سنووری زەهاو.

شا کە ئەم باسە دەبیسی، له چەمەنی سولتانیه دەبی. حەمە عەلی میرزای کوپی کە بەسەر کرماشان و خۆزستان و لورستان رادەگا، رادەسپێری بەتۆپخانەووە پێشیان بگری و ئەویش دێتەووە کرماشان. لەولاشەووە بە فەرەجوللا خانی نەسەقباشی فەرمان ئەدا بە سێ هەزار سوارەووە بچیتە کوردستان و دەگەڵ لەشکری والیدا، له مەریوانەووە پەلاماری ولاتی عوسمانی بدەن.

له کلکە ی پەجەبەمانگی سالی ١٢٢١دا، والی ئەردەلان بە نزیکە ی دە هەزار سوارەووە، پەگەڵ فەرەجوللا خانی سەردار له شار دەردەکوژی و، هەوڵ قوناغ دەبەنە شیخ عەتار. وەزیری بەغدا خالید پاشای بابان و سولهیمان پاشای کەهیا و پاشایانی حەریر و کو، بەسێ هەزار چەکدارەووە، دەنێرتە شەری ئاوپەرمان پاشا و، دەگەنە سولهیمانی. ئاوپەرمان پاشا پیابو دەنێری و له شیخ عەتار خەبەری دۆژمن بەوالی و سەردار دەدا. هەردووک لەشکر له پوڤ زریوار دەگەنە یەک؛ شەریکی زۆر بەسام و خۆیناوی پووئەدا. ئێرانی سەردەکەون و، پۆمی مال و ئەسپاب جی دێلن و رادەکەن. سەلیم بەگی برای ئاوپەرمان پاشا (سەلیم سێ تەنگە) لەو شەڕەدا زۆر ئازا دەبی و له هێرش بۆ تۆپ گرتن بریندار دەبی و، دوا ی دوو پوژ دەمێ.

ئاوپەرمان پاشا دەچیتەووە جیگە ی خۆی و والی و سەردار دێنەووە. کەهیا و گەلیک دیلی تر، بە محەمەد ئاغای (باوکی مەستوورە) دا دەنێرنە تاران. شازادە حەمەعەلی میرزاش لەلای زەهاو لەشکری پۆمی پاونا و، تا نزیک بەغدا شوپیان کەوت و بۆ هەر کوێ چوو، تالانی کرد.

له سەرەتاکانی مانگی قوربانی ١٢٢٢دا، ئامانوللا خان بەدیاریی زۆرەووە دەچیتە لای شا و، فەرمان و خەلاتی نایب و والیه تی بۆ حەمەحەسەن خانی کوپە گەورە ی، له شا وەرەگری و، له کلکە ی محەرمە ی ١٢٢٤دا دەگەڕێتەووە.

هەر لهو ده‌مه‌دا خان ئەحمەد کۆری پەزا قولى خان، حەمە قولى کۆری خان ئەحمەدی بۆ ئامانوللا خان، حەمە پەحیم بەگی وەکیل، نەزەر عەلی بەگ و ئیمام وێردی بەگ دەگەڵ دەستەبەرا و دۆستانی خۆیان بێبار دەدەن. لە کاتی دیداری گشتی، والی بکوژن و خۆیان بێنە حوکمات. میرزا لوتفوللا کۆری میرزا عەبدوللای وەزیر کە هاوێشمانی دژەکان و زۆریش لە خان نزیک بوو، راستی لە لای والی دەلی.

والی دەنیڕیتە شوێن هەمووان و تێکرا لە زیندانیاں شەتەک دەدا و خەبەر بۆشا دەنیڕی. شا دەلی سزایان بەدەن. حەمە پەحیم بەگ و حەمە عەلی بەگی بۆی و نەزەر عەلی بەگ و ئیمام وێردی بەگ، دەس بەجێ دەکوژێن و، تالانیشت دەکێن. خان ئەحمەد و حەمە قولى چونکە کەسی خۆی بوون و، چەند کەسیکی تریشت لە باتی کوشتن جەرمە دەکا و پولیکی زۆریان لە دەستینی و بۆشای دەنیڕی.

ئاورەحمان پاشا، پاش دوو سێ سال، هەوای ئیستقلالێ کوردستان هەلی دەگری. وەک گوتمان سەری بۆ ئێران و پۆم نەدەچەماند. لەمانگی شابانی ١٢٢٥ دەگەڵ (رەئیس ئەفەندی) لە پێی قەرەتەپەوه بۆ نەهێشتنی وەزیری بەغدا چوون. هەردووکیان دەوڵەتی ئێران و پۆم لە دژی پاشا بوونە یار و بێبار درا بە هەردووکیان لەناوی بەرن.

والیی ئەردەلان بە لەشکرەوه لە مەریوانەوه، سوله‌ی‌مان پاشای وەزیری بەغدا لە بەغداوه بۆی هاتن. لە پەمەزانی سالی ١٢٢٥، لەدەوری بەغدا شەڕ قەوما و لەشکری پۆم شکا و، وەزیر هەلات بۆ ناو عەرەبان و بە فەرمانی دەوڵەت کوژرا. دواي ئەم پووداوه، شا فەرمان بەوالیی ئەردەلان ئەدات بگەڕیتەوه. ئەویش شارەزور تالان دەکا و دیتەوه.

ئاورەحمان پاشا، پاش شکانی سوله‌ی‌مان پاشا، بۆ گرتنی کوردستان داژوێ. فەرمان بۆ شازادە حەمە عەلی میرزا دیت کە دەگژ پاشا پاجیئت. والیی ئەردەلانیش بەرانبەر بەفەرمانیک لە پەجەبەمانگی سالی ١٢٢٥

بە لەشکرەوه دەگاتە شازادە و بەرهو زەهاو دەپۆن. ئاورەحمان پاشا سوله‌ی‌مانییه بەجێ دەهێلی و قەلای کۆیە دادەبەستی و دەیکاتە بێکە شەڕ. لەشکری ئێران دەوری قەلای دەدا، دواي دوو سێ پۆژ شەڕ و لێکدان ئاورەحمان پاشا تەسلیم دەبێ و دوو کۆری خۆی بە باریتە پەگەڵ شازادە دەخات. شازادە بۆ کرماشان و والی بۆ سنە دیتەوه. عەبدوللا پاشای وەزیری بەغدا، کە دەبیسێ ئاورەحمان پاشا بۆتە پیاوی ئێران، بە لەشکریکی زۆر و تەیار بەهەموو چەکیکەوه، بەرهو بابان دیت. ئاورەحمان پاشا بەرهو نەنگاری دەبێ و، لەشکری بابان دەشکی و ئاورەحمان پاشا هەلیدی بۆ کرماشان.

شازادە حەمە عەلی میرزا، خەبەر بە شا دەدات. شا بە چەند خانیکی قەجەر دەسپێری کە دەگەڵ والیی ئەردەلان و لەشکریان بچەنە لای شازادە و، بچن بەغدا بگرن و، عەبدوللا پاشای تەنبێ کەن. ئەو لەشکرە تا نزیک بەغدا تالان دەکا و هیترش دەبەنە سەر بەغدا. عەبدوللا پاشا لە بەغدا ماتە هەڵدەگری. شیخ جافری متووللی نەجەف، دەگەڵ چەند سەید و شیخی ئەو ناو، بە تەکاکاری ئەنیڕیتە لای شازادە. شازادە خەبەر بۆ شا دەنیڕی، شا دەلی: ئەو تەکایە قبوولە. ئاورەحمان پاشا، سەرلەنوێ فەرمانی حوکماتی بابان وەرەگری و دادەمەزیتەوه. لەشکری شازادە لە شەشەکانی ١٢٢٧ دیتەوه، والیش دەگەڕیتەوه سنە و دەست دەکاتەوه بەئاوێدانکردنەوهی ولات. مزگەوتی دارولئەحسان لەو سالی دەست پێت کراوه و لە سالی ١٢٢٨ تەواو بووه. شیخ جەمالەدینی باپیرە گەورە نووسەر (نایەتوللا) دەکریتە ئیمام جومعه‌ی و حاجی شیخ حەمە سەعیدی نەوهی حاجی شیخ مستەفای تەختە، دەکریتە دەرەسبێژی مزگەوتەکە.

لە سالی ١٢٣٠، حەمە زەمان بەگ و یوسف بەگی کۆری، سەید مەحمودی شیخەلئەسلام و سەید زەکی کۆری، سەمایل بەگ و میرزا پەحیم کورانی میرزا یوسف، دەگەڵ دۆست و نزیکانی خۆیان لە دژی والی دەچنە تاران کە شکاتی لە بکەن.

ئامانوللا خان حەماغای نازر بەپولیتیکی زۆرەو و نامەیه‌کەو بە پۆ شا بەرێ دەکا. شا لە فەیرۆزکۆ، دەبی. حەماغا دەیه‌وێ زووتر لە دژان بگاتە شا. ڕوو دەکاتە فەیرۆزکۆ. دژە والیش بەرەو ئەوێ دەچن. هەم ئەوان و هەم حەماغا وێکرا دەگەنێ، و، دەچنە مەنزلێ میرزا شەفیع، کە سەدری ئەعزەم و هەمەکارە بوو. میرزا شەفیع نامە و پوول و شکاتی سنەییەکان بەشا دەگەیه‌نێ. زۆر ناشکرایە شکاتی بێ پوول بەکاری هیچ نایە. شا لە دوو شکاتکاران دەنیرێ و زۆریان بەسەردادیت و دەلێ دەبی ناست بنەو و، بە حەماغادا دەیاننیریتەو و پراشەسپیرێ کە والی بیانەخشی.

حەمەزەمان بەگ و سەیدەکان دینەو سە. ڕەزا قولی و یوسف، کورانی حەمەزەمان و دوو ئامۆزیان دەچنە لای شازادە حەمەعلی میرزا و، دەبنە نوکەری.

والی بەنەبێنی پوولتیک بۆ شازادە دەنیرێ کە ئەوانە ی بۆ بکوژی. شازادە نایانکوژی، بەلام هەر چواریان کوێر دەکا و، بۆ سنەیان دەنیرێ. ئەمجا والی بەرەدبێتە گیانی گش نەیارەکانی تر. هەرچیان هەیه زەوتی دەکا و، نەبێنی دەیان خنکیتێ. سەید مەحمودی شێخەلئیسلا دەنیریتە قسلا و سەید زەکی کورێ دەنیریتە کەرەفتو، هەردووکیان دەکوژن. بەهەزار زەحمەت خزم و کەسیان ڕێگە دران لاشەکانیان بێنەو. سەید مەحمود لە گوندی دوورە قەلا و سەید زەکی لە سەقز نێژراون و، ئیستا هەردووک زیارەتگان.

هەر لە سالی ١٢٣٠د، ئامانوللا خان بەدیاری و پێشکەشی زۆرەو، دەچیتە تاران. لە دەرڤەتیکا حوسن جیهان خانمی کچی شا بۆ خوسرەو خانمی کوری دەخوازی. شا دەلێ بەومەرجە سەروناز خانمی کەنیزم بۆخۆت مەرەکە، ئەم داوایەت قبوڵە. سەودا سەر دەگرێ. شا سەروناز خانمی بەدەهەزار قەمە جەواھیر و جیازەو دەدا بەئامانوللا خان. ئەویش ناوی دەنێ قەبازەرخانم و دەیخاتە ڕیزی ژنانیەو.

دوای دوو مانگ حوسن جیهانی کیژی شا لە خوسرەو خانمی کورە چکۆلە ئامانوللا خان مەرە دەکری و، نازناوی (والیبە) ی پێ دەدری.

ئامانوللا خان دیتەو سە و، ماوەی سالتیک خۆی بۆ بووک گوازتنەو و ئامادە دەکا.

لە سالی ١٢٣٢د، والی دەگەل کۆمەلێک مەلا و پیاوماقوولان. خاتونجان خانمی خوشکی والیش، بە کۆمەلێک لە خاتوون و ژنی پیاو گەورەکان، دینە تاران. یەک دانە مانگ بەزم دەگێرن. هەرچی مەلا و موجتەهید و شازادە و کاریبەدەست و بالتویزی دەولەتەکانی هاوسان، بانگ دەکری. پتر لە دوو سەت هەزار قەمە، لەو بەزمە دەروا کە درێژەپێدانی لێرەدا ناگونجی. باسەکە ی بەسەر هەموو دەم و زارانەو گەراو. مانگەودوا لە سەعاتی بەودمدا بووکیان بەرەو کوردستان هێناو و هاتوونەو.

حەمەحەسەن خانمی کورە گەورە والی لەو بووک هێنانە کە برای گچکە لە برای گەورە بەزۆرتر زانراو، ڕقی هەستاو. کۆمەلێک لە لاوان و بەچکە ئەعیانی سنە ی خستۆتە دووی خۆی و ڕووی کردۆتە لای زەهاو و گەرمیان. زۆر لە عەشیرەتی گەرمیانی کردۆتە لاگیری خۆی و، لەشکرێکی باشی پێکەو ناو و، ملی لە تالان و ڕۆی سنوورەکان و عەرەبستان و لوێستان ناو. دەگەل شێخیکی عەرەب دەگژی یەک ڕاچوون، عەرەبی کوشتوو و سەرکردەکانی بە دیل گرتوو و، هەرچی بوویانە بە تالانی بردوو. ئەمجار ملی لە تالانی ولاتی باوکی ناو. والی زۆرجار حەولی داو دامرکی، بۆی دانەمرکاو. تەنانت عەباس میرزای نایوسەلتنە بە خەت و ئینشای قایمقام نامەیه‌کی ئامۆزگاریی بۆ حەمەحەسەن ناردوو، بەهری نەداو. (ئەوانامەیه‌ی دیوانی قایمقامدا چاپ کراو).

فەتحالی شاش بابا عەلی خانمی شاتری ناردوو کە دایسەکنی. قسە ی شاشی لە زەوی داو. ناچار لە سالی ١٢٣٥د والی بە لەشکرەو بۆی دەچی و شاتریاشی شا و مەلا عەباسی شێخەلئیسلا کە کۆنە مامۆستای

به چكه والى بووه، دهگه‌ل خۆى ده‌با. له‌شكرى باب و كور، له‌مه‌ل‌به‌ندى روانسهر له‌گوندى ناراوئى ده‌گه‌نه يه‌ك. چه‌ند جارن شاترباشى و مه‌لا عه‌باس به‌قورعانه‌وه ده‌چه‌ لاى به‌چكه والى؛ به‌هره‌ى نابى و شه‌ر ده‌قه‌ومى. زۆر شه‌رپىكى سه‌ير بووه؛ سه‌ركرده باب و كورن. له‌شكرى هه‌ردووكان خزم و كه‌س و ئامۆزا و برا و نزىكى يه‌كن. جا وه‌ره برا برا بكوژئ؛ ئه‌وه چىيه؟ باب و كور پىك نه‌هاتوون. شه‌رپىكى زۆر به‌سام رووى داوه و خه‌لكىكى زۆر كوژراوه، به‌چكه والى له‌كه‌س نه‌ترساوه و، هه‌ر هپرشى هپناوه و، پىاووى خۆى هانداوه كه‌ دوزمن شكين بن. ميرزا عه‌بدو‌ل‌لا وه‌زىر، حه‌مه‌ عه‌لى سولتانى ئه‌رده‌لان، ئاغا حوسىن براى حه‌مه‌مراد به‌گى دارۆغه. (حه‌مه‌مراد به‌گ له‌ سالى ١٢٣٧دا مزگه‌وتى دارۆغه‌ى دروس كردوه). ميرزا باقر كورپى ميرزا لوتفوللا كه‌ له‌شكرچى والى بوون، ده‌گه‌ل زۆر كه‌سى تر كوژران. ميرزا عه‌بدو‌لكه‌رىم موعته‌مه‌د و سمائل به‌گى براى و ميرزا ئاوره‌حمانى كورپى، ميرزا فه‌ره‌جوللاى وه‌زىر كورپى ميرزا ئه‌حه‌مه‌د، ميرزا لوتفوللا كورپى ميرزا عه‌بدو‌للاى وه‌زىر و ميرزا فه‌زلوللا كورپى ميرزا عه‌لى له‌و شه‌ره‌دا برىندار ده‌بن. له‌شكرى به‌چكه والىش برىندار و كوژراوىان ده‌بێ. ميرزا عه‌بدو‌لكه‌رىم كه‌ ملى به‌شبرى حه‌مه‌به‌گى كورپى حاجى حوسىن قولى سه‌قزى برىندار ببوو، پاشى چاپوونه‌وه‌ش ملى هه‌رخوار بوو، هه‌ر به‌ ملكه‌چىشمرد.

ميرزا لوتفوللاى ئامۆزاي ميرزا فه‌ره‌جوللا، خۆى له‌ شوئىنىك هه‌شارداوو؛ تفه‌نگىكى هاوېشته به‌چكه والى، گلاندى و راي كردى و به‌ دىلى گرت. حه‌مه‌سادق خانى باوكى عه‌لى ئه‌كه‌به‌رخان شه‌ره‌فولولك كه‌ ئه‌وېش كورپى ئامانوللا خان بووه، له‌و شه‌ره‌دا زۆر پېس زامار بووه.

پاش به‌دىل گىراني حه‌مه‌حه‌سه‌ن خان، له‌شكره‌كه‌ى بلاوه‌ى كرد. سه‌ت و ده‌ كه‌سىيان به‌دىل گىران، والى هه‌مووى كوشتن، عه‌باس ميرزا به‌گ كورپى مه‌نوچه‌ر به‌گى سه‌قزى و سوبحان وئردى كورپى حه‌مه‌حه‌سه‌ن به‌گ دوو له‌و كوژراوه دىلانه بوون.

جگه له‌و سه‌ت و ده‌ كه‌سه چوار سه‌ت كه‌س له‌ پىاووماقوولانى كوردستان گىانيان له‌ رېگه‌ى شه‌ره‌ دندووكه‌ى باب و كوردا له‌ ده‌ست دا.

دواى شه‌ر پراڤه‌وه، هه‌ردوووك به‌چكه والى زاماريان به‌ ته‌ختى ره‌وان، هپنايه‌وه سه‌نه. دواى مانگىك حه‌مه‌حه‌سه‌ن له‌ ته‌مه‌نى ٢٢ سالىدا ده‌مرئ و له‌ نه‌جه‌ف ده‌نئىزئ. حه‌مه‌ سادق خان خۆش ئه‌بېته‌وه. ئامانوللا خان دواى ئه‌م روڤاوه وه‌ك شىتى لى هاتبوو. له‌ سه‌ره‌تاي زستانى ١٢٤٠ى كوچيدا مرد. تىكرا ٢٧ سالى حوكمى كردوه. له‌ سالى ١٢٢٠ را تا ١٢٣٠ هه‌ر پرۆژه‌ى ئاوه‌دانىيه‌كى هه‌بووه، ته‌واوى كردوه.

خوسره‌وخانى سېهه‌م: هه‌ر له‌ زهمانى ئامانوللا خانى باوكيدا كرابوه نايب والى، پاش مه‌رگى ئامانوللا خان له‌ جىي باوكى دانىشت. مورته‌زا قولى خان كه‌ هه‌ميشه له‌گه‌ل خوسره‌وخاندا هه‌وال بووه و به‌و هۆيه‌وه ميرزاي ره‌فىقيان پى گوتوو و نازناوېشى له‌ شىعردا موخلىس بووه، له‌ پارچه شىعريكى سى به‌يتيدا باسى ئه‌و روڤاوه ده‌كا و مئىژووى به‌ ئه‌بجه‌د بۆ دۆزىووه‌ته‌وه: (امان الله شد و بنشست خسرو). كه‌ ده‌بوايه ١٢٤٠ بووايه. كه‌چى ده‌بېته ٢١١٦؟! هه‌ژار -

سه‌ره‌تاي هاوېنى ئه‌و سالى خان به‌ حوسن جيهان خانى خېزانىه‌وه كه‌ زگى پر بوو، چوونه ديدارى شا له‌ چه‌مه‌نى سولتانييه. له‌وئ كورپىكى هاته دنيا، ناويان نا ئامانوللا و نازناوى غولام شاشيان دايه.

دواى گه‌رانه‌وه له‌و سه‌فه‌ره، خان خه‌زىنه و گه‌نجىنه‌ى باوكى به‌سه‌ر كردوه. له‌ بېست كلوور (ده‌ مليون) هه‌ر پوولئى نه‌غدى لى به‌جى مابوو، كه‌وته به‌ش كردنى به‌سه‌ر خه‌لك. هه‌ر كه‌سه‌ى به‌رانبه‌ر به‌ پله و پايه له‌و پوول به‌شدار كرد. هه‌موو خه‌لكى كوردستان سه‌ريان وه‌به‌ر فه‌رمانى هپنا؛ دووان نه‌بى كه‌ سانى هه‌ورامان بوون و ناويان (حه‌يدهر سولتان) و (حه‌مه سولتان) بوو. ئه‌و دووانه به‌چه‌كدارىي خۆيان بايى ببوون و جوايى خانيان نه‌ده‌داوه. خان چه‌ند جار بۆ نووسين كه‌ ده‌س له‌ سه‌ره‌پىچى هه‌لگرن.

به‌هری نه‌دا. له ئاکاما حه‌مه‌سه‌ره‌نگ خانی برای به‌سواره‌ی ئه‌رده‌لانه‌وه نارد به‌ریان.

سانه‌کانیش سه‌نگه‌ریان گرت و چه‌کداریان ئاماده‌ی شه‌ر کرد. له‌شکری سه‌ره‌نگ گه‌یشته نیو فرسه‌خی سه‌نگه‌ره‌کانیان، دوو سی پوژ وچانیان دا و سانه‌وه. له به‌ره‌به‌یانیکدا پیکیانوه نا. تهنه‌نگ ته‌قینران و توپ هاوینژان. له‌شکری سانه‌کان لای سه‌روویان به‌ده‌سته‌وه بوو. له‌شکری ئه‌رده‌لان که‌وتبوونه به‌ر ئه‌وانه‌وه. چه‌ند که‌سیک له هه‌ردوولا کوژران؛ ئاغا جافری ئه‌رده‌لان یه‌ک له‌و کوژراوانه‌وه بوو.

ئه‌رده‌لانییه‌کان هه‌رشیان برده سه‌ر سه‌نگه‌ری دوژمن. حه‌یده‌ر سوڵتان که سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ی دژه‌کان بوو، به سی ته‌پل و زورناوه هه‌رشه‌ی هینا و خۆی گه‌یاند به سه‌ر ئاوێک له خوار چیاوه. سه‌ره‌نگی سه‌رکرده‌ش فه‌رمانی هه‌رشه‌ی دا ئه‌رده‌لانی ده‌وریان دان؛ زۆریان لی به‌دیل گرتن و زۆرشیان کوشتن. حه‌یده‌رسان رای کرد و له ترسان خۆی به‌ ئاو دادا. چه‌کدارانی سنه له ئاودا ده‌سپێژیان لی کرد و کوشتیان.

به‌فه‌رمانی سه‌ره‌نگ، جافر سوڵتانی ئاجودان باشی به‌چه‌ند چه‌کداریکه‌وه هه‌رشه‌ی برده سه‌ر حه‌مه‌سان که هه‌ر له سه‌نگه‌ردا مابوو، له هه‌ردووک لاوه گولله وه‌ک ته‌رزه داده‌باری. زۆربه‌ی هه‌ورامیه‌یه‌یاغیه‌کان کوژران. ناچار حه‌مه‌سان به‌ره‌و شاره‌زوور قاچانیدی. هه‌ندیک له‌خه‌لکی بابان وسته‌یان یاریده‌ی بده‌ن؛ به‌لام که دیتیان زۆر بقیه‌یه، ئه‌وانیش په‌وین.

جافر سوڵتانی ئاجودان، ده‌ربه‌ندی له هه‌لاتییانی بابان گرت و خسته‌یه ته‌نگانه‌وه. به‌لام له سه‌ر راوینیه‌ی هه‌ندیک له پیاوماقولا‌نی سنه، وه‌ک میرزا عه‌بدولکه‌ریم موخته‌مه‌د، میرزا هه‌دايه‌توڵا ئه‌مین، ئه‌مانوڵلا به‌گی وه‌کیل که ئه‌وسا پله‌ی (یوزباشی) بوو، حه‌مه‌داغای نازر، حه‌مه‌سوڵتانی حاکی سقز، به‌ری ده‌ربه‌ند به‌ردرا و رێگای بابانییه‌کان بۆ هه‌لاتن چۆل

کرا. خانی سه‌ره‌نگ به‌تالان و دیلی زۆره‌وه هاته‌وه سنه و زۆری ئافه‌رین لی کرا. چه‌کداره‌کانیشی خه‌لات کران. جافر سوڵتان نیشانی جه‌واهیره‌ندی به‌ خه‌لات وه‌رگرت.

خان زۆر دلتسه‌ر و خو‌ش رابو‌یر بوو. زۆریش جوانچاک بوو. خه‌تی زۆرخو‌ش بوو. نووسه‌ریکی له زه‌بر بوو. زۆر به‌خشنده بوو. ده‌ستدریژی و زۆرداری له زه‌مانی ئه‌وا هه‌ر نه‌مابوو؛ ته‌نیا جارێک نه‌بی که به‌بی سوچ و تاوان باپیر و باب و مامه‌کانی منی (مه‌ستوره) خسته‌ زیندان و کو‌ته‌وه و زۆری خراپه ده‌گه‌ل کردن. سی هه‌زار قه‌نی به‌ زۆر لی ساندن. تا له دوا‌یی بۆی ده‌رکه‌وت که به‌خو‌راییی ئه‌و که‌تنه‌ی پێ کردوون. هه‌مووی بانگ کردنه لای خو‌ی و پله‌ی دانێ و خه‌لاتی کردن.

ده‌گه‌ل برا‌کانی خو‌یشی زۆر باش نه‌بوو، ئازاری زۆری ده‌دان. پاش مردنی باوکی پله‌ی نابی دابوو به عه‌باس قو‌لی خانی برای. پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ری کرد و به‌کو‌ت و زنجیر خسته‌یه به‌نده‌وه و ده‌گه‌ل دایکیشیا زۆر نا‌ره‌وا بزووته‌وه، سووکایه‌تی به‌سه‌ر هه‌ینا هه‌رچی بووی لیتی ساند؛ که ئه‌م کاره له والی نه‌ده‌وه‌شاوه. حوسین قو‌لی خانی برای که له زه‌مانی باوکیه‌وه به سه‌ر ئیسفه‌نداباد را‌ده‌گه‌یشت و زۆریش به‌ر فه‌رمانی خوسره‌وخان بوو. پاش سالی‌ک ده‌ری کرد و باباخانی مه‌راغه‌ییی له‌جێ دانا.

حوسین قو‌لی به‌سته‌زمان که ده‌یزانی گیانی له مه‌ترسیدایه، هه‌رچی نه‌غدینه‌ی هه‌بوو به قورعانیکه‌وه ده‌نیوه شه‌ویکدا هه‌ینا لای کاکی و سویندی بۆ خوارد که له‌وه زیاتر شک نابه‌م. نه‌ بکو‌ژه نه‌ بگره‌. به‌و کاره له مردن خه‌لست. تا دوا‌یی (پاش به‌سه‌ره‌اتی باپیر و بابم که باسی ده‌که‌م). هه‌م کرایه وه‌کیل و هه‌م ئیسفه‌ندابادی پێ درایه‌وه.

حه‌مه‌سادق خانی برای، پاش مه‌رگی ئامانو‌للا خان هاته‌ شار و بوو به‌خزه‌تکاری. به‌لام دوا‌ی سالی‌ک رای کرد و یاغی بوو. خوسره‌وخان به

فیل و تەلەكە هینایەوه، دواى پرووتکردنى، دوو سى سالان له بالەخانەى تەنیش تالارى خوسرهوانیدا هەپسى کرد. تا له پاشان ژنان تەکیان بۆ کرد، بەرى دا و دیسان جوانپۆى پى سپاردەوه.

نۆ سالى زۆر بە خووشى رابوارد و جگە له خووى كەس دەستى نەدەپۆشت. هېچ بەلاشى بەسەر نەهات، تەنیا ئەوه نەبى كە له سەرەتای بەهاری سالى ١٢٤٦دا نەخۆشیی تاعون داكەوت؛ پتر له هەشت نۆهەزار كەسى پى مرد. ئەللاوێردى خان كورپى نەزەر عەلى خان و عەلى مراد سولتانی كورپى و چەندىك له خزمانیان و جافر سولتانی تاجودان باشى كە ئامۆزای باوكى من (مەستورە) بوو بەو تاعونە چوون. هەموو خەلك رايانكردهشت و بیابانان. پاش سى مانگ، واتا له سەرەتاكانى محەرەمى سالى ١٢٤٧دا تاعون بارى کرد و خەلك هاتنەوه شار.

دەولەتى پرووس لەشكرىكى بەسەرکردایەتیی (بگیوچ) ناردە سەر ئازەربایجان و چەند شارىكى لەسەر سنوور گرت. ئەكەبەر بەگى كورپى حەمەزەمان بەگى وەكیل، دەگەل هیندى له خزمانى لى پرابوون بچنە ناو لەشكرى پرووس و حوسین قولى خانى بەچكە والبش كە لەسەر ئیسفەنداباد دەرکراو دەگەل خویان بەرن. شۆفاران ئەو خەبەرەیان بە والى دا. حوسین قولى خان خوارزای باوكم بوو؛ باوكیشم بە پوولدار ناسرابوو. خوسرهوخان ویستی باوكمیشى تێوه دەن تا پوول و نەغدینهكەى لى بستینى. بە حوسین قولى خانى گوت ئەگەر وا بكەى خالیش تەو پیلانەدا بەشدار بیت، دەتكەمە حاکمى ئیسفەنداباد. ئەویش بە هەواى ئەو پلەیه، خال و مالى له بیر خۆ بردەوه و بە بیانووى نەخۆشیی یەكێك له ئامۆزایانى، ناردى بە شوپن باوكما. پیاوى والیشى له پشت دەرگا دانان گوى بگرن. پیلان گێران دوو سەعاتىك قسەیان کرد و هەرچى نەدەشیا بگوترى گوترا، هەر ئەو شەوه خەبەر بە والى درا. بۆ بەیانى حەمە بەگ و مستەفا بەگى كورپانى فەتخالى بەگى وەكیل، ئەكەبەر بەگ كە سەردەستەى پیلان گێران بوو، سولتان كورپى نەزەر عەلى بەگ، ئەبوول

حەسەنى باوكم و مام و هەموو ئامۆزاکانم گێران و شەتەك دران.

دواى ماوهیهكى كەم، سولتان و كورپانى فەتخالى بەگ له قەلاى قسلاندا كوژران. ئەكەبەر بە هەزار جیڕەبابە له مردن رزگار بوو، باب و مامەكانى منیش كە بى تاوان بوون، ئازاد کران و زۆربش دلخۆشى درانهوه، والى داواى منى له باوكم کرد و بەم جۆرە زۆر بەحورمەتەوه چوومه حەرەمسەرا و، و بوومه خیزانى خان. خزم و كەسى كوژراوێكان زۆرترسا بوون. ئەمانووللا بەگى كورپى گچكەترى فەتخالى بەگ، عەلى محەممەد بەگ كورپى ئەحمەد بەگ. دەگەل چەند خزمىكیان كە تێكرا دە كەسىك دەبوون، بەرەو تاران رایان کرد و پەنایان بە دەربار برد. خان، میرزا فەرەجوللاى وەزیری كە خالى خووى بوو، بەشویندا ناردن كە بەرلەوهى كەتنىك بكەن بیانگەپنیتتەوه. بەلام دژە والییەكان تاجوودەوله خانمیان - كە له ژنانى حەرەمسەرای شابوو- كەردبوو، تەكاكار و دەگەل شازادە سەیفوودەولهى خستبوون. ئیتر وەزیر نەیتوانى شای قایل كا. شكات كارەكانیان بە شازادە سەیفوودەولهى سپارد و ناردنیه ئەسفەهان.

سالى ١٢٤٥ كە شا له هەمەدان بوو. ئەوانە بە زنجیركراوى هینران و درانه دەست خوسرهوخان. بەلام ئەكەبەر بەگ بە بەرگی دەرویشانە خووى دەرپاز کرد. مابەقى له سوچی دلتهنگیدا گۆشەگیر بوون. ئەو كاتە كە تاعونەكە هات و ولات چۆل کرا. لەسەر داواى میرزا فەرەجوللاى وەزیر و میرزا هیدایەتوللا ئەمین، عەلى محەممەد بەگیش ئازاد کرا و خووى گەيانده گوندی بولواناوا و لەوتیوه ویستی بە هۆی خزمانیهوه را بکا. بەلام میرزا جافر كورپى میرزا هیدایەتوللا ئەو پیلانەى لى پووجەل کرد.

له برانەوهى مانگی قوربانى سالى ١٢٤٩دا والى تووشى نەخۆشیی جەرگ هات و پۆژ بەپۆژ له باریك و بنیسی دەدا. من كە خیزانى بووم دوو مانگ هەر خۆم خزمەتم کرد و نە بەشەو نە بەرۆژ نەدەخەوتم. هەر لەو كاتەشدا نەخۆشى تاعون هاتەوه. خەلكى شار باریان کرد. بەلام چابوو شوكر ئەمجار سوک بوو، پتر له سى چوار كەسى نەكوشت.

نه‌خۆشی خان هەر چاک نه‌بوو تا له پۆژی پێنج شه‌مه دوای مانگی مه‌هلودی سالی ١٢٥٠دا مه‌لی گیانی به هه‌زار عه‌زهرت و ئاوته‌وه هیلانی له به‌هه‌شت سازدا. ئیتر له هه‌موو لایه‌که‌وه بوو به شیوه‌ن و گریان و قورپیتوان و سه‌روپۆڕ پێنیه‌وه‌ی ژنان و له خۆدان. کۆته‌لی بۆ پازایه‌وه و شین گێڕان له پێداهه‌لدانی هۆیان دایه‌وه. دوای نازتنی چهند پۆژیک پرسه دانرا و ئه‌وسا خه‌لکی ولات په‌زا قوڵی خانی کوپیان که ته‌مه‌نی یازده سالان بوو کرده والی.

به‌لام هه‌رکه زانرا خوسره‌وخان نه‌ماوه، ئه‌رده‌شیر میرزا برای محه‌مه‌د میرزای کوپی عه‌باس میرزا، له گه‌روسه‌وه به له‌شکره‌وه هات که سنه بگرێ. شازاده حوسن جیهان خانم که هیشتا نازیته باریش بوو. پیاوانه ده‌نگی له‌شکری دا و هه‌وت هه‌شت هه‌زار چه‌کداری به‌هه‌موو چه‌ک ته‌یاری برده به‌راییی دوژمن. له‌لای زاغه و ئاغبوولاغ، خیه‌تی لی دا و خۆی له ئه‌رده‌شیر خان گیش کرد. ئه‌رده‌شیر زانیی ده‌گه‌ل ئه‌وشیره‌ژنه چی بۆ ناکرێ و له‌وانه‌یه خراپی به‌سه‌ر بێنی، تکه‌کاری ناردن و، ئاشته‌وه بوون و خانمی خانمانی که‌چه گه‌وره‌ی خوسره‌وخانی خواست و زۆر به که‌یف سازی هه‌ردولا گه‌رانه‌وه شوین خۆیان. لی‌ره‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌خانم کۆتایی دیت، بابزاین ئایه‌توللا مه‌ردۆخ چی ئه‌فه‌رمویت:

خوسره‌و خانی ناکام: له‌و کاته‌وه که ئامانوللا خان نه‌خۆشی تووش ببوو، خوسره‌وخان کرابوه نایب. له به‌هاری سالی ١٢٤٠ی کۆچیدا که باوکی مرد، بوو به والی. میژووی ئه‌و رووداوه له‌م پارچه شیعری خواره‌ودایه:

شبی در وادی فکرت فتاده
ز بهر مصرعی اندر تک و دو
پی تاریخ سال فوت والی
هم از بهر جلوس والی نو
خرد گفتم که در ملک ولایت:
«امان الله شد و بنشست خسرو»

خوسره‌وخان قسه‌خۆش و ده‌مپاراو بووه، شیعربشی گوتوه. خه‌تی نه‌سته‌علیقی جوان نویسه‌وه، له ده‌ندیی و به ده‌ماریدا ناوبانگی کردوه. له دامپین ته‌ریشدا بێ وینه بووه. ده‌لالیکی هه‌بووه به‌ناوی: په‌زا سه‌قزی، غالبه‌ی شه‌وانی له مالی ئه‌و ده‌لاله به‌سه‌ر برده‌وه. له سالی ١٢٤١دا حه‌یده‌رسان و حه‌مه‌سانی هه‌ورامیی لی یاغی بوون. خوسره‌وخان سه‌ره‌نگ خانی برای به‌سواره و سه‌ربازی ئه‌رده‌لانه‌وه نارد هه‌ریان. له هه‌رش بردنیکا ئاغا جافری ئه‌رده‌لان ده‌کوژرێ. حه‌یده‌رسان ئابلقه ده‌دن، خۆی ده‌چۆم ده‌هاوێ که به مه‌له خۆی پزگار کا! هه‌ر له ئاودا به گولله ئه‌کوژرێ، پیاوه‌کانیشی هه‌ندیک ده‌کوژرین و هه‌ندیک ده‌گیرین. جافر سولتانی ئاجودان باشیش هه‌رش ده‌باته سه‌ر سه‌نگه‌ری حه‌مه‌سان و هه‌لی ده‌قه‌نی و به‌چه‌کداره‌کانیه‌وه روو به شاره‌زوور ده‌یقاچینی. حه‌مه‌خانی سه‌ره‌نگ به تالانی زۆره‌وه دیته‌وه سنه.

له سالی ١٢٤٣دا، ده‌بیته قاتی و گرانییه‌ک که هه‌ژاران به هه‌زاران له برسان ده‌مرن. خوسره‌وخان په‌نجا هه‌زار ته‌غار به‌کیشی (کوژ) گه‌م و ده‌غلی تری که له عه‌نبار دابوه له به‌رانبه‌ر پسه‌لده‌ها به قه‌رزێ ئه‌دا به برسییان که له فه‌رحانیدا بیده‌نه‌وه. له سایه‌ی ئه‌م مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تییه‌ی، خه‌لک ده‌که‌ونه فه‌رحانییه‌وه و ده‌بووژینه‌وه. کاتی نوخسه پێ ده‌گا و ده‌غل هه‌رزان ده‌بیته، میرزا فه‌ره‌جوللا و هه‌زیر پسه‌له‌ی قه‌ره‌ه‌کان دیتیه‌ته لای خان و بی‌ری ده‌خاته‌وه که قه‌ره‌ه‌کان بسیتینه‌وه. خان هه‌موو پسه‌له‌کانی لی وه‌رده‌گرێ و ده‌سۆپه‌یان داوی و هه‌مووان ده‌سوتین. خه‌لکه‌که له‌و ده‌نده‌یییه‌ که بایی پتر له دوو سه‌د هه‌زار ته‌م نه‌بووه، زۆر دلشاد ده‌بن و سوپاسی ده‌که‌ن.

خوسره‌وخان ئه‌وپه‌ری خراپه‌ی ده‌رباره‌ی براکانی خۆی کردوه و هه‌ر له په‌روپۆی کردونه‌وه. له سالی ١٢٤٤دا، ناردی حه‌مه‌به‌گ و مسته‌فا به‌گی کوپانی فه‌تحالی به‌گی وه‌کیلی پاش ٢٧ ساڵ ده‌ربه‌ده‌ری که ئامانوللا خان هه‌لی داشتبوونه سمنال و دامغان، هه‌ینانه‌وه سنه. خان زۆری قه‌در له

عهلی محهمده بهگی کوری ئەحمده بهگ ناوه که پورزای خۆی بووه. له سهردهمهده که لهشکری رووس هيرشی بۆ ئيران هيتاوه و چهند شارتيکی له سنووری نازهربايجان وهبهرخوداوه و ئەو ناوه تهواو شيواوه. ئەکبهه بهگ کوری حهمزههمان بهگ دهگهل چهند خزميکیا دهيانهوی بچنه پال هۆردووی رووس؛ ههول دهگهل حوسين قولی خانی بهچکه واليش ددهن که تازه ئەسفهندا باديان لي زهوت کردووه، پهگهليان کهوی؛ ئەویش خه بهر به خان ددها و دهشلي ماکي ناژاوه ئەبوول حهسه بهگی خالمه پيشی دهلي بۆ راست و درۆی قسه کهم، تۆ سه بهی شهو که له مالي ئەکبهه بهگ کۆده بيهوه، بهرگی خۆت بگۆره و خۆمان لي دابگره و، چی گوتمان وهگوچکهی خۆت بيشنهوه. خوسرهوخان بهو دهستوره دهکا و له ههموو شت تي دهگا. بهيانی دهنيری، کورانی فهتالی بهگ، سولتان کوری نه زهر عهلی بهگ. ئەبوول حهسه بهگی باوکی مهستوره و ههموو خزم و کهسيان دهگرن و له فهراشخانه بهکۆت و زنجير حه بسيان دهکهن، ئەکبهه بهگيش له مالي حهمه بهگی سوله يانی زيندانی دهکهن.

دواي چهند رۆژتيک کورانی فهتالی و سولتانی کوری عهلی نه زهر بهگ دهکوژي. ئەکبهه بهگ و ئەبوول حهسه بهگ و سمایل بهگی برای و خزمه کانيان جهريمه و بهرهلدا دهکا. پاش ماوهيهک بۆ دلدا نهوهی ئەبوول حهسه بهگ مهستورهی ويژهواني لي دهخوای و مارهی دهکا.

پاش کوژرانی کورانی فهتالی بهگ، بنه مالهی وهکیل زۆر له خويان دهترسن. ئامانوللا بهگ کوره گچکهی فهتالی بهگ و عهلی محهمده کوری ئەحمده بهگ به ده کهس له خزمانهوه به شهو پادهکهن و پوو دهکهنه تاران.

خوسرهوخان ميرزا فهرهجوللاي وهزير که خاليشی بووه، دهنيری بهلکه بهر له شکاتيان بگرێ. بنه مالهی وهکیل پهنا به شازاده سهيفوددهوله دهپهن. بههۆی دایکيهوه که ناوی تاجودهوله خانم و زۆر خوشهويستی شا بووه، شا له دهردي خويان ئاگادار دهکهن. ميرزا فهرهج هيچي بۆ ناكری.

شا ئەوانه به سهيفوددهوله دهسپيری؛ ئەویش دهياننيرتيه ئەسفهان.

له سالی ١٢٤٥دا، شا دهچيته ههمه دان؛ خوسرهوخان دهچيته خزمهتی. عهلی محهمده بهگ و ئەکبهه بهگ و سمایل بهگيش دهگهل چهند ئاموزايه کيان دینه ههمه دان و شکات له دهست خوسرهوخان دهکهن.

خوسرهوخان به نهيتنی پينج ههزار تمه به ناوی کۆمهگ به قاوه جاهی شا بهرتيل ددها که ئەوانه ی بداته دهست. شا واز له شهرف و ئابروو دينی و زنجير له مل ههمووانی تهسلیم دهکا. خوسرهوخان دهيانهيتيتهوه سنه و چهند ئەوهندهی بهرتيله که تاوانيان پی دهبيتريتهوه و تیکرا دهکهنه سهر ساجی عهلی و دهپنه سلقی رووت. ئەکبهه بهگ تا مرد نانی شهوی نه بوو. ئەوانی تریش به نه داری و گۆشه گیری دهژيان.

پاش ماوهيهک له سهر داوی ميرزا فهرهجوللاي وهزير و ميرزا هيديايه توللا ئەمین، عهلی محهمده بهگ مه رهخهس دهکړی و دهچيته گوندی بولواناوا. له ويته وهلامی ناردووه بۆ خزمانی له ئەسفهان هاتهون و به شهو باريان کردووه که بيه نه ئەسفهان. ميرزا جافر کوری ميرزا هيديايه توللا پینی زانیوه و به چهند سوارتيکه وه پيگهی لي بريون و به شهري هاتهون و عهلی محهمده بهگ شيرتيکی بهرکه وتووهريندار بووه. کۆچ و بار به رهو دوا کراوتهوه و چهند که سيکی نه ناسياویش که له ئەسفهان هاتهوه هاتهون گیراون و به يه خسيیری بۆ والی ناردراون. والی چاوی دوانی کۆليوه که يه کيان لوتفالی کوری حهمه ره حيم بهگی وهکیل و ئەويتريان پياويکی حوسين قولی خانی بهچکه والی بووه. حوسين قولی خان لهو دهمهده له بهزیزی له ئەسفهان ناشنای مالي وهکیل بووه.

«له سالی ١٢٤٦دا شا مراد بهگی کورد، که به (میری پهواندز) به ناو بانگ بووه له لای ههريه و کۆبه ياغي بووه و دهستی به تالان و پرۆ کردوه. سهر دهشت و موکريان و سابلاغ و لاجانيشی گرتوووه. به فهرماني فهتاليشا. خوسرهوخان به لهشکری ئەرده لانهوه بۆی چوووه و تا ههريه و

کۆراوه دووی ناوه. له ئاکاما سی ههزار تهمن تاوانی شهر له میری پهواندز دهستیته و تهمن نامه ته داتی و دهگه پیتتهوه و شا ئافه ربینی لی دهکا»*. له سالی ۱۲۴۷ دا مهحموود پاشای بهبه له سوله یان پاشای برای هه لگه راوه و پهنای به ئیران هیتا. به فرمانی فتهتالیشا خوسره و خان به لهشکری سنه وه بر دیه وه و له شاری سوله یانی دامه زانده وه و سوله یان پاشاش رای کرده به غدایه. خان به سه به رزی گه رایه وه. له سالی ۱۲۴۸ دا حاجی شیخ جهماله دینی ئیمام جومعه که باپیرم بوو (نایه توللا) له خود به دا دهلی: تهو سو فیانه ی گوتوویانه: (من خوام، من حقم، خوا و له جبه که ما) له دین وه رگه راون. هیتدیک شیخ و مه لای سنه به ناو خه لکا بلا و ته که نه وه که ئیمام جومعه کافره و هه ر که س بیکوژی وه که حه جی گه وه ی کردی وایه.

والی که ته مه ده بیسی، پیاو ته نیریتته لای باپیرم که ته گه ر جار ان که وشه وانت له گه ل ده هات، سبه ی به ته نیا بچو مزگه وت. فرمانیش ته دا

* تهو میره کورده ی به ناوی میری پهواندز به ناوبانگه، ناوی میر محمه د کوری میر مسته فا به گ بووه؛ نه شاهمراد به گ؛ دایکیشی ناوی بووک شاه زمان بووه، وا دیاره نایه توللا بووک شاه زمانی به شاهمراد به گ لی گۆریاوه. ته مجار میژو و نووسانی ته رده لانی: سمایل مه لا محمه د، قازی شهریف، خوسره و به گی ته رده لانی خاوه نی لوب التواریخ و مه ستوره خانم - که ژنی خوسره و خان بووه - هه چیان له م باره وه نه نووسیوه، حوزنی موکریان له میژووی سۆراند و ته مین زه کی به گ له میژووی کورد و کوردستاندا، که زۆر به دریتی دهریاری میری پهواندزبان نووسیوه، نه باسی گرته می موکریان و سه رده شت و سابلاغ و لاجان ده که ن، نه ناوی شه ریک ده به ن که میری پهواندز ده گه ل ئیرانی فتهتالیشای کردی. ته مین زه کی به گ ده لی: میر محمه دی پهواندز له سالی ۱۲۴۶ دا ولاتی سورچی و خوشناوه تی و هه ولیر و ئالتوون کۆیری گرت؛ رانیه و کۆیه ی له چنگ بابانییه کان دهره ینا و قه له مه روی حوکمی هه تا سه ر زبی بچووک هات؛ سالی ۱۲۴۷ هتیشی برده سه ر بیژیدیان و قه تلوعامی کردن. بو دریتی ته م باسه پروانه شه ره فنامه کوردیه که ی هه ژار.

به راستی سه رم سوپماوه؛ نازانم نایه توللا تهو چیرۆکه ی چۆن پیکه وه ناوه؟! - هه ژار -

چوار تۆیان روو به مزگه وت له سه ر قه لا دابه ستن و چوار دانه پولی وردیان تیتداختی. هیتدیکیش چه کدار له دهوی مزگه وت دانه نی، که هه رچی نقه ی هات بیژاری که ن. خه لکی سنه له ترسان بی قره و هه را ده چنه مزگه وت و پاش نویتی باپیرم ته که ن. ته نیا چه ند که سیک ناچنه مزگه وت. والی ده نیری ده یانگرن. هیتدیکیان ته می ده کا و هیتدیکان شاریه دهر ده کا و مابه قیه ئاژاوه کانیش به زۆر ده نیریتته مالی شیخ جهمال که داوی بووردنی لی بکه ن.

له سالی ۱۲۵۰ دا دووباره تاعون دیتته وه سنه و خه لک را ده که ن. والیش هه زار هه نگاویک دوور له شار خیتته لی ده دا. تاعون سه ری لی ده دا و دووه می مانگی مه ولوودی تهو ساله له ته مه نی ۲۹ سالییدا ده مرئ. پتر له هه شت هه زار که سی تریش هه ر به و تاعونه ده چن. ته للا و پیری خان کوری نه زه ر عه لی خان و عه لی مراد سولتانی کوری و چه ند پیاوی زلی سنه یی تریش به و تاعونه چوونه ته ختی گۆرستانه وه و یه که جاره کی حه سانه وه.

رهزا قوئی خان: کازم به گی هه وشار پهوانه کرا که خه به ری مه رگی خوسره و خان بو شا به ری. شا و کاربه ده ستان زۆر خه مبار بوون. شازاده فته توللا میرزای شوعا عوسسه لته نه و (تاج به یگم خانم) که برا و خوشکی دایک و باوکی حوسن جیهان خانم بوون. هاتنه پرسه و، دووسی مانگ له سنه مانه وه و، یارمه تی والیی تازه یان کرد. میرزا فته ره جوللاشیان بو کرده وه زیر که هه مو کاران پا په ریتتی.

محمه د شا بارام میرزای برای، له باتی حوسین میرزای کوری حه مه عه لی میرزا دیاری کرد که به سه ر کرماشان و لورستان و خۆزستان و به ختباری رابگا. به میرزا هیدایه توللا ته میندا که له ئازربایجان ه وه ره گه ل محمه د شادا، که ته وسا و له یعه هد بوو، چوبوه تاران و زۆری خزمه ت کردبوو، رای سپارد که والی بچیتته یارمه تی بارام میرزا. به زستانیکی پر به فر و باران، والی به هه شت هه زار سواره وه به ره و کرماشان چوو، له

کاروانسهرای ماهیدهشت گه‌یشته بارام میرزا.

حه‌مه‌حوسپن میرزا بهر له چوونی ئه‌وان، ده‌گه‌ل چهند پیاویتیکیان رای کرده تاران و گرتیان و ناردیانه گرتوو‌خانه‌ی ئه‌رده‌وێل تا ئیستاش که سال ۱۲۶۲هه‌ر له‌وێیه. بارام میرزا ده‌گه‌ل والی چوونه کرماشانه‌وه. پاشان والی گه‌رایه‌وه سنه.

هه‌ژده مانگ بوو ره‌زا قوولی خان ببووه والی. چونکه کاربه‌ده‌سته‌کانی نازاری خه‌لکیان ده‌دا، خه‌لک که‌وتبوونه پۆله و پرته.

حه‌مه‌سادق خانی کوری ئامانوللا خان و عه‌باس قوولی خانی برای که ماوه‌یه‌ک له سنه دوور خرابوونه‌وه ده‌گه‌ل زۆر له سه‌رناسانی سنه له سالی ۱۲۵۱دا چوونه تاران و دژی والی بزووتنه‌وه. به‌لام والیه‌ی دایکی، توانیی کارێک بکا سه‌ریان وه‌به‌رد که‌وی و هیچیان ده‌سگیر نه‌که‌وێ؛ ئه‌وسا گه‌رایه‌وه سنه. حه‌مه‌سادق خان دوو سال له تاران مایه‌وه، ئه‌وسا هات له‌لای مه‌نوحه‌رخانی موخته‌مه‌د که حاکمی کرماشان بوو دامه‌زرا، تا ئه‌وسا که والیه‌ی خانم توبا خانم خوشکی شای بوو والی خواست و چووبووه تاران بووک بگوێژیتنه‌وه، حه‌مه‌سادق خان ده‌رفه‌تی هینا و به‌دووسه‌د که‌سیکه‌وه له کرماشانه‌وه هێرشی بوو کوردستان هینا. والی که ته‌مه‌نی ببووه پازده سال، ده‌گه‌ل میرزافه‌ره‌جوللا‌ی وه‌زیر و چه‌کداران، لای نیوه‌پۆیه‌ک له شار ده‌رکه‌وتن که رێگه له دوژمن بپن.

هه‌ر ئه‌وشه‌وه حه‌مه‌سادق خان له رێگه‌ی یه‌مینان و گزره‌چاره‌وه گه‌ییینه شار. والی که له رێگه‌ی (نه‌ران) را چووبو، توشی نه‌ببوو. پیاوی سادق خان هه‌رچی به‌رده‌ستیان هات دایانمالی و یه‌کدوو که‌سیان به‌گولله کوشت. مالی مه‌لاعه‌باس شیخه‌لئیسلاام و میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و، میرزا هیدایه‌توللا ئه‌مین، هه‌رئو شه‌وه له ترسان باریان کرد و، بوو سبه‌ی گه‌ییینه ناو جافان. هیندی‌ک چه‌کداری والی له شارا بوونه جاشی سادق خان و به‌وه تووژیک وه‌هێزتر که‌وت. به‌لام که خه‌به‌ر داکه‌وت والی به‌ره‌وه سنه

دیتسه‌وه، زۆریان له ترسان بلاوه‌یان کرد. حوسپن قوولی خانی کوری ئامانوللا خانیش زۆری دلی له‌شکرچییان دایه‌وه و، غیره‌تی پێ په‌یدا کردن. به‌یانیی ئه‌و شه‌وه له چیشته‌نگاودا، والی و له‌شکری هاتنه‌وه شار، حه‌مه‌سادق خان خۆی کوتا سه‌رای حوکمه‌ته‌وه و، پاسه‌وانیشی له‌به‌ر ده‌روازه‌کانی شار دانا. نزیکه‌ی سه‌عاتیک شه‌ره‌ گولله کرا، چهند بۆره پیاویتیکی بێ ناویش کوژرا. دوا‌یی پیاوانی والی، چهند کونیکیان ده‌بوورجان کرد و، چه‌کداران له‌سه‌ر بانان و گوێرای مه‌یدانی به‌رده‌روازه‌ی سه‌را تیک به‌ریبون.

تا نیمه‌پۆ ئه‌م شه‌ره‌ کرا؛ هیچ کام سه‌رنه‌که‌وتن. تا ئامانوللا به‌گی وه‌کیل و قوباد به‌گی فه‌راشباشی ده‌گه‌ل چهند به‌گزاوه و چه‌کداری بانه‌یی و هه‌ورامی، خۆیان گه‌یاند به‌ پشت مالی ئه‌نده‌روونی. ئه‌وانه‌ی له ئه‌نده‌روون بوون، به‌گوربس هه‌لیان کیشانه سه‌ربانی روو به‌حه‌وشی ده‌فته‌رخانه و دوژمنیان خسته ته‌نگانه.

له‌ولایشه‌وه لاگرانی والی به‌حام هێرشیان بوو ده‌روازه کرد. به‌ بیور و تیخ شکاندیان و پژانه ژووره‌وه. ده‌سته‌ویه‌خه تیک هالقان. حه‌مه‌سادق و هه‌والانی زۆر پیس شکان؛ زۆریان کوشته و بریندار دا. له هه‌ردوو‌ک لا بیست و چوار بریندار و کوژراو هه‌بوو. سادق خان و ماوه‌کانی هه‌والی به‌دیل گیران و زنجیر له مل خراوه به‌ند.

له‌سه‌فه‌ره مانگی سالی ۱۲۵۷دا مه‌حمود پاشای به‌به، دلی ده‌وله‌تی عوسمانیی لی ره‌نجا، به‌هۆی ئه‌حمه‌د پاشای بابان کوری سوله‌یمان پاشا که برا‌زی بوو له ولاتیان راونا و په‌نای به ئێران هینا و هاته لای والی سنه، ئه‌ویش زۆری به‌خیر هینا و له کوردستان جیگه‌ی دایه.

کژی زستان والیه‌ی و والی و توبا خانم و مه‌حمود پاشا و پیاوه ناسراوه‌کانی بابان و سنه پیکرا چوونه تاران که وا بکه‌ن یاری‌ده‌ی مه‌حمود پاشا بدریت.

کاتی ئهوان له تاران بوون، هیندیک له نهیاران که بههرهیان له لاوهتی والیی دهرد و کاری کوردستانیان له باتی ئهوه دهکرد، کاریکیان کرد که والی و دایکی بکه نه دژی بهکتر. توپا خانم باسی لاساری په زاقولی خانی به کار به دهستانی دهولت راگه یاند.

والییه زور زیرهک بوو. دهیزانی په زاقولی خان مندا له و ئه زموونی که مه، له وانه به نه توانی وهک پیوسته فرمانه وایی بکات. زوری ئاموزگاری دهکرد، به لام بههری نه بوو. ئیتر له ئاکامدا شوفاران چوبونه بن کلیشهی دایه خانم و نیوانی دهگه ل کوری تیک چوو.

مه محمود پاشا و په زاقولی خان و هاوړیکانیان هاتنه وه کوردستان. والییه ش پاش چهند رۆژیک هاته وه. که ده شیزانی کور که به هیچی ناگری خوی ده هیچ نه ده گه یاند. سه رۆکانی ولاتی بابان، له په ستا نامه یان بو مه محمود پاشا دنارد که نه گهر دهگه ل والی به رهو شاره زوور ته شریفان بی، گشتان له گه ل تاین و، دوزمانتان ته رت و تونا ده که یین. والی له سه ر داوای مه محمود پاشا ههر له و ساله دا که ۱۲۵۷ بوو، به له شکرکی زور له چه کدارانی سه ر سنوره وه و سوپای خوی په گه ل مه محمود پاشا که وتن و، له مهربوان دایه زین. چهند رۆژیک خه ریکی راووشکار بوون. تا خه بهر هات که عه بدوللا به گی برای نه حمده پاشا به فه وجیک سه رباز و حه و توپ و هیندیک چه کداری تره وه، چوار فرسه خ له هوردوی والی دووره و نیازی وایه هه لئ. والی مه محمود پاشای، دهگه ل دوو هه زار چه کدار به سه ر کردایه تیی ئامان به گی وه کیل په وانه ی شاری سوله یانییه کرد. به قوباد به گیشی سپارد که به سانه کانی هه ورامی و دهسته یانه وه و هه زار سواره وه دهره ندیگ بگرن که نیو فرسه خ دوور بوو. خویشی که میگ که پشت ئه و دامه زرا.

دهلین راسته که نه مه به: میرزا هیدایه توللای وه زیر که بنه ماله یان هه میسه له پیتش بوون و، له و کاته دا، له والی دلخوش نه بوو. خه بهری په رزوبلاوی له شکرکی سنه ی داوه به عه بدوللا به گ و رای سپاردووه، بی،

سه رده که وی.

عه بدوللا به گ به و هومیده که دژی والی زورن، سبه ی ئه و رۆژه له جه نگی نیوهرودا که سه رکرده کانی له شکر زوربه یان نوستوون یان پال که وتوون، چه کدارانیش له دهشت نه سپ ده له وه رپین، به سه ری دادان. کاتی پاسداران خه بهریان دا و دوزمن هات و گه یشته نیو فرسه خ، که میگ له و شه پرکه رانه ی ئه رده لان که له و ده مه دا حازر بوون. نیوهریان بی چه ک را په ریون و هیندیکیان دوگمه ی که و و پشتیندیان بو نه به سراوه، سوار بوون و نزیکه ی هه زار که سیک به و حاله چوونه بهر دوزمن بو شهر. بابانی دهگه نئ و پاسه وانان تیک ده گیرین و ئه رده لانییه کان سی جار پاشه کسه به بابانییه کان دهکن. به لام چونکه وهک گوتمان، له شکر به و شپرپییه بووه و زوربه شیان وهختی خوی سوتیندیان خواردووه که دهگه ل بابان به شهر نه یین، وایان به باش زانیوه را که ن و تا سنه خو نه گرنه وه. ههر ئه وه ندهش که هیندیکیان هه لاتوون، شیرازه هه لوه شاوه و ئه ویتیش شوین که وتوون. هیندیک که س که هه لنه هاتوون و شهریان کردووه، وهک شیخالی به گ، نه زهر عه لی به گ، حه مه رهزا کوری حه مه عه لی به گی وه کیل، میرزا فهزلوللا میهرداد و میرزا نه بولفه تح که ئاموزا و دایکبرای به کتر بوون، میرزا په حیم کوری میرزا یوسف ههر له مه یدان کوژراون. مسته فا خانی ئه میر نه سالان به گ و نه جه ف قولی خانی کوری و حه مه قولی خانی نه زهر عه لی خان و میرزا محه مه د په فیقی نازر توانیبوویان له مه یدان دوور که ونه وه؛ به لام به گولله ی کوردی خه لکی سوله یانی کوژرابوون؛ ماباقی تا ناو سنه ئاوریان نه دایه وه. ئه مانوللا به گ و مه محمود پاشا مه نزلیکیان ده میتی بو شاری سوله یانییه، خه بهری ئه و شکانه ده بیسن؛ ئه وانیش تفه دهستی لی ده که ن و سنه بگره و هاتم.

پاش چهند رۆژیک نه یارانی والی خه به ره که یان گه یانده شای قه جه ر. والییه حوسن جیهان خانیش خوی گه یانده تاران و تاوانی شکانی خسته سه ر هیندیک له دوستانی والی. شا، موسا خانی وه سسافی نارد که به و

کاره رابگا. ئەویش بابا خاناغای برازای ئەحمەد خان بێگلەرییگی مەرەغەیی که میراخوری تەویلهی والی بوو، عەلی خان عەموو که لەو ئەردەلانییەنە زۆر لەمێژسالا لە توبسەرکان دەژین و لەو دەمەدا ببوووە وەزیر و کاربەدەست، سمایل بەگی دارۆغە و قوباد بەگی فەرەشباشیی گرت و هەشت هەزار تەمەنی کەرانی بەسەردا سەپاندن و ئەللا قوڵی خانی ئیلخانی قاجاری بەسەرەو دانان که ئەم پوولەیان لێ بستیتنی. ئەمانەیان زنجیر لە مل بردە تاران و پوولەکیان لە خزمەکانیان ساند. والی، میرزا عەبدولمەجید کۆری میرزا شوکروڵلا و ئامۆزای میرزا هیدایەتوڵلای وەزیری که حاکمی جوانرۆ و عێلی جاف بوو، ناردە تاران که لەو شکانەیی مەریوان داوای لێ بووردن بکا؛ بەلام دژان وایان بۆ تێچاندبوو، هەر گەیشته تاران لە داریان دا. حوسێن قوڵی خان لە شینی ئەوا پارچەپەیک شیعری هۆندۆتەو، مێژووی بە ئەبجدە بۆ دۆزیووە: (شەهید دوست شد عبدالمجید)، که دەبێتە ١٢٥٧.

پاش ئەو پووداوە پەزا قوڵی خان که زۆر کاری گەند ببوو چوو تاران؛ داوای دوو سێ مانگ توپا خانمی خێزانیی خۆی گەیاندا. شا لەبەر خاتری خوشکی، چاوپۆشیی لە تاوانی والی کرد. بەلام لە والیەتی لاگرت و هەژدە مانگ لە تاراندا مایەو. پتر لە هەزار سەید و شیخ و مەلاو خان و ئەعیانی کوردستان که دەگەڵیا بوون لەوێ قەتیس مان.

لەم بەینەدا حەمەسادق خان سەرەخۆ خۆی ناونا بڕیکار و میرزا هیدایەتوڵلای کردە وەزیر و هەرچی خراپیش بوو دەربارەیی دۆستانی والی کردیان؛ کەسیان لە ترسان شەو نەدەخەوت. دیسان والی بەسەر کرایەو و خراپەیی میرزا هیدایەتوڵلاش ببوو هۆیک که فەرمانی والیەتی درایەو بە پەزا قوڵی خان.

والیەیی دایکیشی مەلەبەندی ئیسفەندابادی بۆ ئامانوڵلا خانی کۆری خۆی داوا کرد. ئیسفەنداباد لە کوردستان جیاکرایەو و درا بە ئامانوڵلا خانی برای پەزا قوڵی خان. دۆستانی والیەش وەک: حەمە سادق خان،

حوسێن عەلی خان و ئەبوولفەتح خانی کۆرانی ئامانوڵلا خانی گەورە، مەلا مەهدی قازی، میرزا هیدایەتوڵلای وەزیر، عەلی محەممەد بەگ کۆری ئەحمەد بەگ و چەند مامیکی، مالی خۆیان بردە ئیسفەنداباد.

والیەیی که لە تاران مابوو، دەرگەڵ سەدری ئەعزەم حاجی میرزا ئاگاسیشدا باش رێک کەوتبوون؛ کاریکیان کرد که والی پاش هاتنەوێ بۆ کوردستان نەتوانی ئاسوودە بژی. پێنج مانگ لە هاتنەوێ پابردبوو. دایکی داوای مۆلکەکانی خۆی و لاگیرانی سەیی کرد. لە دەرباری شاو قەنەبەر عەلی خانی سەرتیپ راسپێرا که بەو کاره رابگات. قەنەبەر داوای دوو مانگ دەرەسەر، نەیتوانی هیچ بکا و ناچار گەراپەو توبسەرکان که لەوێ دادەنیشت و خەبەری تیشکانی خۆی بە پیاوانی دەوڵەت گەیاندا. دیسان بەدوو سەد سێ سوارەو ناردیانەو بۆ هەمان کار. ئەمجاریش داوای دوو مانگ بێتە و بەردە و تەفرە، دەم لە پوش گەراپەو.

نزیك بە سالی ١٢٦١ ئەحمەد پاشای بابان، نەسەری وەبەر باری ئێران دەهیتا، نە جوابی رۆمیانە دداو. بە فەرمانی سولتانی رۆمی، نەجیب پاشای بەغدا بە سێ هەزار جەندەرمە و سوار و بیست تۆپەو بەرەو شارەزور هات که ئەحمەد پاشا لەناو بیات. گەیشته حەریر و کۆبە، چەند رۆژێک وەلام و نامەیان دەرگەڵ ئەحمەد پاشادا پێک گۆرپەو و پێک نەهاتن.

لە ئاکام ئەحمەد پاشا بە چوار فەوج سەرباز و دوو سێ هەزار سوار و چارە تۆپەو بەرەو شەری نەجیب پاشا بزووت و لە دوو سێ فرسەخی ئەو لەشکر بەزی کرد. ئەو شەو که دەبوا بە سبەیی بێتە شەری، چەکدارانی ئەحمەد پاشا لە دەمەقالەو کردیانە شەری خۆ بەخۆیی و پاشا بنیشتی لێ پووجەل بوو. هەر ئەوێ دەوێ بۆ کرا بە هەزار سوارێکی بابانەو و دوو سەد سەربازێکەو، خێوەت و تۆپخانە جێ بێلێ و راکات. بەیانی گەیشتهو سولەیمانییە و بە پەلە مالیان لێنا و بەرەو کوردستان پەوین. وەزیری بەغدا بێ شەری شارەزوری گرت و، عەبدوڵلا بەگی برای ئەحمەد پاشای ناونا

پاشای شارەزور و گەڕایەوه بەغداوە. ئەحمەد پاشا و ھەوالانی ھاتنە سنە. والی بەختیڕی ھێنان و لە روانسەر داھەزراندن. والی، عەبدولکەریم بەگی پیاوی خۆی ڕەگەڵ ئاورپەحمان بەگی ڕاسپاردەیی پاشا ناردە لای شای قاجار و داوای کۆمەگی لێ کرد. شا گوتی چونکە نیتوانمان دەگەڵ ڕۆمییان خۆشە و باشە لە روانسەر نەمێنی کە سنوورە و پتر بچن بەولاوە و با ھەر لە خاکی ئەردەلانیش بن. پاشا چاری ھەر لەو دەدایت بچیتەو و لاوتی ڕۆم، بەرەو بەغدا ڕۆشت و لە وەزیری بەغداي خواست یاریدەیی بدات.

والی ڕەزا قولی خان لە ڕۆژی ٢٣ی سەفەرەمانگی سالی ١٢٦٢دا بۆ کاروباری خۆی بەرەو تاران ڕۆی کەوت. ڕۆژی پازدەیی مانگی مەولود گەشتە تاران و گورجیک براوە لای شا. دایکی ئەوئەندەیی خراپە گوتیبوو، کە شا لە والیەتیی لاگرت و، ئامانوللا خانێ لە جێ دانا. ڕەزا قولی خان کە وای زانی مەنوجەر بەگی میراخوڕی ناردەو کە خەبەر بە دۆستانی بەدا. میراخوڕ شەوی چوارشەمەیی ھەشتەمی مانگی جیمادی دووھەم گەشتەو سنە و، سبەیی شەو ھەرچی ھەوالی ڕەزا قولی خان بوون خۆیان بۆ بارکردن تێک نا.

شازادە توپاخانم دەگەڵ چەند پیاوماقولێک برباریاندا بە شەڕ بۆ نەھیلن ئامانوللا خان ببیتە والی. ئامانوللا بەگی وەکیل ھەر دەسبەجێ بە چەند کەسیکەو خۆی گەیانە ئیلاق. ئامانوللا خان نامەیی بۆ سانەکانی سنوور و خەلکی شارەکان و بەگزادە کوردەکان نارد گشتیان گوتیان لە گەلتاین.

توپاخانم ڕۆژی پینج شەمەیی نووی مانگی ناوبراو (جیمادی دووھەم) لەسەر تەگبیری مەلا عەباس و حەمەسولتان، وازی لە شەڕ ھێنا و گوتی کێ باردەکا، بارکا. ھیندیک لە باجگران ھەر ئەوئ ڕۆژی دەگەڵ بیست سی مالتیک لە پیاوانی ڕەزا قولی خان چوونە گەرووس و لە دێھاتی حەمە ڕەحیم خانێ گەرووس دامەزران. پاشان ھاتنە ئیلاق و ڕەگەڵ ئامانوللا بەگی وەکیل کەوتن و ماوەی شەش ڕۆژ زۆربەیی گوندەکانیان تالان و وێران کرد.

دوایی کە دەرکەوت کاری ئەمانوللا خان سەرکەوتوو، ئامانوللا بەگ چەکدارەکانی خۆی بە عەباس قولی خانێ کورێ ئامانوللا خانێ گەورە سپارد و ھاتەو سنە و مالتەخۆی بردە (حەوش بارانی) لە ھەورامان و ھاتەو ئیلاق؛ بەلام دوای ڕۆژیک کاریان لێ ئالۆزا و ھاتنەو سنە.

لە پازدەھەمی مانگی ناوبراودا چەند مالتیکی تر دەگەڵ حەمەسولتانێ حاکمی سەقز چوونە سەقز؛ بەلام ھیندیک لە خزمانی حەمەسولتان. وەک: سمایل بەگی وەکیل و ئاخە بەگ و حەمەسالح بەگی برای و حەمە بەگی یەحیا بەگ و ھی تریش کە حەمەسولتانیان خۆش نەدەویست و لاگری والیی تازەبوون و بەرەو موکوریان چووبوون، ھاتن کە لە سەقز حەمە سولتان و یارانێان تالان کەن. لەو دەمەدا سولەیمان خانێ ھەوشار دەگاتە سەقز؛ بنەو باریان بەرەو ھەوشار باردەکا و لای خۆی دایان دەمەزیتن.

تائێرە مێژووی مەستوورە خانم دەربارەیی ڕەزا قولی خان دەپیتەو. ئابەتوللا مەردۆخیش دەلێ:

رەزا قولی خانێ نەردەلان: کورە گەورەیی خان کە لە والییە خانگی کچی فەتحالیشا بوو لە ١٢٥٠دا بە تەمەنی دە سالی کرا بەجینشینیی باوکی. فەتحالیشا بە حاتم خانێ شەھابوددەولە و شازادە فتحوللا میرزا و تاج بەیگم خانگی خوشک و برای والییەدا فەرمانی والیەتیی بۆ نارد. بەچکە شاگان چەند ڕۆژیک دوای فەرمان گەیاندن و پرسە کردن، گەڕانەو. والییە و میرزا فەرەجوللای وەزیر بە کاروباری ولات ڕادەگەشتن.

شازادە ئەردەشیڕ میرزا (روکنوددەولە)ی حاکمی گەرووس بە لەشکرێکەو بۆ گرتنی کوردستان دیت. والییە تازەبار بە ڕووبەند و پەچەو سوار دەبێ و بە لەشکرەو بۆی دەچێ.

لە زاغە و ئاغ بلاغ ھۆردووبەز دەکا. ئەردەشیڕ میرزا تی دەگا کە لە شەڕە ژندا سەرکەوئ یان بن کەوئ ھەر زیانیەتی. لە شەڕ واز دینێ و دەنیریتە خوازیبێنی و خانمان کە کیژی والییە بوو مەرە دەکا و لە

باتی شیر شتیکی تر دهووشینی و شهر به بهزم دوابی دینی و بووک دها و دهگه‌پیتیهوه. له سالی ۱۲۵۱دا فه‌تخالی شا ده‌مری. محهمه‌د شای نه‌وه‌ی که جینشینه و له نازهربايجان ده‌بی، میرزا هیدایه‌توللا ئەمین له لایهن والیه‌وه ده‌یگاتی و ده‌گه‌لیا ده‌چته‌وه تاران. دواي له‌سه‌ر ته‌خت رو‌نیشتن، میرزا خه‌لات ده‌کا و فه‌رمانیکی بو‌ده‌دا. له‌شکری نه‌رده‌لان بخاته ته‌ک بارام میرزای برای شاوه و بچنه‌ سه‌ر حه‌مه‌حوسپن میرزای کوری حه‌مه‌ه‌لی میرزا و کرماشان و لورستان و خوزستانی لی بستین و بارام میرزای له‌جی دانین.

ره‌زا قولی خان له‌ جه‌نگه‌ی زستان به‌ هه‌شت هه‌زار سوار و فه‌وجیک سه‌ربازه‌وه له‌ کاروانسه‌رای ماهی ده‌شت ده‌گاته له‌شکری بارام میرزا. حه‌مه‌ حوسپن میرزا شهر ناکا و به‌چهند پیاویکه‌وه ده‌پته‌وه تاران. دواي چهند روژ ده‌گه‌ل چهند شازاده‌ی ترا ده‌یانسه‌نه‌ زبندانی نه‌رده‌وێل. بارام میرزا و له‌شکری نه‌رده‌لان ده‌گه‌نه‌ کرماشان و دوايه والی نه‌گه‌پیتیه‌وه سنه. هه‌ر له‌و ساله‌دا نه‌ج‌ه‌ف قولی خان کوری حه‌مه‌ حه‌سه‌ن خان و نه‌وه‌ی ئامانوللا خان به‌سی سه‌د سواره‌وه ده‌چنه‌ گورگان و خوراسان و ئازاوه‌ی دژی شا داده‌مرکین و به‌ خه‌لاتی شاوه ده‌گه‌پیتیه‌وه.

هه‌ر له‌ ۱۲۵۱دا دایکی والی، توپا خانمی خوشکی شا بو‌ره‌زا قولی کوری ده‌خوازی و له‌ سالی ۱۲۵۲دا ده‌گه‌ل سه‌رناسانی کوردستان خوی ده‌چیته‌ تاران و پاش به‌زم و زه‌ماوه‌ندیکی شایانه‌ بووک دینیتیه‌وه کوردستان.

له‌ سالی ۱۲۵۴دا، شا که بو‌گرتنی هیرات و تورکستان ده‌چوو، ویستی هیندیک سوپای نه‌رده‌لانی‌ش به‌ری. دیسان نه‌ج‌ه‌ف قولی خانی ناوبراو به‌ پان سه‌د سواره‌وه که‌وته ته‌کی و تا ده‌وری قه‌لای هیرات چوون. حه‌مه‌ سادق خانی نه‌رده‌لان که له‌ داخی ره‌زا قولی خان چوو‌بووه کرماشان و ببوو‌ه په‌نابه‌ری موخته‌مه‌دوده‌وله مه‌نوچه‌ر خانی حاکمی کرماشان، ده‌رفه‌تی له‌م هه‌له‌ هینا به‌دوو سه‌د سواری خویه‌وه به‌ره‌و کوردستان دیت. والی و میرزا

فه‌ره‌جوللا له‌ نیوه‌رو‌دا ده‌گه‌ل چهند چه‌کداریک له‌ شار ده‌رده‌که‌ون تا ریکه‌ی لی بگرن، شه‌و ده‌گه‌نه‌ گوندی (نه‌ران). حه‌مه‌سادق خان که ئەمه‌ ده‌زانی، له‌ ریکه‌ی یه‌مینان و گرزه‌چاره‌وه دیت و له‌ نیوه‌شه‌ودا ده‌رپیتیه‌ ناو شار.

مالی میرزا فه‌ره‌جوللا وه‌زیر و میرزا هیدایه‌ت ئەمین و مه‌لا عه‌باس شیخه‌لئیس‌لام و کو‌مه‌لیکی تر هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ بارده‌که‌ن و به‌یانی نیوه‌رو‌ ده‌چنه‌ ناو عیلى جاف له‌سه‌ر سنوور.

والی و میرزا فه‌ره‌جوللا که‌وا ئەزانن به‌ په‌له‌ ده‌گه‌پیتیه‌وه و ده‌گه‌ل گزینگه‌ی هه‌تاوا خو‌ده‌ناو شار داوینیه‌وه. حه‌مه‌سادق خان له‌ خانووی حوکماتدا ماته‌ی داوه له‌ سه‌ربانانه‌وه و له‌ سه‌ر مه‌یدانی ده‌روازه‌وه تا نیوه‌رو‌ شهر ده‌که‌ن زه‌فه‌ر به‌یه‌کتر نابهن. ئەمجار ئامانوللا به‌گی وه‌کیل و قوباد به‌گی فه‌راشباشی و چهند به‌گزاده و تفه‌نگچی هه‌ورامی و بانیه‌ی، به‌ ته‌ناف هه‌لده‌گه‌پیتیه‌ پشت بانان و ته‌نگه‌یان پی هه‌لده‌چن. له‌م لایشه‌وه به‌ ته‌ور و بیور ده‌رگای قه‌لا ده‌شکی و ده‌رپیتیه‌ ژووره‌وه و، ده‌بیته‌ شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه. حه‌مه‌سادق خان به‌دیل ده‌گیرئ و زور له‌ پیاوانی ده‌کوژرین.

له‌ سالی ۱۲۵۵دا میرزا فه‌ره‌جوللا‌ی وه‌زیر و میرزا هیدایه‌توللا ئەمین نیتوانیان ناخۆش ده‌بی. خه‌لکی شاریش ده‌بنه‌ دوو ده‌سته‌ی دژی یه‌ک و هه‌رکه به‌یاری خوی هه‌لده‌لی.

دایکی والی لاگیرئ ئەمین بووه. والی لای وه‌زیری گرتوه و یارمه‌تیی له‌ میرزا ئاغاسی وه‌زیره‌ زله‌ی شا خواستوه. کیشه‌که گه‌بیه‌ته‌ لای شا. شا که چۆته‌ کویتستانی نه‌لوه‌ند، والی و دایکی و میرزا فه‌ره‌ج و چهند مه‌لا و پیاوماقولیکی سنه‌ی بانگ کردۆته‌ هه‌مه‌دان. دایکی والی و میرزا فه‌ره‌ج ریک ده‌خاته‌وه و، دینه‌وه. به‌لام دیسان والیه‌ زور دان به‌ فه‌ره‌جدا ناهینئ. کاره‌کانی به‌ ئەمین ده‌سپیرئ. فه‌ره‌جی وه‌زیر له‌ کار ده‌که‌وی و پاش دوو سی مانگ بیکاری له‌ سالی ۱۲۵۶دا پشت له‌ دنیا ده‌کا و

ئەمىن دەكرى بە وهزىر.

له سالى ۱۲۵۷دا ديسان مەحمود پاشاى بابان بە هەزار مائەو دەپتە كوردستان و پەناى بە والى دەبا. دواى دوو مانگ بە خىوكرديكى باش، مەحمود پاشا و چەند پياوماقولىكى دەگەل والى دەچنە تاران و شا زۆريان بە خىر دىن. دواى پىنج مانگ له تارانەو مەرەخەس دەكرىن، كە بگەپتەو. بە فەرمانى شا والى بە لەشكرى سەو پەگەل مەحمود پاشا ئەكەوى كە دايمە زىتتەو و لەشكر دەگاتە سەر لىتوارى زرتوار.

له پيشا گوتمان والى و داىكى نيوانيان تىك چوو بوو. زۆر له پياو زەكەنى كوردستان بە سەركرديى ميرزا هيدايەتوللا حەزبان له داىكى والى دەكر و دژى والى بوون و هەر دەخەفتان چەت بخەنە كارىو.

له رەفى زرتوارەو ميرزا هيدايەتوللا چەند چەكدارىك بە سەركرديە تىي ئامانوللا بەگ دەگەل مەحمود پاشا بەرەو شارى سولەيمانى دەنيرى كە پاشا دامە زرتتەو. وەلاميش بۆ عەبدوللا پاشاى براى ئەحمەد پاشا بەرپى دەكا، كە من لەشكرى واليم له پياوى ئازا هەلەو ژاردوو. وەرە بگەيە سپاردوو مە هەر دەنگى شەپپورت بگاتە ئيمە، بەرايى لەشكر بكشيتتەو و، لەشكر بلأوى بكا. عەبدوللا پاشا گورجىك بە فەوجىك سەرباز و دوو هەزار سوارە و، چوار تۆپەو سەعات دووى رۆژى چوارشەمە، دەى مەلودى ۱۲۵۷دا دەگاتە نزىك رىزى پاسەوانان. نۆكەس كە برىەتى بوون له: ميرزا فەزلوللا ميهرداد، ميرزا ئەبولفەتخ، محەمەد رەزا بەگى رەمشتى كورى حەمەعلە بەگ، شىخالى بەگ كورى نەزەر بەگ، ميرزا رەحيم كورى ميرزا يوسف، مستەفا خان كورى ئەمير ئەسلان خان و نەجەف قولى خان كورى حەمە قولى خان كورى نەزەر عەلى خان و ميرزا حەمە رەفيعى نازر. بى ئەوئەى ئاگيان له كەين و بەينى ميرزا هيدايەت بى، لەو دەمەدا دەچنە ناو پاسەوانان. شەپپورى لەشكرى عەولا پاشا لى دەدرى. پاسەوانان رادەكەن. ئەو نۆكەسە كە نازانن خەبەر چىيە! هەلنايەن و، له مەيدان دەچەقن، دەپتە تەقە. والى كە بەهاتنى دوزمن دەزانى،

دەس بەجى عەبدولخەمىد سولتانى بانەيى بە هەزار تەفەنگچى بانە و سەقزەو بۆ هيمەدى ئەو نۆكەسە دەنيرى، خوشى بەدوياندا دەچى. وهزىر پەنامەكى عەبدولخەمىد سولتان قاو دەكا، كە شەر نەكا و خو بداتە كەنار.

لەشكرى عەبدوللا پاشا نۆكەسەكە دەكوژن و، پەلامارى والى دەدەن. ميرزا هيدايەت بەوالى دەلى پاسەوان و عەبدولخەمىد سولتان جوقەواريان نەماو، هەموو كوژران؛ تا ئيمەش بەرنەكەوتوبن با راکەين. والى راکە و دوزمن بكەو شوتنى! هەرچى گرتويانە كوشتويانە.

لەولايشەو ئامانوللا وەكىل و مەحمود پاشا گەيشتەو تە يەك فرسەخى شارى سولەيمانى. هەرئەو خەبەرە دەبيسن، بەرەو سەنە دەيقاچين و دینهو شار. داىكى والى كەيفى سازە و هەر گىقەى ديت، گورجى باسى شكانى والى كە لاوىكى نەزانە و گوى لەمستى ميرزا عەبدولەجيدى كورى ميرزا شوكروللا (ئاموزاي ميرزا هيدايەتوللا) يە، بۆيە شكاو و ئاپروومان تكاو، دەنامەيەكدا دەنووسى و بەميرزا فەرەجەكەدا دەنيرتتە تاران.

واليش ميرزا عەبدولەجيد دەنيرى كە باسى شكانى بۆ شا بكا و، يارمەتیی لى داواكا تا تۆلەى خو وەستينى. عەبدولەجيد هەر دەگاتە تاران له سەرى ئەدەن. شا حەمەتەقى پيشخزمەتى خو دەنيرى، والى بۆ دەباتە تاران. موسا خانى وەسسافيش دەنيرى كە ماكى شكست سزا بدا، هەتا دەگاتەو كوردستان. بابە خاناغاي مىراخو و عەلى خانى عەموو كە ئەردەلانى و هەمەكارەى والى و دانىشتوى تويسەركان بوو، دەگەل سمایل بەگى داروغە و قوباد بەگى فەرانشاشى كە گشتيان سەر بە والين، بە زنجير كراوى دەنيرتتە تاران. هەشت هەزار تەنیش تاوان له كەس و كاريان دەستينى.

والى هەر دەگاتە تاران له كار دەدەكرى و فەرمان دەردەچى كە ميرزا هيدايەتوللا خو هەمە كارەبى و باجى حوكمات ئەو بيسينى.

میرزا که دیتته وه، عه‌باس قولی خانی مامی والی ده‌کاته بریکار (نایب) و فرمانان به مؤزی والی ده‌رده‌کا. دواى سى مانگ عه‌باس قولی لاده‌دا و همه‌سادیق خانی برا گه‌وره‌ی عه‌باس قولی ده‌کاته بریکاری والی. والی هه‌ژده مانگ له تاران ده‌گه‌ل سه‌ید و مه‌لا و هه‌واله به‌ریزه‌کانی تر، سه‌رگه‌ردان و بیتکار ده‌خولیتته‌وه. شازاده توپا خانمى ژنی که خوشکی شا بووه، خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته تاران و تکا بۆ مێردی ده‌کا و دووباره ده‌کریتته‌وه به والی. ره‌زا قولی خان توپا خانمى ده‌گه‌ل ئامانوللا به‌گ و کوردستانیه‌کانی تر که نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیک بوون به‌پێ ده‌کاته‌وه سنه و خوشی دواى چوار مانگ به‌خه‌لات و فه‌رمانه‌وه، ده‌گه‌پیتته‌وه. هه‌ر ده‌کاته گوندی جامه‌شۆران دایکی له داخان سنه به‌جێ ده‌هیلێ و له پێی گه‌پووسه‌وه پروو ده‌کاته تاران. ره‌زا قولی خان ئامانوللا خانى براى به‌شوندا ده‌نیرێ که هه‌ر چۆنیک بێ بیگیتته‌وه. ئامانوللا له‌ پێگه‌ ده‌گاته دایکی. دایک ئه‌ویش هه‌لده‌خه‌رتنێ و ده‌بیا بۆ تاران و ده‌ست ده‌که‌ن به‌ پیلانگه‌یران. له ئاکاما وا ده‌کا مه‌له‌به‌ندی ئیسفه‌نداباد له‌ کوردستان جیا‌بیتته‌وه و بدریتته ده‌ست ئامانوللا. شا به‌ قه‌به‌ر عه‌لى خانى سعدودده‌وله‌ی مامی ده‌سپیرێ که هه‌رچی سه‌ر به‌ دایکی والیه وه‌ک: همه‌سادیق خان و حوسین قولی خان و ئه‌بوولفه‌تح خان و مه‌لا مه‌هدی قازی و عه‌لى محمه‌د به‌گی کورێ ئه‌حمه‌د به‌گ و هی تریش له‌ سنه‌وه بارکا بۆ ئیسفه‌نداباد.

ره‌زا قولی خان دوو سال بێ هه‌راو‌کیشه والیه‌تیی کرد. به‌لام دایکی ده‌ستی لێ هه‌ر هه‌لنه‌گرت تاواى کرد که له‌ سالێ ۱۲۶۱دا ره‌زا قولی خان له‌ والیه‌تی خرا و براهه تاران و ئامانوللا خانى براى وا‌تا غولام شا خان کرا به‌ والی و گه‌رايه‌وه کوردستان. به‌لام له‌ پێگه‌دا میرزا هیدایه‌توللا به‌ر چنگی عی‌زرایل که‌وت و هه‌موو ئاواتی برده ژیر خاک.

ئامانوللا خانى دووه‌م: کاتێ ئامانوللا خانى دووه‌م له‌ قسلا‌نه‌وه به‌ره‌و سنه هات، ده‌سته‌ی عه‌باس قولی خان و ئامانوللا به‌گ هه‌ر یه‌که به‌لایه‌کدا هه‌لات. خه‌لکی شار تیکرا پێشوازی کرد و رۆژی یه‌کشه‌مه‌ دوا‌زده‌ی

مانگی جیمادی دووه‌می سالێ ۱۲۶۲ له‌ سه‌ر کورسیی والیه‌تی پالی دایه‌وه.

ره‌زا قولی خان که‌وته‌خۆ؛ نامه‌ی بۆ را‌کردووه‌کان نووسی که له‌سه‌ر سنوور ئا‌زاوه بنیتته‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌توانن بگه‌نه توپاخانم و شه‌ر بکه‌ن. هه‌لا‌تووه‌کان به‌ قسه‌یان کرد و هاتنه شه‌ری والی. ئه‌ویش به‌ سه‌رکردایه‌تیی نه‌جه‌ف قولی خانى کورێ همه‌حه‌سه‌ن خان و سمالیل به‌گی دارۆغه فه‌وجیکى نارده سه‌ر یاغیه‌یه‌کان و له‌ به‌یانیی رۆژی پینج شه‌مه‌ی مانگی ناوبراو گه‌یی‌نه سه‌ریان یاغیه‌یه‌کان هیتدیکیان هه‌لاتن. هیتدیک مان و شه‌ریان کرد. کۆمه‌لێکیان لێ به‌دیل گیرا و به‌ زنجیرکراوی هینایانه‌وه لای والی. والی ویستی بیانکوژی، به‌لام به‌ تکای حوسین قولی خان و مه‌حمود خان به‌خشینی.

له‌ولا‌شه‌وه، ئامانوللا به‌گی وه‌کیل به‌ هه‌زار تفه‌نگچی هه‌ورامی و سواری له‌ک و سورسوره‌وه به‌ره‌و سنه هات و رۆژی سێ شه‌مه‌ی ۲۸ی مانگی ناوبراو گه‌یشته‌ حه‌سه‌ن ئا‌وا. ئامانوللا خان بۆی چوو. له‌شکری خۆی کرده سێ به‌ش، به‌شیکى به‌سه‌رکردایه‌تیی خۆی له‌ ناوه‌راست را‌گرت و مه‌حمود خان و نه‌جه‌ف قولی خانیشی کرده سه‌رکرده‌ی دوو به‌شه‌که‌ی تر. هه‌ر له‌ به‌یانه‌وه تا نیوه‌رۆیه‌کی دره‌نگ شه‌ریان کرد. چه‌کداره‌کانی وه‌کیل له‌ جه‌نگه‌ی شه‌را وازیان له‌ وه‌کیل هینا و هاتنه لای والی. وه‌کیل و ئه‌سه‌دوللا به‌گی کورێ و فه‌تحالی به‌گی برا‌زای، له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکا له‌ قه‌لادا قه‌تیس مان. عه‌لى محمه‌د به‌گ که ئامۆزای وه‌کیل و نوکهری والی بوو، چوو له‌ قه‌لای ده‌رتیان و هینانییه لای والی هینایانه‌وه سنه؛ وه‌کیلیان له‌ مالیکى چۆلدا هه‌پس کرد و پاشان کوشتیان.

له‌ باسی رووداو‌ه‌کانی پاردا که‌میک له‌مه‌ر ئه‌حمه‌د پاشای بابان دوام وا ئیستا ده‌مه‌وی چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو که‌م:

دواى ئه‌وه له‌ ده‌وله‌تی ئی‌ران هومی‌دی برا، به‌ ده‌سته‌وبه‌سته‌وه پرووه

به غدا رۆښشت و ماوه يهك لهو گهرمینهوه مایهوه. نهگهرچی نهحمده بهگی کوری نهجیب پاشا خاترجه میشی کرد که هیچی لی ناکه؛ دیسان نهیوترا بچته بهغدا. له بههاری سالی ۱۲۶۲دا روهی کرده سولهیمانی و دهگهل عهبدوللا پاشا برا گچکهی خوئی به شهرهات و شکا و نهحمده پاشا دهگهل چهند کهسیکا ههلات و تا گوندی تیلهکو که له ئیسفهنهباده و مولکی حوسین قولی خانی نهردهلانه ئاوری نهدايهوه.

ژنی حوسین قولی خان میمکزی نهحمده پاشا بو دواي دوو سی شهو که به میوانی مایهوه، حوسین قولی خان بای ههزار تمه نیک ئهسپ و ئیستر و لوین و پاره و ماری دایه و له یتگی قزل ئوزون و ههوشارهوه گهیشته نهزرهپۆم و لهویشهوه چوهه نهسته مبول و ئیستا و لهویشه. دواي ههلاتنهکهی له شهره عهبدوللا پاشادا، کوچ و مال و ههوالانی چونهوه سولهیمانی. ههچنده ئهمانوللا خان خوئی گرتبوو پۆژ به رۆژیش بهر پیتی توندتر دهبو، بهلام توپاخانم ههردهسته بهردار نهبوو. هیندهی شکایهت لای شای برای لی کرد تا شا ئیسفهنهبادی پی بهخشی. پۆژی یهکشه مه پازدهی په مه زانی ۱۲۶۲ دهگهل دۆستانی خویدا چوهه قسلان و ناردی ههچی له داخی والی گهییونه گهرووس و ههوشار و کولیایی، هینانیهوه لای خوئی و دیهاتی ئیسفهنهبادی (ههرد کهسه بهگویرهی خوئی) پی سپاردن. له نۆزدهی مانگی ناوبراودا تاعون گهیشته قسلان و بیست و ههشت کهسی له دوو شهو دا کوشت. پۆژی بیسته م خانم له بهر تاعون ههلات و هاته گوندی (ویج) و کردیه بنکهی خوئی.

خانم بهر له هاتنی تاعون و دهروونی له قسلان، ئاغا ههسه نی برای شیري خوئی به شکات نامه یه کهوه نارد تاران و بو شای نویسیبو که له چنگ زولمی ئامانوللا خان قهت جوقة واریک له سنه دا نهماوه و، گشتیان ههلاتوون. هیندیک له کاربه دهستانی دهرباریش بو خاتری دلی توپا خانم و خاتری دایکی شا ئوبالیان بو کیشابوو که راست نهکا. پهزا قولی خان له تاران بوو. حاجی میرزا ئاغاسی برديه لای شا و فهرمانی والیه تیی بو

دهرکرا و ههرد به ئاغا ههسه نهکه دا مزگیننی بو توپا خانم درا.

تا ئیره قسهی مهستوره خانم بوو، ئایه توللا مهردوخ له ژیر ناوی (غولام شا خان) دا که نازناوی نهمانوللا خانی بوو، ئاواي باس دهکات:

هوکمی غولام شا خانی نهردهلان: له سالی ۱۲۶۲دا دیته وه سنه و مل دهنی له ئازاردانی لاگرانی پهزا قولی خان. ئامانوللا بهگی وهکیل له ترساننی رادهکا و دهچیتته (حهوش بارانی) ههروامان. مهلا عهباس شیخه لئیسلام و کوهمه لیک بهروو ههوشار تهره دهبن.

توپا خانمی ژنی پهزا قولی خان که له شار ماوه تهوه له چنگ ژنی ئامانوللا خان دنیای لی دهییتته چهرمی چوتله که. ههچی داواش له دهولت دهکا چاریکی لی بکهن بی بههره دهمینتی. ناچار بو نهمانوللا بهگ دنووسی که نهگهر لهو جهه ندهمه رزگارم نهکهی بهترباک خۆم دهکوژم. ئهویش نامه که نیشانی ههسن سان و نهحمده سانی ههروامی دهکات. سویندی بو دهخۆن که تا دوا دلۆپی خوینیان له قسهی وهکیل دهراچن. بهو مهرجه که خانم له شار دهركهوی و بگاته ههسه ناباد.

وهکیل له ۲۱ی مانگی جیمادی دووهه می ۱۲۶۲دا به ههروامیه وه دهگاته ههسه ناباد. والی بهوکاره دهزانی و ناهیلانی خانم له شار دهركهوی و خوئی به لهشکروه دهچیتته ههسه ناباد. ههروامی که دهزانی له جیاتی خانم، والی به لهشکروه هاتوو واز له وهکیل دههین و دهدهنه چیا. دوو سهت سواریکی لهکیش که ههرد بو خانم نهجاندان هاتبوون. واز له وهکیل دههین و دهچنه ناو لهشکری والی. وهکیل که نهدهتوانی راکا نهدهکری بیته پیش، به نزیکانی خویه وه خوئی نهخاته قهلاوه و شهر دهقهومی. ههرد له هوهلی تهقه دامه زاندا، شا کهردم سانی سورسوری که ههوالی وهکیل بووه نهکوژری. ههروامیه کان له چیاوه داده بهزن و دینه ناو لهشکری والیه وه؛ وهکیل و نهسه دوللای کوری و فهتحالی بهگی برازای و چهند خزمیکی، تا درهنگانی نیوهرو شهر دهکهن.

والی چەند سەید و شیخان دەگەڵ حوسین قوڵی خان و عەلی محەممەد بەگی ئاموزای وەکیل دەنیرێ کە دڵخۆشیی وەکیل بدەنەو و سوتندێ دەخوا کە هیچی لێ ناکا و چاکەشی لەگەڵ دەکات. وەکیل باوەڕ دەکا و دیتە خزمەت والی و ئەویش ماچی دەکا و دوای نیوسەعات وێکرا بەرەو شار دیتەو.

لە پێگەدا میرزا فەتاح کۆری میرزا فەرەجوللا وەزیر تەگبیر بۆ والی دەکا کە وەکیل بە حورمەتەو نەباتە شار. والی لە ئاقەست خۆی وە درەنگی دەخا و سەعات دووی شەو دیتەو شار. وەکیل لە مالتیکی چۆلدا حەبس دەکا و، پاش هەشت رۆژ دەیکوژێ. کۆر و برازا و خوارزاکانیشی ئەداتە دەست حەمە عەلی بەگ.

ژنی میرزا فەرەجوللا بەزەدی پیاو دیتەو و تکیان بۆ لە والی دەکا و ئازاد دەکرتن. رۆژی بیست و شەشی شابانی ۱۲۶۲ میرزا پەحیم خانی پێشخەمەتی شا، دیت کە توپا خانم بەریتە ئیسفەنداباد. لە هەشتی پەمەزاند توپا خانم دەگاتە قسڵان و نامە بۆ دۆستانی ئاوارەبووی دەنوووسی و دەیانەیتیتە قسڵان و لە گوندەکانی ئەو ناو دایانەزرتن و، نامەیکیش بۆ حاجی میرزا ئاغاسی سەدری ئەعزەم دەنوووسی و تیا ئەلێ: ئاخر هەر تۆ نەبووی دەتگوت من منالەکانی نایوسسەلتەنەم خۆش گەرکە. ئیستا چۆنە وایەم دەرەدەرە چوون و دەنگ ناکە؟!

حاجی میرزاغا کە نامە یی دەگا، لە یارمەتیی والی و والییە پەشیمان دەبیتەو و بۆی ئەنوووسیتەو: «هەرچی فەرمووتە هەقە؛ پیاو زۆرجار شتی لەبیر دەچێ؛ تۆ ئەبێ بمبەخشی. خوا حەزکا قەرەبووی ئەکەمەو. قسەکە لەناو خۆمان دەرەچێ، لە ژێر سایەی دارییدا پالەدەو و بێ خەم تریاکی خۆتی لێ بکیتە! بە هومیدم ریشە ی کیشەت بۆ هەڵکەنم».

زۆری پێ ناچێ میرزا ئاغاسی کاریک دەکا (ئامانوللا غولام شا) خان دەرکری و پەزا قوڵی دوای پینج مانگ بەرەهەلدایی بکرتەو بە والی و،

لە یازدەدی شەشەکانی سالی ۱۲۶۲ دا فەرمانەکی دەدریتە دەست. نوخسەکەشی لە هەشتی ناو جیژناندا دەگاتە سنە. والی پادەسپیری کە هەرچی دەنکە جۆبەکی ئامانوللای خواردوو ئەمانی مەدەن. میرزا جافری وەزیر، سمایل بەگی دارۆغە، میرزا حەمە پەزای موعتەمەد کۆری میرزا عبدالکریم و چەند کەسیکی تر بەردەس دین و دەخرینە گرتووخانەو. زۆر کەس وەک حوسین قوڵی و نەجەف قوڵی کۆرانی حەمە حەسەن خان. میرزا فەتاح کۆری میرزا فەرەجی وەزیر و هی تریش هەلدین و شارەزوور بگرە و هاتم!

والی بۆ خۆی لە یازدەدی ناوجیژنانی ۱۲۶۲ دا بۆ سیهەم جار دیتەو کوردستان و هەر لە جیتی ئەوانە ی کە لە کوشتنی وەکیل دەستیان بوو بەردەست ئەکا و سزایان ئەدا. ئەمانەش بریەتی بوون لە: جافر قوڵی ئەردەلان خوشکەزای ئامانوللا خانی گەورە، میرزا سمایلی دارۆغە، میرزا برایمی مونشی کۆری حاجی مستەفا، دوو فەرپاش بەناوی ئەلقاس و حەمە ی کۆری (سەبزی لەک). هەر کەسە بەگوێرە ی خۆی تەمێ دەکری. پرسە بۆ وەکیل دادەنریتەو. بە فەرمانی والی هەموو کەس جلی رەشی تازبەباری دەپۆشن و، والی خۆشی بەپیتی ریشوینی عاشیرەتی رەش پۆش دەبی و قور دەسەری خۆی هەلدەسوێ. پاش تازبەمانی ئەسەدوللای کۆری لە جینگە ی باوکە کوزراوەکە ی ئەکاتە وەکیل.

رەزا قوڵی خان بۆ جاری دووهم: سیهەم مانگی ناوجیژنانی سالی ۱۲۶۲ پەزا قوڵی خان فەرمانی والیەتی وەرگرت و نۆی مانگ پوونووسی فەرمانی بۆ سنە نارد. شیخالی خانی ماکۆبی سەرەنگ و هاشم سولتان و مەحمود پاشای بابان و مەحمود خانی کۆری ئامانوللا خانی گەورە، کەوتنە گیانی یارانی ئامانوللا خان. وەزیرەکە ی و سمایل بەگی دارۆغە و میرزا حەمە پەزا و میرزا عەولکەریم و و چەند کەسیکی تریان گرت.

رۆژی شەمۆی دە ی مانگ، توپاخانم، عەباس قوڵی خان و هیندیکی تری ناردنەو سنە و بۆ خۆشی لە کەنگرەو هاتە باشماغ. سەعات چواری

شهو عهباس قولی خان گه‌یشته‌وه شار. میرزا جافر که له ماله هاشم سولتانداهه‌بس کرابوو، ترسا بیکوژن؛ خزمه‌کانی به‌رتیلکی باشیان دا به ره‌حیم خان و هاشم سولتان، نه‌جاتیان دا.

ئامانوللا خان رۆژی یازدهی ئه‌و مانگه لای ئیسواره ده‌گه‌ل چهند پیاو‌یکیدا خۆی گه‌یاند دایکی که له کولیایی بوو. له‌ویشه‌وه له رینگه‌ی هه‌مه‌دانه‌وه چونه تاران. شاو میرزا ئاغاسی زۆریان به‌خیر هیتان. توبا خانم رۆژی یه‌کشه‌مۆ له چه‌خماخ ده‌روه به‌روه سه‌لواتاوا ده‌هات که پیاو‌یکی ره‌زا قولی خان گه‌یشتی و خه‌به‌ری گه‌یشتنی والیی دایه. خانم و می‌ردی پیتکه‌وه گه‌ینه سه‌لواتاوا. رۆژی چوارشه‌مه به‌جوته هاتنه‌وه سنه. سی رۆژان پرسه‌یان بۆ ئه‌مانوللا به‌گی وه‌کیل دانا و ئه‌سه‌دوللای کورپان کرده جینشینی باوکی.

به‌ندییه‌کانیشیان هیتا و هه‌ریه‌که‌ی که‌رانه‌یه‌کیان به‌سه‌ردا سه‌پاند. پاش چهند شه‌ویک، جافر قولی خان گه‌یشتی ئه‌رده‌لانیان کوشت، که ئه‌م ئه‌رده‌لان کوشتنه کاریکی زۆر ناره‌وا بوو.

حوسین قولی خان که له‌لایه‌ن ئامانوللا خانه‌وه له روانسه‌ر بوو، خه‌لکی روانسه‌ر هه‌رکه زانییان والی گۆردراوه، هه‌لیان کوتا سه‌ری و تالانیان کرد. حوسین قولی به‌ دوو سی که‌سه‌وه له ده‌ستیان رای کرد و گه‌یشته شاری سوله‌یانی و خۆی هاویشه‌ ماله‌ی عه‌ولا پاشای بابانه‌وه. نه‌جه‌ف قولی خان کورپی هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانیش که به‌سه‌ر جوانرۆ و عییلی جاف راده‌گه‌یشت به‌ فیتی خۆی زانی و ئه‌ویش خۆی گه‌یاند ماله‌ی پاشای بابان.

میرزا فه‌تاحی کورپی میرزا فه‌ره‌جی وه‌زیریش که به‌ سه‌ر سه‌قز راده‌گه‌یشت، به‌روه سوله‌یانیی قاچاند و له مه‌ریوانیشه‌وه میرزا محه‌مه‌دی میرزا یوسف و میرزا محه‌مه‌دی کورپی و میرزا هه‌مه‌ سادق خان کورپی میرزا هیدایه‌توللا که به‌سه‌ر عه‌شره‌تی سورسوره‌وه بوو، گشتیان خۆیان

گه‌یاند سوله‌یانی و په‌نابه‌ری پاشای شاره‌زووور بوون.

ئامانوللا و دایکی که له تاران بوون، باس و خواسی په‌ره‌وازه‌بوون و شپ‌پ‌زیی یارانیان به‌شا گه‌یاند و داوای چاره‌یان کرد. بریاردا دیسان ئیسفه‌نداباد بدریته‌وه به‌ ئامانوللا. ئه‌ویش هه‌مه‌جافر خانی کورپی هه‌مه‌ سادق خانی کرده بریکاری خۆی و ده‌گه‌ل چهند که‌سیکا هاتنه ئیسفه‌نداباد. ئه‌وسا هه‌ل‌اتوه‌کان خروپ له سوله‌یانییه‌وه هاتنه‌وه و له ئیسفه‌نداباد کۆبوونه‌وه.

ره‌زا قولی خان راوی یارانی والی پ‌ش‌سووی ده‌کرد. شه‌ویک ناردی به‌شوین سمایل به‌گی کورپی میرزا یوسفدا که له ئه‌عیانه‌کانی سنه بوو. گرتی و کوشتی.

هه‌مه‌هه‌سه‌ن خانی سالار، له خوراسان ئازاوه‌ی نایه‌وه. شای قه‌جه‌ر له‌شکری نارد هه‌ر چهند جارن داوای له ره‌زا قولی خان کرد که هیچ نه‌بی ده‌سوار بۆ ئه‌و شه‌ره‌ بنی‌ری. خان هه‌ر جوابیشی نه‌داوه. شا زۆر رکی بۆوه و بریاری دا ئه‌م خانه‌دانی ئه‌رده‌لانه له ریشه‌ ده‌ری‌نی. به‌نه‌یتی سنه‌ی به‌ خوسره‌وخانی گورجی به‌خشی و به‌رواله‌ت گوتی ده‌نی‌رمه‌ زه‌نگان. بۆ ئه‌ویش که ره‌زا قولی خان قوشقی و سل نه‌بی، خه‌لاتیکی به‌دیاری بۆ نارد. ئه‌و خه‌لاته وه‌کو کف‌نیک بی و ده‌حوکمی ئه‌رده‌لانه‌وه پ‌چ‌رابی وابوو. لیره‌دا باسه‌که‌ی مه‌ستوره‌ خانم ته‌واو ده‌بی.

به‌لام ئایه‌توللا باسی دووه‌م جاری والیه‌تی ره‌زا قولی خان هه‌ر ده‌گه‌ل باسه‌که‌ی ئامانوللا خاند تیکه‌ل کردوو و ده‌رباره‌ی وه‌ده‌رنانه‌وه‌ی ره‌زا قولی خان ده‌لی:

ره‌زا قولی خان داوای دوو سال والیه‌تی کرد، خه‌به‌ریان لی دا که ده‌گه‌ل به‌همه‌ن میرزای برای شادا - که حاکمی نازه‌ربایجان بووه - دژی شا خه‌بات ده‌کا. شاش خوسره‌وخانی گورجیی به‌سواری شاسه‌یوانه‌وه ده‌نی‌ری که به‌همه‌ن میرزا و خوسره‌وخانی بۆ بگرن. به‌همه‌ن میرزا به‌رله‌وه

بیگرن دیتته وه تاران. خوسره و خان واز له نازهربایجان دههینتی و دهچیتته کوردستان و لّام بۆ والی دهنیری کاریکی زۆر پیتیست ههیه حهز دهکه م بتیینم. والیش زۆر ساویدلکانه سوار دهبی و له دهمی نیوه پۆدا، دهچیتته ناو لهشکری خانی گورجی. پیکه وه نه هار دهخۆن و، له پیر پیاوانی خوسره و خان دهکه ونه گیانی خان والی و نۆکه رانی و پرووت و قوتیان دهکه نه وه. والی به هۆی عه باس قولی خانی گه پرووس، زنجیر له مل به پری دهکریته تاران و له توپخانه دا به ند دهکری. خوسره و خان دیتته سنه و ده بیته حاکم.

خوسره و خانی ئهرمه نی: مهستوره خانم دهلتی:

خوسره و خانی گورجی (ئهرمه نی) له زهنگان و هه وشار لهشکریکی پیکه وه ناو دهگه ل سوله یان خانی هه وشار و زهینه لعاب دین خانی شا سه یوان گه یشته سنووری کوردستان و رایگه یاند که بۆ کاری کرماشان دهچی.

هه وشاری و گه پرووسیه کان که هه میشه دۆستی ئهرده لانییان بوون، له بنه وه والییان له سهین و بهین تیگه یاند که خوسره و خان له دژی ئه و هاتووه. والی له سه ر ئامۆژگاریی پیاو ئاقلان بپاری دا به خپری بارکه ن بۆ ولّاتی بابان. جگه له توپا خانم مالتی والیش به ماله وه له شار ده رجوون، گهینه گوندی دوتسه که سی فرسه خ له شار دووره. له ویش له پاش و توویش، بپاردره هه ر که زانییان خوسره و گورجی راسته دهگه لیان ناراسته، بیر له خۆیان بکه نه وه. خوسره و خان هاته گوندی (پنجه) و بوو به میوانی سهیدا و پرهمان. والی شیخه لئیسلام و چه ند پیاو ماقولتیکی نارده لای خانی گورجی تا بزانی چی گه ره که؟ کا ورای ئهرمه نی سویندی به قورعان خوارد، که من کاریکم له کوردستان نییه و هاتووم بۆ یارمه تبی والی، به کدوو رۆژتیک ده میهنمه وه و ده چمه عه ره بستان، شیخه لئیسلام و هه و لانی باوه ری ته و او یان به سوینده کانی کرد و به خاترجه می هاتنه وه. (هه ر ئهرمه نی سویند به قورعان بخوا چۆن باوه ری پی ناکری؟! هه ژار). ئیتر والی به که میک پیاوی خو به وه چوه دیداری خوسره و خان. حه مه سولتان که گزیری سنه بوو، دهگه ل هیندیک له

سه رناسانی شار، بنه و باری والی و خه لکی بار کرد و پرووی کرده هه ورامان. والی رهزا قولی خان کاتی گه یشته که له وراوا له پیاوه کانی جیاپوه و به چه ند که سیک له نزیکانییه وه چوه ناو لهشکری خوسره و خان. خوسره و خان زۆری حورمه ت گرت و دیسان سویندی بۆ به قورعان خوارد که هیچ نیازی خراپه ی نییه. والی هه ر ئه و شه وه نارديه شوین سمایل خانی برای ئه وانه ی له که له وراوا بوون، بیته لای. به یانی هه ر که سمایل خان گه یشت، به فه رمانی خوسره و خان له پیر که وتنه گیانیان و هه ره ینده ی فو له دۆ که ی، وه ک سلّقی پرووتیان لی کردن و گرتیانن و رۆژی پاشی به ره و تاران به پری کران.

شا که له والی توو پره ببوو، دهیه ویست بیکوژی. به لّام توپا خانمی خوشکی شا و ژنی والی زوو خۆی گه یاند بووه تاران و لای برای تکای بۆ کرد. شا لیتی بووری و ده ستیک خانو به ره ی له تاران دا به خوشکی و رهزا قولی خانیشیان نارده لای. دوا ی سی چوار مانگ والی نامه ی بۆ خه لکی سنه نویسیبوو، تیا گو تبه وی: کو تر پتر له شاهین هاته وه. خانی گورجی ئه و نامه ی ده س که وت و نارديه ده ربار و گو تی: وادیاره والی دیسان گیره شیوینی دهکا؛ چاری بکه ن. شا له رکان عه قلی له که لله یدا نه ما. فه رمانی دا له مالتی میرزا نه بی خانی ئه میر دیواندا کردیانه کونه ره شه وه.

گوتمان حه مه سولتان و ماله ئه عیانه کان بنه ی والیشیان دهگه ل خو برده هه ورامان، نووسه ری ئه م پیتانه ش (مهستوره) به کییک له و ئاوارانه بوو. گه یشتینه (حه وش بارانی) حه سه ن سانی هه ورامی هاته پیرمانه وه و زۆر پیاوانه میوانداری کردین.

ئه حمده خان که برای والی و حاکمی مه ربوان بوو، به چه ند چه کداریکه وه مرخی خو ش کرد بوو که ئیمه ی ئاواره به رده س کا و بمانگری. به لّام که زانیی به هاسانی خو به دهسته وه نادری، گه رایه وه.

ئه و شه وه مان له حه وش و بارانی رابوارد. بوولیلّه ی به یانی که وتینه

رئ. به چیا بهک هه لگه راین هه زار به هه زار و هه له مووتیک بوو هه هه
مه پرسه! دتو به ویدا رۆبیا هه پرون به هه پرون ده بوو، تا گه یشتینه گوندیکی
شاره زوور به ناوی سه رکهت و مایه وه. هه مه سولتان و میرزا عه بدوللا
مونشی باشی چوونه سوله یمانیه و نه ولا پاشایان له کاره سات تی گه یاند.
پاشا زۆری رتیز لی گرتن و پیایوی ره گه له هه مه سولتان خست که هه موو
ئاو اره کانی سنه له دتهات دامه زرتین.

له باسی ده رکرا نی ئامانوللا خاندان گوتمان: دۆستانی هه ره بهک بو لایهک
په ره وازه بوون؛ یهک له وان حوسین قولی خانی کوری که میمکرای من بوو
چو بووه سوله یمانیه. هه ره که ده بیسی هاتوین، نه سپ و ئیستری زۆری به
پیایوی خۆیدا نارد و بنه ماله ی ئیمه که نزیکه سه د نیر و میو یک بوو، برده
سوله یمانی و هه موومانیه دامه زرانند. تا نه ومان بوو زۆر خوشمان لی
ده گوزهر؛ به لام زه مانه نهیده ویست له خوشیا بین. له چواره می مانگی
قوربانی سالی ۱۲۶۳ حوسین قولی کتوپر نه خوش کهوت و دوا ی
شه ورژیک، له به ههشت سه رهوت و زۆری بوو گریان. منی مه ستووره ی له
ولانی خۆم دووره ش له سوپی نهو خوشه ویسته ی نهوا دوو سی رۆژه تام لی
دین؛ بابازین خوا چی بریار داوه؟*.

تایه توللا له م باره وه نه نووسی:

هوکمی خوسره و خانی گورجی: نه م خانه به ناوی خوسره و خانی خواجه ده ناسرا.
له سالی ۱۲۶۴ دا هاته سنه. دوا ی هاتنی هیندیک له ماقولانی
کوردستان به لاگیریی رهزا قولی خان چوونه تاران و له مزگه وتی شا مانیان
گرت.

حاجی میرزا عاسی که ده بین خه لکی کوردستان به خانی گورجی رازی
نین. له دلی خۆیا له و کاره په شیمانه، به لام بو پارازتنی ئابرووی

* نه مه دوامین وشه ی نووسراوی مه ستووره خانمه له میژووی نه ده لانه که ی و هه ره به
تایه ش مردووه- نازاد پوو.

حوکمات، پی به خه تا نانی و، به سه رکرا یه تی عه لی خانی قه ره گوژلوو،
فه وجیک سه رباز به چوار تۆپه وه ده نیرتته هیمدادی خوسره و خان. بهر
ده بیته نازاردانی کوردستانییه کانی مانگر له تاران، که ده ست له رهزا قولی
خان به رده ن، به هره ی نابی. ته نانهت له بهر چاوی شا پینج هه زار دار (!) له
عه لی محمه د به گ درا، هیشتان ملی نه دا، ده ست له رهزا قولی خان
هه لگرتی و بچیته وه کوردستان.

شه وی شه شی شه شه کانی ۱۲۶۴، شا گیانی ده رده چی. کوردستانییه کان
ده رفهت ده هین و ده گه له فه وجی گه پروس ریک ده که ون و به سه ره گوندی
ته جریش داده دن که رهزا قولی خان له توپخانه ی نه ویدا گیراوه، والی
رژگار ده که ن و به ره و کوردستانی ده بنه وه. نه م خه به ره هه ره که ده گاته وه
خوسره و خانی خواجه، بی خو گرتن به دوو تۆپ و فه وجیک سه رباز وه، له
رتی گه پروسه وه به ره و زهنگان هه لدیت. رهزا قولی خان دیته وه سنه و
خه لک به خوشیه وه پیشوازی لی ده که ن و گه پروسه کانی هاو رپی خه لات
ده کرتین و به ری ده کرتنه وه.

هکله ی میژووه که ی مه ستووره خانم: دوا ی مه رگی مه ستووره خانم، میرزا
عه بدوللا مونشی باشی که مامی مه ستووره خانم و خالی حوسین قولی
خانی کوری ئامانوللا خانی گه و ره بووه. هاتووه میژووی نه ده لانه که ی
مه ستووره خانم ته واو کردووه. ده لی: حوسین قولی خان مرد،
مه ستووره ش نه خوش کهوت و، له مانگی محه ره می سالی ۱۲۶۴ دا
گوژتیه وه بو باغچه ی به ههشت و بوو به هاوسای حه زره تی فاقه. من که له
تاوی نهو دووانه چاو به گریان و جگه ریریانم، هاته سه ره نهو خه یاله که
پاش ماوه ی به سه رهاتی والیه یه پایه به رزه کان بنوسم. خوا یاری.

میرزا عه ولا ده س پی ده کاته وه و ده لی: خوسره و خانی نه ره می دوا ی
نه وه والیه ناره تاران، دوا ی دوو رۆژ هاته سنه. مه حمود خانی کوری
ئامانوللا خان و عه لی محمه د به گی ناونا کار به ده ست، به لام هیشتا
ده ستیان به کار نه کردبوو، به دوو زمانی سوله یان خانی هه وشار بیکار

کولیايي گرتنى. نه‌یده‌ويست والى بۆ تاران بنيرى. تكانامه‌يه‌كى نارد، قبول نه‌کرا و ناچار نه‌ويشى به‌حه‌بسى نارد تاران. پاش چهنډ رۆژيک براهه زيندانى ته‌وريز و ئيستى كه‌ برانه‌وه‌ى ۱۲۶۷ و ساله‌كه‌شى سالى سه‌گه. ههر له‌وى گيراوه.

رۆژى شه‌مه‌ شه‌شى جيمادى يه‌كه‌م كه‌ دوو رۆژ بوو په‌زا قولى هه‌لاتبوو، ئامانوللا خان هاته‌وه‌ سنه. ده‌يتوانى په‌زا قولى خان بگرئ، به‌لام چونكه‌ براگه‌وره‌ى بوو حه‌زى نه‌كرد. به‌رواله‌ت ناردى ببيگرن، به‌لام سپاردى كه‌ خۆى لى گيل كه‌ن، باپروا.

ئامانوللا خان كه‌ جارى پيشوو له‌سه‌ر كه‌ريه‌تى ميرزا جافر نه‌وه‌ ده‌رده‌ى به‌سه‌ر هات، خۆى له‌ جافر بووارد و ميرزا نه‌للا قولى ئاموزاي جافرى كرده‌ وه‌زير. ميرزا جافر كه‌وته‌ كه‌تن گيران. ده‌گه‌ل هينديك خزمانى نيازبان بوو بچنه‌ تاران. والى ناردى بيانگرن. ميرزا جافر هه‌لات؛ نه‌گيرا و خزمه‌كانى ده‌داوه‌وتن. پاش ماوه‌يه‌ك نازادى كردن. به‌لام نه‌وان وازيان ههر نه‌هيتنا رايان كرد و چوونه‌ تاران و، مليون له‌ دوو زمانى نا.

والى ديسان ههر چاكه‌ى كرد. نزىك په‌نجا پارچه‌ مولكيان كه‌ له‌ ولات هه‌بوو، داگيرى نه‌كرد و به‌ خزمه‌كانيانى سپارد كه‌ به‌هره‌كه‌يان بۆ بنيرن تا پيتى بژين؛ به‌و حاله‌شه‌را نه‌وان ههر نارازين. نه‌مسال ۱۲۶۵ و سالى مريشكه، والى نيازى ژن هينانى كرد. كيژيكي زۆر جوانى حوسين قولى خانى خواست و له‌ سيهه‌مى مانگى شاباندا بووك گويزرايه‌وه. منى به‌سته‌زمانيش نه‌م به‌يته‌م بۆ ميژووى نه‌و زه‌ماوه‌نده‌ نوسى:

(رونق پى ضبط سال بنوشت: درجمله‌ گه‌ مه‌ آفتاب است) - ۱۲۶۵ -

له‌ سه‌ره‌تاي سالى سه‌گدا، ده‌وله‌تى عوسمانى كه‌وته‌ گرتنى بابانه‌كانى سوله‌يمانى و خرى گرتن و بردنيه‌ نه‌سته‌مبول؛ ته‌نيا عه‌زى به‌گى بابانى نه‌بئ كه‌ ده‌ستى كرده‌وه‌ و ده‌گژ رۆمييان راچوو، كاريكى به‌سه‌ر هيتان كه‌ عوسمانىي جاپز كردبوو. داوايان له‌ ئيران كرد، كه‌ نه‌م عه‌زى به‌گه‌يان بۆ

ته‌مى كا، ئيران به‌ والىي سنه‌ى سپارد كه‌ نه‌و كاره‌ بكا. والى له‌ نۆزده‌ى مانگى قوربانى نه‌و ساله‌دا به‌ له‌شكره‌وه‌ پشتى له‌ عه‌زى به‌گ گرت. عه‌زى به‌گ ناچار راي كرد و به‌ره‌و كه‌ركوك چوو. والى، نامه‌ى بۆ ناسخ پاشاى كاريه‌ده‌ستى عوسمانى نووسى كه‌ نه‌گه‌ر ده‌تانه‌وى عه‌زى به‌گتان له‌ كۆل كه‌ينه‌وه‌، بۆم بنووسن هه‌قم هه‌بئ بيمه‌ خاكى ئيتوه‌ و شوينى كه‌وم. ناسخ پاشا قبولى نه‌كرد. والى گه‌رايه‌وه‌ سنه.

تا ئيستى كه‌ له‌ دوامين رۆژى مانگى جيمادى يه‌كه‌مى سالى ۱۲۶۷ داين، به‌وپه‌رى مه‌ردايه‌تى و ده‌ماره‌وه‌ واليه‌تى ده‌كا. هه‌موو كه‌سى لاواندۆته‌وه‌ و هه‌موو په‌عيه‌تى حاواندۆته‌وه‌. ته‌نانه‌ت منيشى كه‌ له‌ پيشدا ههر مونشيبى پروت بووم كردۆته‌ مونشى باشى. هه‌مه‌كاره‌ى والى، حه‌مه‌ په‌زاي كوپه‌ گه‌وره‌ى ميرزا عه‌ولكه‌ريمى موخته‌مه‌ده‌ كه‌ پياوى وا به‌مشوور ههر نه‌بووه. له‌ خوام داوايه‌ سايه‌ى نه‌و واليه‌ باشه‌مان له‌سه‌ر نه‌پري و ههر بالا‌ده‌ست بيت.

ئايه‌توللا مه‌ردوخ له‌ پاش باسى كا‌براى گورجى ده‌نووسيت:

ره‌زا قولى خانى نه‌رده‌لان - چواره‌مين جان: وه‌ك باسكرا له‌ سالى ۱۲۶۴ دا واليه‌تبه‌ به‌سه‌ر گرته‌وه‌. كاتى ناسره‌دين شا له‌ نازربايجانه‌وه‌ ده‌چووه‌ تاران ببيتته‌ شا، غولام شا خان به‌ پيريه‌وه‌ ده‌چى و له‌ سولتانبه‌ ده‌يگاتى. ره‌زا قولى خانيش، حه‌مه‌ عه‌لى خانى سه‌قزى و، ميرزا نه‌للا قولى داروغه‌ به‌ دياريه‌يه‌وه‌ ده‌نيرتته‌ تاران بۆ پيرۆزبايى.

غولام شا خان، له‌ ديواخانى ميرزا ته‌قى خانى نه‌مير كه‌بیردا مان ده‌گرئ كه‌ بيه‌كه‌نه‌وه‌ والى. دواى شه‌ش مانگ ده‌كرتته‌وه‌ والى و، ره‌زا قولى خان بۆ يه‌كجارى له‌ واليه‌تى بئ به‌ش ده‌كرئ.

ره‌زا قولى خان پياويكى زۆر به‌هيز و گورپووه، له‌ پرتاوى نه‌سپا ليه‌به‌ده‌ستى له‌ به‌ه‌ى داوه‌، نيه‌وى په‌ريوه‌ و نيه‌وى به‌داره‌وه‌ ماوه‌. سينيى مسى به‌ده‌ست لوول داوه‌، به‌دوو قامكى گه‌وره‌ و شاده‌ى گولئ مافووره‌ى

دهرهیناوه، زۆربیش دلاوابوو و هه‌رچی دهستی که‌وتوو به‌خشییوه. سێ کۆری له‌ تو‌با خانمی خوشکی شا بووه‌ به‌ناوی: خوسره‌و خان، همه‌مه‌عه‌لی خان سه‌ردار موکه‌پرهم و ته‌بوول سه‌سه‌ن خان که‌ هه‌موو ژبانی له‌ ده‌رباری ناسه‌دین شادا رابوو‌ارد.

عولام شا خان - دووباره: به‌ فه‌رمانی ناسه‌دین شا کرایه‌ والی. رۆژی سێ شه‌مه‌ ١٤ی ر‌ه‌ب‌ع دووه‌می سالی ١٢٦٥ هاته‌وه‌ سه‌نه. ته‌ل‌لا قولیی کرده‌ پ‌یشکار و همه‌مه‌عه‌لی خان‌ی سه‌قزی به‌ بریکار دیاری کرد. دوا‌ی سێ مانگ ئا‌فتاب سو‌لتانی ک‌یژی حوس‌ین قولی خان‌ی خواست و له‌ سه‌په‌هی شاباندا گوا‌زتیوه‌.

له‌ سه‌ره‌تا‌کانی سالی ١٢٦٦دا له‌ سه‌ر داوا‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی، ئ‌یران به‌ والیی سه‌نی سپارد، به‌چ‌یتته‌ شه‌ری بابانه‌کان. ته‌و‌یش به‌ له‌شکری کوردستانه‌وه‌ روو به‌ سو‌له‌یانی چوو؛ له‌ولایشه‌وه‌ له‌شکری عوسمانی هاتن و به‌هه‌ردوو‌ک لا به‌ربوونه‌ گیانی بابانییه‌کان و، هه‌رچی پاشا و به‌چکه‌ پاشای بابان بوو، جگه‌ له‌عه‌زیز به‌گ ناو‌یک گشتیان ته‌سلیم بوون و گیران و، ر‌ه‌وانه‌ی و‌لاتی عوسمانی کران. عه‌زیز به‌گ به‌چه‌کدارانی خو‌یه‌وه‌ رای کرد و، خو‌ی گه‌یانه‌ زه‌هاو، له‌و‌یه‌ ده‌گ‌ژ عوسمانییان ر‌اده‌چوو. والیی ته‌رده‌لان داوا‌ی ته‌و‌یش که‌وت، ده‌ستی ل‌ی هه‌لنه‌گرت تا عه‌زیز به‌گ ناچار خو‌ی گه‌یانه‌ ناو عاره‌بان. ته‌وسا هاته‌وه‌ سه‌نه.

له‌ سه‌ره‌تای سالی ١٢٦٧دا به‌ فه‌رمانی میرزا ته‌قی خان‌ی ته‌م‌یر که‌ب‌یر، فه‌وج‌یک‌ی سه‌ربازی له‌ ده‌پهاتی و‌لات پ‌یکه‌وه‌نا و، خان ته‌حمه‌د خان‌ی بر‌ای کرده‌ سه‌ره‌نگ. هه‌ر له‌ برانه‌وه‌ی ته‌و‌ سا‌له‌دا شا به‌ره‌و ته‌سه‌فه‌هان ده‌چوو، والی به‌و فه‌وجه و به‌سواری کورده‌وه، به‌ره‌وپ‌یری چوو، له‌ میترگی عه‌لیابادی گه‌یشتی.

له‌ برانه‌وه‌ی سالی ١٢٦٨دا، سه‌سه‌ن سانی هه‌ورامی له‌ ده‌وله‌ت یاغی بوو. والی به‌ له‌شکروه‌وه‌ بو‌ی چوو؛ له‌شکرک‌یشی به‌ سه‌رکردایه‌تی نه‌جه‌ف

قولی خان‌ی ئاموزای ناره‌ده‌ له‌ه‌ن بو‌ سه‌ر همه‌سه‌عه‌ید سان. والی و سه‌سه‌ن سان به‌ شه‌ر د‌ین و هه‌ورامی هه‌فتا و یه‌ک کوشته‌ و بر‌بن‌دار و دیل ده‌ده‌ن. شه‌ش سه‌ربازی والی ده‌کوژری و چاره‌دیان بر‌بن‌دار ده‌بی. هه‌ورامی هه‌ر شه‌و هه‌لد‌ین بو‌ شاره‌زوور. همه‌سه‌عه‌ید سو‌لتانی‌ش هه‌روه‌تر، به‌ره‌و شاره‌زوور ر‌اده‌کا.

خه‌به‌ر د‌ی که‌ پ‌یاو‌یک‌ی بابی ته‌قه‌ی له‌ شا کردوو؛ له‌ پر یاغیی‌ه‌کان ه‌یرش ده‌که‌نه‌وه. ٩٦ که‌س له‌ ته‌رده‌لانیان ده‌کوژن و، نه‌جه‌ف قولی خان به‌ره‌و جوان‌رو، پاشه‌کشه‌ ده‌کا.

له‌ به‌هاری سالی ١٢٦٨دا، جاف یاغی ده‌بن. خه‌ل‌کی شاری سه‌نه‌ نازار ده‌ده‌ن. والی شه‌ش هه‌زار سو‌ار و سه‌ربازی پ‌یاده‌ی ده‌گه‌ل فه‌وج‌ی گه‌رووس و سواری مه‌ندمی و سو‌رسو‌ر و گه‌شکی و جوان‌رو، ده‌چ‌یتته‌ سه‌ر جافان و جاف ده‌شک‌ین و جگه‌ له‌ کوژراوان، سی که‌سه‌یک‌یان ل‌ی به‌دیل ده‌گری و به‌ سێ هه‌زار سه‌ر مالا‌تی تالانییه‌وه‌ ده‌یتته‌وه‌ سه‌نه. له‌ ١٢٧١دا حاجی که‌ریم خان‌ی کرمانی سه‌ر مه‌زه‌بی شیخی، میرزا سه‌مه‌د ناو‌یک‌ی ناره‌ده‌ کوردستان، که‌ مه‌زه‌به‌که‌ی به‌ره‌و پ‌ی‌دا. والی واز له‌ مه‌زه‌بی خو‌ی د‌ین و ده‌ب‌یتته‌ په‌یره‌وی کاورا و ده‌ش‌لی با حاجی که‌ریم خان خو‌ی ته‌ش‌ریف ب‌ینی بو‌ کوردستان و مزگه‌وتی داروله‌مان بکاته‌ ج‌یگه‌ی ئ‌یرشاد.

مه‌لاگه‌لی کوردستان که‌ سو‌نی شاف‌ع‌ین، ترسیان ر‌ی ده‌ن‌یشی و خه‌به‌ر به‌شیخ عوسمان سه‌راج‌ه‌د‌ینی ته‌و‌ت‌له‌ ده‌ده‌ن. ته‌و‌یش مه‌لا ر‌ه‌حیمی مه‌وله‌وی (شاع‌یر) و شیخ عه‌بدو‌ره‌حمانی کوری ده‌ن‌یری که‌ والی واز له‌و کاره‌ ب‌ینی، به‌هره‌ نادا. رۆژی چوارشه‌مه‌ ١٦ی مانگی مه‌ولودی ١٢٧١ ته‌واوی مه‌لا و پ‌یاوی زل و بازرگان و دوکانداری سه‌نه له‌ گ‌ۆرستانی شیخان که‌ که‌وت‌وته‌ رۆژاوا‌ی شار کو‌ده‌ب‌نه‌وه‌ و، ده‌یکه‌نه‌ هه‌را و وه‌لام بو‌ والی ده‌ن‌یرن: ته‌گه‌ر پ‌یاوی ده‌وله‌ته‌، مافی نییه‌ ده‌سکاری مه‌زه‌ب بکا؛ یان ئ‌یستا ده‌بی ته‌م کابرایه‌ ده‌رکا، یان ئ‌یمه‌ گشتمان ته‌رو‌ین، والی جواب‌یان ناداته‌وه‌ و، تو‌وره‌ش ته‌ب‌یت.

ئىتر پرووتە و پرووتە و دەرویشى قادرى گەرم دادىن و، دەرتىنە بازار و کاروانسەرايانەو و، لە ھەركوئ شىعەيەك دەبين دەيكوژن و، دوكانيان تالان دەكەن. ئەمجارە بەردەبنە شكاندن و تالانکردنى دوكانى سونىيەكانىش. خاوەن دوكان رادەكەنە باغى فیردەوسى و دەيكەنە داد و ھاوار.

بە فەرمانى والى بەدوو توپان لە سەربانى قەلاو، تالانكەران بەرگوللە دەدرت. تالانچى لە ترسان رادەكەن و چىيان بۆ دەچى دەگەل خۆى دەبن. چل كەسكىيان بەمالى تالانىيەو دەگيرت؛ بە حوكمى والى گوئ و لوتيان دەبرن و لەبان قەلاو دايان دەهیلنە خوارەو.

شىخ عەبدولقادری خاوەنى كتيبى (تەهذيب الكلام)، كە مەلایەكى بەناوبانگ و سەرۆكى شىخەكانى مەردۆخى بوو، بەخۆى و دۆستان و مريدانىيەو بارەكەن بۆ بەردەستى عوسمانى. والى دواى كوچى ئەمانە، نارازىيەكان دەگریتەبەر. ئاغا مستەفا كورى حاجى شەعبانى بازارگان لە دەمى توپ دەبەستى و چاوى شىخ وەسىمى بازارى دەكوئ و بۆ ماوەى سێ ساڵ ھەر ساڵە ھەشتا ھەزار قەن تاوانى ئەو كارەى لە خەلكى سنە دەساند. ئەم شەرە بەشەرى كاروانسەرا ناوبراوە.

شىخ عەبدولقادىر دەگاتە سولەيمانى و، سولتان عەبدولحەمید پى دەزانى و، ئەم نامەيەى بۆ دەنووسى: «دواى سالاو، لە نوسراوەكانتەو ھونەرمەندىت ئاشكرايە؛ پتوقەدەمت خىر بوو، چونكە دەگەل ھاتنى تو ئيمەش «سيواستوپول» مان گرت. ئەوا مانگانەيەكم بۆ ديارى كردى؛ ئەگەر بەش ناكە، دواى شەر بېرم خەرەو، دەمەوى ئاسوودە بيت. دوعاى بەخېرم بۆ بكە». شىخ عەبدولقادىر سالى ۱۲۱۱ لە سنە ھاتە دنيا و سالى ۱۳۰۵ لە شارى سولەيمانى مرد.

لە سالى ۱۲۷۵دا، ناسرەدين شا، لە ھەمەدانەو دپتە كوردستان. كەس بەو ھاتنەى نازانى. گەيبوو ئيسفەنداباد كە والى زانى و چوو پيشواى

و دەگەليا ھاتەو شار. مانگى ناوجيژنان بوو كە شا خيوتەى لە خوسرەوئاباد (خەسراوا) ھەلدا، دواى سى رۆژ لە گەرووسەو پرووى كردە نازەربايجان ھاوپىكانى شا لە داخى ئەو كە سنەى وەك پتويستە نەچوونە پيشواز، تەواو دليان رەنجاو.

«ملك الشعرا»، دەستە شيعرىكى لەو بارەو داناو كە جوپنى زۆرىشى بە والى داو. ھەر لەو سەردەمەدا كە شا بەرەو تاران دەگەرتتەو، عومەر پاشا سەردار ئەكرەم، لەلايەن عوسمانىيەو دپتە سنور. بە ئىجازەى دەولەت، والى دەچى دەبينى و دواى وتووێژى پتويست ھەر كەسە دەگەرتتەو.

لە ناوەندى مانگى شابانى ۱۲۷۶دا دەولەت، ئەبولقاسمى تەفرەشى دەكاتە وەزىرى كوردستان. ميرزا حەمەرزە لە كار لادەدرى و دەيەنە تاران. دواى مانگىك واليش دەردەكرى و نەجەف قولبى ئاموزاى دەكرتتە برىكارى والى، والى بە مال و منال و دەستويپتەندى خۆيەو دەچتتە تاران.

پاش دوو مانگ نەجەف قولبى خان دەكرتتە والى. ئەو نەجەف قولبىيە گوپى گران بوو، بەلام زۆر زىت و وريا. زۆر لەميژبوو تاسەى والى بوونى دەكرد. سالتىك بەئارەزوو گەيشت، ھەرچى لە جوانرۆ كۆى كردبوو، لە سنە داى بەخەلك و تەخشان پەخشانى كرد. سالاودوا لە ۱۵ى رەمەزانى ۱۲۷۷ دەرکرا و پرووت و نەدار رۆبى بۆ تاران. لەوى ببوو سەرباسەوانى موزەفەر ميرزاى جىگر و پاشان چوو تەوريز و، دواى سالتىك مرد.

دواى دەرکردنى نەجەف قولبى، غولام شا خان كرايەو بە والى و لە ۲۳ى رەمەزاندا ئەو خەبەرە گەيشتە سنە. لە پىنجەمى شەشەكاندا، فەرمانى برىكارى بۆ حوسين قولبى خانى كورى، كە نازناوى خانى خانان بوو، لە شاو دەرچوو و بەرەو كوردستان ھاتەو.

واليش لە سەرتەى مانگى ناوجيژنان كەوتەرى و، لە ناوەراستى

مانگدا گه‌یشته‌وه سنه، میرزا همه‌ره‌زای کرده وه‌زیر و سێ سال والیه‌تیی کرد.

سالی ۱۲۸۰ مه‌لا فه‌تخوللا قازی، مه‌لا همه‌دهمین ئه‌مینولئیسلام. مه‌لا لوتفوللا شیخه‌لئیسلام، مه‌لا محهمه‌د صالح فه‌خرولعوله‌ما. ده‌گه‌ل چند سهرناسیکی تر ده‌چنه تاران و شکایه‌ت له ده‌ست والی ده‌کهن. ده‌وله‌ت هیندیگ باج له سهر خه‌لکی دپهات سوک ده‌کا و به فه‌رمانی شا، میرزا زه‌کی مسته‌وفی دیوان، ده‌نیرن که پیشکاری والی بی و به‌و باج گۆرانه‌ پابگات.

سالی ۱۲۸۱ سانه‌کانی هه‌ورامان دیسان یاغی بوونه‌وه. والی به له‌شکری خۆیه‌وه پرووده‌کاته له‌ژن. عه‌لی ئه‌کبه‌ر خانی شه‌ره‌فولولک ده‌کاته پیشه‌رو. عه‌لی ئه‌کبه‌ر له هیره‌وی تووشی پیشایی یاغیه‌کان دئ و ده‌یانشکینئ و له سیروان ده‌په‌رپته‌وه. والی به توپخانه و له‌شکره‌وه ده‌یگاتئ.

همه‌سه‌عه‌ید سان له ترسان نه‌وسود جئ دیلئ و راده‌کاته شه‌ره‌زوور و په‌نا به شیخ عه‌لی عه‌بابه‌یله ده‌با. شیخ عه‌بدولره‌حمانی شیخ سه‌راجه‌دین و همه‌پاشای جاف ده‌گه‌ل خۆیانی ده‌هین و به‌تکای ئه‌وان والی به سێ هزار تمه‌ن تاوان بژاردن، وازی لی دینئ و ده‌بیته‌وه حاکمی له‌ژن.

له پرانه‌وه‌ی سالی ۱۲۸۳ دا غولام شا خان و میرزا زه‌کی وه‌زیر، بانگ ده‌کرینه تاران. دوا‌ی مانگیگ والی نه‌خۆش ئه‌که‌وئ. تولوزان که حه‌کیمی شا بو، ده‌رمانی کرد و چا بو. شا ده‌چوه خوراسان، ئیجازه‌ی والی و میرزا زه‌کی ده‌دا بگه‌رپینه‌وه. دوا‌ی مانگیگ دیسان نه‌خۆشییه‌که سهر له والی ده‌داته‌وه و له ده‌می نیوه‌رۆی مانگی جیمادی دووه‌می ۱۲۸۶ دا فه‌راقی په‌شی لی ده‌په‌رئ.

غولام شا خان بیست سالی والیه‌تیی کرد. مزگه‌وتی (دارولئه‌مان) بنیاتی ئه‌وه. ئیمام زاده پیرعومه‌ر و ئه‌مانیه‌ و باغی حه‌سه‌نابادی

ده‌سکاری و نوی کردۆته‌وه. زۆری که‌یف له کتیب و مولک په‌یدا کردن بووه. کاتئ مردووهر پتر له دوو هزار کتیب و زیاتر له په‌نجا پارچه‌ ملکی هه‌ره‌ چاکی کوردستانی به‌جئ هیشته‌وه. هه‌شتا هزار تمه‌نیش قه‌رزدار بووه. بازگانیکی ئه‌سفه‌هانی به‌ناوی میر ئه‌بوو تالب قه‌رزه‌کانی وه‌ستۆ گرتوه و، له شه‌ش سالدا داویه‌ته‌وه. دوا‌ی مه‌رگی تا هاتنی والیی تر میرزا زه‌کی وه‌زیر بریکاری والی بووه.

به‌راویزی ناسرخانی نازاه پوور: ناسرخانی نازاد پوور په‌راویزیکی له‌سه‌ر میژووی ئه‌رده‌لانی مه‌ستوره‌ خانم و میرزا عه‌بدوللا مونشی باشی هه‌یه و تیا ده‌لئ: ئامانوللا خانی دووه‌م، چند جارن سانه‌کانی هه‌ورامان و عیلى جافی یاغیه‌بوی ته‌می کردوو. هه‌تا سالی ۱۲۸۴ که سالی مه‌رگیه‌تی، والیه‌کی زۆر به‌هیز و ده‌سه‌لات بووه.

له پاش مه‌رگی ئامانوللاخان، ناسرالدین شای قاجار که هه‌ر به ته‌ما بوو بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لان بنه‌پ بکا، له کی‌شه و هه‌رای ناوخۆیان ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی ده‌س که‌وت. فه‌ره‌اد میرزای مامی خۆی که نازناوی موعته‌مه‌دوله‌وله‌ بوو کرده والیی سنه. فه‌ره‌اد میرزا له‌ناو جیژنانی ۱۲۸۴ی کوچی مانگیدا هاته سنه، چونکه هیندیگ سان و ئاغاوات جوابی حوکماتیان نه‌ده‌داوه، له‌شکری برده سهر مه‌ربوان. له‌و ده‌مه‌دا حه‌سه‌ن سانی هه‌ورامی به هه‌زار تفه‌نگچییه‌وه. هاته دیده‌نیی. فه‌ره‌اد میرزا که مزگه‌وتیکی کردبووه بنکه‌ی، گوتی بابئ لی‌ره میوانم بیت، راشی سپارد هه‌رگا دانیشته و که‌سی ده‌گه‌ل نه‌ما، بیگرن سه‌ری بپرن. دوا‌ی سه‌رپینی سان له‌شکری هه‌ورامان رای کرد و هه‌موو خه‌لکی کوردستانیشی به‌و کاره‌ی چاوترسین کرد.

له سالی ۱۲۸۷ یان ۱۲۸۸ دا، تاعون و قاتی و گرانی و زولمی فه‌ره‌اد میرزا، هم سنی ویران کرد هم بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانیشی له په‌روپۆ کرده‌وه و قلپ بوونه‌وه.

ئاخرين ئەر دەلانییه کی بۆ گه پانه وهی حوکم دهستی دایه چهک، عه باس خان سهردار په شید بوو. زۆری سهر له سیاسهت دهر نه ده چوو، به لام زۆر ئازا بوو، ماوه یه کی زۆر له خاکی کوردستاندا ئازایانه مایه وه. له یه کهمین شه ری جیهانییدا ۱۹۱۴-۱۹۱۸ رووسه کان یاری دهیان دا و خۆی کرده حاکمی سنه. به لام زۆری نه برد که گیرا و تا رۆژگاری سهرهک وه زیری سهید زائەدینی ته باته بایی له زینداندا به سهری برد.

سهردار په شید له کاتی دهسه لاتیا جارێک کرماشانیشی گرت. ئه عزه موود دهولهی زهنگه نهی له تۆلهی شه ره فولولک کوشته وه. به لام هیچ چاکه ی ده گه ل کورانی شه ره فوود دهوله نه کرد. کاتی له ۱۳۴۰ ی کۆجیدا هاته وه کوردستان ویستی کورده زله کان هاوکاری ده گه ل بکه ن. سهردار موخته دیری سنجای و وه کیلی جوانرۆی ره گه ل که وتن. جافرسان ده گه لی پێک نه هات. سهردار په شید به چوار هزار و پینج سه د چه کداری جوانرۆ و سنجای و روانسه ره وه هیرشی برد و له چپای شمشیر ده گه ل هیری جافرساندا که له چوار هزار چه کدار پتر بوو به شه ر هات. به لام چپی بۆ نه کرا. چه ند جاری تریش به گزیا چوو به لام جیتی جافرسان زۆر سه خت بوو ههر ده رۆستی نه هات.

له سهره تای حوکمی رهزا شای په هله ویدا سهر له شکر ئه میر ئه حمه دی به له شکره وه چوه سهر سهردار په شید. ئه میر ئه حمه دی له پێشدا جافرسان، حوسین خان، ره شید و لمولک، مه جیدخان سهردار جه لال و مه حموود خانی دزلی به دزیه وه دین و سویندی دان که یاری دهی ده ولت بکه ن و دژی سهردار په شید بن. له مانگی شه شه کانی سالی ۱۳۴۲ دا له شکری ده ولته تی له سنه و کرماشانه وه به ره و روانسه ره چوون. کورده سویند خۆره کانی ده ولته تیش وه کار که وتن. له ئاکاما سهردار په شید خۆی نه گرت و چوه کوردستانی عیراق و له مه لیک مه حموود (شیخ مه حموود) که ئه وسا زۆر به هیز بوو، یارمه تی خواست. شیخ مه حموود جوابی نه داوه.

ناچار سهرداری سهر گهردان پاش ماوه یه ک به لینی پی درا که

ده بیه خشن، به و هه وایه هاته تاران و، ههر دیتیان، گرتیان و ده قه سری قه جهریان په ستاوت. له روودای خهرمانانی سالی ۱۳۲۰ ی هه تاویدا له زیندان ئازاد کرا. به لام ئیستاش که سهره تای زستانی سالی ۱۳۲۵ ی هه تاوییه ههر له تاران ماوه ته وه. په راویزی، ناسرخان ته وابوو.

پیرست

کورډ و میټروو	5
ژن ژانه بیان ژبانه ؟	9
مهستوره خانم کټی بوو ؟	14
بنچینه ی بابۀ نۀرده لآن	16
لوړ	24
بابۀ نۀرده لآن	26
کتول، کوړ باوۀ نۀرده لآن	26
خدري کتول	26
نۀلیاس کوړی خدر	26
دیسانه وه خدري نۀلیاس	26
دیسانه وه خدري نۀلیاس	26
حه سۀ کوړی خدري دووهۀم	26
بابټول کوړی حه سۀ	27
مونزیر کوړی بابټول	27
مه نمون بهگ	28
بیگه بهگ	29
مه نمون بهگی دووهۀم	29
سورخاب بهگ مامی مه نمون بهگ	29
ته میوړخان کوړی سولتان عه لی	47
هه لؤخان	52
خان نۀحمۀد خان	62
سوله یان خانۀ نۀرده لآن	79
که لټالی خان	80

خان نۀحمۀد خانۀ دووهۀم	81
خوسره و خانۀ نۀرده لآن	83
ته میوړخان تاجوړلوو	85
خان نۀحمۀد خانۀ دووهۀم، دووباره	85
محۀمه د خانۀ نۀرده لآن	86
محۀمه د خان گورجی	91
حه سۀ عه لی خان	91
حوسین عه لی خان برای حه سۀ عه لی	92
بابزانین میژوونووسانی تر ده لټین چی ؟	92
عه باس قولی خان	96
عه لی قولی خان	98
خانه پاشای بابان	104
عه لی خانۀ بابان	109
سویحان و یردی خان	110
مسته فاخانۀ نۀرده لآن	113
سویحان و یردی خان، دیسان	115
خان نۀحمۀد خانۀ سیټهۀم	118
ديسان، سویحان و یردی خان	120
ديسان، سویحان و یردی خان	121
حه سۀ عه لی خان، کوړی عه باس قولی خان	122
سویحان و یردی خان، جاری حه و تهۀم	123
سویحان و یردی خان، بؤ جاری هه شتهۀم	123
حه سۀ عه لی خان	128
که ریم خان کوری عه باس قولی خان	135
فرمانړه وایی سۀلیم پاشای به به	139

139	خوسره و خانى دووههم
140	ديسان ته شقه لاي نازادخا
146	حكومه تى سوله يمان پاشا
147	خوسره و خانى دووههم بو جارى دووههم
160	خان نه حمه دخان
162	حوكماتى خوسره و خانى نه رده لان - دووباره
176	لوتفالى خان كورى سوبحان و يردى خان
179	حه سه ن عه لى خان
184	ئامانوللا خان
206	خوسره و خانى سيتههم
211	خوسره و خانى ناكام
216	رهزا قوللى خان
224	رهزا قوللى خانى نه رده لان
229	ئامانوللا خانى دووههم
232	حوكمى غولام شا خانى نه رده لان
234	رهزا قوللى خان بو جارى دووههم
237	خوسره و خانى نه رمه ن
239	حوكمى خوسره و خانى گورجى
240	كلكه ي ميژووه كه ي مه ستوره خانم
242	ئامانوللا خان - دووباره
244	رهزا قوللى خانى نه رده لان - چواره مين جار
245	غولام شا خان - دووباره
250	بهراويزى ناسرخانى نازاد پور